

پوژگاری ژیانم

نورسین

مهلا عبد الکریمی بیاره

insititut Keble de paris

رۆڭگارى ژيانم

نوسىنى

مهلا عبد الكرىمى بياره

بویارداشت

قدح ره شید همدوره ند مه شهور به مقام رشید همدوره ند که له (چیم چه مال) وانه نیش له وه لایم ناره سگله
نوسیه تی بوم نه لیت سکن کیتیم همدیه شوی قدیمی زور تیا همدیه همد نه دوح :
فقط دیوانی مه لایم مه شهور به واره بخوری بیت عنزه ل زیاتر نه بی به گفته یا وارینه
بیایوی دینائی نه بوه صتا موایع نامه نیکی و توره زور منتظم له آفریه را فریوی تی
وه ختی نه ی فکره نادریم وه همد عوریم یا وای وه پنجا پنجا که کم
به سنی همد زار و در صدو نورا نه ی موایع نامه جهلا من زورا
وه ناوی بعضی شاعرانی کورستانه نوسیه نیمه نه مان بیقوه به شونه لیت :

اهل کمالان عه رب تا عه جسم نه یونه ضبط به وانه و قه تم به
شعرا کورستان گویندان خاص همدر چه مه شهوره ن به ریت که راباس
ملاخف نام خانای قوبادرک همد مه لاصالح جبرگی مرادی
مه لایم بعضی بیاران منزل مه لاجایی حاف (علی) کور بل
غزیر وه دین محمسی به گ حاجی تیلکه فقه علی لک
یرسف ناسکه مه لایم خان شیخ علی حیر مه لایم یوسف جان
شیخ ویس که لائی عظیم الله لور شیخ محمد جان مه لایم بایندر
احمد دوله عباس شایف باکی و سیا پوش دده سیوانی
حسین خان لور شاعر جبرئیل جانگیر و منصور همد میر اسماعیل
احمد به گ چتی همد آغای زهند آهه پاوه نه نظر کاکه وه ند
ولی دیوانه ضوایع نارده لای شیخ شهاب الدین شایف الوان
مه لایم علی یوسف وه رین شایف وه لایم خان کارزی حرن
اسماعیل داود بکر خاندانی محمد زنگنه و ندر تروانی
مه محمود آغای زهند ملا کام نام قمرالی نام تروانی مقام
مولانا الیاس زبونی زالدور همد فقه احمد وه ناکام شهور
همنه ماباق شعرا کورستان دل داران خاص پول شه رستان

روحوان : روحوان سه ره

تخمین همد له سه شویکی صابت

مندارید از جز زمان دل هسته ام صابت چه باشد دل که از سوزن بگسته ام صابت
که باز جان مهین تر همد صابت ام صابت به ترس کیم عیس دهن دل بگسته ام صابت
که ترس می بری در از زدن غرق ناکش

ریاچه

باوکم دبا پیره کانی

باس پیوزن قازک

رشته ی دایگی باوکم

خونیندم

له تصرغیزه بخا نینه ده

نادورس به لای نه دولات

رشته ی ساداتی به زرنجه

میرمهزه د مرگرونه سور

رشته ی پیرفندان د م لای بوک

وقف و موی جور

تالیفات د م لای بوک ده کوره کانی

بنه مالمه شایح کاکم زکریا

خلیفه کانی شیخ زکریا

کوره کانی شیخ زکریا

اخباره نامه ی شیخ ابن حجر د شیخ رضا

شیخ شهاب الدین د شوه کانی

خلیفه کانی شیخ شهاب

زانا ناینبه کانی نه م دولات

بازر طلبه ی علمه له و چه رضا

آرمانی نه دولات

چه ی شوری به دولات

خاوه ن موکمه کانی

باس م دوله شیت

insitutit Kurde de

لہ دکتبہ نہ کہ تا لیسٹم کردوں ان تاریخ

۱۲۴۰	المواہب اللأصبیہ فی شرح لہدیم	شرعیہ فی اسلام بہ کوروی لہ
۱۲۴۶	نور الصباح فی مدعی النبوا صحابہ	صدار علیہ ۱۲۷۸
۱۲۴۸	الغیرہ فی علم المنطق	المختار ۱۲۸۱
۱۲۴۸	التجوید المنطوق بالرحمن	زمانی وبرا ۱۲۸۴
۱۲۴۸	کشف الغمضات حکام الخلف	بہ لکھ نادران ۱۲۸۴
۱۲۴۹	الوجہیہ فی الوجہات	مجموعۃ الخطب
۱۲۵۰	ایمان و اسلام بایکدوس	بایکدوس والعباد ۱۲۸۴
۱۲۴۹	الورقات فی المنطق	البتان فی فتاوی
۱۲۴۹	المقالات فی المقولات	علماء کراستان ۱۳۸۴
۱۲۵۰	ایمان و اسلام نظم کوروی	تعلیقات لہ سر
۱۲۵۲	المفتاح فی المنطق	ریوانی مہدی ۱۲۸۴
۱۲۵۴	اقبال نامہ نظم کوروی	
۱۲۵۴	اساس سعادت نثر کوروی	
۱۲۵۴	نابرائی رحمہ اللہ نظم کوروی	
۱۲۵۶	شمس کار بر فرقہ سیم سیکھ	
۱۲۵۸	نادر حیات نثر کوروی	
۱۲۵۹	چل چرائ اسلام	
۱۲۶۰	نامہ در حقیقت	
۱۲۶۴	شہادت سہما در رحمہ صفاقی	
۱۲۶۵	فیوضات ضامن زوال المنطق فارسی	
۱۲۷۲	باخچہ صوفیہ	
۱۲۷۲	شرح تشریف کوروی	
۱۲۷۲	العلمان فی العلم	
۱۲۷۴	خلاصۃ التبیان	
۱۲۷۴	المواہب الحیدرہ فی حل النورۃ	
۱۲۷۵	صفوحہ اللآئی من تصنیف الغزالی فی اصول الہدیۃ	
۱۲۷۶	نور و نجات نظم کوروی	
۱۲۷۶	الوسیلۃ فی نیل الفضلۃ شرح المولوی فی اللہم	
۱۲۷۷	گولزاد حکمت رباعی فارسی	
۱۲۷۸	مولود نامہ و مواج نامہ	

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ده اجازہ م ہے داودن نہ مانہ ن ده تاریخ اجازہ کہ یا لب	۱۲۵۴	اجازہ ی کر کوک	نہ و ط لب اللہ نہ کہ لہ بیارہ دا تحضیان کردہ
۱۲۵۴	۱۲۵۴	نہ لاعمر شیدی نوزہ رمادی	نہ لاجہڑا ہدی کوری حاجی نہ لاصلاحی پادہ ئی
۱۲۵۵	۱۲۵۵	۱۲۷۷	نہ لاسدائتہ ی طاکشی
۱۲۵۶	۱۲۵۶		سید م الدینی موکرانی
۱۲۵۶	۱۲۵۶		سید بہاء الدین صوفی خدرہ ئی
۱۲۵۶	۱۲۵۶		نہ لاضصری ناثوئی نالی
۱۲۵۷	۱۲۵۷		نہ لاشینج اهدی سررہ شتی
۱۲۵۷	۱۲۵۷		شینج عمری غزی ریری کدرہ شینج اهد
۱۲۵۷	۱۲۵۷		نہ لاعلی صوازوی
۱۲۵۸	۱۲۵۸		نہ لامر محمودی وہ یسہ ئی
۱۲۵۸	۱۲۵۸		نہ لاسیدی بالکی
۱۲۵۹	۱۲۵۹		نہ لامحسانی نہ لمانہ ئی
۱۲۵۹	۱۲۵۹		شینج محمدی کوری شینج مارفی نہ رگہ جاری
۱۲۶۰	۱۲۵۹		نہ لامحمد امینی موکرانی
۱۲۶۰	۱۲۶۰		نہ لاقادری کوری حاجی اهدی کر وئی
۱۲۶۰	۱۲۶۰		نہ لامجیدی گانی ساری دارنادانی
۱۲۶۰	۱۲۶۰		نہ لامر اهدی کوری صوفی مہموری کویزہ کی
۱۲۶۱	۱۲۶۰		نہ لاعلی کویزہ کی
۱۲۶۱	۱۲۶۱		نہ لامر محمودی گانی بہ رومنہ ئی
۱۲۶۱	۱۲۶۱		نہ لاصالحی کوری صوفی علی القاری شالہ نادانی
۱۲۶۱	۱۲۶۱		نہ لافقی شاطری
۱۲۶۲	۱۲۶۲		ملا صدیق کوری خلیفہ نہ لاجیم ہہ وشاری
۱۲۶۴	۱۲۶۴		نہ لاسیدی گلہ جانی
۱۲۶۴	۱۲۶۴		نہ لامجیدی وہ نہ و بہ گ
۱۲۶۱	۱۲۶۱		نہ لامجیدی گدی نہ لاجیم ہہ وشاری
۱۲۶۱	۱۲۶۱		نہ لامحمد امینی نہ بانہ ئی
۱۲۶۸	۱۲۶۸		نہ لامر عبدالقاری خوشنادی
۱۲۷۰	۱۲۷۰		شینج نجم الدین کوری شینج علی القاری ہہ وشاری
۱۲۷۰	۱۲۷۰		وہ کہ شاری سلیمانیم را نہ لامجیدی نہ بانہ ئی
۱۲۷۰	۱۲۷۰		نہ کر کوک را نہ لامحمد امینی نہ گہ ورہ دئی
۱۲۷۰	۱۲۷۰		نہ لاضصری سپیری نہ ننگدی
۱۲۷۶	۱۲۷۶		نہ لارشدی کوری حاجی لاکہ ہہ نہ رہ لوئی

Instititut Kurde de paris

شهر	تاریخ	تاریخ و ولاده
رجب	۱۲۴۵	تاریخ و ولاده نه نامه کامل وه ولاده نه محمد فتح کانی طلوع فجر روز جمعہ ۱۳ شہرمی رجب
ربیع الاول	۱۲۵۰	فی قریہ نرگسہ جہار ادا اول اشہا وه ولاده نه محمد ذوق طلوع فجر نہ یوم خمیس ۹ ربیع الاول
جماد الاول	۱۲۵۲	فی بیارہ آدافہ مکرم لصف وه ولاده نه عالیہ بیعت نون عمرہ بے لہ شہ دی رہ صہادۃ الاولیاء
محرم	۱۲۵۷	ولاده نه محمد نجیب ادا اول محرم نہ موسم الربیع نہ بیارہ
محرم	۱۲۶۰	ولاده نه صلاح الدین بعد صلوة الفیصلہ الیحد ۷ محرم نہ اول ربیع را بیارہ بہار
ربیع الاول	۱۲۶۲	ولاده نه عطیہ رنجہ سعادت نون عمرہ بے شہ دی ۱۳ شہ نہ نہ موسم الربیع
		اللہم اصبہ عافیتہ و عافیتہم علی الخیر والایمان بجاء النبی محمد والہ رحمہم صل علیہم و علیٰ آلهم و علیٰ بجاءہم آمین یا رب العالمین

وه ولاده نه شیلان کچی صلاح سعادت چداری
پاشا میوہ رولہ روز پنجشنبہ ۷ کانون اول
سال ۱۹۲۹ م مصادفہ ۸ صفر ۱۳۴۰
حفظہا اللہ عن المکارہ والافات واعقبا
واعطیہا من المہارتہ عنہ وفضلہ علیکم

ملکنا حکان العفو منا سجنه في سكر هذا التفادرت بيننا
 فانا ملكتم سال بالدم الابطل وكل انا بالذي فيه ينضح

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق الانسان وكرمه بالفضل والاهسان فميزه بالعقل والعلم والعلم والقدرة
 والصلوة والسلام على سيدنا محمد الذي هو في عين الوجود انسان ومع الله وصيه وانما علمه بالحق
 الى علم الدين

السلام له لاي انساني هو شيار ادياره هر شيناني له ماده سي شيانى هونا كه لى كاره سات
 نه بيني كه پسرى هونا يا كه وروره كانيا نيت وه كه شتى يسود و باره بوعون يا بدنه وان
 وه س نه كه و نيت نه كه انساى هوى نه و شتانه تماشا بگيا وه نه و روداوانه به هونا نه
 هو كانيا نه وه بنوسيته وه بويا شه روزى هوى نه كه وره مانه كانى وه بوچيني دوا كه توانى
 نه و انيشى روز به صود نه بن :

هر روا كه لى شت به را ووردنه كه كه نه بن به سه رمه شق بو كه دنيشتانه كانى وه بوغنه رى
 نه و انيشى كه له مستطاب له سه ر روزا كه نه و انه وه فقار بكن بو لى رسدسى نه فرينه
 هر دهنر مند هنر ديشتم سا - هر دو با نيت درين روزگار
 تا زيكى شجره به آرد به بند و زدگى شجره به آرد به كار

كه سه ر روزا كه پيشه نه نه وى روداوانه زه مانى غم وه نه كه سانه كه له كه ليا نا بودم
 نه وه لى كه بيرى مانى بيان نوسم له به رچون شت
 يه كه م - وه زعى شيانم له لاي دوستان وه هم لافه داغانم دوان نه بن
 روه م - وه زعى نه كه سانه له م نامه و انه بيان نوسم وه كه دى
 لى هم - هر به نديكى سورم ندان تيارا هم به ره فقار يا لى بكن
 چهارم - بوعونم له ماده سي دوانى شيانا به تماشا كرديان وه به بيره وه برى حاله صودر و شتانه
 دى غم قدسى له تود و ته مى غم چاك بكنه وه :

وه نه م نوسرا و انه م ناونا به (روزگارى شيانى) له مهره بانى به نديان چاك داوانه كه
 كه نه وه فقار بگيا به هوى سورى سعاده ت و پيروزى نه و انه مى تماشاى نه كه ن :

گه لى له زمانى خاوه ن پير و هوش گه لى اديبى بو ساخى تيگرش
 گه لى م دردانى به عقل و وجدان زور چاله وان نامه مى مديان
 گه لى دل چاك بو م دردوم دل سوز زور دل روزا كه خاوه ن نه شقى و سوز
 گه لى دل به رى سه روى صدف به ر كه تانه لى نه دا جالاي له عمر ر
 گه لى به خشنده مى خاوه ن خانه وان په ناي روزى روشى بو صده ت نه نديان
 هر دو گيا نديان گه يشته به به شت با سبكيان نه مانه له شمار نه و شت
 مابى م خاوه بو دل هشيا ر سودى وه رنه گرى له چه رضى وه دار
 تو ماري وه وه هوى نه كاته و ناودر بو هالى كه سى نه و انه وه
 نه كا به سه رمه شق نيش پيشيناي نه كا به ريگه رى مى تيكه شينيان
 جهان قلايه وينان پا شه و نار و ايه بوى نوستنى شه وان

هرگن هئ غیر شرک از تست عفتوش در نیت
هم جو عفتوش بگن هئ مردم آزارس بود

بیوستی مروه له روی جهاننا بیار بی له گشت ماوهی ژمانا
به پستی نامی له م نول و موزه له م به بومرو که رامت فرزه
ویشی نه سبی قدم

باوکه محمد کوری فتح کوری سلیمان کوری مصطفی کوری محمد خلیج له عم شرمه تی
(هوزی قازی) وایکی باوکه (رحمان) کچر نصرالله خلیج - دی کوره میو له لای

(پنججین) و

باوکه باوکه فتح له گدی عزیز نادمی برایا وه ظریف نادمی فوگیا له لای باوکه وه
له (هوزی قازی) وه له لای وایکه وه له (هوزی هه سن) ن له مانه له نار
هوزی قازی را له رایت بون پاش ماوه تی له ناد عم شرمه ته که بیان وه ره چون
وه مداتی له دی (که لوس) وه پاش ماره له دی (چوتان) و انیشتون
هم تا با پیرم فتح شانی میناوه له چهار له دی وه ره چون وه هاتون
به دی (تکیه) که صفارن هر که زنی نا حیه س هوزی مال وه وه وه له دی تکیه را
که موندکی شیخ بهاء الدین بوه به زارعن و انیشتون :

له م کاتنه یان له تکیه له دی تاریخی هزار و دوه صد و هفتاد و پنج ی مجری وای بوه
وایکی باوکه له پیش چه ندا بونه باوکه را دو کوری تری بوه یک له دی وای یک یه کم
محمد مصطفی ناد ورم به شریف ناد و له م سر رده ما له گدی به ضیو کردن مناله کالیف
هون شیری داوه به شیخ علی حیات الدین کوری شیخ بهاء الدین که له م کوره
له (طیبه خان) کچر سید عبدالرحمن بیله تکیه له بوه : محمد باوکه
به له دی (تکیه) را له تاریخ هزار و دوه صد و هفتاد و پنج محرم را له وایک بوه
وه به له تکیه را که وره بوه وه پاش چه ن سالی باوکه باوکه فتح له دی تکیه را
وه خانی کروه به روا کوره کافی تریش غیرن باوکه له تکیه وه خانیان کروه :

پاش له م عزیز مام باوکه له دی اولی هه لکه زاده وه گو زاده ته وه له دی ره شان
له پال له پنجین و او وه وایکی باوکه له به بر نه وه چادی له کوره که به وه بی شوی کروه
به مانه عزیز : وه پاش چه ن سالی له ره شان وه له به ره نه کاره سات له ره شان
گو زاده یانه ته وه بو (به بیله) وه له دی مشغول زه راعت کردن بون وه له وه دریا
تاریخ هزار و سیصد وه وه وایکی باوکه له عزیز میوه ری کوریک هه ناوی بوه
وه پاش له و کچیک خلیج ناوی بوه :

باوکه له تاریخ هزار و سیصد و پانزده را شانی میناوه وایک خانم ناد له عم شرمه تی
رسوره جو له بزه که له نزدیک شان وه ری را و انیشتون :

له تاریخ هزار و سیصد و هفده را آمنه ی خدیگم له وایک بوه وه له به هزار و سیصد
بیت ی مجری له نه وه له به هارا م له وایک بوزم وه له به هزار و سیصد و بیت دورا
را به ی خدیگم له وایک بوه وه له سالی هزار و سیصد و بیت و پنج را باوکه وه خانی کروه

ای که میگویند نجویان اشنای قسطنطین اشنای میسوان کردن جدائی تهل است

باسی هوزی قازنی ده هوزی هه تهن

نهم دو هوزه که اجافنی غواره ن ، یاف ضاربی جان برادی ن که له جدرزوه
کاتونه بد وارماوا وه پهره یان به سته له گن به گزاره کان وه کو ظاهر به گ
وه سیلان به گگ کوری وه وه سته لاتیانا په بیدا کرده

نهم هوزی قازنی وه هوزی هه سته ده من ساله وان به به که وه وه برتن ورن خوارن
تیکه له بیکن وامه شوره وه ضعیضی له وه سته وه سته ی رضان احمدخان آره ل
بودن وه له پاشی چرضی له و که ناریان گرتوه هتا به گزاره ی رمبریوان ،
هزیان نه بوه نهم هوزه له آوینا له وی لیه وه له تراف سه دروش به
هواوینا وانیشتون وه لیه مولکی صوبان بوه وه له رستانا هاتونه نه وه
شاره زور وه له (دولی گلال) تا بهی ناحیه ی به رزجه وانیشتون

به لام پاشی نه وه که به گزاره ی حیوان زوریان په بیا کرده نه یان توانیوه
له هادینا تصرف لیه وه له تراف لیوبکن وه له مولکه یان له غصب گزاره
به له آوینا رویشتون له اتراف (شیدونا وضوان) وه له رستانا کاتونه نه وه
یوشون صوبان له شاره کوروا وه کو دول گلال با
هوزی هه سن له رپرن ریزه وه هواله وه هه نارو وانیشتون وه هوزی
له رامیندول ، وانیشتون ،

به لاغیزی پرلی که له هوزی هه سته وه له خلیفانی باپردن لهم آخرا به شاهدی
ناوض اثباتی نه وه یان کرد که سیدن وه له لای گله که س موری شجه که یان کرد
هه سته و شاهسانه وه کو هه ایس سوچان وه فقه عبدالله جلی که پر بون وه ناگایان
له رشتی ره گزی هوزه که بد شاهدی نه ویان را که با بیره یان فتح نار
له گله عیزی برایا له پشتا له هوزی قازنی وه له وایکه وه له هوزی هه سن ن

باده یسی
کوری هم
رحمان کوری
هم

عشره هوزی قازنی هه رچمن به م داده هه شهورن به لام هه ویان له نه ته وه ی قازنی
نهن وه له شوره وه به بیک نه کون هه ر چوار پنجه مال یان له نه ته وه ی نه ون
به کم لهم مالانته مالی حاجی شریف کوری شاه یسی کوری قازنی به هم مال که تاریخ وا
له هزار و سصد و هشتاد و سگی وا شریف له رضانه قه ویله ی بوه فاع کرد وه نه

کوری له به جه ماده محمد وه عبدالله وه شریف

دوهم مالی ملا محمدی لاری کوری وه رویش کریم کوری قازنی ملا محمد له سال هزار و سصد و
هفتاد و هفتا وه فاع کرد له سیلان دا وه برابره وه له سید صادق داده فن کرا لهم
ذاته سکی کوری به جه ماده عبدالرحمن وه جمال الدین وه جمال الدین له مانه له دیک
سیا بوه دانیشن

چهارم مالی حاجی فتح وه حاجی طالب کورانی محمد علی کوری قازنی له مانه له دین سید صادق
دانیشن حاجی فتح دو کوری له به محمد وه میرزا صلح وه حاجی طالب کورانی
والی وه احمد له مانه الحدله ایسه به رصیانت وه له سید صادق دوکان و مال یان هه
جمال وه وه غفور وه سعید

دگره م ولس کوریکي
 صالح نار به بیسته
 دگره م ولس کوریکي
 صالح نار به بیسته
 دگره م ولس کوریکي
 صالح نار به بیسته

چواروم مالی عبدالله کوری محمدجیل کوری محمد علی : عبدالله برزای صاحب فتاح و وفا
 طالب و بیسته مالی و الم خانه ته و لاله له پشته وی سه رادی سوکان آغاوه لزار
 باقی فزنانا محمدجیل باوگ عبدالله زور نسانی باشی بو وده محبتی له گول منا زورگر کم
 بو

پنجم مالی طالب ی شاه لیس له م زاته به ریسته وده چهن کوری هدی به کیلیان نادی
 رشاسوار ه

ششم مالی نجیب ی کوری شاه لیس هم زکم مالی له کوریکي سادکس راکوریکي
 ه وده مالی صاحب عارف کوری مه لاهه م فانی کوری قازن له م صحن عارفه بیسته
 مالی له اسید صادق ه وده کوریکي هدی به نادی عبدالله یه

ه وده مالی پیرو لیس قازی نه ته وده له م مال و ان له وی (دوله سمت) له
 شاه زوریکي پیرو لیس چوار کوری بو که ره م وده یس جه لاد حسن علی ه
 وده کوریکي هدی به نادی مراد آغه وده مراد آغه کوریکي بابه مانخه ه وده راکوریکي
 رسول وده رسول کوری هم

ه وده مالی قادری کوری محمدی کوری قازی به مام قادر کوریکي هدی به باوچ نادر ه
 وده نادر کوری هدی به نادی هده
 وده چیکلی شوی کرده به مه لاجه کیم کوری هم فزوه له هوزن خوان که بیسته له وی
 (که ولسی) مه لایم وده خوشک نادر میغانا و کوریکي مام قادر شوی کرده به صاحب فتاح کوری
 محمد علی له سید صادق

و ده گول مالی ترمان هدی به که ناچنه وده سه راقازی) به کوریکي که کوریکي قازیم وده له گانه
 به به ک :
 یکم مالی حمزه علی وده لیس له وی قوت آغاچ له م واته چهن کوری هدی به
 احمد وده محمود وده لایم وده قادر وده صمد صالح له مانه حمزه علی وده
 نوری کوریکي با آغاچ

دووم مالی حاجی صالح که ره م ولسی ناموزای حمزه علی ولسی مال له خانه قریله
 کوریکي باشی هدی به نادی احمد وده کوریکي تر نادر صلیله
 سی هم مالی صاحب له محمدی کوری محمود مراد له هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به
 خیره هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به هدی به
 حاجی مه لاجه دو کوری هدی به عبدالله القادر وده عبدالکرم
 آمنه ی برزای شوی کرده به صاحب طالب کوری محمد علی وده فاطمه ی برزای شوی
 کرده به طالب کوری مام شاهی (شاهه یس
 هدی به علی

شعبان جنگینانی

فاطمه احمد علی

جنگینانی

عبد الرحمن

ترتیب و جنت محمد ابن قازی فی ہندوستان

دولت محمد و عبد اللہ

وہیش

قاری زوج

بجی نم ہندوستانی اولاد

ترتیب و جنت بکر موسیٰ

دولت صالح و سعید

دولت احمد

دولت ویدل

دولت ابوبکر

ترتیب و جنت بلال محمد فان ابن رطان قاری

دولت حاجی عارف و سید فیض عارف دارالعلوم

دولت محمد بن احمد شعبان

ترتیب و جنت قادری محمد قاری

دولت محمد و محمد زوج کیسیب بنت ادریش جنگینانی

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

دولت محمد و محمد زوج احمد و عثمان و آئینہ و فاطمہ

بیبہ بانی کہ وہ دروہہ کہ کہ ری جنگینانی شعبان فاطمہ کی پوہ درگوری پوہ علی شعبان احمد

وہ احمد شعبان وہ کچی فاطمہ ناوہ

فاطمہ کی کچی شعبان شوی کردہ بہ محمدی کوری قازی کہ فذانی بیہ کہ ہم پوہ کوری قادر ناوہ

وہ رو کچی عایشہ وہ آئینہ ناوی پوہ جا آئینہ شوی کردہ بہ ملاحہم خانی

کوری باوہ کیس قازی عارف ناوی پوہ کہ ایستہ مشہورہ بہ حاجی عارف وہ کہ درگوری

سید صارتا بہ کہ شاہ زور باد کے عبد اللہ یہ

وہ عایشہ شری کردہ بہ عبد الرحمن کوری احمد شعبان جنگینانی درگوری کی پوہ

عبد اللہ وہ رہ رسول کہ رسول فتنے محمد پوہ کہ نیستہ کہ شاری کلبا بیہ یہ وہ

کہ فتنے محمد حیدر کور قادر وہ احمد وہ عمر وہ عثمان وہ رو کچی فاطمہ و آئینہ پون

قادر و عثمان کاسین وہ احمد و عمر وال کہ کلیمہ را خونیدہ دارن و فہم اللہ جمیعاً

وہ قادری کوری محمدی قازی زینگی ہندوہ بہ نہ ہندوہ کوری ناوہ ناوہ وہ چو کچی خورشید

وہ غونچہ وہ مینا و وینچہ جا صورتہ شوی کردہ بہ رسول کوری عبد الرحمن کوری احمد شعبان

فقہ شری پوہ کہ لکھ لکھ کہ نہ نہ وہ مینا شوی کردہ بہ فتنے محمد علی جلد و محمد پوہ وہ مینچہ

شوی کردہ بہ صالح کہ ہم رسا ایستہ ہی احمد ناوہ ہم یہ

چهارم مالی حاجی برایم گذری محمود نام زانکه کوریکل هدیہ نامی (علی) یہ وہ کوریکل هدیہ نامی میرزا یہ

پنجم مالی احمدی صادق کہ رشیدو بہ احمد گولی نام زانکہ ووفاتی کرده وہ کوریکل هدیہ یہ کہم کہ مالی لہ سید صادقہ وروم فائق کہ لہ خانہ قبولیہ بہ وہ محمود

ششم مالی ورویش جیل لہ خانہ قبولیہ وکوری هدیہ جعفریل وہ احمد خوان پارکی

حہ و تہ مالی هدیہ بانڈی لہ خانہ قبولیہ کوریکل هدیہ نادعمو

هشتم مالی شریف شاکرہ قدرنگہ زای لہ لاجوردی محمود مراد سی کوری هدیہ جعفران وعلی احمد محمود

نہم لہ دوی ششک کہ مراد خان شریف وہ احمدی کاکہ هدیہ کہ سی فانی کوریکل هدیہ نادعمو

دہ هدیہ لہ ورازوہ امام سعید وحمہ رضای غلام رہ ضا - وہ فاطمہ وپیروز لہ مانعی کوری هدیہ ضا مادہ

یازده هدیہ لہ دوی (کولیان) ماری هدیہ مصطفای احمدی هدیہ

وہ کرم هدیہ ...

وہ صالح ...

وہ کوریکل هدیہ میرزا وہ کوریکل هدیہ میرزا

دوازده هدیہ لہ دوی (مرآئہ) جعفران شریف مصطفی احمدی هدیہ وہ لہ دوی (کلی)

عاری حسین ثانی کوریکل هدیہ

کوری قاری

سیازده هدیہ لہ دوی کولیان محمد فرجی عبدالکریم هدیہ : نام هدیہ ہم بادگ لہ لاجوردی کریم زادای

نادر و مامق ررہ کہ لہ دوی کہ ولس

چهارده مالی عبدالفتح الله کہ نیستہ لہ دوی سید صادقہ و وینچ کوری هدیہ عارف

وہ محلی وہ عومر وہ محمد وہ جمال الدین وہ کچکی هدیہ وکاطبہ ، نادرشوی کرده

بہ حاکم عبدالرحمن سعید ضلکی سلیمان وہ نیستہ مالی لہ کوریکل هدیہ ، نام کچ لہ نام زانکہ

پنچ کوری هدیہ : وہ بخا نصراله کہ بی نہ دلادرد وہ رشید نصراله کہ اولاد هدیہ آنوزان علیہ السلام

عبدالرحمن

پانزده مالی هدیہ صادق لہ وہ لہ سمت ، لہ گل مالی برایا کہ کریم صادق لہ عین ویدا

کریم وہ فاتی کرده بہ لام کوری محمد نادر لہ ہدیہ مادہ :

محمد بہ ہدیہ شیتہ مشهورہ بہ لام زور لہ نیکی شریہ وہ خدمتہ دوستہ وہ لہ گل منازر هدیہ

شازوہ هدیہ مالی نیہ لہ نہ دلادرد محمدی فقای سلیمان مصطفای محمد فرجی

وہ محمدی مامق لہ نہ دلادرد عزیز سلیمان ... لہ دران مامق قدر و توفیق

لہ تازوہ لہ دوی (مرآئہ) : لہ تازوہ

صہ وہ هدیہ محمد علی کینزد وہ عبداللہ کینزد وہ فرید کینزد وہ فریدہ لہ رحمانا قاریہ

وه له وکە سانه که له پشتا هوزه سن ن وه به هوی ژن وژن ههزاره وه له ناوهوزی نا
ماونه ته وه

- ۱- مای هه م جیلان خاوه م که مین که زاوان مامه شاهیه
- ۲- مای حاجی عارف وه حاجی فارسی برای وایکی له مانه وه نه دیش نا دل و ورده شازکی
وه باوکیان له هوزه سن وه هیزان له هوزی قازن ژنیان هیناره حاجی عارف
زاوان مامه شاهیه

- ۳- وه رویش سعید که له پشتا له هوزه سن وه له سک وه له هوزی قازن نیسته
وه رویش سعید نه ماوه به لام کوری له هوزی قازن راهیه نه مزاته کوری مصطفی
شازکی وه هوشکه برای مامه شاهیه
- ۴- درویش عبدالکرمی برای وه رویش سعید نیسته به ره یاسته وه له هوزی قازن
وه کوری هه نه
- ۵- حاجی درویش عبدالکرمی که له پشتا هوزه سن وه له وایکه وه هوزی قازن
هه کوری هه نه هه غیز وه صالح حسن به رشید مرغان
وعن :

به روا که لی هه هه طافه هوزی قازن وان له خاربه وه وه کومالی خواکه ره م
تبعیان که نامزای حاجی به ایم م هه وه وه مای له مرهوانه له ره وری دی
روه سنه و کوری له به هه ماوه احمد وه م هه هه نا هه هه هه د کوری وه هه به رحیم
هوشکی مای هه که ره م ناوه شوی کر وه به شریف به گ له (گوزیه کوریه هه هه هه)
وه له شه ریف به گ حسن به گ له وه له هه به گ هه کور به هه مادیان
نیسته له قه لای مرهوان کاسین
وه گه لی هه م له دی (هه لوزان) وه (هه لمانه) راهیه وه هه عبدالرحمان ناو
له دی رلی له بو نیسته نا زمانم له دی ماوه یانه
وه هه هه هه رسول م هه هه به هه رسول چنگینه که هه هه هه وایکی هوزی قازن
وه احمدی کور پوره (زیرین) هوشکی (هه هه) هه لاهه هه هوزی قازن نیسته له سلیمانیه
وه کوری له و احمد ناوه زاوان حاجی م لاهه هه وه شه که م ناوی رحیمیه

دایگی باوگم سچان کچی نصرالله کوری سیدہ کورہ میوی نہم نصر اللہ می سیدہ
سی برای بوه فیض اللہ می سیدہ وه سوچانی سیدہ وه سلیمانی سیدہ .
نہم چوار برایہ خاوه ن مولک بوونہ لروی (کورہ میوی) را بہ لام لہ بہ رستہ می
رؤر وار بلآوہ بیان کردہ :

نصر اللہ وه سلیمان رویشتون بو آوائے (رہ تمان) وه فیض اللہ رویشتوہ
بو رکانی مانگا ، وه سوچانی سیدہ خوی لہ کورہ میوامرودہ بہ لام دوکوری
حہ مہ خان وه فتاح نہ وائیش باربان کردہ وه رویشتون بو شاره زور
وه لروی کون، لہ زوری خورمال وائیشتون :
وه پاشی مورہ تی حہ مہ خان باری کردہ بو (آوائے حہ مہ) وه فتاح بوتازہ کی
لہ خوار خورمال وه دام زراوہ

لہ حہ مہ خان کور وکچی بوه احمد وه پیراز لہ پیراز کوری علی ناو ہدیہ
وه لہ احمد روکون صالح وه رشید . وه لہ فتاح ذرہج . وه لہ ذرہج عبدالہم وه حہ مہ
لہ صالح کہ بیستہ بہ خاوه صالح بہ شہورہ چوار کوروسی کچ ہدیہ کورہ کان
سعید علی (پوبکر عثمان علی کچہ کان شیرین شہلا، گہ لاریش
ناویانہ :

وه لہ رشید کوری ہدیہ ناوی کاوہ یہ . . .
وه بیستہ سوچان بادگی حہ مہ خان وه فتاح سی کچی بوه وه نہ وشہ
وه مینا وه آمان . لہ
آمان شوی کردہ بہ پیادگی بیارانی وه لہ خورالی ناانین وه مینا شوی کردہ
بہ رحہ مہ بورم کوری عباسہ کہ لہ می چہ ونانی کچی بوه ناوی پیراز بوه
وه پیراز رویشتوہ بو آوائے روستہم بہ گہ لہ لاس خورمال شوی کردہ بہ پیادگی
ناوی حہ مہ بوه لہ حہ مہ بشی کوری ہدیہ ناوی (غہ ریب) وه لہ خورمال رام
کاسبی نہ کا .

وه وه نہ وشہ شوی کردہ بہ مصطفای کوری عباسہ کہ لہ سی کچی لی بوه
فاطمہ خانمی خاتون .
فاطمہ بی نہ ولارہ وه خانمی شوی کردہ بہ صالح برای ملا محمدی کوری شیخ قادری
رہ شہ دلی سریرانی کور وکچی لہ بوه علی وه روغنا وه لہ پاشی مردنی
صالح خانمی ہاتوہ بو شانہ وه سی لہ شاره زورا شوی کردہ بہ صالح ناوی
لہم پیادہ سٹے کوری بوه حہ مہ ذرہج . وه کریم وه رحیم :
آگام لہ حہ مہ ذرہج نیم بہ لام کریم سی کوری ہدیہ والی علی عادل وه
رہ رحیم کوریکو روکچی ہدیہ عطا شہ ونم دلخوار .
وه لہ علی خانمی روکوری کچی ہدیہ حسن حسین (پہری) وه لہ روغناسی کور ہدیہ
صدیق ابراہیم شہ وکتہ . . .

وه خاتون له نه وه لږه شری کرده به علی کوری احمد عباسه که نه کوریکی لی بود ناوی
عبدالله بود وه پاشی مروئی علی هاتوه بد مالی صدمه خانے خالوی له آ وائی صدم
جاشوی کرده به فتاح کوری بهایم زه رودی له تازه وی کوریکی لی بود ناوی
(نمبر ۲) وه کچی ناوی عایشه به :

نمبر ۳ هه صی کرده کوری بشی هه به ناوی احمد

وه عایشی شوی کرده به حمه امین محمود له وی هه به دو کوری بود احمد و صالح
وه کسی کچ آینه فاطمه آینه شوی کرده به محمودی کاکی وه کافیه
شوی کرده به عبدالله حاجی محمدی قادر وه فاطمه شوی کرده به ارکائی
کوری هه به ی نوری له آ وائی هه وه وا :

وه سلیمان مانه ی نه نه ریگان له ره شانان وانه زراوه کوریکی بود ناوی هه بود
وه له م هه ده کچیکلی بود ناوی هه به به

وه نصرالله ی باوه که نه نه ریگانم کوریکی بود ناوی قادر بود به علی سلم ری رودی ^{مرد}
وه ریگانی بود وه کچیکلی تر شوی کرده به فخر ناوری هه به که ره م
شیخ سالی وه کوریکی لی بود هه به مرادی ناوی وه کچیکلی بود فاطمه ی ناوی
هه به مراد به ی له ولاد له وی (قه لاجی) لای بارام آوا وه فانی کرد وه
فاطمه کوریکی هه به ناوی هه به به م بهینه مابو بیسته نارانم :

خالوانی نه نه ریگانم

وه کوبیتوبه له مانه هه به م دایکی نه نه ریگان خوشکی محمود به روه بر بود که ساکن بود
له وی (قرنج) وا هه روه ها دایکی له لاعدالرحمان کوری به لاهوریه روه شانی هه
خوشکی محمود به روه رپوه وه له نکم له گل ملا عبدالرحمان لورای به کن .

محمود به روه له قرنج نه ماوه وه باری کرده بو وی ال ملاح له لای شاری سلیمان
مهم محموده چهار کوری بود هه به که به شهر رپوه به هه شل وانه زانم هه له قرنج را
ماوه ته وه وه حسین وه رشید وه هه به صالح نه ته وه ی له مانه ته

وه سی له که وی له و هه و لا که نویسونه له کیتبا : وه سعید برای محمود به روه رنه ویسی هه له ال غایبه
نه نه ریگانم شوی کرده به فتاحی باپیرم وه رویشورن بو وی (لکیم) لای خورفال وه له
باوکم له دایکی بود وه له نکم شیخ علی صام الدین پشیری هوی به هینو کرده :

باپیرم له نکیم وا هرده جانم نکم شوی کرده به شه زری برای فتاح مانه هه به وه پوره
خجی لی بود . له مانه هه هه جلدقادر وه ته وینق به جه ناورن ایتم وان له
تاوا وارا وه پوره خجی در شوی کرده له شوی به کم صابر وه کریم ناوی بو که بریم
هرده وه صابر ماوه وه له شوی رو هجی دو کوری بود احمد وه محمود ایتم
وان له قه لارا کاسبن : نه نه ریگانم له وی به بیله وا له گل مانه هه زرا
له تاریخی هه زار و سعید و س وی و سی چوارا وه فاتیان کرد وه پوره خجی له ره در س
هه زار و سعید و پنهان چوارا وه مانه صدم له ره در س هه زار و سعید هه فتای هجی وا ...

وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده
وه کوریکی باوه کرده

دایکی خاتم له عمیره فی رسوره جو، یہ کہ دسلیک بوہ دلای شانہ وری را
 وہ دایکی دایکم نہ ویشی وہ کو دایکی بادکم نومی سچان بوہ ووفوشکی بوہ یہ کم
 نومی (مروست) بو موی کر بو بہ پیادی له رسه لسی، دوکده بو حسن
 وہ حسین

دوهم نومی مینا بو شوی کر بو بہ مولا و اسماعیل له سرا و اج دوکری بو سعید
 و دره حیم بیتمه نارائتم نہ ته وویا فی هم یہ یا نہ ؛
 دایکی دایکم وہ کو دایکی منی بو کچیلی کری فاطمہ نومی له هر رار و سیدوسی جوارا له
 رار سیرانا وہ فانی کرو وہ نہ نگم له هر رار و سیدوسی وکی را له سلیہ وہ فانی کرو
 قاصح با پیرم له گل عزیزا بریا خوشکیان بو نومی ظریف بو ره ورر صدوستمال
 عدوی له بو نہ م شنه کچیلی بو نومی خاتون بو وہ فانون کچیلی بو نومی پیر و زبو
 له سوال نہ ته وہ نارائتم ؛

وتم نہ نه سچانم واته دایکی بادکم له گل ملاء عبدالرحمان ره شانی دا پورزای یہ کن نہ م
 نه لارحمانه رویشوہ بو (سه لسی) له وی بہ م لای داه زراوه وده جی کرده وہ
 پرازیکی ظریفه نومی بو شوی کر بو ملاء حادی نه سراوه دوکدر و روچی لی بوہ
 عمر وہ عبدالله وہ عبد و عینا،

ملاء عبدالرحمن کوری م لاسلیان کوری فقیر عبدالله ره شانی بوہ نہ م فقه
 عبدالله کوری بو م م لاسلیان وده وکچیلی حیدرہ وہ فاطمہ خدیج شوی کرده
 بہ میرزا عارف (میولاک) کور و کچیلی بوہ ملاء حیدرہ و زینب و ملاء حیدرہ کچیلی بوہ
 نومی طلیم، بوہ شوی کرده بہ م لاسلیان کوریکو جوارچی له بوہ عبدالله فاطمہ
 آمینہ خدیجہ کافیه . له عبدالله عبدالرحمن بہ جی ملاء بیتمه له سید صادق
 وہ فاطمہ ی کچی فقیر عبدالله شوی کرده بہ فقه عثمانی کوری حیدر بناوه سوتہ له
 نہ م فقه عثمانی هاتوره نه شاره زور له وی ویش قویہ را مرده له م فقه عثمانی
 کچی کور و کچیلی بوہ م لاسلیان ملاء رحیم ملاء عارف وده گولی وہ فقه عثمانی
 له شریکی تر م لافقاصی بو.

ع
 نه کچی کچی کچی کچی
 حیدر بناوه سوتہ
 میولاک کچی
 کوری م فقه
 عثمانی

وہ م لاهراجین کوری م لاسلیان کچی کچی بوہ کوره کان م لاهراجین کاسلیان
 ملاء عبدالرحمن وده کچی کان زینت وده زیبا وده
 م لاهراجین م لاسلیان بوہ م لاسلیان وی (بناویان) کوری بو نومی ملاء
 حلال
 وہ حاجی ملاء عبدالرحمن دوکدر و روچی بو کوره کان ملاء علی و ملاء سعید ملاء علی له کانی
 حویندی شرح شمیم و متوفی بو وہ ملاء سعید بوہ ملاء وده جلیگه با وکیا دانیش
 کوری هدی نومی شاهده نہ م بادکو کوره هر روریا ن حیمان کرده .
 زینت شوی کرده بہ علی محمد له سیامیوه حیم لی بو وہ زینتای شوی کرده بہ شیخ قادی
 نوک سید سعید شانه وری له بو وہ شوی کرده بہ بادکو حاجی ملاء زره حیدر صادق

وہ فیض اللہی نامی نہ نہ سبحانم کہ لہ کافی مانگا اور انیشوہ کورنگی بڑے
 ناوی حس بڑے وہ مشہورہ بہ وہ رویش حسن لہم درویش حکمت
 حبیبہ ی کچی ہمہ سلیمان اموزای خوبی عارہ کردہ لہم حبیبہ چہن کورہ
 چن کچی بڑے

کورہ کان شہ ریف حسین حہ مہ رحیم محمد امین کریم . وہ
 کچہ کان مینا آمنہ اسماء .
 رہ ہم خورد و یہ بودہ بہ صلا لہم ملا رحیم کہ بودہ صلا لہم قمر اور اولاد
 وہ سکینہ ی کچی صبی محمد عبدالرحمن لہم سہ عارہ کردہ پاش ماوہ کس
 لہم شہنہ وفاتی کردہ جاملہ رحیم عایشہ ناویکی کچی احمد ناوی مارو کردہ
 لہم شہنہ عبداللہ وہ ابوبکر وہ حسن وہ حسین و آمنہ وہ فاطمہ وہ سارہ
 پہ بیابون . لہ عبداللہ محمد وہ احمد وہ علی وعلیہ پہ بیابانہ
 وہ لہ ابوبکر محمد و محمد امین وہ لہ حسن احمد و محمد محمود وہ محمد صالح بڑے
 وہ لہ حسین فاطمہ و زینبہ پہ بیابانہ .
 وہ لہ ملا کریم فتح وہ جلال و جمال و محمود پہ بیابانہ وہ لہ شریف
 کورس علی ناوی پہ بیابانہ ایستہ بودہ پہ حاجی وہ لہ سد صارق و الکاسی لہ کما
 وہ لہ حسین عبداللہ لاہد پہ بیابانہ وہ کچی لہ فوزنا و وہ لہ عبداللہ
 روگرد علی و عثمان وہ چہن کچی آمنہ و زینبہ و کول زارہ و تہمین بڑے
 وہ لہ حمید حاجی رشید وہ عایشہ بودہ وہ لہ محمد امین عثمان وہ فہیمہ و آمنہ
 وہ لہ آمنہ محمد و محمود وہ قار و شریف و سلمی و محبوبہ پہ بیابانہ
 وہ لہ مینا کچی بڑے ناوی آمنہ مہ لہم آمنہ محمد و حسین و حامد صہیم .
 وہ لہ اسماء خاتون غدیچہ و رحمان و سنیچہ وہ ملا احمد پہ بیابانہ
 وہ لہ ملا احمد محمد و محمد علی و آمنہ و سعیدی صہیم و ان لہ سلیمانہ را
 وہ لہ محمد کورس لہ منہ چہن کور توفیق و عبدالص و احمد وہ کریم
 و سکینہ و محبوبہ پہ بیابانہ .

عہ لہ فہیمہ
 شہنہ مارے
 بڑے حاجی
 کورہ وہ لہ
 محمد امین
 محمد صالح

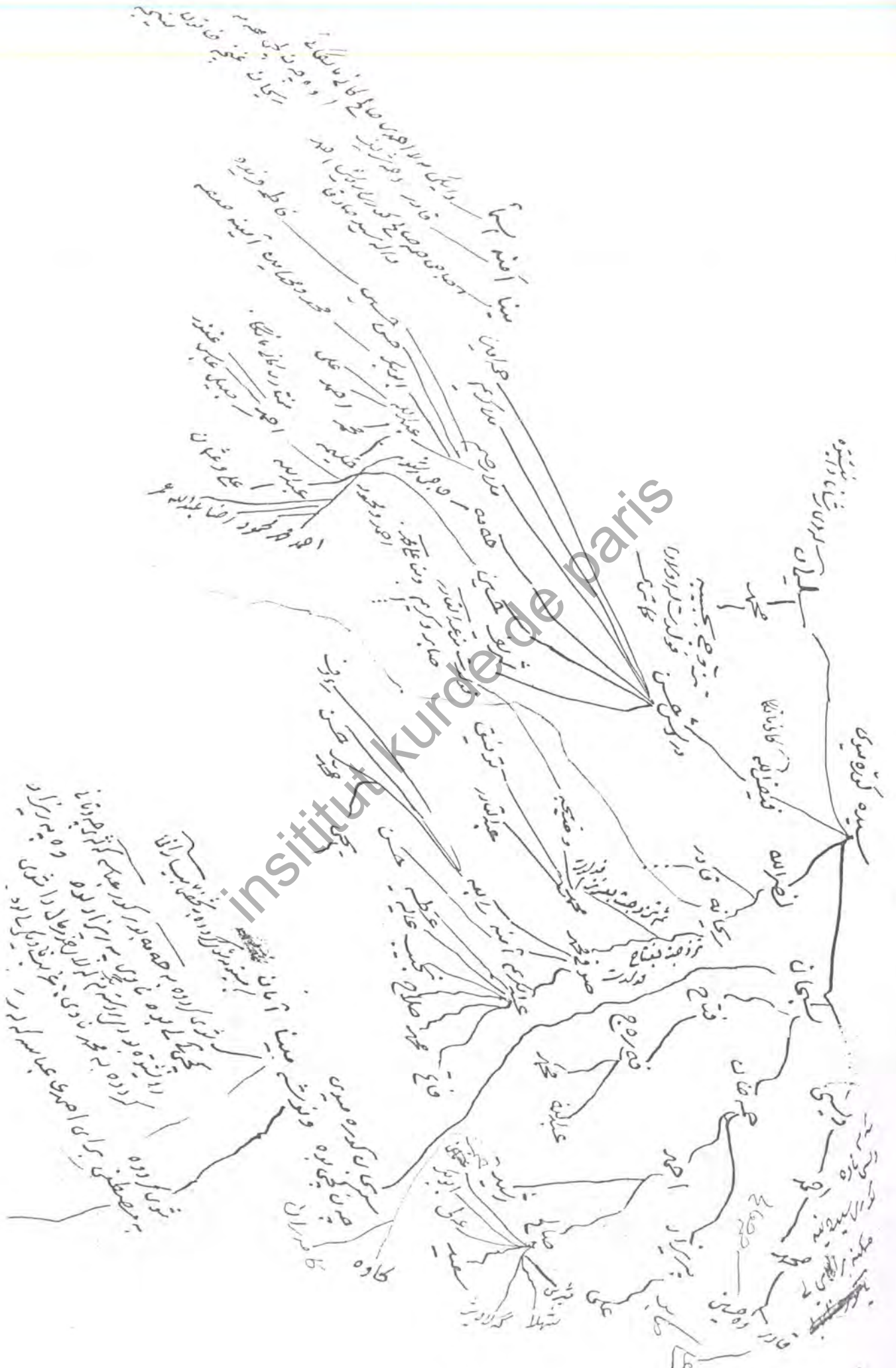
یکای خدا که زام له کافیه کی سید را
کدر یکی سعیدی نادی هه نه واکه مستحق
عوظنه وه کچی آمنه معمله به

مهر خدایه زام له کافیه کی سید را
هدار کورر هه به قزیزون و کاهوه و کورر
وه ده شته وان (بزرزون
وه کچی چنوره نادر

وه حسنی خدایه زام مرفظنه که مستحق را
رتزوع بسیده بر قرینه سه دل ناوا
اسهانی طه و لها بنت قسی
رضوان

عطیه و خدا که زام هدار کورر هه به
له قسه به صنفی و کورر علی عمر

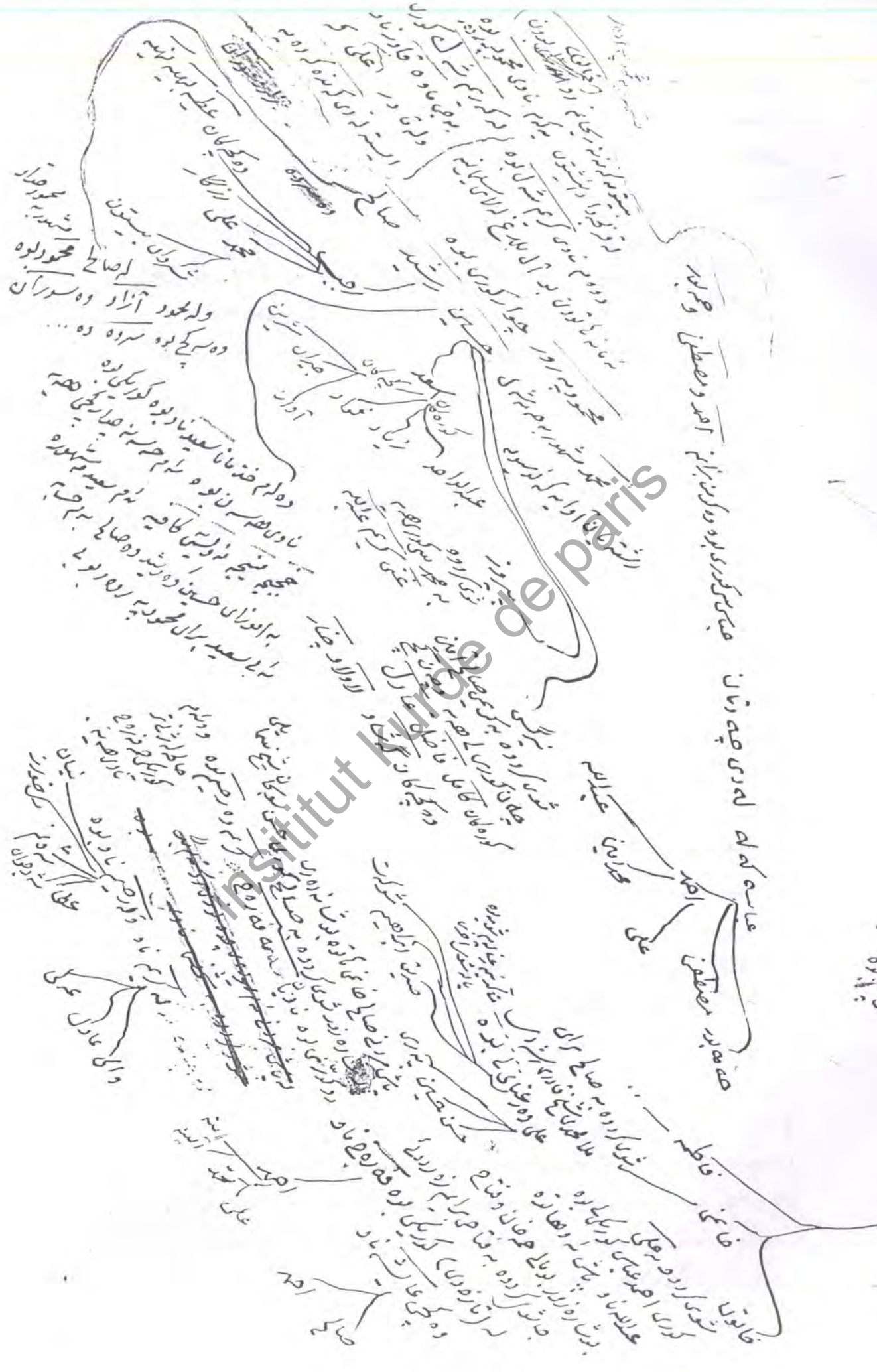
وه مرد کچی فیکه هه به

هستند و ایلی سید محمد رضا نه ده روه نوک می نند عبدالرحمان زنده بوده
و ده گره ل واک می خسر نه ایله سید صوغ ده راک می، و که عجبی لاهور له که ده
ده ام گره ل نه تنگه سی نه وا فندیس ~~آینه خورشید~~ ~~یا~~ ~~توضیح~~ ~~ن~~
و ده پیر سزا سی کن چوت دایلی نه نه سکی ن و ده راک می لاهور سی ن
خوشگس به کنی و ده هور دایلی نه لوهنگا محورا په روه روه نه لاهور سی ن

insititut kurde de paris

عیسه که له ادری چه زمان هدیکه مگروری بود ده کون بزم آهد و مصلحا و هم لیدر

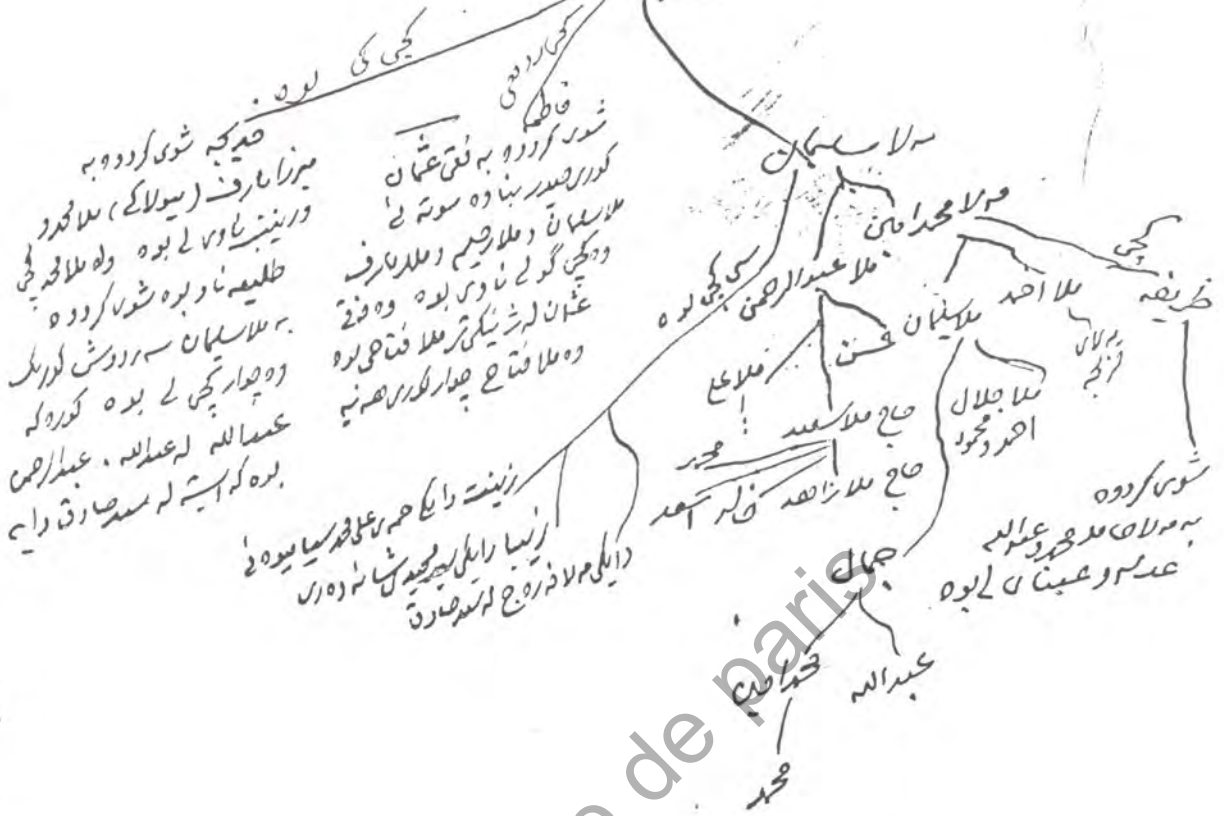

مشیرالدوله
علیه السلام
مستوفی
مستوفی اعظم
مستوفی امیر

مشیرالدوله
علیه السلام
مستوفی
مستوفی اعظم
مستوفی امیر
مشیرالدوله
علیه السلام
مستوفی
مستوفی اعظم
مستوفی امیر

مشیرالدوله
علیه السلام
مستوفی
مستوفی اعظم
مستوفی امیر
مشیرالدوله
علیه السلام
مستوفی
مستوفی اعظم
مستوفی امیر

فرق عبداله ی شانی

insititut kurde de Paris

بادکم ضریفند و داربو. و در مردی مرصوم شیخ بیاره شیخ علاء الدین بود. و زور صالح
و در خدمت گوزاری نه صلح علم و صلاحیت بود. زور محمدی مرصوم حاجی سید حسن چورکی بود.
حاجی سیو سفید له سه ذری حج و اولائی که چاپ له سه بول له دیاری بو هینا بود.
تا ماوه کی پاشی. و ده فاتی بادکم له و اولانکه مابو له پاشا فوتا :

من ضم له سه نه بیخ سالی و اولانکه مابو له ضریفند ما ترا و سه به ر قوتا بخانه و ده
بیرم وی ماموریت له لاعبدالواحد برای له معارف که دروگانا مایا و اولانکه بود له لفه بی
نویسه و ده بوم. و ده خدمت که سی زور روناک بود. که پرسیان له کردیم له و هر رفته چونه
و ده نوخته سی همه به یانه. و ده چمن نوخته سی همه به یانه. و ده ایام له و ده
بیرم وی پرسیان لیم (ص) له چمن له چمن و تم له میفره که ماموریت له لاعبدالواحد که له
به صلح بادکم پی که نینت.

پاشی ماوه کی کم قوزانم که مایزه سوروی (زفر) له و نه ده به ریادوم کرابره و ده له و ده
زور گوزاری له گوزاری و ده تراریان و اسپوسم به ده زور قوزان له ماوه. و ده اولان
ضیافه تیکلی پیلادو گو شیمان به بادکم کرد بو شاریان سی قوزان ضریفند :

مرصوم بادکم له پیشی و ده فاتی به صحن روژی رویش بو سه عین سی که له دوستان له و
سه ره و ده که نا بتوره به عاقل که سی ضریفند له شیر دار گو شری کیشا بود. و ده فرمودون
له که رن له رورانا مردم له شیر له سر را له سه رهاسی له م فرته بیم نیرن :

له و درو شده بو شه و وصیت کرد بو مان که له پاشی خونی سه رکه ضریفند له کم و ده به هدر
و ده زعی بی هر ره و دام بکم. و ده دامه له لاقه ما به شیخ علاء الدین و ده بی هر را
قراری را که کاغذ و قلم و ده وات بوسن بیسی و ده بنوسم له کاغذ بوسن. و ده به کم

بگردد. و ایکم له قسانه زور زور بو به لام لیم خاص له ده مان له بود.
و ده به خواستی خودا له درو رانا پاشی کوشی کاغذ و قلم بوسن له به هزار سالی ۱۳۲۵
و ده فاتی کرد وصله له وطاب شراه :

پاشی و ده فاتی بادکم : و ایکم خودا عه فون بلجا زور حولی له گل مارا و ده زور کوشی کرد
برضریفند له و هاونینه له مالی و صوم له لاجوردی کورن حاجی شیخ قادرا مامور و ده کیتبه
و درو ده کات و ده کو اسمعیل نام و له سی شدوم ضریفند له مان شیخ عزیزن ضریفند
روول به صوم له خدمت له سه لاجوردی له ضریفند. و ده له روژی و ده فاتی با و کیشا زور دل خوش
له دامه و ده :

پاشی له تاریخه شیخ علاء الدین : له لاجوردی برد کردن به مدرس خانه قای (دورود)
و ده بنیش له لا و لا سه شعولی ضریفند بوم. به بن له مالی خزان و ده بنی له (به نیلیه)
و ده بنی له (له سراد) و ده بنی له (کافی سانان) و ده ماوه له له (لنجا و ا)
به کورتی تا سالی هزار و سیصد و سی به ضریفند و پیک که دین و ده نه ضریفند و ده دامم کرد
له م جبار له مانگی (محم) سالی هزار و سیصد و سی، بجزی له له بنجا و ا ده تم کرد و پتر

به تصرفی از نه بجائی ، دو سال تا به کار تصرفیم گویانده باسی مضاعف و در اینها
رویشم بود و سه روزش ، بولایه لاسیمان کوری نه غنائی که دادای فزیایه نه نیمه نه کرد
و نه باسی مضاعفم نه تصرف فزیند و نه سم کرد به عوامل به لام بتیم که نه لا
مصدوری جواز روی آتوه بود بالک بود به مدرس نه سه روزش گویانده و نه بولایه
و نه لروی عوامل و سعد اللهی کوچک فزیند

نه عینی ساله ناموسه لاجب الواهد کوری نه لاجب الواهد بود به لای (گوزنه کوریه)
منیش نه به رنه و نه که نه و نه مناسب و دوستی قدیمی نه که ل مانا بود رویشم بود فزیند
نه فزیندی نه و نه ساله هزار و سیصد و سی و دو را (انوزده) هم تا باسی فعل فزیند و نه
باشی نه و نه اظهار م فزیند و نه باشی نه و تصرفی نه لاجب م فزیند ب روز ساله
وضع و اسفاره نه لا ابگری میراستی م فزیند و نه باشی نه مانه و نه سم کرد به کتبی
(حاجی) و نه حاجی م گویانده باسی تخیر نه م ساله ساله هزار و سیصد و سی و دو بود
و نه نه آخری نه م ساله نه پایزا و ایکم و نه فانی کرد :

نه پیشی و نه فانی و ایکم (منه) خوشک شوی کرد بود و نه لپاش و نه فانی و ایکم هدر رهنه و
نه شیا نیکنان بود بازم کرد بومالی پوره فاطمه خوشکی و ایکی بود ایکم که مالین
نه (دایران) بود و نه رابعه خوشکیشم بود بولایه نه و نه به قی افغان م صرفم
بود نه کرد

نه م جاز گویانده بود (کالی سانان) بود م م لاشرف و نه (حاجی) م که مانده توابع
پاشی ماوه نه نه آخری پایزا رویشم بود فزیندی حاجی نه لاجب نه و نه نه فنی نه و
زستانه نه فزیندی نه و نه بعز حاجی م فزیند و نه نه پاش و نه سم کرد به سیوطی
تا به هزار گویانده و نه در موصولات نه بهار ایکم نه و نه فزیندی حاجی
ناموسه لاجب الواهد و نه سه فزیندی سیوطی و نه م نه کرد به لام نه به رنه و
روش به روش دنیا تارک تر نه بود و نه گرانی و نه سی پاکر بود و نه نه لکی نه آشوب
جهنگی جهانی زور به نشان بودن منیش و نه نه لکه ترا و نه ویتیم بر دم بود اوله تر
تصادف نه و نه و نه م لاجب اللطف نجفی نه بانه نه برای م لاجب الواهد نجفی نه
صحت بولان نیمه و نه ویت بر و ابورش رسیلانی ، بود فزیندی منیش
نه که ل م لاجب حسن نه بالیکه و نه ری و نه فزیندی که ویتنه ریگه بود شاز سلیمانی
و نه سلیمانی و نه م که نه و نه لاجب بالیکه و نه رام زرام

و ازینیم لیرا نه باسی سه قدر نه که نیمه و نه بود فنی خنهر

نه سال هزار و سیصد و سی به م لاده جهانی شیوه پیشوی و نه رگرت و نه ساله هزار و
نصد و چوارده میلاریا ریگه دت و نه در هزار و سیصد و سی و دوی مجریا هر بی عالمی به کم
و نه بست پی کرد . نه هزار و سیصد و سی و دوی دار قلمیه کالی ، رویان کرد که کوردستان
و نه بهین (سنة) و امریوان ، نه و نه و نه و نه شوشه به گزادهی مریوان تریان

لی گشت وہ جہادی با شیان کرد کہ جہاداً علی ہر گے کوری فرہج اللہ بہ گے بالک وہ احمد
کوری نہ لا عبد الصمد برای ماورستانہ لاجہ الواحد شہید کران :

شہری پیش حادثہ کہ ماورسام لم ضویا چاوی پے کہ و تہو کہ احمدی ہان والہ ناد کو مہ لہ لکا
شہ ربہ ت نہ گیری وہ خویشی جہاد ر لم وشہ ربہ تہ نہ ضوانہ وہ سہمین ہم وہ کی گیرا وہ
ہوان فرموی صوا احمدی برام پیا زیری بوروشی دوائی جہادہ کہ یان بہ شہید ہا ہینا یہ وہ
وہ لہ گل علی ہر گے لہ بالک دا وہ فنا کران لہم سے فزا دشمنہ کان لکان وہ کہ رانہ وہ
ہوسنہ

ہوسالی دوائی یانی بہ ہارسی وینچ دوبارہ ہیرشیان ہینا یہ وہ لہ سنہ وہ وہ کہ فرہج
لہم صبرا ہم کورہ لکان لہ ہم ہولا نیکہ وہ پیشان پے گرتن گہ لہ کہ س شہید کران
وہ محمد کریم ہر گے فتح ہر گے لہم سالا شہید کران وہ سید حبیب ناوی ہاوی ہم سعید بہ گے
فتح ہر گے ہم شہید کران وہ گل کہ ستر فرزانہ وہ مسلمانان وانا نہ کہ ژوکیو وہ
مہریوانی رویان کردہ کیوہ لکان میراجہ وہ پستی پیران و نہ سکول وہ پستی وہ لکا شیان
لہ وشوینا شہد رہ بہ ہر شاپکم کہ پیران کردہ وہ غایا نہ لیشی ہون بو جہاد مخلص
کہ پائیزی آخرن لہم سالا کہ قیسریہ لکان لہم راضلہ فائے ناوض سو پانکہ یان گہ را یہ وہ
وہ مسلمانان نہ وہ ی مابو ہر پیرانی وہ ہم بی نان ونا و گہ رانہ وہ ہودی لکان ضویان
ہہ لام لہم سالا لہم گاران وہ وہ شہ مہریوان وہ لہ وہ درسی ہینان جہاد یکی زور
مہ روانہ یان کرد وہ واجبی ضویان بہ راستی بہ جن ہینا :

لہم سالا علی ہسی پاشا مات بو پیچوری وہ پیا وہ گہ درہ لکان گہ درہ وہ غالب
پے کردن ہوجہ بہ جہاد ہیرشیان نہ ہر وہ مدنی دشمنان نہ کرد لہ واگیر کرتن لہم ولانہ
کرشیان جوابیان نہ وایہ وہ بہ لام شیخی سابع و صم شیخ عبد اللہ الدین فرموی اساسا
نیمہ لہم گہ جہاد مان کردہ بہ لہم دین وہ بہ لہم صوا جہاد مان کردہ لہم گہ رانہ بہ قانون
توصیف لہم لہم جہاد ت لہم لہم نیمہ :

بیچکہ لہم نیمہ ملکہ تیکی فقیر وہ پے چہک وہ پے مال و پارہ بن ہر لک بہ وہ ستر ثانی ضویہ وہ
گیری صوا ربو وہ مدالی لہ ہر سالا مرد بہ پے چہک وہ مال وہ نان جہاد ہون لہم لہم بہ لام
تو لہم گل لہم دا کہ امیر ہون وہ چہک وہ اسباب زور بو ہوجہ میدان ت دا دشمن بہ
سہر و ولانہ غالب پے لہم لکا جہاد مات بو قس پے نہ کران

وہ لہم پیش لہم ملاقات شیخ علاء الدین ضویہ اتہاچی لہم لہم شاری سنہ دا جہاد ہا ہیشی
کردبو لہم گل قہ قیسریہ لکان لہم شہ را لہم لہم کورن مہ لاکسن الدین کہ فرہج تہ لکان شیخ بو
شہید کران وہ گل کہ ستر شہید کران

وہ رئیس کو ماسی بہ مہ روانہ مدافعی دشمن کردبو وہ نہ ہیشینو ہیرش ہینا بہ ہر
مسلمانان نہ گہ رانہ مخلوق زور نہ کوزرا وہ علام لہم فرہج ہہ لام صوا تو فیق لہم
شخصی دا وہ بو بہ ہوں زرگا ربوی گہ لہم لک :

نہ مانہ گشت زرخ و قیامیہ کہ ہم پارچہ عمر زہرہ وہ نہ ضامن وہ لہ پاش عصر سعادت
 لہ بہنیں کہ ورہ کافی آردہ لان وہ بابانہ وا دست بہ دست روری پے کراوہ ..
 لہ زہ مانگی کونہ وا گہ کی جہر بہ وہ ستی (بابان) ہ قہیمہ کانہ وہ بوہ لہ نور الانوار
 سید عبدالغزیز کوری سید صالح قبہ وارہ واہ یہ کہ گہ کی مولگی نہ ترانی دولی تہ نورہ
 مریوان لہ وہ ستی میرزا عبدالکیم کوری امیر خاندی کوری امیر احمدی بابان ہ وہ بہرہ
 و صوم شیخ زکریا ای لاکو زکریا کہ شتوہ ہہروا لہ و رسالہ دانوسراوہ کہ لہرہ
 تاریخ ہہ شتوہ ہ ہجر ہ امیر حمزہ ہ بابان کیوں بہ رتہ لای مریوانی کردوہ ہ سوپاگا
 وہ شورابنگی ہ وہ وری سوپا کہ وا دروست کردوہ وہ لہ پالی شوراکہ یا مزگہ ویشکی
 دوست کردوہ ہ ناوی (مسجد لہور) لہر مزگہ ونا سید احمد نعیم امام بوہ
 نہم رشتہ بابانہ غیرہ نہ ورشتہ یہ کہ لہ میر لوداق ہ وہ وہ سی پے نہ کا نہ مانہ لہ زہ مانہ
 نقدکانے ناق قونلو وہ قہرہ قونلو ہون داہلہم تاریخ کہ بیان خبری تاریکہ ؛
 بہ لام بہ آشکو لہ پیشی رشتہ ہ (بابان) ہ دولی کہ لہ میر لوداق ہ وہ وہ ست پی نہ کا
 رشتہ کی تر بوہ وہ لہ پاش عہدی (مغول) ہ وہ وریان بوہ لہ خاک بابان وہ خاک
 آردہ لانا ؛

وہ مادہ نیکی زور قہ لای بہ (قہ لای جیگہ آردہ لانیہ کان بوہ وہ (بابا خان) ہ
 آردہ لانی وہ (ہہ لوفان) ہ ہم مزگہ وئی سوریان تعمیر کردوہ تہ وہ ولہ پاش
 نہم وہ ورا نہ ہم مریوان سہیانی جہنگ ونا شوی بابان ہ کان بوہ وہ کو
 ہ مشورہ کارہ ساتی (روازوہ سارہی مریوان)

ہہروا ہ مشورہ کہ لہ زہ مانہ عبدالرحمان پاشای بابان وا لکانی کہ عبدالرحمان پاشا
 دامنگیری ایرانیہ کان بوہ وہ یارہ تے لہ وہ رگرتا بوہ (بابان) وہ بابانہ کانیش
 پیشی کی گرت لہ وہ شتی موسک ونازاواوا لہ مادہ ہ ہوشی کا وہ وری چہار ہزار
 کہ ست لہ طرفین کوشرا ؛

بہ کورتی نہم پارچہ زہوی بہ لہ ہوی شہ روشور و غہ و غا وہ زور بہ نہ ہمیت وہ خواہن وہ
 بوہ وہ کہ لہ کتیبہ تاریکہ کانانوسراوہ ؛
 رگوشہ نابین وہ دیما بہ رستی ؛

نہم پارچہ خاک لہ وہ مر سالہ وہ نشانہ ہہ زری آیینی بہ رستی وہ خونہ واری وہ طاعت
 کردن خودای تیا وہ رکہ ورتہ وہ بیجگہ لہ ارشاد وہ آموژگاری زانا نیشمانیہ کان
 ضوی ہم بہ ہوی ارشادی سلی ہش لہ اولیا وہ نہم ولاتہ پیروزی وہ رگرتوہ
 نہم سے بہ شہ بریتین لہ ساداتہ پیر خضر و ساداتہ ہزرجی وہ ساداتی
 شاولیہی ہسنے کہ لہ (لاکو زکریا) رگہ گیان وا کونا وہ ؛

رشته‌ی سادات بزرگچه له شیخ عیسی و شیخ موسی ده

نهم ووزارت له گه‌ل برابیان سید محمدی نوربخش را کوری باب‌علی همدانی کوری باب‌یوسف همدانی
کوری سلطان منصور کوری سلطان عبدالغفر کوری سلطان عبدالحمید کوری سلطان اسمعیل محدث
کوری امام مدیسی کاظم :

سلطان اسمعیل محدث قهری و اله ترکی وی رسته سپهریز، له هم ورامانی نه وریوا له
پهران پوری وی اردو او ده، له ترکی چمن (سیروان) دا

شیخ عیسی و شیخ موسی له تاریخی خدمت صد شتی مجیداً (۷۶۰) له هم ورامانی ده
صافون بو وگورستان، ده له وی (بزرگچه) را چمن گه‌ل بوون

پاشا دامزران یان شیخ موسی خوشگی حاجی شیخ خالد که له ولکاتا مرشدی ضم‌لک بووه ده
له به بزرگچه را وانیستوه ماره‌ی کرده پاشا ماده‌ی رولیتوه بو ارشاد بو اطرافه ری

و ناخچه‌لر، ده له وی شهید کرده وه جه نازه کور هینا وده ته وه بو به بزرگچه وه له وی
وفن کرده پاشا ماده‌ی شیخ عیسی له هم برارنه‌ی ضویه ماره کرده وه له هم عالمیه

دوازده کوری بو: سید عبدالکریم سید محمد میری سور وصال الدین سلطان الحق
سید صارق کمال الدین جمال الدین عباسی بایزید حسن حسین :

سید عبدالکریم له پاشا وه فاتی شیخ عیسی باوکیا له جیگه که یا وانیستوه ده هه له بزرگچه
وه فاتی کرده

سید صارق له شاره زورا له سر کویو به ناوی سید صارق ده شه‌شوره وفن کرده وه میرسور
له وی میری سورا مدفون : وصال الدین وه کمال الدین وه جمال الدین له وی نالیادا

له شاره بائیرا مدفون وه شیخ عباس له وی (اولیه) له ترکی سلیمان را مدفون وه
سید محمد له قراضی سیروان را له ضاری ده مادی گونه‌ی کرده وه وفن کرده بیستم له هم

به نینه پیشوا له وشوینه گوزیا وانه ته وه له ترس له وه گوم بی له ناوی سیروان وه سلطان الحق
که قراضی سیروانا له ضاری وه مادی نه سووره وه وفن کرده

سید عبدالکریم کوری شیخ عیسی چمن کوری بوه یه‌کی له داننه سید ابراهیم نا بووه
که نیسته شه‌شوره به (کابل) نهم وازته له قاضی باوکیا ضویه‌ی پاشا ماده‌ی

رولیتوه بو وولاتی مصر وه له وه ماده‌ی ماده ته وه جا گه‌راوده ته وه به رنگه‌ی
وه ریوا وه رویتوه ته وولاتی (افغان) وه له ویوه کاتوه ته (ایران) وه

له ویوه کاتوه بو له ویوان، وه له وی رولوه، له ترکی وی وه ره تفری وانیستوه
نهم وازته یه که عالم و زمانای روز بووه فاضلی کارزونی محشی بیضاوی شاگردی له ویوه

وه له پاشا وه فاتی مرشدی بو دتوه وه به ابو صیفی ثانی ناوی له با یان له گه‌ل له وا
که ضوی شافعی مذهب بووه له فقهی حنفی را زور بالا بووه وه له عینی حالا یه‌ک

بووه له اولیاء اللہی کبار
وه کو سید عبدالصمد له نور الانوارا له گه‌ریه وه به نه تل له کیتی (مدکرة الاجاد) وه محاربه

الترک و الاکراد، نه لی له وه دره تاریخی هه شه‌شوری مجیداً و الا ابراهیم حزه‌ی بابان
مدرسی نرگه دته سووره بووه له به رفته له مروان دا :

روزگرم خنجر کردن در روز روانیت
 روزی که قضا باشد روزی که قضا نیست
 روزی که قضا باشد کوشش نکند بود
 روزی که قضا نیست در روزگرم روانیت

له سر نه دهی که شیخ محمد رسال له ترجمه مرصوم شیخ موقوفی نودی دانوسیدیه فی لم پاشی
 سید عبدالکیم کورن سید عیسی سید بایزید وه له جگه سید بایزید ا سید حسین وه له
 پاش نه و سید عبدالسید وه له پاش نه و سید قه لندهر وه له پاش نه و سید عبدالربول
 وه له پاش نه و سید بابا رسولی گوره له بر رنج و ایست نشین وه جگه دار بودن
 نه بریزه بیایمان کردن رشته نسبی بهیه که ده لکاوه

سید بابا رسولی گوره له ده درن فوحد و هفتای مجرب دا له بر رنج در ایک بووه
 وه له فزونی ملا ابوبکری مضعی چوری وه ملا موسی توکلی دا فویند ویه تی وه له
 بر رنج تدریس و ارشاد کرده وه له تاریخ هزار و پنجاه و شش وه فاتی کرده
 وه له پاشی فوی حقه کوری له بهی ماوه

عبدالصمد عبدالکیم عبدالسید علی اسماعیل احقاق حسن حسین
 یرف احمد محمد ابراهیم حیدر ذالنون زین العابدین بایزید
 عبدالرسول وه لورن ساداتی بر رنجی نه رونه وه سر بابا رسول :
 له سید عبدالصمد ساداتی سرگه لو پیدا بووه وه له پیاده مشهوران
 نه رشته به شیخ احمدی حیدر داره خلیفه صهرزه تی مدلانافا له قدر کرده
 وه با پیره گوره ی سید احمدی طائفی کر کوک ه

له سید اسماعیل ساداتی میر ناصر وه قلمخان لو له قدران طوز فزیات وه غیره
 که و توه ته وه سید طامی بر رنجی مشهور بهیم له نه ته وه ی نه وه
 وه له سید بایزید ساداتی کونه کوتر که و توه ته وه ی نه نه لیم شیخ اسماعیلی کونه
 که خلیفه ی صهرزه تی مدلانافا له بووه له ساداتی به :

له سید حیدر ساداتی اباعبیده که و توه ته وه : بیستوه نه وه له که سی له مانه
 که له بر رنج وه رهوه قشرفی آتوه ته دی (وه ته) له خوارن هلمجه وه
 جاپاشی مدتی له بووه روشتون بو اباعبیده به که پیاد مشهورن بهم لکه و توه
 نه نه تا نه له اباعبیده دا شیخ حیدر ناوس بووه که مزگه دتی عم بابیه یلی کرده ته وه
 وه له پاشی نه و شیخ علی ناو بووه وه له پاشی شیخ علی گه لی پیاد و توه
 دنیائی یان بو لهم آخرا شیخ حیدر میان مرید مرصوم شیخ نجم الدین بو وه
 شیخ کریمی شیخ مرحوم شیخ علی هدم منوبی شیخ نجم الدین بو وه له پیش
 وه فاتی به سالی مزگه دتی عم بابیه یلی که شیخ حیدر با پیره یان دروسی کرد بو
 تیکی دا وه له سر ته رتیب و شیوه یلی جووان دروسی کرده وه جهال سال
 هزار و سیصد و هفتاد و چوارن مجرب دا وه فاتی کرد وه له به روی مرقدی
 اباعبیده دار فرشته وه فن کرا طاب تر اعم آتیب

ادعاش الفتن تبتين عاما رخصه الصنفين في ليس يدري وبنات الميراث في شيبه فخر الميراث في الميراث
 فنصف الميراث في الدنيا لفظة بعين شمس وهم بائران وانتقال وقسمه على هذا الشأن

وهو سيد حسن ساداتي لاكم سوري وهو پير حسن ي که وقتونه در
 وهو سيد علي مشهور به وهو زنده ريش ساداتي مرگه وهو قهلا گاه له سه گاه
 وهو قهلا شيرازي وهو صلاحيه وهو ساداتي نودي که وقتونه وهو که شيخ محمد
 مشهور به کبريتي احمر زاتي هم لکه نودي ناد ساداتي (نودي به)
 شيخ محمد نودي چوارکوي مشهور به هم لکه نودي بوده شيخ احمد غم زاتي
 شيخ علي کوسي دول پير به وهو شيخ حسن ي گلکه زنده وهو شيخ
 اسماعيلي مشهور به قطبي دولياني وهو شيخ محمد سوري
 شيخ احمد غم زاتي له نودي ماده تيره له زم زاته گه لي نه تيره که وقتونه وهو به ي که
 لدوان شيخ مصطفی باوک شيخ معروف نودي باوک حذرره له لاک احمد شيخ
 قدس الله اسرارهم :

وهو شيخ علي کوسي دول پير به باوک ساداتي دول پير به وهو شيخ محمد تيرانه وهو
 که باوک ساداتي قوتمان وهو نه سکول وهو پيران وهو زه شان وهو سه ولا ايه
 وهو که له لم نه نه وهو شيخ محمد تيرانه وهو نه له چه دستان وهو جوم دره سي
 وهو بابي بنوک هون : به روا ساداتي بيلو له پيران وهو کولان وهو
 داسيران له نه تيره وهو نه دون
 شيخ حسن گلکه زنده له به را به ريش سلیمان دانشقوه له زم زاته باوک ساداتي
 گلکه زنده وهو سه رزه ک وهو گاني بيگي تيره داخ وهو ساداتي
 داراغا له به را به ريش سلیمان وهو تيمار وهو سفولان له پشدر وهو
 کوي سه نجف وهو شوريجه وهو قه ره حسن وهو عمر که وهو لدوان کرکوکده
 وهو باوک ساداتي (قودله) به که شيخ محمد الدين قوله پيادو مشهور به نه مانه به

شيخ حسن گلکه زنده له وهو در رسالي هزاره وهشتا وهشتا له نودي له در ايلک بويه
 له زم زاته پاش له ده که رهس کرده به ضويندن له ضويندن سه رام ر بوده وله طريقت تا
 پيادو به رزوبه قيمت بويه لدان به بلين تا فانه ي روشي خوي بويه له به به چه که د
 نه به له خرابه باک له که سه نه بويه
 کاتي که نارشان ايراني پيرش هينا به سر ودلاني سلیماني وهو قصر نه ده بويه
 ولايتي موصول راگير لجا نام نيگي نوسيوه بو خدمت شيخ حسن گلکه زنده وهو له
 نص نام که به تي .

منه الى الجبر النبيل والشريف النظر اصيل من الماثر والنائب والمنف
 السيد حسن نسات التلمات ونفحات النجات وبعد فان اجله مطالبه
 واول قارب ترويج مذهب جدكم صغفر الصادق الامام الهام منبع العلم والحقائق

وان حبس لآباکم الامام جلد لعلکم وان محبتکم البنا لزم اشد الذوم فبوصول امرکم
انتنا التبرک بکم وبعین لکم والافتنزل نا غصن علیکم والسلام علیکم
انتم

وهذا نص جواب الشيخ حسن

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين ولا عدوان الا على الظالمين
والصلوة والسلام على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه اجمعين : وبعد فقد اذنت كتابکم
امار عور حسب اجدادکم فلا اعلم اهذا الجب مشوب ببقض الاحباب لم لا
فان کان مشوبا ببقضهم فلا ينفعک يوم الحساب بل يكون سببا للحساب العذاب
وانا قولکم ان قصور تدریج مذهب الصارق رضائکم فهو وان کان من حسن تبايعنا
والجمل المجتهدین لکن لا تقراض اصحابه ما صار مذهب مدونا ولو علمنا تدوينه نهضناه
لکوننا من زبیرته واما انا فکنا سف الحالی علی البال لا اقدر علی المعنی :

لکن اوصیک بوصایا ان عملت بها نجوت منها ان لا تحارب مع السلاطین لغایته
از قد اطوع اهل الکشف علی بقائهم الی قرب قیام الساعة صمازین بخضائص
لا تجد جد فی غیرهم ومنها ان ما اضرت من تخريب الموصول والحراب مع اهلها
فلا تفعله لان ذلك يكون سبب هلاک جنسک ومنها ان تعجل فی التوبة
والاستغفار قبل ان یفجاک الحرام والبیاض فان بعضا من اقاربک اراد قتلك
والسلام علی من اتبع الهدی

وهو واقف نادر شاه له شعر من موصول وشکایه خراب وهو روثی چواره می
مانگی رمضان له سالی هزار و صد و پنجاه و شش که رایه وه نو ایران وهو شاه
نم له سالی هزار و صد و شصتا له کاتی کی ولینا پیشی بیاته سر کور وان خوریش
له ریگه دابه وه سالی که له اقاربی ضیا کوررا :
شیخ حسن گلکزه روه له تاریخچه هزار و صد و پنجاه و شصتا له کله زهره وه فاتی
کرده

شیخ حسن گلی له دلار بوه یه کم له وانه شیخ محی الدین بوه که شهوره شه شیخ محی الدین
نم زانته له سالی هزار و صد و سی و سی را له رایک بوه وه له علم ظاهر و باطنایه که شیوه
که لی تالیفات هیه وه کو (مجمع الجواهر) وه اصلاح النفوس وه کشف الکروب
وه جامع الفوائد وه السیف القاطع . شیخ محمد صالح نویسنده نو کیم یکی نامه داد
له سالی قاطع به خطی مؤلف واله مکتب می ملا محمد کوردی کورن مه الاصفی کور رایه
صد و شصتو چوار لاپره یه نم کتبه ی تالیف کرده له سالی هزار و صد و شصت و پنجاه
پیش شه وه رویشته بو (کرکوک) له وه در سالی هزار و صد و پنجاه و شصتا وه له ویا
به شفوی تدریس دارشاد بوه وه له سالی هزار و صد و پنجاه و شصتا وه فاتی کرده
وه له قبرستانی (امام قاسم) را وه فنی کراوه رحله وطاب شراه

دویم که کورانی شیخ حسنی گل زه رده شیخ عبدالصمد فضل الدین ه لیم زانته
له عالمه به زوف کانه له شاری کرکوک داله سال هزار و دوسه و سچهارا متوفی
بووه :

وه نه ما شیخ اسماعیلی وولیا فی نه م زانته بادکی ساداته (لون) له ناحیه رودان
له دولاتی ایرانا نه م ساداتی لون ه نه وه شیخ اسماعیل نادس مشهور به
رگروه (ن که له نه ولاری قطبی وولیا فی نه نه م زانته بویه کم منزل له روی (کاشته)
را نیشته وه له پاشی چون سال رویشته بو (لون) وه له دس دامه ززاده
ساداتی لون گدی زاتی عالمه و متصوفیان نیا ه لکه و توره
به روا شیخ اسماعیلی وولیا فی بادکی ساداتی (قازان قایم) وه (دی لیره)
وه که سی نه زان وه خاوی وه گوژته په وه (قدره چوارم) وه (کافی خاکی)
وه هه شه زینی وه (کافی که وه) به

نه م زانته له وولیا گوژرایه ته وه بو (ریویه) له نزیکی (بریفکان) وه له ویا
وه شغولی ارشاد بو گم له فریدی له لوان په ولیر و موصل دا بوده له نه و زنگا
له (موصل) دا وه فاتح کرده وه له سه وه صیتی خوی جناره که یا ن مینا وه ته وه
بو (ریویه) وه له ویا وه فن کرده نیسته نه ته وه له (ریویه) دا هه به شیخ
عزیزی ریویه له نه ته وه له وه

بیک که عالمه متصوف کانی له تاریخ وه فلسفه علم رباعیه نویسی

و نوی بانوار الشریفة قدرتی و بحیال هزار الحقیقة قدسی
لا یرکب تنظیر مادحانه ستم زینج الله ارضت مارها لفقده که اسماعیل قد بکت لاسا

نه م مصره عی آفره به صیبی اجد نه کانه هزار و صد و پنجا وه هشت وه
له عورکی شصت و بیه سالی دا وه فاتح کرده
وه که بنیاده نه م سه قه ره ی بو سو ریایه بو نه وه نه و نا فوشه له به بن شیخ
مصطفی خوشنادر مشهور به شامی که ضلیفه خور بو له لکه ل خه لکی شاما
وه فعی یلغا وه ففله دفعی نزاعه که ی کرده وه که را وه ته وه بو عراق کالت
که نه کانه موصل نه خوش نه که دی وه وه فات نه لک ره الله

له سر نه و د که سید عبدالغفرین کوری سید محمد تقی درازی فرسید بی تی امیر حمزه ی بابا
به سوپا نیکی نور و ولایت دیار بکد و ه حلبی و اگیر کرده و ه قاندی سوپا کی نادی
رصدون، بود نه م همدون ناده تور که کان به به رتیل تفره ی نه دهن و ه سوپا که
تسیم به دژس نه کا جا امیر حمزه که نه م کاره ساته نه بیسی درازده که س له پیا و ه
ماقولا نه کان همد له گزی و ه دین بود امیریان، و ه له برقه لادا هون قائم نه کا
و ه شورائی به و ه ورس سوپا که و ا نه کاته و ه له قه راخن شورا که دا نزکه دق نه کاته و ه
که نه شهوره به (مسجد السور) و ه سید احمد ابن الانباری نعمی نه کاب امام له و فرکه و نا
و ه زور به مردانه سوپا نیکی که دره پیکه و ه نه و ه رو نه کاته و ه ولایتی بابا و ه
همدشاره کان هون نه گزیته و ه و نه کاته ر بقوب، نه ویش نه گزی به لام له م شارا
به (مسموم) و ه فاته نه کا؛

پاش نه م حادثه به ماده ی دوسال سید احمد امام و ه فاته نه کا و ه له قبرستانی مشهور
به (امام ی مروان) و ه کنکراوه نیسته ش به و ناده شهوره؛

و ه له پاش و ه فاتی سید احمد امام (سید ابراهیم ی کابل) نهیت بود و فرکه و نه
و ه له سر تدریس و ا نه نه زوی؛ نه به نه م تعیین له لاینی هیکه نشین امیر حمزه و ه بویجا
جا و صم (کابل) له تاریخی همد و بیت و سل هجری له شه و ر جمعی غزی مانگی
محم و ا و ه فاته نه کا و ه جازده که ی نه بری بو صزارس و ه (و ه ره تفس) و ه له و یا
مدفونه و ه نه ایسه زیاره ت گایه؛

کابل مالکی و ه (نولو) و ه (دولاش) بود و نه م و و ی سفیریان به یکه و ه بود
و ه وقفی کردون به م جوره دانگی له سر مزنگه و نه سور و ه دانگی له سر رطلبه
علم و ه قراء قدرانی کریم و ه دانگی له سر میوانو ریحوان و ه س دانگ له سر
اولادی و کوری هون؛

پاش و ه فاتی (کابل) به صد و چهارده سال و صم نه لایه بگری محضف آتوه ته سر
مرگه و نه سور و ه به مدرس دامه زراوه و ه که پاس نه که نه له و لا انت الله؛
جانه به ذاتیک زانای دل رونک و ه ولی و ه که کابل چندین تاثیر کرد به له پاک
کرونه و ه و ه طبیعتی نه د کور له ی مروان و اطراف و ه چانه پیا و نه گره و ه عالمی زانای
په که یاندی واضه که م نیسته نیم له م بود به برچا و مان تاریکه خودا به لکو له م و لا
رونا که بلکاته و ه؛

به روه که له علم و فقها تدریس کرده له طریقه تیشا ارشادون کرده و ه مرشدی که و ره بود
پیر صفاء الدین که مدفونه له دنیکی نزیکی و ه ره تفس و ه به نادی پیر صفاه شهوره
خلیفه ی حضرت سید ابراهیم بزرجن کابل بود و ه نه ولادونه و ه ی نه م
ذاته همدتا نه م ره مانه له دولاش و ه کانه سانان و و ایان کرده مع الاسف
له و مرگ و وارواته یان له و ه ستانه ماده و ه له نه نه و ه دا پیا و ه همنه وار و ه
ضاهن و هوق ندر بود و ه شیخ محمدی قانع شاعر شهور له نه ته و ه ی (کابل) و ه

رشته‌ی حضرت پیر خضر شاه

نهم زاده نای محمد ده ملقب به ظیر الدین وه له بدینه‌ی منوره له رايك بوه كورن سيد محمد بنو
كورن سيد جعفر كورن سيد حسين كورن سيد محمود ملقب به عاصم كورن سيد رحمت الله مشهور
به عارف كورن شيخ موسى كورن شيخ حسين ملقب به سلامت كورن سيد هلال كورن سيد محمد
كورن سيد مهال كورن سيد هاجد كورن سيد عبدالرحمن كورن سيد شمس كورن شيخ اوريس
كورن سلطان جعفر كورن امام علي نقی رضی اللہ عنہم جميعاً

نهم زاده له ده در تاريخ ۷۶۰ هـ قوه له كورستان وه ريگه له قوه له (پاي گه لان)
له ناصيه (رژا ورو) له زيگي هه دراني له ووي له وگاتا حاكم له وولاه اميرتقرب الدين
بوه كه لويش له سادات بوه وه اميرتقرب له لاني (له ننگيانو) وه

كراوه به حاكم له وولاه وه قاض له دروزه قاض محيى ناو
بوه بياني له گه پيرضرا باش ناي وه ماده‌ی توش نازاروان له گه ناپاشان كه ده ر
له كوي پياوي گه روه وصالح وباركه اميرتقرب الدين له ووي كه ايته به سموره به ناو
پيرضران وه مولگ هه بوه وقف كرده له حضرت پيرخضر رحله ده مرتبه پيرضرا له دره
نهم زاده اختلاف له تاريخ له دلاريا هه به لام و مشهوره كه پنج كورن بوه
له وگولان له دلاريا له دراهم باوه سيدعبدالله پيراباس سيدحسين مشهور به
پيرستم وه وه سيدمحمد كه له وري وه فاني پيرضرا له رايك بوه
وه به ناوي باوكيه وه به پيرضرا مشهور بوه وه له وي صفخانه را وه فاني كرده وه
له و مدفونه :

نهم زاده گه رشته سادات كورستان له چنه وه به ربه و به ك له رشته رشته
سادات چوره كه له چنه وه به ربه ولا ابو بكر مصنف كورن به لاهيات كورن ملا
بدايه كورن ملا يوسف جان كورن ملا يعقوب جان كه له اهداف پيرضرا
له رشته به هه له صلحا داوا و علمان زمان بوه وه فضيلت زيبان كرده
به لاييقوب جان خليفه له شيخ زكريا ملقب به كمال الدين بوه له سادات
شاوليه هه نهم زاده له فرموليت مرشم ووي له بركه ووم كه نا آفر
زه مان علم له ناو اولادونه وه تا وه وام بكا وبالقدر تا ايته وابوه : وه
نوميد وايه له ولوش هه رواي

به رصم به لا ابو بكر مصنف ناو حسن بوه وه به ك بوه له زمان به رزه كان
وه له اوليا خاوه ن نفوسه كان روش كارن خون به ماده‌ی جدو چهارده سال
له پاش وه فاني سيد ابراهيم كورن سيد عبدالكريم به زرخ مشهور به (كابل)
يان له تاريخ نوصدوس وه وتا روشتوه به ر مزگه وني سور له به رقه لا
وه (بابا خان) ناو آره لاني له و مزگه وني بو تعمير كرده ته وه وه له ويا
تدريس كرده وه كيني وضوح شه رحمر وه رياضت الملود وسراج الطريق
وه لافتاب له كتيبان له مزگه وتا تاليف كرده ...

وضوح له فقہی نہ ذہبی امام شافعی را یہ رضائے وہ سراج لطیف نادانی طریقت و تصوف
 پاس نہ کی وہ ریاض الخلود گئی حکایات وہ باسی روزگاری نہ ریوانہ وہ زرباری
 تیبیہ وہ آفتاب بہ فارسی تالیف کراوہ لہ نہ ربیت بہر بہرین حروفی تہجاً
 ہر مو صرح و شہ نای پیغمبرہ صلی اللہ علیہ وسلم ہ وہ بو پیردزی پارچی یہ کہ کہ کہ کتب
 (آفتاب) لیرانہ نوسم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آفتاب رخ تو نذر ہدی طلعت شرح نص (کرمنا)
 اوقادہ بہ خاک درگاہت جہت ساکنان ارض و سما
 آدم ارم بہر تو نزدی کنی زدی دم ز (علم الاسماء)
 ازہہ کائنات مقصودی گفت (لولاک) خالق دانا
 ابروان تو آفتاب تو سینند رضی از قرب تست (اودانی)
 آیت شرح صورت (سین) کاشف رسم سیرت (اطم)

مانی روکنی بفاعت ما
 علی ذی در شفاعت ما

وہ آخری ہر مو پارچہ نیکی بہ ہم تا کہ شعر کہ ہر مو شعوری محبت وہ پہنا ہینانہ بہ ہم قاسمی
 فخری رسالت صلی اللہ علیہ وسلم ہینا وہ
 حضرت ملا ابوبکر اریسی نایا ہے پایہ بہر زدی بوم الی نیکی خادون علم و عقل و تہ کہ نشین
 وہ اوضاع ناسن بوم وہ گئی زانیان لہ ہر رہستیا ہے کہ شتوون وہ نہم
 پارچہ شعری رواہ لہ اشعار نہ دون
 چشم کہ من زاید ازین خاکدان اشک معیان دل خاک دان
 نرگس شہلا نبود ہر بہار انچہ بروید بلب جہا ہر بار
 چشم بنا نسبت کہ گردون دون سر سر حویب آورد از گل ہر دن
 نہ رصوم ملا ابوبکر زدی بہ اقسام وہ آسایش رای ہوار وہ نہ گم رہ کاتی ہر شس سو پای قرلباشی
 صفوں وا گئی توش نازار بوم وہ مجرہ آہ کردہ ہو قدرہ داغ وہ مادہ تہ لہ دی (رسولہ) دا
 مادہ تہ وہ لہ و کاتا جاری کہ لانی پیازیان ہو کردہ نہ دیش کہ پیری کہ لانی پیچکی کیوی
 قلم بہ روی کردہ تہ وہ فریب تی پیچک تہ چک جیناگ دولہ فاسترہ لہ پیار سولنای (رسولہ)
 ہر روا جار بہ جار کیشی لہ تا تو چوں جانے نہ در ورشہی شارہ زور بہ دولانہ کریا وہ زبانیان
 بہ نہ راعت قنار وہ دل مند بوم

نہم زاتہ لہ آخری مادہی شیانیا مولکی (موشلہ) (دوشکین) ی میروں پہ پیداکردہ پاش نہ وہ لہ لائین
 ہر لوضانہ ہر اچو کہ تہ مور خانہ آردہ لانی یہ وہ نیوہی مولکی (چور) ی پے داوہ نہم مولکہ بہ
 ناوی آوگا کانیسکی کہ ہم ناوہ وہ بہ (چور) یا نہ ناوی کم مہ شور بوم لہ پاش نہ وہ نہ وینوہ یہ
 جیا کردہ تہ وہ وہ لہ دوشکین گویا وہ تہ وہ ہر صور وہ مولکہ کہ شس وہ قصہ کردہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الذي له الملك ازلا و ابدا و الحمد لله حمد من جحد سرمد و الصلوة والسلام على حبیبه
الذي لا نبي بعده و على آله و صحبه و سلمه اما بعد فتقول ابو بكر الحسن ابن هديته الله البير فضي
وقفت قوتيه (چو بن) على اولادى فاولادى اولادى و اولادهم و اعضاءهم ليصرفوا
منافعا على انفسهم و على من عليهم نفقتة و على اولادهم و طلابهم و فقراء المسلمين
و العلماء و الصالحاء و بنا تقبل بنا آمين : ^{سبع خانة} دار رشرف سلسله از شاه ولايت
الواقف بالله حسن ابن هديته

و امير شوره که مرصم به ملا ابوبکر له مرگه و تى سورا بوه ده هه لوفان نه و مرگه و تى بو تعير کرده توره
هتا خدم له ساداتى چورم بيستوه که بهر دى له محرابه مرگه و تى که را بوه له نوسراوه
مسجد على هه لوفانى حيفتن بنيت مشورخانه

ده له پاشى ويران بونى مرگه و تى که ساداتى چور نه و بهر روه يان هياوه توره بودى (چور)،
وه له طبايعى تى پشتورا به فضل له نوز الانوار ده نوسيم که بابا خانى آره لانى نه و
مرگه و تى بونه ملا ابوبکر تعير کرده توره اللهم مرگه قمعدى تعير بونى يه کم له لا يمين
ربا باضان، هه وه وه ووه له لانى (هه لوفان)، وه مع العلم که هه لوفان له پاشى
تعمير خانى براگه دره ي بوه به جيلگه و وه هه لوفان و ولد خان موکلى چور يان
تقديم کرده به ملا ابوبکر :

به روه هه له نوز الانوارا نوسراوه که ملا ابوبکر له پيش وه فاته ضيا به چن سايگ
روشون له تاريخى وه فاته ضيا فرموده نه ثبت

چنان بر روى جانم برگشاند
ملک شريف حاضر شد در اندم ^{رحم و جود و فاقم (خير مقدم)}

گوياء روشى رحيم مقدم، که نه کاته نوسدونه وه دو چوار (۹۹۴) تاريخى
وه فاته بوه نه هه چين له وضع خودا وه وه له که رانه ادليا وه دور نيم
به لام مع ضمم نيته خيالم که تاشاى (وضوح)، تاليف ملا ابوبکر کرده له (چورا)،
له نه وه له کتابى (عشق)، هه وه نوسيوه تى له تاريخى هه زار و چهارده ما رسم کرد به
نوسين کتابى عشق که آخرى کتبه که يه تى وه زور ووره انسان له پيش وه فاته
ضيا تاسى مردى خون به ناو نه هه و نه ولا ربا بلا و بکاته وه :

نوضته تى تر هه به عبارت تى له که هه لوفان که زور صحبت وه ضامى به ملا ابوبکر بوه
وه موکلى چورم تقديم کرده وه مرگه و تى که تى له به رقه لا بو تعير کرده توره له تاريخى
نوسدونه وه دولوى (۹۹۹) چور دا بوه به حکدار که واپى يانه و رباعيه که لامى
به ملا ابوبکر نيم يا خود له تاريخى وه فاته يه که له نه هه و نه ولاوى ضيا به زمانى نه وه وه
نوسراوه وه ساسته که ي نه به ملا ابوبکر له تاريخى هه زار و چهارده دا وه فاته کرده

له پاش ته وادگر دی و ضووع مع العلم زون نو سیدیم به نقل له لدر الاناره وه که وضووع له
 (مترکوتی سور) تالیف کراوه اللهم مگر شتیکی لآخره وه مانی وه له و تاریخی له (چور) ا
 ته و اوس کر دی جله و ساله را وه فاته کردیه ره الله و طاب ثراه :
 به صدر حال لم ارتبالاته بیه معذورین چونکی ناشکری نه به تاریخی لم زاتانه زور تاریکی :
 وه به روانگی به بیه نه که شتوع : رصم له فوارس دی چور ه وه دفن کراوه :
 دامه مشهوره که نه لا ابوبکر که لی کوری بون همو له سر و صیه فی خلیف باو کو با پیره یا ت
 به نه مشهور بون بونه وه که هر به علم و زانیاریه وه شانازی بکن :
 یکی لم کوران نه ملاح عبدالکریم ناو بوه که له جگه ی هویا و انیشوه لم زاته تفسیر یکی
 هصیه له قورکان به لام فاته و او وه به سی جز که شتوع ته سوره ته (فحل) وه نو سخنه
 له روان و با شقلا، هصیه جانانم ملاح عبدالکریم مجرته کرده له مریدان ه وه بونه دی
 یا فود چون لم و تفسیره که و توه ته روان، ه وه نه لین رویشته برون، هروا
~~و درم~~ رویشته بو (سالماخ) وه هوزی سید یزید سالماخ له نه وه
 لم زاتنه وه نیسته یکی پیادیان که له هصیه وه بناله سر شجره ی م و لم دی جامی چوری کور ~~شکر~~
 زور هم نه لایوسف جان که رویشته بو (تاوه کوزی) وه سادات تاوه کوزی
 وه سید عبدالرحیم م و لم دی له نه وه ی لم زاتنه : وه جامی چوری له لاجلانام مدرک پوه
 نه لین (مه لامراد) باریان کوزی و هم م ملاقادر م م لای بیاره نه مشهور به م لای که وره که
 کوری شیخ عبدالرحمن ی کافی که وه لی لیم که نه ته وه ی لم فتلانام ده وه م لامراد له دی
 ره شم کافی له سوبلا مدفون نه بوه نه لین که سادات (سیرین) وه ساداتی چناره ی
 شریکی دی راحد برنده، وه شیخ محمدر کوری شیخ علی کوری صاحب شیخ ابن ی صالح قاضی
 سیما نیه له نه ته وه ی لم م نه لاجرانده ن ..
 سه هم له کوره کافی مه لا ابوبکر ناوی مه لامیرزا بوه که له سه رجه ده له دو کوری بوه حسن و محمد الرضا
 له حسن جلال وه چندل بوه وه له جلال سید محمد الله چورانی عالمی که دره بو وه له عبدالرحمن، ابراهیم
 وه له ابراهیم عبدالقادر، وه له عبدالقادر سید شتی چوری عالمی که دره بوه
 مه رصم نه ملاح عبدالکریم کوری مه لا ابوبکر ی مصنف له تاریخی هزار دپه نجای مجریا ستوفی بوه
 وه لم دی چوره له زه مانی مه ملاح عبدالکریم بهم لاهه تالیفه همدو وه ختی پیادی
 عالم و زانای له نه براره سید ابراهیم ناو لم نه ته وه عالمی که دره بوه سید عبدالله ی
 چوری که ماده ییک مدرس بوه له مرگ و نه دارالاحسان، له شارح سنه و لم نه ته وه تانی
 صاحب سید حسن ی علامی چوری فاده نه مرون سه ره حاشیه ی عبدالمکرم شه چشمی وه حاشیه
 فزیده ی جلال ی سیوطی له نه هوا وه حاشیه ی تفسیری م لایح و حاشیه ی جلال منطق
 وه تمهذیب المنطق وه غیره نه مانه ییش وه خاوه نه رساله ی کلابیه له علم کلام وه صفتی که لگا
 لم رشته بیته وه له تاریخی هزار و سیصد و بیست و یکی هجو را وه فاتی کرده وه اغامه ی کوری
 صاحب سید حسن که به که م لای روشی هوی بو وه له تاریخی هزار و سیصد و پنجاه وه فاته کرد لم رشته بیته

بیچکے نہ مرصم لکابل کہ نہ بنه مالہی ساوائی بہ زرنج بوه وہ بنه مالہی پیر خضری کہ سارا تہ پور
تقی بورد نہ وان ہر و ما بنه مالہی مشائخ (لاکڑگریا) شی وہ وریکی بہ زریان بوه نہ نامہ
مریوان وا نہ ہوی ارشاد وہ نشری رہنہ وہ

کہ و کہ ساند کہ نہ ولاتانا نیشیان کردہ وہ نہ شہورن بہ علم و معانات تصوف
یہ کہم (شیخ خالد) کوری شیخ حسنی کوری شیخ تقی الدین ابوالحسن شادولی مغربی
نہم زانہ نہ تاریخ شش صدی ہجری وا ہجرتی کردہ نہ ولاتی فوب وہ بو کورستان
وہ واری مریوان بوه پنج سال نہ مریوانی نیستہ وا نہ شغولی ارشاد بوه بہ لام نارنگ
نہ کام وی وا وانیشوہ نہ میانہ وا میرزا محمد ناوی ہمدانی کہ باویکی خواہت
وہ ستہ لات بوه کوریکی گیرودہی نہ خوشی گولی بوه ہمدانی بو فزنیست
شیخ خالد تا ووعای شغای بو بکا خودا بہ لطفی ضوی دعا کی قبول کردہ وہ شغای
داوہ جا میرزا محمد نہ سو پاسی نہم بہ رہ کہ تا دی (ہزار کرہ) کہ نیستہ
نہ شہورہ بہ لاکڑگریا بہ پارہ کریوبتی وہ بہ خشیوہ بہ شیخ خالد وہ شیخ خالد
گویا ویستہ وہ بولہ ووی نہ وہ نہ وی تکیم و فاضل کردہ نہ وہ وہ خیریکی ارشاد بوه
وہ نہ و رہیش نہ ولانہ وہ بہ رضالدینہ ناوی وہ رکروہ نہم زانہ نہ مہیانی
با پیرا شیخ ابوالحسنی شادولی لکڑگریا بوه وہ نہ وی خالیہ وہ فانی کردہ وہ قبر نہ
نہ وی بہ :

دوہم شیخ سلیمان کوری شیخ خالد کہ مشہور بوه بہ شیخ سلیمان زاہد وہ
مہیانی ضوی نہ عمین شونیا نہ فزنیستہ ریسا برالوہ نہ وہ تا وہ فانی کردہ وہ نہ خوار
قہر نہ با وکیم وہ وہ فن کراہ

سہم شیخ عبدالرحمن ملقب بہ اہلہ کوری شیخ سلیمان
کہ نہ علمی ظاہر و باطنی خواہ نہ پایہ بوه وہ نہ عمین دہی مشغولی ارشاد
وہ فزنیستہ وی بوه تا وہ فانی کردہ

چوارہم شیخ زکریا ملقب بہ کمال الدین کوری شیخ عبدالرحمان اہلہ
نہم زانہ نہ علمی ظاہرہ وہ نہ تصوف تا فانی نہ مالی ضوی بوه وہ کہ لح
فزنیستہ کردہ بہ رین اسلام وہ کہ لی مرید نہ ہم مو لائیکی ولاتی اسلام وہ ہاتو وہ
بوضعتی وہ پی گیشتون وہ بورد نہ خلیفہ وہ وہ چورن بہ ارشاد
نہ وانہ یان کہ ولاتی کورستان بورد نہ مانہ نہ

یہ کہم شیخ عبدالمحالی شارہ زوری کہ نہ علم و تصوف تا فانی روڑگار بوه
دوہم شیخ عبدالغفاری نہ روضی ہر ورامی کہ نہ وی وہ گاشخانای مریوانا
وانیشوہ وہ نہ وی را ارشاد کردہ وہ نہ نہ وہی بلا بوبہ نہ وہ وہ نہ رہ نہ رہ
نہ وہ کہ بنه مالہی نہم نہ روضیسیانہ نہ ولاتی (شام) وہ نہ لاقون نہ وچہ می
وہ گاشخان (نہ مالی نہ یوانہ وہ تا نیستہ مشہورہ بہ چہ می (شامی یان) ۱۱۱

سی صدوم ربر ابراهیم، که گویند ذوق تبری و اله زوری دی (سه ولادا، وه ده نیسته شیش
هفتی نیشانی ماوه ته وه

چهارم مه لایعقوب جان کوره زان حضرتی پیر خضر شایبو که با پیره گه وره ی سادان
چهارم وه زور خوشه دینی شیخ زکریا بوده : پنجم بابا یحیی بی زرنجی که به درجه ارشاد گشت
وه له زه مانی شیخ زکریا و اوس خالیه به شهر بوده به نادی (کاکو زکریا) وه له نور الانوار
نقل له کانه لی مصمم شیخ زکریا به شغول زراعت بوه سالی خضر مانی گه وره ی گم می نه بی
له به بی بانی چون رزقی شهن ناکری وه له مال و موی رزق نه بن رزقی شیخ زکریا به خضوا
چهارم پی نه که دی که شیخ زکریا توجیه له خضر مانه که کرد وه به توجیه نه و خضر مانه له (کا، پاک) بوه
که له خضو خضر مانی بوه وه تماشا کرد خضر مانه که پاک بوه نه وه له کا : جابرو شیت بو خضر مانت
شیخ زکریا وه به لهجه له ورزده پرسی له شیخ (کاکو زکریا، یانی کای خضر مانه که مان له کوی به
له ورزده وه ای خالیه به نادی (کاکو زکریا، به شهر بوه :

له نور الانوار، الهی شیخ زکریا پاش نه وه که شیخ عبدالرحمان بادکی شهید کرا له (خالیه، و
رو شیت بو (مصر) وه له مصر) اما به وه هتا خوندنی علوم ته و او کرد جاش تشریفی گه رای به وه
بو (مکه ی مکرمه) وه دو سال له عمر و اما وه ته وه پاش نه وه هاقوه بو (مدینه ی منوره) وه سال
له مدینه و اما وه ته وه پاش نه به روز و ده ته (بوفار) وه له وی کسبی طریقی (طیفوریه) ی کرد
که نیسته به شهر به طریقی فقهیه وه له ولکان به نادی طیفوریه به شهر بوه : پاش نه وه
که راه ته وه بو. (بغداد) وه له ویش کسبی طریقی قادریه ی کرده پاش نه وه له م دو طریقیه تا کامل
و مکمل بوه ملقب بوه به (کمال الدین) پاش نه به تشریف برده بو (به لاج) قضاء له و سه به ما
کچس پادشاهی (به لاج) (بی بی ارک) ناوشیت نه بی هی هی بو خضر مانی شیخ زکریا وه
به پیروزی و عاوند چهره وه وه خوراشفای نه اوت جابو شاه له م کچی ی بوماره نه کا ...
وه له پاش مدتی نه گه رسته وه بو وه وطن له ریگه دا که له گانه شاری (کرمان) صدره من کوریک نه بی
نادی نه نایب به (نعت الله) وه له به رسته وه که له شاری (کرمان) له دایک بوه که شهر بوه به شیخ فقهی به
کرمانی : ده سالی له کرمان ماوه ته وه نه مجار با قوه ته وه بو خالیه که به شهر بوه به کاکو زکریا
وه ارشاد و سلطانی کرده وه خضر مانی دینا کرده به خضر مانی زور گه وره وه عالم له نور انیه ته
باره یان وه رگرتوه نه م زانته له تاریخ جه و ست صدور چل و روی مجری دا به ده سی سوای عجم شهید کرده
وه به روی سوره وه وه دل پر نوره وه به حضور خندان ارحم الراحمین گشت طاب شراه

نه م زانته درازده کوری له به ماوه (۱) شیخ نعت الله ی ولی (۲) بابا علی که له کاکو زکریا
مدفونه (۳) شیخ حسن که له (سور که دول) مدفونه (۴) شیخ محمد شریف به شهر به شیخ شریقی
(۵) پیر نوس ای هه بخیران که له هه بخیران مدفونه (۶) امیر طاهر که لان (۷) بابا شیخ ی بسیاران
(۸) امیر متوکل که مشهوره به پیر توکل، گاران وه له خواران دی به له که ره وه مدفونه
(۹) شیخ عطار مکنی به بابا ذالنون که له وی (وه نینیه) له کوماسیان مدفونه (۱۰) شیخ یوسف
که له چمن سور که دول مدفونه به مشهوره به (سه وره پوشی) (۱۱) پیر محامدین که له وی نیز له مدفونه

پیر محمد کہ ہر لہ لاکو زکریا دا وہ فائے کردہ :

مرصوم شیخ زکریا لہ زمانہ ہونا گئی املاک وہ ست کہ توتہ بہ بہ خشین وہ کرتی لہ جہلمی لہ وانہ چہم
ویکھ لہ ناخیمی پشت تری وہ (کورہ وہ ز) ناویان لہ مہ بہ (علی ہمدان) وہ قسلاض
وہ (اسفرنگین) وہ (بن) وہ (گاوران) وہ (وہ نینہ) وہ (کلال) وہ قسلاض کانی
وہ ہنگہ تالم) وہ (لاولیان) وہ (بلچہ سور) وہ (ماحول) وہ (سور کہ دول) لہ گل
قسلاضیا وہ (نیزل) وہ (گلیم) وہ (ابیدہ) وہ (چوبیس) لہ م رہا تانہ ک
کرتوہ لہ میرزا عبدالکرم کوری میر خالہ کوری میر احمدی (بابان) بہ در صدویہ کہ متقال
نا تون وہ شیخ زکریا لہ پاشی کرتی وہ قبضی املاک وہ کسیم پارہ ی عوہ من وہ
تصفا تہ مالکانہ وہ قفی کردون لہ اولاد زکوری فوی :

(وہ کوری شیخ زکریا)

پنجم شیخ نعمت اللہ عاوی بہ شہور بہ (کرمان) لہ بر لہ وہ کہ لہ شاری (کرمان) دا لہ ایک لہ
لہم زانہ بہ شہور بہ کشفات وہ گلی شتی لہ لہ گیر نہ وہ لہ تاریخ ہشتصد و بیست و دو تا
لہ شاری (کرمان) دا وہ فائی کردہ

ششم شیخ محمد صادق کوری شیخ نعمت اللہ کہ عالمیکی زور خاوندن پایہ بورہ کیتی فاقس
الانساب تالیفی لہم زانہ بہ

حدمتم شیخ احمد کوری شیخ عبداللہی ملقب بہ صامت کوری شیخ محمد صادق کوری شیخ نعمت اللہ
لہم شیخ احمد مدوقی لہ شاری (جام) دا شیخ الاسلام بورہ واہ شہورہ حدوت سال لہ شاری
جام شیخ الاسلام کردہ وہ لہ ناخری عمیرا کشر فی برورہ بو حجاز وہ لہ مدینہ منورہ دا
وہ فائی کردہ :

ہشتم شیخ عبدالرحمن جام کوری شیخ احمدی ناویان مرصوم شیخ احمد لہ لہ صرمی
ضوا رحمہ ناو لہ روا بو حج لہ وسرہ وہ کہ تشریف بیستہ لہ شاری اصفہان ہ وہ
ریتہ وہ کہ لہ گنہ شاری (جام) صرمی کوریکلی لہ بے ناوی بہ شیخ عبدالرحمن وہ
لہ بر لہ وہ لہم کورہ ہاد ناوی عبدالرحمان نور الدین جامی لہ بے ہم پہ لہ بے (جامی)
بہ شہور لہ بی لہ گرنہ لہم عبدالرحمان لہ روای عبدالرحمان جامی بورہ وہ لہ آخری
شریانی ناوی لہ قذیب تیا لہ روا بو حجاز باوک لہ مدینہ) وہ فائ لہ کا جا شیخ عبدالرحمان
لہ گریتہ وہ بو وطنی اجداد فوی وہ لہ لاکو زکریا لہ مینیتہ وہ تا وہ فائ لہ کا
لہم عبدالرحمان لہ قہ بی رکن الدین بورہ وہ کیتی (فرض و سنت) کہ بہ شہورہ بہ تالیفی جامی
تالیفی لہم شیخ عبدالرحمن رکن الدین ہ یہ کہ وہ کو دوتان بہ شہورہ بہ جامی لہ ک
تالیفی مولانا عبدالرحمن نور الدین کہ بہ شہورہ بہ مولانا جامی قہ ک
شیخ عبدالرحمان رکن الدین لاکو زکریا نا ناوی شہری (سید) ہ وہ گلی تالیفائے بورہ
(فرض و سنت) یہ کیکہ لہم تالیفانہ کہ لہ لہ اولی لہ مہ یہ

حد بے حد ہمدان یکتا را انکہ جان داد و عقل درین مارا
شیخ عبدالرحمان لہ تاریخ ہشت صد و نہ وہ دو حوتا لہ (لاکو زکریا) دا وہ فائے کردہ

نہم شیخ رضا ملقب بہ معین الدین کوری شیخ موسیٰ کوری شیخ محمد کوری شیخ یوسف کوری شیخ عبدالرحمن رکن الدین نہم ذاتہ پیدائگی بروز وہ خاوند ریاضات و صاحب تصوف ہوہ بہلام غلت و بے رنگی اختیار کردہ سید عبدالعزیز لہذا الانوارا نہ لیت چاروم پے کہ و توه بہ خطی ہوں لہ پستی کتبی اذکار الازکارا نویسیوتی

دشمنان جوہن بہ مذہب من دست نند و دستان دشمن

وہ نہ لیت ہم چاروم پے کہ و توه بہ خطی ہوں لہ پستی کتبی اذکارا نویسیوتی یہ وہ نویسیوتی ہر چہ داری گنج و مال و خان و مان جلد را بفرش و اذکارا ستان

نہم ذاتہ لہ علوم ظاہرہ و باطنیہ و خاوند بہ ہر ہر ہر وہ اجازتہ تدریس علمی لہ خدمت خفرتہ شیخ احمد ابن حجر رحمہ اللہ وہ رگرتہ وہ عبارتہ اجازتہ نامہ کہ نہ بہ

الحمد لله رب العالمين سرت اذا اراد بعد خيرا فقهه في الدين والهمم رثده والصلوة والسلام على سيدنا محمد الذي لا نبي بعده وعلى آله وصحبه واتباعه وجزبه اما بعد فيقول ساجي عظمى به الاكبر احمد بن حنبله لما تدرس عندنا افضل السادة الحسينيين المشيخ رضا الكوري الكاكوني تجاه المسجد الحرام مكة مديده وقر كتنا عديده حتى بلغ بفضل الله حد النهايه فساخ له ان يتكلم على سجادة التدريس للمهداية فاجزته ان يدرس - والله هو المعين وبتكفين - وصلى الله على سيد المرسلين وعلى آله واصحابه اجمعين وأخبر عوانا ان الحد لله رب العالمين :

نہم ذاتہ گلی تالیفی ہدیہ وہ اربعینہ نیکی لہ صحیحی مسلم و بخاری انتخاب کردہ لہ لہذا الانوارا نہم نویسیوتی وہ وہ کتبی مسک الکتاب لہ پاس آدای طریقہ نقشبندیہ وہ قادریہ وہ شاذلیہ وہ رفاعیہ و کبریہ وہ خلوتیہ وہ لوائیہ وہ چشتیہ و تالیفی نہ وہ : وہ طریقہ نقشبندیہ لہ ناو نہم ذاتان را لہ ہر ہر

دہ ہم شیخ رضی الدین کوری شیخ رضا معین الدین نہم و کتہ لہ خدمت باو کیا لہ ہر روز علمی ظہر و باطن سر آمد و مجاز بودہ وہ لہ پاس نہ وہ کہ لہ سر سجارت ارشاد و اشوتہ وہ حتی بہ طاعت صرف کردہ بہم ترتیب لہ طلوعی فجرہ وہ ہفتا ہفتا کہ درتن لہ پاس سونہ تی صبح وہ نوثری فرض صبح ہر شغولی اوراد وہ اذکارا معنوی ہوں بودہ پاس نہ وہ ہر شغولی تدریس بودہ تالیفیہ نہ وہ لہ پاس نیوہ رو مو عظمی مسلمانا لہ کردہ ہفتا عصر وہ لہ مابین عصر و مغرب را تعلیمی طریقہ کردہ بہ مریدہ کان لہ پاس مغرب اظہر کردہ نہ محار مابین مغرب و عشاء بہ اوراد اُحیا کردہ نہ وہ : نہم ذاتہ کہ وہ فاتح کردہ نہ تنہا کوریکہ بودہ کہ بریتہ لہ حضرت شیخ شہاب الدین :

بازوہ ہم شیخ شہاب الدین کوری شیخ رضی الدین نہم ذاتہ فخر العلماء العالمین و قطب العارفین بودہ لہ خدمت مصمم باو کیا لہ علمی ظہر و باطن پے گشتہ وہ لہ عومریہ بیت و دروسا لہ ہر شغولی ارشاد بودہ لہ سر آدای طریقہ نقشبندیہ نہم ذاتہ لہ ہمت و سخاوت و فصاحت و جماعت و انجامہن دعا و مربع و زہر و تقوی و خدمت و بنا ناردی

سید عبدالعزیز لہ نور الانوار دالہ لیت روزی لہ فدیہی حضرت شیخ شہاب الدین استاذ و رشد ماہوم
 قوربان خونی قوربانی نہ فرزند لہ سورہ فی سب و آیہ تی و خلقنا لهم من مثلہ ما یرکبون ، ی
 ضعیفہ وہ وہ لوکات شیخ شہاب الدین چاوی بہ یہ لانا بود لہ پاش تلاوہ نہ کہ سرری
 بہ رز کردہ وہ فریوی باللعب لہ ماہی تا عجائبی نینہ بہ رجا ووم کہ لہ ولہ لا پہ یدانہ
 نہ صاوشہ لہ وہ درسی تاریخ ہزار و شصت و ابوہ :

مرصم شیخ رض الدین باوکی شیخ شہاب لہ زہمانی شاہ عباس صفوی رام شغول ارشاد بودہ
 وہ مرصم شیخ شہاب الدین لہ تاریخ ہزار و سگی دالہ ایک وہ لہ تاریخ ہزار و شصت
 دودا وہ فانی کردہ یانی عمری شصت و نوسال بودہ

مرصم شیخ شہاب الدین زہوق شعرو لہ وہ بہ بوہ وہ بہ زمانی گورانی لہ وورژہ شعری فریوی
 برنومہ لہ مر وویا رچہ لہم کتبا نہ لہ سین

یہ کہم لہ مر پارچہ یہ نہ کہ لہ کاتی سلوک طریقتی لہ صوا بہ صونہ تی حضرت صلوات اللہ علیہ
 وہ لہ پاش بیچارہ صونہ وہ باس حنہ کہ نہ لہ کا وہ لہ فریوی

جہ مالیوہ م وین باران تعالی صنع ربانی
 تیرہ نیش چون یدر ہنضا دوا برش نقش اللہ
 بہ عارض نہ شہر لہ طورہ ن بہ اناسع کافورہ ن
 بہ گونا بویض چا ہن خط حضور بہ رف ماہن
 بہ دندان شکہ رو قندو بہ باد شوح رگبہ نرہ ن
 جہ وہ فترہ فاندہ شہ شہ زاران صد زاران
 وومو سکین قدم لہ بروشن رہ وانی لہ برش دو

مر لایک یا بہ بر بارہ ن مشکل شہ کل اس
 دودیدہ ش نہ رگی شہلا و ما زان لہ صونہ
 جبیش مطلع نرہ ن بہ روا فواجی نورانی
 بہ لرعیسی سیا ہن نہ خیشو آب ہموانی
 ہزار دل پیش نہ رام نہ ن یہ کہ خون کفانی
 نیم نہ پیش جہ کسی پر سوعرا جہ یا فورا شہ
 شہا شہ پے سیا پوشہ ن فورا ووشہ ن ہانہ

دوم پارچہ بیان لہ کاتے کا کہ لشکر قورباش کا قون بوکورتان وک شہونہ لہ کوزکا وہ تالانیاں
 کردہ وہ لہ پاش رویان کردہ نہ اطراف پنجوان لہ شکات و بہ ناب برہانہ تی اسپرولس ،
 جہ پنجوان فریوی تی بونہ وہ کہ لہ وسو پ بغوتی لہ لیت

مطلوبان دایم لائوشن ہانا	پیرولس ہانا پیرولس ہانا
فرزند لہ بند شیخ زکرمانی	بنیرہ اکرم شاہم روائی
چون شریکین حاضر مہدیانی	پہی وایہ مہندان عجب وہ ربانی
بہ شہ پول کین قلب قولہ امت	انتقام لکان بابی اگر مت
نمازی یہ کہ شو وہ جہی ویش	بستان جہ لشکر عجم بہ اندیش
ڈیرہ ہی طاہر علی و ہتولہ ن	شہاب ہر چہ ہن لہ لہ لہ

وامہ شہورہ لہ وسو پ یہ توش نہ فدوش (زہ ہیری) بودہ ہہ نا لہ شہونہ نہ شریکی در (ہم پنجوان)
 دہ ہزار کہ سیاں لہ سردہ وہ ہزار کہ سیکیان لہ عینیتہ وہ لہ دانیش نہ گزینہ بہ دوان فریوان
 وہ بہ ہزار وہ رو گزردہ لہ بن :

خليفة كافي شيخ شهاب الدين

ثم زاتة حضرتي خلد في كرده به پيري نه وه درونك س سيد ابراهيم شيخ محمد شيراز
 سيد عبدالله هدرامي شيخ فتح الله موصل شيخ كريم به رزنجي سيد عبدالعزير توداربا
 سيد مصطفی ندرية في شيخ عبدالرحمن به روضي شيخ رسول قهره راجي سيد
 شامه ي باينچوي شيخ محرم اباريق بغدادي شيخ ابراهيم خدره في خليفة رستم
 (حدوتاشي) شيخ مصطفی نخته في به روضي سيد محمد مولان ناموزاي خود
 سيد بايزيد سابلدي سيد احمد كورس ملايرسي توكلي سيد ملا خدره وونيزي
 شيخ حسن ابوالمعال موصل شيخ ابو يوسف عطان موري شيخ محمد راهدري زه
 شيخ محرم ويواني سيد هيب الله طاشي شيخ عبدالمجيد داعستاني شيخ يوسف الكيلاني
 سيد مولانا جيب الدين تايه كوزي شيخ امام ملائي شيخ محرم فائقه في وه
 شيخ محرم جوازروي شيخ محمودي فاندقيني شيخ عبدالرحيم صافق ريار به كرك
 شيخ سندی سنوسي شيخ عبدالله قماط به شيخ محمد بن احمد شيخ محمد بن
 شيخ احمد شهاب الدين الرمي السيد احمد زين الملكي سيد عبدالله الجليل المدك
 السيد صلاح الحماقي

نه مانه هه مو صاجين علمي ظاهر و باطن بوون وه له كه لي علمات تا ليفتيان هه به به لام
 باق خلفا كان له علمي ظاهر و باطن به قومي نه مانه وه ستيان نيم

به لاهري وونيزي له اصفوي سليمان به گي بانه به وه سليمان به گي له اصفوي شيخ
 عبدالرحمن ركن الدين كورس شيخ احمد وه اهلده له كاكوزكرايه ن وه مديس به گي با پير بيان
 له كاكوزكرايه رويشتوخ بوبانه وه باق احتيا و جنبه كانه بانه له م رسته جيان وه سينيني
 تانه م شويه له نور الانوار وه رگراوه وه تاريخي نه رسته له پاش م رهم شيخ شهاب الدين
 به ره مخي نه وه كه نزيك ترن به ره مانه نيم لالمان معلوم نيم وه نازانينا عجا هم پايه
 مرشد وه كه دره يان بوره يانه مع اعلم تا ايته له م رسته به مساوات له دن كاكوزكرام دا
 صه روه وام نه كن لطيفيك له به رابه رسي و كوزيه كوزيه را مخف هه به ناون پير سليمان ه
 له تاريخ هزار و ميسد و هشتاد له جنوا چادرم كه دت به پياوي خيزوي نه لاله م رسيه مديكي
 ضا تون آيينه ناون بوه له ساواي كاكوزكرام وه شوي كزوه به پير سليمان ناوله م رسيه طائفه
 له پيشي پير سليمان دا ضا تون آيينه وه فاقه كزوه وه وصيتي كزوه له به ران به رسي و وه
 ره فن يان كزوه وه پاش نه به پير سليمان يسي وه فاقه كزوه وه له نزيك هه رهم يا
 ره فن كراوه مع انه ايته نه و شويه هه به ناون پير سليمان ه وه مشهوره داله اعلم
 به پس له م رسته رانه به باس نه به به كه ناصيه مريوان دانما به ناسارن ارشادي ظاهره
 وه باطن مساوات وه مشايخ و علماي كه وره كزوه م رسته وه تا شربه وه له م نادا
 پياوي زور هه لكه وقوه هه روه له تاريخ هزار و و صد و بيت و هشت وه له لايين
 حضرتي مولانا خالدر نقشبندي وه حضرت سراج الدين عثمان وه اولاده كانه وه كوه به الله
 وه ضياء الدين وه اصفوه كانه وه كرخم الدين وه علا الدين وه حم الدين ارشادي م هه
 نه مانه هه كراوه

ہی گویا کہ بیاناتی پیشوہ وہ درگاہت کہ لہو می زہمانہ وہ نہم دولانہ بہ نوری علمی باطن
وہ ظاہر منور بودہ وہ گلی عالی تیا ہد لکھ و توہ بہ لام ییمہ لہم روزگارن شریان را نہ وہ
کہ لہ زمانہ ضوفا بودی یہ کہ یہ کہ نمونہ ای لہ باسیان بہ بیان نہ کہ م :

یہ کہم حاجی آغا محمدی کوری حاجی سید حسن ی عالی بہ نابالگی چوری نہم ذاتہ لہ وہ دری
تاریخ ہزار و دصد و نہ وہ دہجیدیا لہری چور لہ را ایک بودہ وہ لہ پاش نہ میز
لہ مدرسہ ی فیانا قرآنی کریم وہ کتبہ و دروہ کافی خونیدوہ جادہ سن کردوہ بہ علم وہ لہ لاک
مستعدہ کافی باوکی وہ رزی خونیدوہ بیستوہ ہر لہ و کتبہ علم بچوگان مرصم حاجی
سید حسن ی باوکی جابر ہر ہر زنی پے فرمودہ ہر روا وہ رزی بہ بانے ہر لکانہ وہ کو سید
عبدالقادر وہ آغا حسین وہ لہ عبدالکریم کہ ہر ای بودی فرمودہ :

وہ گلی قہی و دروی بہ منالی نشان داوون من جملہ فرمودہ تی رولہ نہ لہ گریہ کی پریا
کرد کہ علم نحو اصول و قواعد وہ قاعدہ نہ بی یاسائیکی کلی وہ ہابی کہ افرادی نہ وضوح
بہ شیرری بناء علم نہ بی نہ و عاملہ سماعیانہ کہ مصورن وہ کو حروف جبر لہ موضوع
نہ صورتہ بچن سلا لہ گوانے بلست الباء حرف جبر و کل حرف جبر اسما و احدا چونکہ
موضوع محصورہ وہ حرف جبر ہر ہر ہر لہ جہا بانے نہ بی نہم نہ وہم اصولانہ ہر لہ گریہ
مثلا لہ مابس علی حرف جبر اہل زید فی مرتب زید جبر الباء و کل موصول للباء مجبور
زید مجبور لہم وہ فنا اعتراض لایستہ سہ رتاں نہ گرا نہ بی ہر ہر ساعیاتی محصورہ
لہ علمی سخد وہ بچن نہ پیش نا بی :

وہ جابر ہر بو تیز کردی بی زبان سوالے مہ تہ کہ گونی لہ کردون نہ نہ لہ ہوی نہ و خبری
مبتا وہ کہ لہ لفظ رواں ہی وہ لہ معنایہ کہ ہر وہ نہم دو خبرہ ضمیر ہر ناگن

اصولکم یا معشر الطلاب کصولہ الالہ علی الرقاب
ماضہ بر رفتین پنجابی و آخر وصف بجز فاعل

یانی نہ و خبری مبتدایہ کاسیہ کہ بہ روا عرابیہ رہ فقہ آون نہ بیتہ وہ وہ لہ و خبرہ بر مبتدایہ
کہ وصف ہ وہ فاعل تیا نیم کاسیہ وہ جوابہ کہ ہی نہ ہیہ

ذلک حلوصاض یعنی والمزیاتی بدل الاثنین

یانی لہ ہر کہ لاسیکا دو خبرہ ہر وہ صفی و اپہی کہ لہ جیکہ یہ کہ خبرہ را بی و کو نہ لیت
ایمان حلوصاض یانی ایمان مہ نہ وہ لہ لفظا ہر رود وہ صفی کہ مرفوعن وہ لہ عنارا
بچیان ضمیر مبتدا کہ ہر لہ ناگن چونکہ یہ کہ مہ قولنہ ہی لہ کو لفظ (مہ) کہ مہ عناک
نہ مانہ افادہ نہ لہ لہ ضمیر مبتدا کہ ہر لہ نہ گرا :

نہم ذاتہ لہ خدمتی باد کیا اہازہ ی وہ رکتوہ وہ لہ پاش وہ خانے باد کیا لہ جیکہ یا نہ رسی کردوہ
وہ گلی طلبہ ی علم استفادہ یان لہ کردوہ بہ لام لہ آخرن را تصوف بہ سہ را غالبہ
چونکہ بو بہ مدرسہ حضرت شیخ نجم الدین ی بیارہ وہ رزیوں شریان لہ خدمتے نہ و ابو
مہ تالہ تاریخ ہزار و سیدوسی و پنچ ہجری را لہ چور متنہ ی بو طاب شراہ

وہ لہ حدیث میں کہ ناوی (حمیراء) وہ کچی سرہم مولانا سید عبدالقادر مدرس بیارہ بو دو کوری بو
یہ کی روان کہ ناوی سید عطاء اللہ یہ بیستہ لہوں چور وا مدرس وہ خدمتہ دیں نہ کا
لومیدم وایہ دعای صالحانے بو تری کہوتی :

روہم لہوزانیانہ سہ لاجحد کوری حاجی شیخ قادری (تہ شہوی) نے لہم دانہ لہہ درسی
تاریخ ہزار وریصدونہ وہ وا لہہ شہری لہہ دایک بوہ وہ لہوں وہ سنی کردہ بہ خونین
وہ لہ پاش نہ وہ کہ وہ سنی بہ علم کردہ بہ یاسای نہ وولاتہ بہ ویدرہ سانسہ وا لہہ درسی خونانا
یہہ گہ راوہ وہ خونین ویتہ تی وہ پاش نہ وہ بوہ بہ مستعد کثرتی رویشتوہ بو شارتا
رکوبہ) بو خدمتہ تی جہازوہ حاجی سہ لاجحد اللہ وہ لہ خدمتہ تی نہ وا اجازتہ تی وہ رگر تہہ
وہ گہ راوہ نہ وہ بو مروان : وہ لہوں (بہ بیلم) لہ لای حاجی محمد امین بہ گ بوہ بہ مدرس
بہ سہ معلوم کاتہ نہم دام زرانی نازتم بہ لام بہ ہدے نہ لگدا واہہ رتہ کہوں لہہ درسی تاریخ
ہزار وریصد وپازوہ ی مجید ابو ی : وہ پاش مانہ وہ ی چہن سالہ لہوں نہ لگوزینہ وہ
بو (با بک) وہ نہ لہی بہ مدرس کجیرو بہ گ وہ احمد بہ گ وہ ماوہ نے لہم ویدا تریس
نہ لکا بہ لام وہ ضمنی لہہ رہ وہ بزنی نہ روا وہ بہ ہوں استعدا و تکیوشنی خود وہ لہہ مطالعہ
تدریس کہ کی طلبہ تی فادہ تی استعدا لہہ ہولائیکہ وہ سین بو خدمتہ تی تہہ لا لہہ تاریخ
بہ ناز وریصد و بیست و پینچ وا شیخ غزیری دول پہ موئے کہ مستعدی قابل بو وہ مہلا
علی شیر کوری وہ بعض طلبہ تی مستعدی تر غیر تی نہ مانہ لہہ خدمتہ تی بیان خونند : وہ لہم کاتہ
محمد برہان الدین کوری ورم سہ لاجحد اللہ تی کثرتی فقہی شارہ منہ واروں با بک بوہ وہ پاش
ماوہ نے لہوں وہ رچوہ وہ روشت بہ رہ و سلیمان وہ لہہ ویدہ روشت بو نہ سہ ہوں لہوں
لہہ رضونن وہ داماکو بو تا نہایت وہ لہ پاش و افضل حقوق نہ لہی وہ بو بہ محاسن لہم جزا
لہہ درسی تاریخ بہ ناز وریصد وہ فتا و حدوتہ مجید لہہ استول وہ فتا کرد :

ماوہ سہ لاجحد لہہ سالی ہزار وریصد و بیست و شش سالہ سہر طلب و تقاضا مدرس شیخ علا الدین
لہہ با بک گوزیاہ وہ بو (دورود) وہ بو بہ مدرس خانقاہ دورود لہہ خدمتہ تی شیخ وا :
لہم تاریخ وہ نسبت بہ ماوہ سہ لاجحد وہ نسبت بہ شیخ (عصر الذہب) ی ارشاد و خدمتہ تی
علم درسی رہ سنی پے کرد وہ لہہ ہوشوینیکہ وہ طلبہ تی فادہ تی استعدا راتن بو خدمتہ تی
وہ صابر بہ چار مستعدین نہ لگہ یشتنہ سنی و پینچ کہ کسی وہ گہ کی مستعدی پاش وہ کہ مہ لاجحد
شقیق ضہ لیکہ (بلکہ) وہ نہ لہ لہ لہ اللہ تی مانہ تی وہ سید عبدالکریم مانہ تی ہہ لہوزانی
وہ نہ لہ لاجحد گوری وہ غیر تی نہ مانہ لہہ خدمتہ تی ماوہ نہ وہ وہ مشغولہ خونین لہوں :

لہہ تاریخ بہ ناز وریصد و بیست و چوارا ماوہ سہ لاجحد ولی بیٹا وہ لہہ دورود گوزیاہ وہ بو
(چور) وہ پاش چہن مانگی لہہ چہرہ وہ رویشتوہ بو دی و دشکین وہ بوہ بہ مدرس ورم
(لکا کہ صہم) کوری حاجی شیخ محمد الدین کوری ضیاء الدین وہ لکا کہ صہم لہہ رتہ وہ کہ خلیفہ مدرس
شیخ نجم الدین سہ لاجحد بوہ وہ ویتوہ تی خدمتہ تی علم درسی لکا زر ورم تی ماوہ سہ لاجحد لہہ
وہ خدمتہ تی خون بو مارہ کردہ وہ ماوہ سہ لہہ دل خوش نہ مشغول تدریس بوہ

مع الاسف پاشا موده له عین سال شیخ محمد وه فاتی کرد وه دنیا به هیو جهنگی به کم موده اوی کرد
 خرابی وه ویرانی : جاپاشا چمن مانگی ماموستا ملاحظه له دو شکیں باری کرد بو وی (زه زاده)
 وه لای حسین خان وه مجید خانے برابا مایه وه وه گلی طلبه یا لا بوراگرت وه خدمتیا
 کرد به ضویو و مدرس که تالمه پانزی سالی هه زار و سیصد و سی و هورتا وه فاتی کرد رحمة الله
 عمری له وه وی چل و هورت سالا بو نه م زانته زور م لاجاک بو وه گلی تدمسی کرد
 وه گلی کتبی جوانی ریاض و منطقی به وه سی خون نویسه وه ته وه وه تحشیه ی کرده :
 پاشا وه فاتی خون و کوری له به جرمنا محمد سعید وه اسعد محمد سعید له سه رفیقان وه و ام
 کرد تالمه خدمتیا کاکه هم می (بیلو) را اجازه ی وه رگرت وه له وی (زه شهیدی) دابو
 به مدرس مع الاسف نه میش به جوانی وه فاتی کرد : هه وارا اسعد) یش به جوانی متوفی بو
 اتر نارانه نه کم کورانه اولادیاں له به جرم موده یانه

سی هم حاجی ملا عزیزی ملای وه ره نفی نه م زانته کوری سلیمان ناوی هه رنگینه تی بو
 باوکی ان نیکو کاسه بو وه نه کم کوره ی له به رفودا ناوته به رضونیک وه له مدرس
 ناوضو ا خدمتیا وه خدمتیا مرمع ملای پنجوبین را اجازه ی وه رگرت وه
 له وه وری تاریخ هه زار و سیصد و یانوته وه ره نفی بو به ملا

نه م زانته بیابونکی سه روسیا جوان وه مروه بان وه شیر وه خاوه ن اخلاق بو له به
 نه م صغه تانه گلی له ناو به گزاره ورطیلاک و ولاته کرا خاوه ن هورمت و عشق بو
 بیستوم له ورزرا که حاجی سید حسن ی هور له کمالی مریدان دا شیخ الاسلام له سه ره نه
 مسألی شرعی و استویبه تکیه گیری بگا وه ناروویه به شوینیا له وه ره نفی وه یانوته
 بدرقه لا، به تصادف له ورزرا نه ولایت بو ا قلام حضرتی شیخ ضیاء الدین
 له بیاره وه وی بو مریدان وه وادی قهلا له بی وه نه بی به مانس تکدیری وه
 به صورت نه گهریتیه وه بو روه ره نفی) نه میش هه ره به به زیاده پایه نیک
 بو ضیاء الدین وه نه به مایه ی ره و اجی حاجی ملا عزیزی :

حاجی ملا عزیزی پاشا نه وه نه به به ملا له وه ره نفی را (نارونه نین) ناو کچی رضای مریزا فلیکی
 وه (که له ونیجه) ماره نه کاکا وه له م شنه کوریک بو ناو (عمر) بو به لام له م شنه له لاس دارنیت
 وه حاجی ملا ته لاقه را له پاشا نه م شنه کچی حمید به گ (وه ره نفی) ماره کرد وه له م
 شنه چمن سدا لیک بو : وه به عشق و هورمت مایه وه تالمه سالی هه زار و سیصد و سی هوی هجری را
 له وه ره نفی را وه فاتی کرد رحمة الله و طاب ثراه وه عمری له وه درر شصت و هورت سالا بو :
 چواره م صحنه ملا عبداللہی کانه سانانی نه م زانته له خدمتیه ملای بیاره را اجازه ی وه رگرت وه
 وه له کانی ساناک را مدرس بو وه ملا لیک قابل وه مدرس لیک خاوه ن سعی و اهتمام بو وه مدرس
 حضرتی شیخ نجم الدین بو ارسال هه زار و سیصد و سی هجری را له کانه جنبه را له بان داکوت
 وه له عمر لیک چل و پنج سالی را وه فاتی کرد رحمة الله

پنجم ماموسه ملا محمدی ملای سراوا - نام زانم که گول ملا غفوری برای له ناحیه تراوه رود
له دی شین و نارینه وه آتونه هزاره وه بو مریوان ملا غفور له شمار ملا بو وه ملا محمد
له نه سراوا بو بو به ملا ماموسه ملا محمد وه سته ملا بو تا حاجی وسیطی به وه رز نه وه وه پس
به لام پیادیکی قه خوش وه عوره بان وه ژیر بو خوشکی حاجی ملا عبدالرحمانی سلسی ماره
کر بو که نادی (په سهند) بو له مژنه دوکوره محمد وه عبدالله وه دوکجه عدله و عینا ناو
بو محمد به جوانی وه فانی کرد عدله کچر شوی کرد به ملا مصطفی لجاوا کورنکی احمد نادی له بو
پاشی نه وه وه فانی کرد عبدالله کوری ماده له وه درر رساوجی؟ نه لایه وه خبری عینا
نا نام ماده یانه :

ماموسه ملا محمد زور له قه را زه له له کرد روژن محمود فانی بولیشی له روا بو نه سراوا
له دیش له صلب نه مژورن به شیخه کانی نه سراوا مادام نیسته محمود فانی شریفی کیشا وه بویره
وه زه حتمی ک دورر وه نه به له مری وه رنه چینی :

روژی تر به پیادیکی (سه وزه) ناو له له صوفی به وجه له وه سه وزه به پیاده باتورن چاوا
که رم بکیم مه خله کیم به بچه قه خوشانی زور بوره

ملا غفوری برای دوکوری بده ملا محمد الدین وه ملا عبدالله ملا عبداللله به جوانی وه فانی کرد
وه ملا محمد الدین رویشوه برفه قه پیری رقره چیاوار ، شیخ حسن قدری طریقه ته وه رگرت
وه نایه وه تا بو به خلیفه وه له عینا دولانا ژنی هینا وه دوکوری بو نورالدین وه محمد الدین
پاشی نه وه وه فانی کرد رحمانی

ماموسه ملا محمد رحمانی له وه درر تاریخ هر سه و صد و سی دورا له نه سراوا وه فانی کرد رحمانی
حلیه نیکی خوش بو را جانان

ماموسه نیکی فارسی زان اریب له مریوان دا بو نون ملا احمد بو وه خنکی دی (چارش)
بو له ناحیه می شیر نه شهر بولاب ملا احمد چارش ؟ نه ملک دورره فدالی نه دولانه له قدرته
نه و ابوی تا نه نازنه له موفت وه رشدی په بیدار کرده چونکی له علم و تهر به تا زور ناچ بو
ضوی گیرادیه ته وه روژی له مژنگه دته نه سراوا دا له پشی ماموسه ملا محمد وه نوژی عمر
به جه معرت وانه بهستی پاشی واپستی نویره که نه که دینه هنیا له وه

گویا بهستیوه ته له شارن موصل را زور طالبی معلمی فارسی ن نه پیش به ضیال له روا بو موصل
وه نه به به معلم وه پاشی چمن سالی پاره ییکی زور بیکم وه نه له وه ژن نینس وه له پاشی
ژن عینا اشتیاق وه تن هه له نه گری وه له گول عانله که یا نینه وه بو (کورستان)
تا نه گنه وه شتی فرجی له ویا شه ویان به سرانیت وه وه حقیقی سر په له به جا
له ترس سرما نه رونه هنرمانه به لمیکه وه له ناو به تا له گول ژنه که یا ضیال وانه پوشتن
به به تم بوئ وه که نه وشه وه سرمایان نه به له وکاتا به لکه نه له السلام علیکم ورحمة الله
ماموسه ملا احمد له وه نیکی سه لام وانه دهی ماموسه ملا احمد وانه چله که نه دجا نه زانف
که نه له نوژا بده وه ضیال برودیه ته وه وه نوشی نه م ماجرایه آنزه قدری به هوی په له کنی وه
هه له سس نویره که ی نه کاته وه :

ششم حاجی ملا عبدالرحمان (سنه ۱۰۳۱) نه م زاته لنگل ملا سليمان و ملا محمد امين ي
 براي خلقي قزلبه بون وه له پاش نه وه كه له فخره ي ملاي بيجرين دا اجازه ي وه درگروه
 اتوه له وي ركان ميران ، بوه به ملا له دسره ما تصادف له سه فريگدا حضرتي
 شيخ ضياء الدين ري نه كه ويته لكان ميران كه نزيكي مدرس و هجره ي فخره ي لكان نه بيه وه
 له درلاغه كمي دانه بزي وه چمن وه قيغه له به را به ري هوجوه ي فخره ي لكان وه دوسته نظر
 رانه وه سمي نهوس نه روا وه سمي ملا و فخره ي لكان ماچه نه كانه نه وه ضمه زور نه به بهوي
 نه وه كه به گزاره و مطلق مريان صدره ي ملا و فخره ي بگرن وه له پاش نه وه لنگل شوينا
 كه ملاي نه بوه ملايان را گر توه :

پاش ماوه ي حاجي ملا عبدالرحمان له ركانه ميرانه وه گوزاويته وه بو (بيلم) وه له پاش
 چمن سالي له بيلم شي نه گوزيسته وه بو (سنه ۱۰۳۱) وه له وي دا دانه مزرعي
 وه به قبي و سمي فخره ي ميسول تدريس وه امامت وه فخره ي ري نه به

نه م زاته له تاريخ هزاره دورد و سمن دوه و بنا له چهارم (قاس و بايزيد) حاضر بوه وه
 له پاش اتسته وه له وسه فخره سه فخره ي حجر بيت الله ي به نصيب بوه
 فخره ي شيك صالح وه عالم و ليك ي فخره ي دان بو. وه له ده درين رخ هه نار و سيمه دسي دا
 وه فخره ي كرد له عمر يكي شريك به شريف و پنج سال يا تيزي زياتر

له پاش فخره ي دوكورن له بهجي ما ملا محمد وه ملا محمد - ملا محمد له آخر ماره دا له فخره ي دا
 له ده درين سه فخره وه فخره ي كرد به لاهم ملا محمد به رحمان وه نيسه له (قلا) دالاسي
 نه كا وه دو كانه هيب نه م كورانه هه دروماني له لاهم زور خوننده ويانه ؛
 حاجي ملا عبدالرحمن پاش نه وه ي كرده كه فخره ي نه به له لاهم وايكي با و كه وه ؛ و
 نه م و ————— رقه يكي دورو —————

نه ثنين ووشه ي (سنه ۱۰۳۱) وه رگراوه له (سلاوزي) به لاهم گوره به مانا چمن كه له
 كافي لا فخره ي بهار و پائيزا حاوي هيب وه له كانه لكانه ترا ووشكه ؛
 و يادي شيكي جودان ؛

له وي (سنه ۱۰۳۱) دا شيخ مارك ي فخره ي رگسي بو زور و نكي فخره ي وه به ده وق وسوزبو
 به تابيه ته به نه زمي قه تار وه الله ده لسي چاره به چاري اشعاري ره و له فخره ي وه اشافه
 به تاثيري نه وه ننگه ده وقه تيك نه دا ؛ رحلله

حه و ته م ملا احمد ي روده ي نه م زاته وه سه ملايكي مناسب وه بيا ويكي صالح وه فخره ي
 اخلاق بو له فخره ي حاجي ملا عزيزي باليگه ده ري بو. له ده درين رخ هه نار و سيمه دسي دا
 له ره شه ري وه فخره ي كرد رحلله

هه ششم ملا محمد امين بانه ي بيجوراني نه م زاته زور ملاي پاش وه نور صالح بو زور كه س به يه ك
 له اوليا الله يان نه زمارد له فخره ي نه لاهم بيجوراني دا اجازه ي وه درگت بو وه مدوه له ده درين
 ضويانا له بانه بوه پاش نه وه بو به ملاي شيخ حسين ي (چرخه قه لا) پاش نه وه ههات

بودی (ره شه دی) وه بو به مدرس وه گله طالب استفادہ یان له کرد وه له وه دوری
تاریخی هه زار و سیصد و پنجا دا له ره شه دی وه فاته کرد:

فهرست ماموسه ملا عبدالواحد کوری مه لاعبدالصمدی ههجهجی نه م زانته له نه ته وه س وه صمم
وه لاجان الله سی هه ورامی به که به عنان به سیدیان نه ژیرینا

مه لاعبدالصمدی باوگی وه ختی خونی که ته وادس کرده بو به امام و مدرس پاکت وه چه بن
نه ولادی بو به ملاعارف وه میرزا رشید وه ملا عبدالخالق نه مانه له ژنی وه محم وه حمد
وه مه لاعبدالواحد نه مانه یس له ژنی وه خندانیه تی نزیکیان له گله هاجن مه لاهجوه جارتی
شیخ کویره واهه به وه هه رولایان له ره شه یکن:

ماموسه ملا عبدالواحد له سالی هه زار و سیصد و س ویک له بهاره اجاره ی وه رگر نه وه
وه هه توه ته مریوان وه بو به مدرس و امام (گوزنه کویره) وه له پاش و امام ززانی
طبعی له گره به وه به به یس مناسبه و صداقتی له گله باوگی نهیش ژولشتم
بو خدیقی وه خونی بالذات وه رزی نه فریوسیم وه سخن و کوشی نه کرد له تعلیم و تریسه ما
اغزوه ج وه اظهار وه تصرف مه لایع وه وضع و کشف وه هاجن هه تا ماس منزه وه
به عنان له سیوطیم به وه نه که خدیقتی خوند وه نور وه رزه کانه بوس به سوربون وه گله
استفاده م له خدیقتی کرد جزاه الله عنایه

نه م زانته پاش و امام ززانی خاتون شیرین ناو یکی شیخ کریمی هه خیرانی ماره کرد نه م که
له گله سه برابا شیخ محمد وه شیخ سعید وه شیخ فرجه ج ناو له دس هه بخیلانه وه له سه رنا خوش
ناو سارا ته کان مالیان کاتبو بو (گوزنه کویره)

ماموسه له م خاتون شیرین ناوه کورکی بو ناو محمد بو له نزیک ته و او کورنا وه فاته کرد و هه الله
له پاش وه فاته نه م ژنه آمنه ناوی یکی (هاجن کاکه علیهم) ی ماره کرد که ساکن عین دس بول
وه اصلد شاه نوری وه هه لکی دس (زیزون) وه له هوزن جهوجان بون:

له م ژنه کورکی بو ناو احمد ایسته به رحیمه و لاله محمد مه لایه که وه دورس مراد و اداله نهیش
ماموسه ملا احمد الواهد له تاریخ هه زار و سیصد و س هه و نه مجیدیا عالی باری کرد بو نه سراوا
وه پاش ناوه له له سراوا) وه باری کرد بون (که له وینجه) وه پاش چه ن سالی
له که له وینجه وه باری کرد بون خانم شیخان له وه شس مراد و اداله وه له تاریخ هه زار و سیصد
پنجا دا له و تاریخی که م مدرس بوم له بهاره دا به که در چهار سه خدیقتی بهاره س کرد وه خدیقتی
گه گیشتم وه له وه دورس هه زار و سیصد و پنجا و چهارا وه فاته کرد له عمر یکی ده دورس پنجا سالا
رحمه الله و طالب شاه و جعل الفودس مشواه

روشن له خدیقتی بوم لویی فته مراد فانی ره شه دی به بیوان له دس بو عمر زین ماموشا کرد قوریان مه لایه
برارام له م و به له شاری سنه وه نامس نه نوس بوم له نه وه له نامه که نه س نوس (هه اضافات شتم)
له م به بنیه پیشو ناو یکی مات نوس بون هه صاحب سرور اذیت شتم پاش نه وه کانه زین سالی
نوس بون هه صاحب سرور اذیت شتم نه م بار با شته له گیشتم که احمدی برارام له و ابه که که م وه

منشی برآید و او پی بوم مامدا فریوی زورباشی استناجت کرده و زور به جیبه کچه که بومار
بکری

لم چرفا چون فزیک خاوه ن قابلیت لم درلاتا بودن و کوشیج محمدی هنجران و شیخ فرج
کور شیخ علی ره شردی که یک لم که جوان جاگت و قابلیت دار تر بودن و من له حیاتیان
و کولم دو کسه سه یکم لم ساداتی هنجران که لاکوز کمانی و نه نه دهی شاولی ن
و دهوم لم (کونه پوشی) سه به چادرم بینوه مع الاسف هر دو یان به جوانی و فاتیان کر
و ملاحده براران ذوق مرادان و ملاحدهی کوری کوچی و نهانی در لای و ملاحده القاری
کور کوچی علی نه زانی نثراری و ملاحدهی حاجی شریفی کانی سانی نه مانه موفودن و وقت
و ده نگ خوشی بودن له مانه ده نگ خدشی تر ملاحدهی کوری حاجی محمودی و کاشیخانی کوزر
حنفیه دسی مصمم حاجی آغده محمدی چور بو : لم فقیهانه و نه شالیان غایب ریه فی یک تریان
نه کرد چه در لایستی بو نه بران و هله پر کیان نه کرد و جاره ریشی به هاران
نه رویشتی بو کویستیان له سه ریشیو مریوان بو ده درن کونه ششم ششم و بو کیوی
(میشی به لواز) نه کیوه کانا قاریک و نه چکیان نه هینا و نه تنگی دی کان زور
به احترام و صیوان داریان نه کردن و نه ضیافت یان بو نه کردن و به اشرفی و نه و
و ذوق و خوشی رایان نه بوارد

(کونه ششم ششم)

نه شک و تنیکه له نزکی (گیلی کوران) له سه ریشیو لم شگه و نه که نه ریه ناون تماشانه که سه
و کویچی و ایبه له نادر شیوه که یا نادره سه و نه لم به ریشیو نه کس نه خسته و نه زور در و در
و نه زور لق و کولان و قور شنی له نه بیته و نه قوت که سه نه که نشوه نه نه و پر سه و نه چونگی
به چیران ن ناندان بروا و نه چیرایشی مگر فانیسی لکنه یا چیرای کاره با ده دام
بکی واده رنه که درن لم شویسه و نه کو په ناگاه و نه قه لایلیک فایلم بوه بو ضلع که در ریشیو
و نه لکنه نه لکار کشف بکری نادر کونی زور تیایه :

له شیخ بیاره م بیستوه له فریوی له نزکی (کونه ششم ششم) نادی هده نه لکه ره و ایله بد اگورج
شجره که و نه سه سه و نه کو سهول به لام نیر نادره و نه نه و ناده که به رچدانیه به لام نه که
طبیعه نه معدن ناس زور له و یا نه بیوریه و نه :

و نه هم ملاحدهی جوان رولی ملام له م زانه له تاریخ هزار و سیصد و سی هجریه له که کوک دا
له خدمتی علی حکمت افندی اجاره می و نه رگرت و نه مانه و نه بو هه درانان و نه با خه کون و نه
له دیوه بو مریوان و نه بو به مدرسی بالک و نه پاشی چون مانگی محمد به گنادی له وی کچ خون پدا
له م شان کوریکی بو نادی (علی بو) بیسته له شیرام لایه

مامدا ملاحدهی لعلی ریاضات دا زور باله بو و نه لسا لر عطا م لایلیک شش بو و نه له فارسی را
و نه کو کلیم و نه باغ اربایه و دردا زور مشهور بو له م زانه له ده درن هزار و سیصد و چهل و نه
بالک گوزیایه و نه بو (ده ره نفی) نیر له درن سه ریشیو ده دام کرد تا له سال هزار و سیصد و

صفتا و سنج، محراب را که در ره تفسیر کوریکلی حضرت سالار او ده فاتی کرد رحله الله له مزاره
نیسته کوریکلی ملا محمد نادوس صیه و اله شویسه که یا ملاان در ره تفسیر یه :

یازده هههه ملا سلیمان ی سه رودش دوازده هههه ملا رحیم ی فی له م دوزا
کوریکلی فاتی عثمان ی ووشی قوبه تفت ده برانیکلی باو که یان بو نادوس ملا ففتح بو له میسی
ملاان وی قای نهجه بوله شاره زورا له م و اتانه به تاییه تی ملا سلیمان ملا رحیم
که کی خدمت بیان به دین کرد چه له تدریب ده چه له نصیحت وارثا وی مسلمانان

ملا سلیمان له ده وری تاریخ هزار و سیصد و شصت و هشتا له سه رودش را ده فاتی کرد
وه ملا رحیم له ده وری تاریخ هزار و سیصد و شصت و سی و اله رفی، متوفی بو
وه ملا ففتح له (قای نهجه) له ده وری تاریخ هزار و سیصد و شصت له قای نهجه
وه فاتی کرد له ملا سلیمان : کوریکلی ملا عبدالله ناو به جس ماره له ده وی شاری
پنجوی و ام لایه وه له ملا رحیم شی کور به جس ماره علی وه احمد وه محمد :

وه ملا ففتح سه کورس هیه به لام له وادی له م روانه ضوینه واری علمی نایف
بهس محمدی کورس ملا رحیم ببنیوم قورانی باش له ضوین : له م ملا یانه فدایه شیمان
له گه ل نیم راهیه به

سیازده هههه ملا مصطفی کورس ملا فتح الله ی ملاان (له بخاوا) له م دانه
اصلاضه لکی بانیه له گه ل ملا محمد امینی برایا ناوندنه مریوان ملا محمد امین
له وی (باضان) دانیشته وه مشفق کتبخاره ت بووه ده کوریکلی بو ملا احمد نادوس
له پاش وه فاتی باو کی باه ده دوازده سال ده فاتی کرد

وه ملا فتح الله له (له بخاوا) دانیشته ملا مصطفی کورس ده ستی کرده به ضویندنت
وه له عالی مستعدی را رویشته بو خدمتی حاجی شیخ یحیی له شارر بان له در له ماره وی
جمع الجوامع را احازه وی ده رگروه وه له تاریخ هزار و سیصد و سی و اله رفی و له بخاوا
وه بو به ملا پاش یه که دو سال باوگی وه فاتی کرد وه له ده وری تاریخ هزار و سیصد
سی و سیه کا عدله ی کچر ملا احمد ماره کرد کوریکلی اسعد نادوس له بو له پاش چه نسال
له له بخاوا گوزایه وه بو شرفار وه له تاریخ هزار و سیصد و سی و اله رفی که مرحوم شیخ
قادر کورس شیخ کریم ی که س نوزان له گه ربیان مجره تی کرد بو مریوان وه له شرفار را
مایه وه ملا مصطفی عه لاقه ی له گه لا پیدا کرد وه بو به ملا شیخ قادر له پاش له ده
که شیخ قادر له شرفار له ده وری تاریخ هزار و سیصد و چهل وا وه فاتی کرد وه حنازه ی
مهیزایه وه بو گه ربیان وه شیخ حسین ی کورس که رایه وه بو کرب چه ملا مصطفی
له گه ل شیخ حسین دا اکت بو گه ربیان وه پاش چه ن سال له شیخ حسین جیا بو ده
وه له ویک له گه ربیان را وه فاتی کرد : ملا علی کورس له پاش وه فاتی باوگی بو به لای
(له بلان) وه له پاش چه ن سال رویشته شاری کرکوک له سر مرزگه و نه حسین مکی
بو به اعام وه ضطیب وه لایزال له وی یه وه بعد برایش هر له کرکوک هه :

چهارده هجم لاکه عدلی کوری شیخ عارفی دولاش، لکم زانته له قدمتی حاجی سیکنس و
 ته وادی کرده وه له پاشی موده هدر له (دولاش) له گل برالکانی هینا لاکه هدم وه
 بابا رسول و باباطاهر وه لاکه شیخ وه سیف الدین موده ته وه :
 لکم زانته زور انسانیکی خاوه ن له خلاق وه ره دشت بریز بو وه له علم و معرفت با لای
 وه له نانو له هلی دولتا به صورت بو به تاییه تی له نادیه گزاره ی (نی) را زور خاوه ن
 قدر و قیمت بو وه منسوبه مرهم شیخ نجم الدین بو قدر کرم :
 به لایم نم بیستوه به یاسای سه لاکان مریوان دابنشی ده رز به طبعی بفرمیته وه غالباً
 له برنده وه بو که ایش دکاری ثانی عانده و برالکانی مانع بو له وه ضوی جیابکاته وه بو
 تدریس وه له ده در تاریخ هزار و سیصد و سی و هجرتی به جریدا له دولاش وه فایه کرد
 رحمة الله و طاب ثراه

لاکه هدمی برای پیادگی صوفی مشرب بو وه به صورت بو وه بابا رسول هر چه ند
 به لایم بو به لایم انسانیکی خاوه ن سواد وه به شعور وه عاقل وه فایده بو زور
 دوشی له گل مندا بو وه له پوهانی مدرس منا له بیاره را زور کاتوچوی بیاره ی بو وه
 له تاریخ هزار و سیصد و شصت و هجرتی له مریوان را ده فایه کرد :

پانزده هجم سه لاکه هدمی بیله لکم زانته کوری سه لاکه کوری ملا عبدالرحمان ه یارک
 له گل له وا که اصلا فکی مشیر بودم به لایم له دی ساوجبیه کون به مایه تی و نشیوه
 لاکه هدمی کوری له برنده وه که وایکی له برنده لکانی دی رکیکین، ه له مریوان له مریوان
 له دایک بو له تاریخ هزار هشتصد و هجرتی میلادی را ریکه و تی سالی
 هزار و دصد و نونه دو چواری هجری را

له تهنی شش سالی را وه نسی کرده به ضوینک له پاشی فویندی تورانی پیروز وه کیتبه
 و ورده لکان له لایم فخری کافی بادک وه ست له کابیه (عوامل) پاشی موده تی به صفه تی
 فخری ته له کویته مریوان وه وه له هدی مدرس را له فوین جانه روا بو کابیه سنه
 وه پاش موده تی له سنه که راه ته وه بو پنجویں وه له قدمتی ملا عبدالرحمن پنجویں را
 شری شمیمی فوینده وه له و یوه رویشته بو سلمانی له فزگوتی شیخ باباعلی را
 موده تی فویند دیته : بو چاری ووه م رویشته ته وه بو شاری سنه وه له فزگوتی
 شریعت معار وه دارالاهان را نزیکین سالونور موده ته وه جارویشته
 بو شاری بانه له قدمتی قاضی عبدالرحمن را موده تی فویند دیته وه له بانه وه رویشته بو
 مدرس ی تورجانی زاره لکان له سبلدخ وه پاش موده تی له سبلدخ وه چوه بو شاری
 (وان) وه پاش موده تی له وان که راه ته وه بو ره و لیر، وه له و یوه رویشته
 ره و اندوز وه له قدمتی ملا اسعد افندی خلیلانی را اجازهی وه رگروه له تاریخ
 هزار و هشتصد و نونه دو چواری میلادی را ریکه و تی به زار و سیصد و هجرتی هجری را
 جا که راه ته وه بو مریوان، له موده تی فخری تیا بادک وه فایه کرده که گیشته ته مریوان

لاناو خالوکا نیا لہ دی (کیکن) دا بوہ بہہ لالا۔ وہ لہ پاش سٹی سال لہ تارخ ہزار ونوسو
 چواری میلادس ریکہ دتہ بہ ہزار ویسہ بیسٹی مچری دا لہ سر خواستی رحین ہنگی، بیلو لہ
 رکیکن، نہ گوزیتہ وہ بو (بیلو)، وہ بہ وظیفہ امانت و تدریس بہ شغول لہ بی ہر و مال
 سہ رہہ م شیوہ بہ وہ وامس قدمتی دین و علم و آرب لہ ویا وہ وامس کردہ وہ گہ لہ لہ صلح علم
 لہ خدمتیا اجازہ بیان وہ رگرتوہ وہ لہ سالی ہزار ونوسو و چل و چواری میلادس ریکہ دتہ
 ہزار ویسہ و شصت و سٹی مچری لہ تہ نہ نہ ہفتا سالی لہ دی (بیلو)، کوچی و دانی کردہ
 لہ قبرستانی بیلو ا۔ وہ فی کرا :

مرصم بہ لاکہ صہم انسانیکی بالابرز و سیا جوان و خوش خلق وہ مہرہ بان بوہ لہ ہمہ معلوس
 دینیہ را بہ تیبہ تی لہ علمی و بلاغہ، دا بہ رز بوہ وہ طبیعت آرب و ذہن و ذہن بہ رز بوہ
 وہ دیوانی شعری ممتاز ہہ تا ایستہ لہ چاپ نہ وراوہ :

لاکہ صہم لہ گہل ہہ مو پیادہ گورہ کانی و ولاتی خوبیا میانہی ہاش بو۔ وہ زور بہ صورت تماشاکراوہ
 لہ گہل حضرتیارہ مرصم شیخ مہجورا دوست زور بو۔ گہ لہ صہر بہ ہنرہ لہ شعری لہ باقی نامہ یا لہ گہل
 نامہ و ابو نوسیو۔ وہ لہ گہل بہ گزادہ جانہ کانا۔ بہ تیبہ تی لہ گہل طاہر بہ گ کوری عثمان پاشا
 زور میانہ بیان ہہ بو۔ زور بہ مہجوری ہاومہ سہ لہ نہ وہ بے بون : وہ لہ لانی اعیانے شاری سنہ وہ
 بہ تیبہ تی لہ لانی عالی حاجی مقدمہ وہ زور منظور وہ صورت تماشاکراوہ۔ وہ لہ مادہ ی
 صہر یا تہ ہہ موسالی بہ راتیکی مقررہ لہ لانی حاجی مقدمہ وہ بو نیراوہ :

بہ لام لہ سر لہ سالی اقتضا و ادا کردہ لہ لاکہ صہم نہ بوہ چونکہ نہم ذاتہ زور نہ نفسیکی
 بہ عزت و بہ رز بوہ۔ بوہ لیل لہ سر لہ ہم لہ صہر ناہی ہن بہ گ کوری علی بہ گ
 بہ صورت پاشام بیستوہ جاری لاکہ صہم لہ مہرہ نا ملوقاے طاہر بہ گ کردہ وہ پاش
 نہ وہ کہ لہ یہ ک جیا بونہ نہ وہ۔ طاہر بہ گ۔ نہ مری صہر والہی و ارداتے دی (بادہ لانی) بہ
 مدۃ الحیوۃ نوسیوہ بو لاکہ صہم وہ نہ مہرہ کہیش ناروہ بو مختار و اختیار (بادہ لان)

وہ لہ بہ رہنا سہ بہی خزانہ تی ہہ موسالی لاکہ صہم دیدہ نہ لہ صلح بادہ لان ی کردہ
 جہ پاش نارونہ نہ و امرہ کہ نہ روا بو دیدہ بیان تماشائے کانا مہجورہ زور لہ چارات
 زنا تہ خہ لکہ کہ صورت لاکہ صہم نہ گرن تہ نہ بہ رہہ و نہ مہرہ یہ وہ لاکہ صہم نارانی
 کاتی مختاری دی نہ مہرہ کہ سفین بو خدمت لاکہ صہم لاکہ صہم تماشای لہ کانا وہ
 پاش تماش کردی نہ مہرہ کہ نہ ذاتہ وہ بہ مختار نہ لہ باب نہم نہ مہرہ بنیرہ رہ وہ بو خدمت
 طاہر بہ گ و ارداتے مالکانہی خوشی مبارکے خوشی بے ہوا نمن بہ ہوں نہم و ارداتہ وہ
 نہ خدم نہ خدم شیر باری منہ تی طاہر بہ گ وہ نہ بہ سر ریبوہ یشہ وہ خدم نہ کم بہ (ہامان)
 خذمایہ تیبہ کہ تان بہ لامہ وہ لہ مانہ بہ قیمت ترہ

لاکہ وہ کو لہ گہل لہ صلح وینا دا میانہی بو لہ گہل نہ شایخ کانی ہہ ورامانی زور میانہی
 ہاش بو وہ خوشیاں نہ ولایت گہ لہ نامہ جوانی بہ شعر و نثر بو شیخ بیارہ نوسیو
 وہ لہ خدمتے شیخ حسام الدینا ہم محبت و ناسہ بہ تی ہاش بوہ :

لاکھم وہ کو بیستم و کوری بود ملا عبداللہ وہ ملا احمد : ملا احمد بہ جدائی لہ صیاتی بادکیا
 وہ فاتی کرد وہ ملا عبداللہ ماوہ وہ ستہ ملائیکہ لہ شومینہ کہ باوکیا دانیشوع :
 شازدہ ہم حاجی سید بابا شیخ نہم ذاتہ کوری شیخ عبداللہ کوری کوری شیخ محمدی
 کاشاوی یہ نہم ذاتہ لہ تاریخ ہزار و سیصد و سی و پنچ مجربا دا لہ شدہ تہ گرانہ کہ دا
 لہ بانہ وہ مجربہ تہ کرد بو ہروران وہ لہ دی (وہیم یہ د) حوزہ گرتہ وہ وہ یہ ہوس
 نہ وہ وہ کہ وہ ختی خوسی حاجی بابا شیخ لہ مدرسہ سہ بارہ واخوندی وہ لہ خدمت حصہ تہ
 شیخ نجم الدین داماد سہ سہ بو لہ لاس بہ گزارہ می نہ وناوہ صورتہ تہ زور بو وہ لہ پاش
 یک دربانگ لہ دام زراعی (وہیم یہ د) ی تشریفی کات بو خانہ فای دورور بو خدمت
 مہم شیخ ملا الدین کہ لہ رسالا لہ دورور ابو شیخ زور صورتہ تہ گرت وہ
 بہ راستی نہ وہ ی لاتی شانہ بابا شیخ وہ لاتی وہ زعی نہ دروڑہ بو وہ ا معاملہ
 لہ کہ لا کرد مجراہ اللہ خیر الجزاء :

پاش ماوہ ی علی گویا یہ وہ بودی (ہے لمانہ) وہ بو بہ ملاں فرہج اللہ بہ گ
 کوری (زہ زاقولی) بہ گ رہ زاون کہ خادہ تہ نہ لمانہ بو وہ لہ دی دانہ نیش
 لہ مہرہ بانہ خدادادہ پاشا دو بابہ شیخ لہ دامن زرا لہ پاش بہ روش بابا شیخ
 وہ فرہج اللہ بہ گ بہ زہ لہ پاشا وہ وہ گہ لہ تہ رہ تہ یان کرد وہ مدرسہ نیکی پاشا
 بو دام زرا گہ لہ فتح استفادہ یا لہ کرد لہ علم و لہ فلاق و رہوش بہ زراں حاجی بابا شیخ
 لہ سال ہزار و سیصد و پینجا دا بابہ شیخ وہ فرہج اللہ بہ گ روشتن بو حج بیت اللہ
 پاش نہم سہ فرہ حاجی بابہ شیخ خوی بہ وہ مدرسہ وہ تجارتہ تہ نہ کرد وہ لہ
 تجارتہ تہ کہ ی زور استفادہ ی کرد وہ دانگ و نیوی دی نیالی وای مسند تا
 لہ تاریخ ہزار و سیصد و چہ فقا و حہ و تہ مجربا دانہ سہ فرہج اللہ بہ گ لہ دوسرہ وہ
 کہ کاتہ وہ بو نہ لمانہ نہ خدمت کہ و ت وہ کہ گیشہ مالہ وہ وہ فاتی کرد :

لہ پاش خوسی سی کوری لہ حاجی ماوہ سید علی وہ لطیف وہ عثمان : سید علی
 الحمد للہ بہ لائیکہ خادہ ن علم و بابا یہ ہر لہ زہ مانہ بادکیا لہ مریان مدرسہ بو وہ
 حالہ صافیشی لہ دی (نی) لہ مریان مدرسہ وہ تجارتہ تیش نہ کات خدادادہ سہ
 خیر تہ فقی یان بہ ات :

ہفدہ ہم ملا باقر نہم ذاتہ کوری شیخ حسین (ہے نہ منی) یہ لہ تاریخ ہزار
 سیصد و سی و حہ و تا لہ عمری بہتوس سال دا کاتہ شادہ بو وہ لہ دی ابوری وہ ر
 لہ خدمت تہ ملا احمد ا مدہ تہ رہ زرا شمیم لہ فونڈ پاش نہ وہ روشت بو شاری
 سنہ وہ ماوہ تہ لہ خدمت تہ ملا عبداللہ مفتی دا بابہ وہ وہ اجازہ ی وہ رگرت وہ
 لہ تاریخ ہزار و سیصد و سہ ہشتا کاتہ وہ (مریان) بو بہ ملاں ابوری وہ لہ تاریخ ہزار و سیصد
 چل و پاش نہ وہ ملا محمد صوری ہوا سوزی گویا یہ وہ لہ بالک بو (وہ تہ فقی) ملا باقر نالی
 لہ چورہ وہ روشت بو بالک وہ لہ تاریخہ وہ تالیستہ لہ دی بالک رایہ وہ ہمیشہ

تدریس کرده و گوی طلبه ی علم له خدمتیا به باره گشتون وه اجازه ی تدریس بیان دهرگرتوه
وه بوند وه دربره ی فرید له خدمتیه دین وه آموزشکاری خیر قصوری نه کرده خودا
جهزای بداته وه وه نیسته به ره بیاته :

به شده ههم ملاح محمد امین مدرس کانی سانان له م زانه کورس ملاحه صادق شیخ کویره به
وه له طائفی ملاح عبدالصمدی باکن له م زانه چهن مانگی له گل سید عطا الله کوری
صاحب آغنه محمدی چور له بیاره دا له لاسان خونیدیان وه له پاش رویتنه وه بوقدمتیه
ملا باقر وه له دوس اجازه یان وه رگرت لله الحمد تا ایسته له سر تدریس موفق بوه
وه انشا الله بهر تادمه موفق شه به :

نوزده ههم سید عطا الله کوری صاحب آغنه محمدی چور نیسته له رچور ، له سر به کوی خونیا تدریس
له کانی نیکی صالح وه سالم وه اخلاق باشه خودا توفیق بدات :

بیست ههم صاحب ملاح سعیدی (سعداوا) له م زانه فضلگی باک ه وه له بیاره دا
له لاسان وه وامی کرد له سر خونیدن له ماده ی (فریده) ی سیوطیه وه هتا اجازه ی وه ر
گرت وه رویتنه وه له سعداوا بوبه امام و مدرس وه کچی شیخ امین سعداوا
ماره کرد وه پاش موره تیه رویت بوجج لله الحمد موفق بوه له سر خدمتیه دین
وه کومیدم وایه بهر موفق بی :

بیست و یکم صاحب ملاح احمدزا (بناوه سوته) له م زانه ماده نیک له بیاره لاسان
خونیدی وه له پاش رویتنه وه بور باک ه وه له خدمتیه ملا باقرا اجازه ی وه رگرت
وه له (وه یسه) - وامزرا پاش ماده تیه گو یزایم وه بو (بناوه سوته) وه نیسته
له دوس تدریس له کانی خودا توفیق بدات

بیست و دوهم ملاح محوری وه یسه تیه له لاسان درسیانان وه له م زانه بهر له منوالیه
کات بو بیاره وه وه وامی کرد له سر خونیدن تاقسی له شرحی موافقی شیخ خونید
له دوس اجازه ی له لاسان وه رگرت وه له دوس (کانی سیف) بوبه ملا پاش ماده نیک
رویت بوبه دوس (سیانان) وه نیسته له سیانان وه ملا نیکی صالح وه ماده خدمتیه بو
طلبه وه سلمانان عامه ی نه دشونیه رحیم وایه موفق به :

بیست و سه ههم ملاح عبدالرحمان کوری ملاحه شریف به رفته لالی له م کوره به منوالیه
کات بو بیاره وه ماده تیه خونیدی چه رویت بد طرفه شو وه له اخرا کات
که من له سلیمانیه بوم کات وه بوم ماده تیه خونیدی له لام وه بهشی امقدمات وه
الهیاتیه شرحی موافقی له لام خونید چه بوبه ملا ماده تیه له برره به له بو جا
رویت بونالان و حاصل له لاسان به گزاره گه لالیه کان مایه وه پاش چهن ساله
له دوس هجی کرد وه پاش دوس رویتنه وه بو مریوان نیسته له دوس (نه چس)
له مریوان مدرس و امامه له خودام له دوس موفق بی

(شعراء اربابى لم منطقه)

۱۸) لم پارچه مہرزہ بہ ہوی اعتدالی ماویہ داد و میرے جوانا لہر دشت و کیوہ کان و کوسار و سہ وزی
سارا کہ می یہ وہ و اہم لہ لگی را نا پیادی خاوند ذوق وہ شاعرانہ تیاھل کہوتی :

مع الاسف تا ایستہ مہ جالی نہ وہ نہ بود کہ باشی لم باسہ بکولینہ وہ وہ بگہ ترین بہ شونین
ماٹاری نہ وہ بے زانا کانییا مع ذلک شمارہ کی لہ پیادانی کون وہ تازہ می لم ولاتہ
ماٹاری ہونراوہ یان وبارہ :

۱۹) مرلا ابو بکری مصنف رحمہ اللہ کہ لکیتی سراج الطریق را گل اشعار جوانی
ھدیہ وہ کیتی و آفتاب ، کہ لہ فتنی حضرتی فخری عالم واصل اللہ انشای کردہ
پایہ می بہ رزی نہ رہ بے وہ رہ فا : وہ لہ پیش چہ ن شوی لہ آفتاب ، وہ روئی
شوی تریشم نویسہ وہ لم شوانہ وہ نمونی زوق وہ رہ کہ دی :

۲۰) شیخ شہاب الدین لاکو زکریا لہ و و پارچہ شعرانی کہ لہ پیش نویسہ وہ
وہ رہ کہ دی بیادیکی ارباب بودہ :

۲۱) سید عبدالغنی کوری سید صالحی قورانی خاوندی نور الانوار کہ لہ تاریخ ہزارہ
چل و شمش و اتالیقی کہ بودہ کہ لی شوی جوانی فوی لہ و کیتا نویسہ لہ وہ وہ وبارہ
نہ و کہ بیادیکی شاعر ارباب بودہ سید عبدالصمد بہ چہ ن مروانی نہ بودہ بہ لام کہ لہ
وہ حتی لہ خدمتی شایخ لاکو زکریا و ابرائوہ نہ وہ بہ ندعی کہ لہ لہ ہا لم ولاتہ نہ زریا
۲۲) شاعر مہ شہور بہ رضیال بکری و بیوانہ کہ لی لہ لای مہر خانے کوری محمود خان
کانی سانا ھدیہ :

۲۳) احمد بگی کوماسی کہ مولدوس بہ فالو کا موی نادوس بردہ شاعر یکی جوان بود
وہ کہ لی مراسلاتی ارباب لہ بہ پنی نہ دو مولد وید و ابرو بردہ جہری نویسہ تی بوم و لہ

نہ ر بو پروزی وہ مہ لالہ وہ یا وان وہ لانی توجہ شہ مالہ وہ

شانہ بو پروز سلفہ می جہ رگہ ن معلوم ن معلوم ، وارہ می رگہ ن

وہ مولدوشی بہ م دوشوہ وہ لامی داوہ نہ وہ کہ نہ لیت

نارہ زری نامای مرگ ویت کہ روہ گویا خضلاصیت وہ دل ناوہ روہ

کہ می بہی ویت نہ بو فالو کہ می گمانی چہ ن بو پروز بو توھر بمانی

مولدوس نہ کہ ل احمد بگی کہ لی مراسلاتی نہ وہ بے لہ نادیا نا رابو بردہ

ناھیہ می (کوماسی ، لہجہ مانی کوزی دورہ لہ لہجہ می مروان وہ وہ نہ کہ دی نہ م ھنکہ لہ
ولایتیکی دورہ وہ ہینراوون بو نہ و ناھیہ بہ وہ و جہی نادبرونی نہ و ناھیہ بہ کوماسی
نہ مہیہ چہ می کہ و رہ بہ نادیا رانہ ہدیہ وہ کہ لی جہر ماسی نور لہ چہ م کہ وہ رہ کہ ن
وہ کوی نہ کہ نہ وہ لہ شونینکا یان نہ م دوشوہ وہ رگہ راوہ لہ کو گاماتی

مہ پیادیکی کوماسی دیدہ ناوس اھم کریں جہ می نائیں ، بو نور لہ گل فذہ و مولادا
مہ مربوط بو وہ نہ کہ نہ ناو فذہ کان نہ کہ موضعتہ نیکی چا و بے نہ کہ دست نہ دست
من و ایک نویسہم بہی لہ مہ مہ گانم شیر بمش ن وہ فذہ کان صوبہ تیان لہ کہ لہ لہ کرد

بیتویم روڑی نہ روانہ (رہ زاد) لہوی یہ کی لہ بہ گزارہ کان نہ پرسی ناووت چہ نہ ویش
 نہ لیت قذرات لہ باوگم ناووم وھم نہ کریم حصہ ہی تالیینہ (تاوی تری پے نہ چس دوبارہ
 لی نہ پرسیتہ وہ ناووت چہ ہم جوای نہ وائتہ وہ پاش سہائے ترھم نہ پرسی
 ناووت چہ نہ ویش نہ لیت قذرات لہ قبرہ کی حصہ تالیین نہ وہ قاری خانزہ
 فرمو با مارہم پیری بوت نہ وس بہ لگو فیری ناوہ کہ م ہی :

حصہ کریم لہ سال ہزار و سہدوس و چوارا لہ غزای روسا شہید کرا طالب شراہ
 اھد بگے کو ماسی شاعری جوان بوہ وابوہ مولوی تفضلی شعی نہ وی کر وہ
 وہ کو نہ لے بولہ نہ کہ رسم قلم اول سوز راسی تہ زلیش فردو گل (ضالوی کو ماسی)
 روی وہ صلعت ہر ربیم نہی رووہ پیم جبہ بو نو (آر تو) دایم خیم جی
 نہ م شعرہ دوایہ شوی اھد بگے والہم شونیا بو نمونہ نہ م غزہ لہ اھد بگے نہ نو سم
 کہ تو بی تی بہ ہوشم ولیتہ کہی لہ کاتے کالے تو راوہ

صیبتہم تو کہ رورہ ن	مارتولی نہ جمع ماران تو کہ رورہ ن
نہ زخمی ماران وہ نہ ش زور کہ رورہ	یام ویش عزم رہم شہ روٹور کہ رورہ
یہ چشمہ لگا کا ہر وہ نیشہ وہ	ہجوم ماوہ رو وہ نہ نیشہ وہ
مہ گروچین گار گلای کہ نہ چہ رگ	ہو وہ یدابونیشا نہ روی مہ رگ
مہ کہ رتو صوفت چہ زاوہ زینین	چہ یوم الحساب روی حشہ زینین
یہ نہ مدوی سزای علیل و ذلیل	وہ سہن کا فین نازارم وہ ضیل
بو بہ عشق نور بوتہ ہی پیغمبر	یہ باروی نہ و کہ سہر کہ نہ چہ عتہ
یام نہ و مار بیہ ر نہ جمع ماران	حیوش بگر چون تاوان کاران
شور ابی شہ وہ نہ باوہ ش نہ وہ	وہ نہ کھا صت ماوہ رو نہ سہر
یا خو کہ رہم کہ رھاکن وہ ستور	بغفائش بگر وہی بہ نہوی مہجور
چون نامہ اعمال بیتویم نہ روہ چہ رگ	باہہ ریش بروہ چہ رگ نامہ رگ
وہ ر (اھد) وہ نیش حقی تار تووہ	سہر بنو وہ نہ نگ سہر دگل کووہ
چہ صروف حشہ رسہ ر بازار بسو	چہ (مارہ کہی) مہ رگ خاطر شا بسو

۱) شیخ عزیز جانہ وہ رہی کہ فاضلہ دیتو ماوری تھیلی علم سید عبدالرحیم مدد دی
وہ شعرہ کانیہ بہ آریز نادہ با
نہم شیخ عزیزہ عاشق (نامہ) نادی بود کہ عشرہ تی جاف بودہ چون غزہ لی پیارا
دوتوہ نہ لیت

نامہ نامانہ رای هانت ماتہ ن خیمہ ی گوللان چہم رای راتہ ن
ہر لم گشت گولی نہورزہ ی پل ریز - یہضہ و وانہ سیا دیدہ سورہ ریز
لم گولی کہ نیرہ ہدر آؤ آؤ بانہ نہ قوی پورہ وہ تہ مای تو بانہ
نہورزہ گولان باقہ خیمبا رن - ہم موبہ تہ مای دیداری یارن
نہ گہ نہ پرسے چونن - نیلا خان - راضان راضانہ (راضانہ) نہ واق
نہ دھرد نہ دھلدت نہ وسایوہ بیت نہ دوشوق نہ وزینت نہ ہوشوہ تورت
نیمہ جہ درریت بیمہ ن سیا تہ م ہاڑہ ی قلوہ زان بی دہ گلو ماتہ م
میرہ شہ) رہ شہ پوشتن (ساتیار) تازیہ تبار (قصبہ) زار شہن پیری لاری یار
(رہ شہ میل) زہ لیل (خضار) حضرت بار (نہ شکرت) شینتہ ن پیری روی دلدار
(توہ رہ شک) مہ لول (توہ لوربان) سورہ ن بہ تہ تو باغ تپ ماقہ مہجورہ ن
کراسہ کی ضم نہ کن - وہ بہ ہوا - ہرگ تازیہ تبار نہ رہن وہ سردا
دوشہ میرہ شہ وہ ساتیار - وہ قصبہ - وہ شہ میل - وہ چنار - وہ نہ شک و شہ) وہ
(توہ رہ شک) - وہ اتوہ سوران - وہ (تو باغ تپ) - ہریرہ کی نادی شونیکن لم ہدہ دارگہ کانی
عشرہ تی (نامہ) - راضانہ - عشرہ دیتی شیخ عزیز جانہ وہ رہی :
() کا کہ ہمدی - بیلو - کہ ناز نادی شعری (زاری) یہ علم ہراتہ دیوانے گہ درہ ن ہیب
تاریتہ چاپ نہ کراوہ - زورمہ ی شعرہ کانی - لم ریلو، لای مہ عبداللہ کوری وہ
نہ سلیمانے - لای - لارچہم امانی فرگہ وتہ ہمزہ ناغادا ہیب :
بہ نوموتہ نہم چہن شعرہ ی نصیبہ یہ نہ نرسمہ وہ
کہ تار یض حضرتہ تا صلواتہ بدہ سلم فریدیتہ

باوجودی پرتہ دی مہری جہ مالی - انورت - کہ خدیالے زریب وقصود سیرے طوبی کا
سلسبیل ی لطف تو بے شک لم عہدہ محشر توشنہ لب فارغ لہ بارہ ی جس عطیئہ کا
چس لہ وہ ولت کا اسیر بہ نڈی عشق احدی عشق مہجوری بہ عاشق کسی سفینہ کا
(ناریا) وہ صفض جہال حضرت خیر البشر کہی ہدہ تا محشر بہ صد رہ فترہ بشرت کا
۲۲۸

۲) شیخ مہدی کوری سید احمد کوری شیخ قادری دولاش لہ نہ تہ وہی (کابل) نہم زاتہ شویکی
ہمدان وہ گولی اشعار خاوند زہوق ہیب - وہ گولی باسی رام دہرینی دولاتو نہ طواف لہ کا
وہ گہ بیستوم لہ ناوبادو کہ باپیرہ لیشا پیادے اریب وہ شاعر زور بودہ یہ کہ لدوان لہ راض
گدینا قدری جاف دانہ لی دمنم و دلاو نوری پیغمہ مدر دولاشم نادی بو فلدی نہ سمیر

شاعری نہم ولایت نوشیوری

وہ رنگین لہ من سنوری سامان
بشتی مانہ یہ وہ پیشی ہم ورامان
کہ لاتہ رزانہ سنوری شہ رقی
غہری رتاری رہت سے رہا ہوا مان
سہ لگہی نہ مانہ و بارہ نہ لامان

کیوی میٹھ لوان گارانہ عھی
دولی تہ نوزہ و خاکے کوکاسی
ہم مولہم خاکون نہ گہ رقی ناسی
لہ پہ رہی میٹھ وہ رنگہ ہسی
نہ کہ ویتہ شوین واتہ ہی نہ فامان

خاکیکی پاکے خاوهن رھو دی نزار
پہ لہ باغو لہ گولو گولزار
روبار و جیمہن چہ نہ چنار
ہل ہبہ تیا یا وہ کہ بلای دلدار

ہر جی وائہ شہ لہ کوشنمان
نشتہ جینی نہ لی لہ بہ ہشتا یہ
توشہ ہی ژبواری غوی لہ شتا یہ
نہ ختی خوش جہتی لہ نارشت یہ

گوزہ یا کچہ پیرہ یا جوان
لہ چہ رخی کونا لکھ وان بڑہ
جی میدو لولو جی کسان بڑہ
چس مہر مہر برزی بہ و جوان بڑہ
تا پیدہ تے چوہی بہ رزنی سلمان

چہر خوں میرا جیو شتہ رازاوا
بہرری بہ رقی لہ ہرری (قارہ و ا)
ونہ جہ سارک لہ رزنی رادا
کوشن دہ رناچی کہ بے بہ و ناوا
بوئے بو بہ جی میرا جہری بلجان

کیوی میرا جی ہم وارگی میران
جیکہ جی میران شانی تہ پستی پیران
پیرانہ وہ سہ رادیر جی گوران
کوری بہ پیرا لہ رادوی شیران
بہر تانہ وہ سہ یا ناوی پیران

سارای وہ وری گول جیکہ خنان بو
سیران گا کانے کالی سنان بو
وہشتی میراوا جی ولیران بو
نارام کجا وشتی کافی میران بو
مہر یوان راستہ یانے میری بان

نہ کہ ہم رہ میران ہم جی پیران بو
جیکہ لڑش دہ شای پیرا پیران بو
کا کوزہ کریا جی شاد لیلان بو
ماوای پیرا پیرا لہ کجیران بو
چوڑتہ مدد تہ بو بورانش ویران

کابل ہادی رانای زہ مان بو
نہ سلی رہہری آخر زہ مان بو
مہر یوان ماوای علم و عرفان بو
مرشدی ولی دہ رزہ داران بو
لہ مزگہ وئی سور
بہر رقی لای میران

بیجگہ میرا پیر جی مہر وان بو
جی آلی بالای یاری جوان بو
بہر زم گای ہشتی شقی یاران بو
بہرستانے ہر نڈاران بو
یانی (مہر یوان) ماوای آرمہ روان

بچگه له دانه ی ومان له یاران له لایه هشیار له خوینده واران
 گزنده بوئه وه وینه ی و لداران وینه ی گولاله ی آله به هاران
 چه رفیان له کرد به عه نه بر یاران
 به یاری له وان سه رنه ننه وه له هه شهرا به وان له ژنمه وه
 له خدشی له وان له شنه ننه وه هه ربولای له وان له گه ژعه وه
 (نامی) مهتا چه به یاری یاران

Institut kurde de paris

عبدالله بن محمد بن علی بن ابی طالب
در شهر کوفه در سن ۱۳۶
در شهر کوفه در سن ۱۳۶
در شهر کوفه در سن ۱۳۶
در شهر کوفه در سن ۱۳۶
در شهر کوفه در سن ۱۳۶
در شهر کوفه در سن ۱۳۶

ضامن سولگی و ناصیه دا و زورم و س که در کان و ده کو و دره قفی و کانستان
و نه فی و باک و به بیله و گویزه کویه همیشه امام و مدرسین تیا بوه
و خدمتی علم و دین یان کرده به تیا به تی له رفمانی شیخ ضیاء الدینیه و علم و علما
له مناصبه را زور به صورت تماش کرا دون : و در زمانه شیخ ضیاء الدینیه کانه
و هرگز تو و ده که ل طلبی دین را زور به خوش رایان پوار و ده :

د قسم نیکی خوش

مرصوم به لاعلی به رویانی که به که بنوی شیخ ضیاء الدین بوده و زور خواوه کن دل بوه
و له ده درین بخش به هزار و سیصد و بیست و شش شی را له (انی) و ده فانی کرده چین طابیکر له لابه
و له در روزا سه و له شیت بوه له مر رویاتا که له خدمت نا شیت بوه بیست و نه
سه و له شیت و ده شتوه کیتی (ناگهان) که کیتی مندالانیه بهینا و به تی و
له صده لغی و ده رزاد افشسته سماعی کیتبه که دره کانی تیا کرده پرسویا به له و له
کوره سه و له (ناگهان) و ده اجراع چه ناسه به بیان هیم) له ویش و له لاسی داده ته و

ازوله نیوه نافع من لایه کی خیر به پاک بی فرقه له و کیتبه نه
صدریکی تر بیستویه تی که صد شیمه عبدالحکم شی شرح شیمی کیتی ره قه یانی گرانه
سه و له ویش به هر حال بوه پاره یی که در ده نه نوره و عبدالحکم سه نوره
صنویه نه ناوکیم یک و ده بزریکی صده نه ناوکیم که و ده عنتویه نه
ناد و ده و نه که ی (نی) و ده پاش شه دوروزی صده به دار و ده ای هیاده و
کیتبه که همه صفا و ده ته و ده بوده به هر ای به باک له طلبه کان له لی رول
بهی سه بر بکه ن هر له لای عبدالحکم ره قه بران چون ضیاء و ده :

محمود خان کوری علی خان له سال هزار و سیصد و سی و هفت و ده که علی اکبر خان سنجاویا
چاویان به یک که ده پاش قه و باسی رشته ی ضویان و ده که و ده که له یک رشته ی
و ده آموزا می یک ترن له با سه محمود خان خوش گرایه و ده له صلب :
محمود خان به که خطاط و ده به که منشی بو له در رض ضویا که و ده و ده شروه تی
صدیر به گی بو و ده که ل عمل کان زور تیکه ل بو به تیا به تی که ل لاکه صده می بیلو

زور میان بیان خوش بو
روم که س له نش و خط فضا محرابی به گی کردی کخیر و ضانی و ده زور بوه که
به راست له ضوره و شتا و ده لاش و نه ده با هم لکه و تکه بو
محمد امین به یک له سال هزار و سیصد و سی و پنج مجریا له کاتا کا به گراوه گرد بو بو نه و
بو سه فزری غنزا برون به گولله ی هده که له بزیکه ی و نه نه) له عددی یکی چله سال را
شاید بو طاب شراه

و ده محمود خان له سال هزار و سیصد و شصت و چهارم ایجا له عددی یکی شخصت در
چهار ساله له سه فزری رتاران) را له بهین همداران و سنه را و ده فانی کرد و ده

بابر و پسران او بوبالی سمرقند
به سیدنی خردای دانی با خبر

خبر اسی
(ده ملاحظه)

سوم سفری منه له خدمتی مامور ملاحظه اللطیفی برای ملا عبدالوهابی بانندی به ده
لنگه ملا حسنی بالیکه ده رس و فقہ حسین طائر بونندی را له آخر مانگی رستانا بو
چند روزی پیشی له روزی ده له پنجشنبه و ماگه ده باران نہ باری ہم ههوه خه لک
زور ناره صحت بون ده هه موکسی دعای بارانیان نہ کرد

له ریگه راشه وی له ده ره نفی بیکه ده بوسه بین رس که دینی نائینه پنجشنبه ده شه و یکیش
له پنجشنبه بون له مرگه وتی پاشا ده له دیوه ریگه وتی بون سواره که بشتنه دی
روولیاوا، ده شه ولرو بون بوسه بین ریگه وتی بون سواره که بشتنه دی (چنگیان،
له بین نه م دوری دا دو جارتوش زه صحت بون یکم له چمن (ناشان) که بشتنه
به گله ضبطیه که له لای حیوان پاشه وانے ناسایش ریگه بون ویسیان هویانه بگورن
لیمان وه روست مایه بیکه نه وه به لام ملا احمدی (خبر اسیان) یکم له وجه مایه تی ناسی
وه به بون نه وه وه ریگه بون جاری ده م له نزدیکی (لودی) نوش گله غم سکر
بون بو پنجشنبه له زویشتی نه وان پیلادی ملاحظه حسن یا ن برد ده هر چمن پارینه ده
نه یان دایه وه به هه چو بیکه که بشتنه (چنگیان) له روزی ملاحظه عرف ملا بو
وه مامورستانه لاقوری باو کیشی له حیوانات بو :

سوم ملاحظه درسی چنگیان نه پیادیک صانع بو و اولم شهر بو که (ده ل) به وه ختی خدی له خدمتی شیخ محمدی
کاراوی له شارس بانه را خونید بوی وه خوشکی هاجی خیره جی وه هاجی ملاحظه بانندی ماره
کرد بو وه له م آخره نه ورو صافیه مالین له بانه مایه خواره وه بوسلیمانی نیسته نه نه ده نا
له شارس سلیمان را هه به :

بوسه بین له چنگیان نه وه نائینه بودی (سیته ک) وه له وکات (ملاحظه سلیمان) ناو ملاک
(سیته ک) بو که له پاشا بو به نائینه قازن وه له ماهوت و انصاف که که بشتنه
سیته که تماشا مان کرد ضلکه که له سه رتق لیدی وولات هه نه نالان قبری صالحانیان
هینا بو وه حستوبانیه ناو صوری دی به نو میدی نه وه باران ببارن وه روز روز
بو باران چاوه رس بون : شه و یکیش له سیته ک مایه وه بوسه بین هاتین بو
شارس سلیمانی وه به بون نه وه وه که ملاحظه حسنی بالیکه ده رس فدی ملاحظه غیری
مدرس دانان مرگه وتی ملاحظه امین بالیکه ده رس له مرگه وتی ملاحظه امین بالیکه ده رس یا
به میوانه دانیشتی وه له پاشا شه و روزی منو ملاحظه حسن بالیکه ده رس له عم بین
مرگه وتی دام زراعت : وه مامورستانه عبداللطیف وه فدی حسین طائر بونندی له مرگه وتی
شیخ محمدی به زرنجه که را دام زرا وه ملا احمدی خبر اسیانیش رویشته وه بو (خبر اسیان)
که دی خدی بو :

مامورستانه ملاحظه غیری برای ملاحظه امین بالیکه ده رس که سابقا مدرس نه و مرگه وتی بو بو وه که پاشا
وه فایده ملاحظه امین له شونیه که یا دانیشتی ملاحظه امین ملاحظه ک بو وه روز صالح بو

من قدم نوبختی شہر صی موافق رہ ست خطی ہ لاجھامین ی بالیکہ وہ یم لہ سلیمانیا چاویہ کہ توہ
کہ زور خطہ کہی خوش بو نہم ہ لاجھامین ہ گلی حکایت لہ سر قہ نامہ لہ نہ گیر نہ وہ کہ لہ
طاقہ لہ انسان عارہ لہ دورہ

نہ گیر نہ وہ کوئی نیک جاف لہ پانزا دومری ہوناروہ ہوسلیمان کہ سر یان ہبری نو (خادوم)
ہ عارہ نہ ہل سلیمان ہ ہر چہ ہ صد لیان داوہ لہ گل ناموسارا ہسی یہ کیلیانہ وہ رگرتوہ
خروجی ہتی محتاج ہ وہ کومین زورہ نہ کہ ر خیر نہ کہی نہ ویان بدہ بہ محتاجی ہتی تر :

وہ نہ گیر نہ وہ جاری پیادگی وہ دلہ مند پنچ لیرہ زہ کاتے ہوناروہ ہ کورن ہویا وہ ررنہ گرتوہ
روس ہر کابرا نہ وپارہ یہ ناروہ تہ وہ ہوی نہ ولہ ہ ہوجارہ کانا تہ رکے کردوہ گوانے
وہ ضعی مالی کابرا لہ لای نہم ہاشی نہ بودہ :

نہم ذاتہ لہ وہ ورس تاریخ ہزار و سیدوسی داوہ فاتے کردوہ وہ ہ لاغزیر ہراری لہ جیکہ
دانیشقہ ہ لاغزیر۔ رنی نہ ہینا وہ بہ تہ نیانے مایہ وہ رہزی بہ طلبہ نہ نہ زورہ وہ
ہ مشغول حفظ قورکان بو۔ وہ وہ ورس قورکانی نہ کرورہ وہ لہ اضرا دوہ ہر صہر کرد
وہ لہ وہ ورس تاریخ ہزار و سیدوسی ہ ہنجاوا وہ فاتے کرد لہ عومریکی ہ ہنجاو پنچ سال را
رحمہ اللہ وطاب ثراہ

لہ خدمتی مامور ہ لاغزیر ہ مشغول خدمتی سیوطی نہ بوم وہ بہ فرصت نہ رویشتم ہوقدمہ لہ
مادوس لہ لاجھامین لہ فرگرتوہ شیخ محمد بہ زرنجی را۔ لہ رزہ کہم بہ ہاشیم ہ ہوطالبہ
نہ خدمتہ وہ بہ راستی لہ خدمتہ مامور ہ لاجھامین لہ لطفی را۔ چادوم بو دورہ کارن خدمتہ
کرایہ وہ۔ وہ لہ مادہ را لہ فرگرتوہ ہاجی ہ لاغزیر لہم دوکور لہ وادی ہ ہاشقا مامورن
ہصالحی وہ محمد سعیدنا و زور خدمتہ تیان کردین :

لہ وہ ہ ہارا لہ سلیمانیا مایہ وہ۔ بہ لام روژ بہ روژ لہ ہر لہ ہارانی وہ شدہ لہ جنہنگی یہ کہم ہا لہ
رزق گران تہ نہ بو وہ وضع لہ انسان تاریک نہ بو بہ ہر ہو لہ ہ ماگونیور ہا ہینیش
لہ سلیمانیا مایہ وہ۔ سیر ہر بارمان را بگہ رینہ وہ ہوہ ورامان وہ یا علی الاقل شاری
سلیمانیا ہجی ہیلین : بہ لام شیخ محمد بہ زرنجی لہ کہ مامورن ہ مادوس لہ لاجھامین لہ لطفی ہ
ہمدوس لہ لہ کوینا مادہ لہ نہ رویشتم بو (بہ زرنجی) وہ ذہیکانہ خویش لہ گل ہزینا نہ ہرد
لہ سر نہم یاسیہ۔ شیخ محمد بہ زرنجی نامہ نیکی لوس ہوشیگیکی پیادوسا ہسی (بہ زرنجی) کہ
مادوس لہ لاجھامین لہ لطفی وہ منومہ لاجھامین وہ فرغہ حسین طار ہونہ لہ نہم ہوار کہ تہ لہ دی
(بہ زرنجی) دانیشقہ تا ہنجاو شیخ محمد ہیش لہ سلیمانیا وہ نیت بو بہ زرنجی وہ مادہ لیک
لہ بہ زرنجی تا ہرانی۔ وہ وضع ہون نہ ہ :

بہم خدمتہ لہم ہوار کہ سہ لہ سلیمانیا وہ کہ وینہ رگی بو بہ زرنجی وہ ہوسوارہ گہشتینہ
(ہنگینیاں) ہر سہ ہین لہ دیوہ رویشتم بو دی (شوگ) لہ نیوہ رودالہ دی ہرا ہمتان کرد
پاش نان ہوارون وہ لہ شیر کردن ریکہ و تین بو (بہ زرنجی) وہ ہوسوارہ گہشتینہ (بہ زرنجی)
وہ ہری بہ بیوانی مالی لہ ریشقہ کہ شیخ محمد نامہ ہ ہونوس بو وہ گہل خدمتہ کردین ۰۰

که روش بدهد و تماشا مان کرد. جاف که کرستان به دو گه ریا به ترسی میرشی رثمن لیته فواره وه
 وه دنیا وه ضمن باش نیم بهر یاران دا له بزنج دانه نشین وه رو بکینه هورامان له به
 نیم بیره مال ناوائے مان له شیخ کرد وه ریگه دتین بو طره نه هلیجه بهلام له در ورده له دی
 (موریاسی) بهر لاوله بهر دی شاره زورا له بر گه ریا وه بی ناوی زور به رشان بون به صا
 خراب بو مغرب گه یشتینه دی رته به کول، که عابد بو به مرصم شیخ هم الدین
 وه رو یشتینه مالی کو بی (صه به که ره م) ناو که وه کیلی شیخ هم الدین بو: ره لاله
 له م دانه له دوشه وه گه کی خدمت کر دین هورامان بداته وه بو سبب به ره وه هلیجه رو یشتین
 وه بو سه عت چوارن پیشینوه رو گه یشتینه (هلیجه) وه له مرگه دتے محمد شادا به میوانه
 نارام مان گرت:

نیم رورده زه مان مرصم شیخ عبداللطیف کور شیخ محمدی قره داغی بو وه بعزنی طلبی له خدمت تا بو
 بیک له وان به لاهدی پاوه اے بو که وارد بون زور ماندو بون له به ره میوانه مرگه دتانه نشین
 وه به شکر و چای خدمت چمان له نا کاتے شیخ عبداللطیف ته شرفی آتے مرگه دت
 وه چاوی که دت پیمان که صومان چمان لینا وه گه کی له طلب کان عاجز بو که بوچی له وان
 نه ایتون به ره مان وه وه سویندی له خوار دین له به له در ورده وه میوانه له به بیف
 به راستی گه کی دل خوش و اینه وه وه خدمت کر دین وه تا سبب له خدمت تا بون:

به سبب رو یشتین بو مدرسه (عنه بابیلی) له ورژا مانده م لاه عبداللطیف شیخ قادر مدرس بو
 وه گه کی طلبه له مدرس را بون هیکه کی طلبی له زیا وه نه بو شه دی له عبداللطیف ماینه وه وه
 به سبب له پستی عبداللطیف وه به ریگه کی کو بی (شغری) دا رو یشتین بون (ته دیله)،
 له ریگه دا له دی (به لخته) له باغیکا دانه نشین احصا هت مان کرد وه مان به عزنی فریکه
 تو بومینان له گه کی کاسه اے دوی سار و وضعتا کو رو شکان خوار زور به له ده ت بو
 به ریگه دتین بو بنوه رو گه یشتینه (خانه قای ته دیله)

له ولکات خانه قای پر بو له هکلی موکریان وه وه ضمن عالم له بهر شه ررمانی زور به رشان بو
 وه (ته دیله) مدرس تیانه بو جه له بر نه م له ته دیله وه ره بون بو هورامان له و دیو بو
 خانه قای درور بو مدرس مرصم شیخ لاه الدین که له ورژا سید حسین طار بوغنه اے
 له دی مدرس بو:

به ریگه (ته ته) دا چوبینه ره شتی رهوش و به درانه، که زور شونگی به صفا و خوشه وه له و
 کاتا حاج شیخ عارف سه قزی کور حاج شیخ مصطفی به مهاجرن مان گه یشتوه له دوشوبه
 لیتیش لامان دا مان له دان وه قاده لتی مان کرد وه به (ره به ندی که له دی) دا واپه رین وه
 بو عصر یکی دیر گه یشتینه (خانه قای درور)

که گه یشتینه له دی تماشا مان کرد مدرس پر له طلبه وه ماتن به ره مان وه وه اگر ایمان گرتی
 وه به خدمت شیخ گشتین وه زیا ره ت مان کرد له دیش زور به خیرمانی له کر دین وه به خدمت
 ضایه سید حسین مدرس گشتین به کورت له ره نده دل مان خوش بو نارامی سه فوره که مان نه

ده به پوی زوری طلبه و بونی مدرس بهرزی زانای ده کو سید حسین ی طار بوخی مکرانیه ده زور
 به سر پستی و دل فوشی ده سمان به خونین کرد ماموستا ملاح عبداللطیف له خدمتی مدرس
 جمع الجوامع ی نه خونینده وه نیش له خدمتی ماموستا ملاح عبداللطیف را سیو طوم نه خونینده :
 نه م سید حسین ه له گل سید عبدالکریم بانه کی هه لوژانی له سلیمانی را سالی پیش
 کاتی نه له خدمتی ماموستای بهرزا ماموستا شیخ عمری مه شمور به ابن القوه داغی له شاری
 سلیمانی را اجازه یان وه رگرتبو سید عبدالکریم رویشته بو بو مکران، لوی به
 مدرس دام زرا بو وه سید حسین آتبو بولفانه قای دورو، له خدمتی شیخ را به
 مدرس تعیین کرابو

به کورتی ماوهی دو مانگ زور به فوشی رامان بوارد له و ماوه دا شیخ علاء الدین زور دلی
 سید حسین ی رائه گرت وه به صورت تماشای نه کرد :

له م روشانا ماموستا شیخ عمر له سلیمانیه وه پیادیکی له گل به عنی پاره نار بو بولای
 مدرس سید حسین له هه ورامان به عنی گه عنی بو بگرتی وه بوی ره وانه بکانه وه بو
 سلیمانی چوکنی له سلیمانی وا گرافی به شده ت بو - وه سید حسین له خدمتی شیخ را
 نه م قضیه به باسی کرد - وه شیخ جباری دا به عنی گه عنی به نریکی به رزان بدا به پیاده کی
 ماموستا شیخ عمر وه ره وانیه بکانه وه و فله نه صری کرد به پیادی که مصروفه شیخ بو نه م
 نیشه جی به جی بکانه وه شیخ ضوی ره کورت به سه خبر بو ده وری (سور که وول) چوکنی
 له ویه خطری و ترس هه بو :

که شیخ له دورو نه ما کابراں مصرف تفره ی مسلم گه گنه کی دا وه روز به روز گه گنه گران
 تر نه بو - له سر نه م مدرس له گل مصرف را بو به حاجی یان وه زور دلی نیشا کاتی
 شیخ کاته وه سید حسین شکله کابراں کرد وه له بهر نه م کابرا خدمتی خانه قای نه کرد
 شیخ زور سبالاتی نه کرد وه کابراں تکبیر نه کرد له سر نه م معامله ی گه گنه که نیک چو
 وه سید حسین نیواره وه ختی به توراوی له دورو - ره ره چو وه یون کرده هورامان
 بو و ته ویله ، وه له ویه - اریشته وه بو مکران) - وه مدرس به مدرس مایه وه :

نیشی سر که ران بوین - وه ماموستا ملاح عبداللطیف نیش له دورو وه به ره و بانه
 گه رایه وه من وچون طلبه نه به به کس مایه وه به دل په ریشانی :

وانم وه خته ناده راستی پایزه - نیشی بو - وه ضعی فوشکه کانم زور په ریشانم وه نه دانیش
 له گل ضعی لکی وولاتا به حاجی آتبون - بو چه مرانه سکول و پیران) ده قسما له هم واری
 ره ریشا بکه - له پستی وه گاشیخان ه وه که پریان به ستوه له بهر نه م هه ستم
 رویشتم بو نه و شوینانه بولایان و فله چا ورم کورت پیمان وه وه ضعیان تا صدی
 باش بو وه بغیرا رزق و پاره یان به وه سته وه ما بو پاش درس روز له لوی گه رانه وه
 بو دورو وه به عنی پاره م له لایان هه بو مقداری دوصد قرانم بو هر جی خدمت مینا له گل
 ضیا : تا م له سر فزه کاته وه (ملافیض اللی طاشی) که تمبازی ملاقاری صوفی بو

له شمرانه وه بهر وه درود کاتو به عرض نه وه برواته وه بو طالش که گیشته وه درود
 شیخ نه مری فرمود بو له وی بینه وه وه ره زب به طلبه کان بفرمودیت تا مدرس تانه گری ...
 نه وه وضعه تا حدی دل نیمه فروش کرد وه طلبه کان ره ستیان کرد به وه ره زب فرییدن
 وه نیشی وه ستم له سیوطی هله گرت وه وه ستم کرد به (ایا غرض) له علی منطق ...
 له کانا سال بو به سالی هه زار و سیصد و شش وه دینا روژ به روژ تاریک تر نه بو :
 وه رزق گران تر نه بو وه ضلک له هه شوینیکه وه له بر به رزق مال ضویان به جهی نه هیئت
 وه رو به هه ورامان نه ههاتن چوکنی نه هه ورامانه له نازاری جهنگ پاریزراد بو وه که می رزق
 له قبیلی تو وه میوه وه که من وه ضلی تیا وه س نه که وت

به راستی له زمستانا شیخی درود خودا جهزای خیری بداته وه گالی خدمت مسلمانانی کرد
 (نانه و اخانی) دانا بو بو هه و زیویاری نیواره وه بیانی نان و چیت بو وه بو میواخت
 تاییدی یا سای پیشو بهر قرار بو وه بو هه و طلبیک روژی هه شت نان وه چیت
 بریاره ورا بو وه به تم وادی وه س نه که وت : نیمه نازاری برستی مان چا و پنه که وت :
 وه به معلومان من له وچا و زمستانا مقداری هه قنایینجه ته غازی درود به راتی واپه و فانه را
 له قه و مانه که په نایمان پی ههنا : وه به پارویش به قوی امکان ماعده ی نه کردن :

یکه له وانه بابا شیخی کوری شیخ علی الهی بانه بو به هه زده سه ره خیزانی فریو مال مام و برار به وه
 کاتون وه میوه و روژی تشریف کات بو درود وه به خدمت شیخ که شت پاشی
 به خیر کاتن وه اکرام عه زری شیخی کرد نیمه کتبه خانه نیکی که دره مان هه به بومان دره چوه
 ته قدیمی شیخی نه کم بومرسه وه شیخ لطف بکجا جان ژلینن بهم سه عناه قه ته کتبه کان رزق تا
 په بدای شیخ فرمود سید عاجزیم خودا که ریم

پاشی نان ضواری نیوه نو نه مری فرمود دوته غار که تم و ده کات وه بیت تمان چاره
 وه عبائی وه جوق قونده رو یا ن تقدیمی بابا شیخ گرت وه به ساد و دلاخ ضیوه وه بوک
 ره وانه کرد وه فرمود کتبه خانه ی فریشتان بباره که فونان له

له آخری نه زمستانا پریم فاطمه وه فاقه کرور جا رابعه ی خوشکم له بر به کوسی کات بولام
 بو درود نیش قضاوم عه زری شیخ کرد شیخ زور به مهره بان فرمود کاتنه که ی زور پاشی بو
 رکن له ته نگانه دا له مال باوکی خویا بشی عین سعاده ته : وه رابعه به فروش له مال شیخ دا
 و انیشت وه له به آرا آینه ی خوشکم نه ویش کات بولام وه له که ل رابعه دا و امه زرا
 نه نه وه پیاده ق شیخه که له که ل نیمه واکروی مگر خودا جهزای بداته وه له لایک وه
 من به خوشی له مدرس که دا نه خدمت وه له نیکی تره وه خوشکه کانیشم وه که له مال باوکیان
 بن وه هه نه ژریان مع العلم باوکه مریدیکی فدای شیخ بو وه فون وه صیتی بو کرد بوی
 که هه له په نای شیخ و ابین وه نه و به کارمان بیت با بفعل وه هه ره چوه

پاشی ماده له شیخ نه مری کرد رابعه ماره کرد بو دلا اهدی قاری که کوری رضاعی شیخ بو وه آینه شیم
 ماره کرد بو فقه محمد که مصرف وه دلیلی ادوات شیخ عثمانی کوری شیخ بو وه به فروش و امه زران

له رشتانی هم زار و سید و سر رشته شاگرانی گزینته پابنه نه بی گنم به لیره نه زور و دهی نه که دست
ضدکی زور له ریگه و بان و لاکو لانا مرون و ده گه کی که سی له کبیره کانا گینان ده رنه چو ده
ورنه گوشته که نه خوارون برابر برای نه و پرسه به کوه پناه به خودا بادکو درایت
بیری نه و لایان له لانه مابو نه نه هه مو نه کاره سانه له چون شتیکه ده په بیدا بو

یه کم چوار سال بو شهر ری یه کم مه عالم بو تا نو چو ده تجاره ت کر بو بو
دو م نه دهی ده ستی تفنگ بگری نه غلب برابر بو یه کم رعب و ده زوراعت نه ده کرا
سی هدم حکومتی عثمانی له هر لاییکه ده رزقیکی شک بیدرایه به زور له ضدکی نه سنده ده
هر چه ند به ناوی مبابیه ده بو به لام نه ونه اسکناس نه ارا به فلک و ده فخر له پاشا بو
رسومات و ده ری نه ده گرتنه و ده پاره ی نه ختی نه ولیست
چهارم روسی ناخری به باران وینای و رشک کر هه تا له سال آخرا بیت و پنجه روزی
مابو بو (نه روز) بتر باران نه باری :

به لام له سالی سوشه شا که سال کورنه به هار باران باری و ده وینا روی کره هر زمانه
و ده کم کم ضدک و ده منی کر و به بو ژانده به تایبته بتر هه به کیش نه و او بو ده متار که کرا
و ده ور یکی تر تا پیشه و ده نو خسته به گیشته به لام بو نه ده له سالی سید و
سی و صورت نه خوشینکی و ده کو کانا فلز نه ی بینه په بیدا گه له عالم به م ناسینه مرون
و ده ورس دو مانگ نه م نه خوشیم ده و اما کر :

بگه رینه ده سر باسی مدرسه له به هاری سید و سر شت ماموستا ملافیض اللهی طاشی
روشته ده بو و لاتی فوی ج ماموستا و لاعارف امام خاندانی نه و بو به ماموستای طلبه
منیش له منطقی خونیدن و ده ستم هه ل گرت و ده مکتب و ده سر خونیدن سیوطی نه ده ی
مابو خونیدم تا نزدیک باسی (صرفه) کی قضا و ماموستا و لاعارف هدم نه ویش
له نه و له پانزابه نه خوشیم که باسیم کر و ده فاتی کر رحله الله و طاب ثراه
نه م زانه پیاوکی مسلمان و نه خلاق باش بو : زو باسیم کر که کوری ماموستا عبدالعبدی مدرسی باگی
و ده له نه و سی ماموستا و لاعارف هه و لایان زور صالح بو مجبته پیغمبر صلی الله علیه و آله زور بو
له هه مو جمعه نیکیا که ده ورس دلائلی نه و او نه کر و ده کو مجذوب به ده لگی به رز هه مو
السلامه کانی آخری دلائلی چاپ به بی نه خونده و ده

السلام ای سید عالم جناب السلام ای شافع لوم حساب

تا آخری شوه کانا : و ده زور به خشنده ده سخن نفسی بو که ده رزی سیوطی نه فرمو په مان
شوه کانی به نظم و ده رنگ به رز نه خونیده و نه ی فرمو رول باش نه بگن و ده حاله بهین
رتیکه یشتی له میورژه ره شکه فوش تره ، له کانه نوژا باگی نه کر لیمان بین بو صراعت
نه که ریه کی بیور تانه ده ست نوژم نه ی فرمو بیان نوژیکه نه و سا ده سی نوژنه گن زور مزاج بو
له صلاحه تضرار باگیان کر دم روخته قدمته نزدیک و ده فاتی بو به لام به بی په لوه په ریشانه
بگه شولکان هه لدا و ده رومته سور بو ده و ده زور ره خنده نیکی کر و مستوفی بو له عمر یکی په بجه

پنجاسالی و اتقربالی له سالی هزار و سصد و سی و دو تا رحمة الله وطاب ثراه و بعد الجنة مشواه أمين
 صدر له پانزا له مانگی محمد واه مرموم شیخ نجم الدین له بیاره واده فاتی کرد وده هرلم ساللا
 ملاح محمدی کوری شیخ قادری ره شه دی مدرسی پیشوی دوروه له روزوا وده فاتی کرد وده جناب
 حاجی شیخ عبدالحیدری کانی مشکافی که به مهاجری کاتبوه ره زاو له ویشی وده فاتی کرد له مراهی
 زور له لانیکی بهرز وده فاده ن مه قم بو وده گله جهادی کرد :

پاش وده فاتی مرموم شیخ نجم الدین قدس شیخ علاء الدین به ره کسی تعزیه درشت بو (بیاره) وده دستوی
 له سه رضائقی بیاره وانبیشی چونکی جیگه ی فینان بو به لام تا تم تشریفی رویشتوبه به قدری
 پیاد فاسانی نه وی وده که ملاس بیاره وده شیخ بابا رسول وده به گزاده ه درامان وده جاف
 مرموم شیخ نور الدین کوری شیخ نجم الدین یان له جیگه ی شیخ دانابو وده مدرسی شیخ یان کرد بو
 قد الحدیثه راتیکه که دره وده فاده ن مه قم ارشادی هدرلم رضائقی دوروا بمینره وده وده
 چاون صره بان و لطفیشتان له شیخ نور الدین ه وده بی له ویش تشریفی کاته وده بو دورو
 له جیگه ی صیبا مایه وده

پاش وده فاتی ماموستا ملا علی خا لآخری پانزا له برچی قوس وده شیخ ناردی به شین جنابی
 مه لاسید محمد کوری سید امین گیزملی که له سنه واه فاده ن مه لاهه رشید به گ مدرسی
 مزرگه واره واره الاصلان واه له سنه اجازیه وده رگرتوبه وده کات بو دورو وده کوری به مدرسی
 له فانه قای دورو واه

مه مرموم سید محمد انانیکه ارب وده فط فخری وده فاده ن استعداد و فایده توبه له بریم وی له دوروانا
 که گیشته دورو وده دامزرا به خطی نوی له مری که کامل نوی نوی :

حجت بجدی بجدی الی خانقاه دورود و آقت لها مدتها ۱۳۲۷
 واته به پیروزی پاینده موده که هزاره ته صلوات علیه وسلم وده به هوی کوشش مرموم وده له برچی اهدی واه که به کم
 برچی رشت نه کاتم بو فانه قای دورو وده دامزرا م تیا یا به مدرسی له ساله هزار و سصد و سی و دو تا
 که جنابی سید محمد دامزرا دیان مدرسه اناوه وان بوه وده :

جاله فخرتی ماموستا سید محمد نه وی له سید علی مابو ته واروم کرد وده ه ستم کرد به رساله رشیدی
 له علمی منطقی را که کتبی جودانه تالیف ملاح محمد رشیدی مدرسی دارالاحسان بو پاش ته و او کردی
 له م کتبه وده ستم کرد به (فزاری) وده له پاش فزاری وده ستم کرد به عبدالله بی زردک
 وده ضعیفنه که م ره و نه قیلی تازه ی وده رگرت :

مه لاهه رشیدی نابرا و له به گزاره ی (قابیله نه ی) مریدانه له فخری تیا رویشتوبه به شاری سنه
 وده له فخرتی مه لاهه رشیدی وده له مفتی سنه که مدرسی دارالاحسان بوه ته وادی کرده جا
 له به رنه وده مه لاهه رشید به گ پیادیک قابل و بهرز بو وده مریدی شیخ حسام الدین بو وده زور محترم بو
 وده مفتی مه لاهه رشیدی کاتو چوی رشم وده درامان زور بو وده زور له سنه غالب له بو مفتی له مدرسی
 دارالاحسان عزل کرا وده ملاح رشید له جیگه یا وانبیشت له مراهه له م نه شی له بی وده فاتی له فخر
 وده زور وده وام نه بو وده له عمریکه پنجاسالی اتقربا له وده هزار و سصد و چهل و نه سنه وده فاتی کور

وه لپاش وه فاتی نه و ملام حمودی ملقب به بابا شیخ کوری و مصمم ملام عبدالملکی نقی کرا به مدرسی
دارالاحسان وه لپاش وه فاتی نه و لره و درتاریخی هزار دصد و هفتاد و شصت حاجی ملافان
برای ملام حمودی نقی کرا به مدرسا دارالاحسان وه نیت به رحمت الهیله:

دورود . و بیگه له قراضی چهمی به ورامانی نه و دیو که له سره وه نیته فواره وه نه م چهم
و دوشی که وره به به شیکیان له تراوه روه نیته فواره وه وه به شیکیان له ناحیمی
کویاسی به وه نه م و وجهه له خواری دی بوری ره ره وه نه گن به یک وه نیته فواره
به تا نه کات خواری دی دورود له ویا له گن ناوی مریوان نه گن به یک وه به
ناوی نه م و وجهه وه که نه گن به یک ناوی نه م وی به پراوه به دورود یانی
و وجهه کاتی نه م و روانه نه بن به یک قدری اهمیت پیدا نه گا وه له چهمی هم ورامانی
ته خته وه به به روه می وی (بلد بهر) و (ثیوار) وه (سلین) را نه روانه فواره وه
تالا خواری دی (رودار) ه وه له گن چهمی (گاوه رو) را که سه چشمه کی له کیور عاشقان
له ژوری سنه وه نه بن به یک کاتی و وجهه پیشو له گن نه م چهمی مایون به یک
نه م چهمی ناوی نه مری (سیروان) یانی رسی روان) یانی (رکی چهم) :

دورود پال واره به رشمی کیوی (کوسالانه وه) نه م کیوه بدرزه وه به ناوه بهی
له پستی و درود وه له رسی بخوبیا ناوی هه به به کمم (خوبیسه ملی) یانی (بله لاره
که شویکی لیژ و ناباره نیته کراوه به باخ وه سیوه تری وه هه خجبه وه قوغ
وه سید وه هنر زوره تیایا به لاسی باضکی جوانه نه م باضه مولکی پایو پری
سلمان بو ناوی صوغی (رحمان) بو که یمان نه مریس بوچی نه م شونیه ناو پراوه
به (خوبیسه ملی) له وه لاما نه یوت (قوربان) ناو یانی هه ربیه نه هه ربیه واته
به قوربانان به یانی هه ربیه و هه ربیه ؛ جاری له پایو روشتیه بوسه برانی نه و
باضه به یک و درود له وی بوین به روشا وه ضعی کیوه که کی وایه له آخری پایو له پاش نیوه
روش وانه بی پاش چاره که روش وورنه که ویته وه ؛ وه زور ویته له جوان هه به ؛
شونیه ووه م کافی نه شهر به روه هه رانه ؛ به یانی (به هه رانه کانی) له واقعا هه له به نا
ناوی هه به نیت روشک نه گا

شویسه سکی هه م کافی نه شهر به کوسالانه نه م شونیه به داری دوروبیه وه ناوه که ک
هه نیت هه به به لام زور ناویکی کمم ؛
شونیه چواره م ناوی به وارگی (ثیوار) که نه شهره به (که له وی) نه م ناوه زوره
وه دائم هه به وه به روی هه ورامانی چه مانه روان به ره و قبیله وه شونیه کی زور سارده
له دنیا انسان که مانا بینن ؛ نیت به یگه له م شونیه له هاس پستی دورود ناوینم ؛
وه له هه رانه له ژوری دورود له پنهان کیوه که دا کافی وناو وه کو فواره به له نه فاته وه
حاره به نه نه که نه ووت شویسه وهرچونه ناوه که کمم نه کریمه وه به قدر ده م ته نه که نه ووت که
ناوه رله چی وه به ره وناسمان به قدری که زورنیو به رز نه بیته وه به هه وادا

کیوی کوساٹان دوستی تیا بہ لہ شونیں ترا نیہ یہ کم گئی کہ رہی کہ گیا نیکی ناسک وتونہ
وہ ترشیاتی نایابی لہ دوست نہ کہن زور بہ نرضہ :

دوہم گولی (شقائق) کہ گولی سوری زور جوانہ وہ حتی ہوں لم کیوانہ وہ براہہ بو
نعمان بن منذر (سرور کے ولادت (حیرہ) لہ خوارن بغدادہ وہ بہوی رہ غبنتی نعمان لہ
گولانا ہراو بہ (شقائق نعمان)

لہ بہری دورہ یاغ لہ شالیہ وہ کیوی (بیارہ وان) حصہ یانی میان رودان یانی لہ بہین
دو چہما نہم دیوی چہم ہورامان ہ وہ نہ و دیوی چہم کوماسیانہ نہم کیوہ زور زور
ویمتی سیریں حصہ یہ گولی ہرزہ وہ (کورہ ی بیانہ) وہ کو شہم صی راہ ستادہ بہ لوتی نہم
کیوہ بہ رزہ وہ بہ ریمنے لہ زور عجیب وہ لہ اغلب شونیں نہم کیوا لم لہوی لہ دیوہ
ہر لکانی و آوہ بہری نہم دیوا پستی (سہ ولادا) ہداری بیارہ وانہ نزلکی چل لکانی
تیا بہ وہ لہ شانی سہ ولادا و پستی ہزار خانہ و ہجہنہ پیرہ لہ لادولکانی ہوتا نہ لہت
اھزار خانہ) یانی اھزار لکانی) ہر ہر لہ لادولکانی بیارہ یانی شیخ علا الدین لہ لکانی
لہ دورہ بو بہ ہر داری خولہ ہورس لہ رویشہ (بیارہ وان) بہ راستی فوش و فادہ ن صفا
وہ سیران لگایہ :۔۔۔ وہ لہ شانی چہم (سہ ولادا) دا دی نرضان ناوا وہ لہ ولادہ دی
فصل وہ گو سخانی یہ کہ لہ بہ ہشت نہ چنی :۔۔۔ وہ نہ فی وہ شت سہ ولادا
بہ ناٹارا واہ رہ لہ کہ وی کہ لہ قدریہ شانی زور بہ نرضہ ہوی۔۔۔ نیستہ شقی قلاک
(سہ ولادا) وہ قلاک ناوہ راستی وہ شت وہ تہ تہ مشہور بہ تہ تہ (نقارہ خان
ویم نیکی سیریان حصہ لہ بہ رچاوا بہ لام خانہ

خانوں بے خادہ ن وینہ ی ویرانہ کہ چہ تہ لاری صفا و سیرانہ

ولادت ماگرتن بہ حیز و ہوشہ بیشہ ماگرتن پیشہ ی شیرانہ

شیخ بیارہ یانی شیخ علا الدین گولی املاک کرتی لہ راہہ زورہ من جملہ نبوی دی شہین و آریا
کری وہ نیو دانگ لہ دی (پای گلاں) کہ وہ حتی ہوں قدر لگان حکومت ہوں
وہ لہ خدشیا بے وینہ ہوتا مشہورہ

پای گلاں بہ ہشت شہین وہ رگایہ

وینہ یان نیہ لم روی وینا یہ

ماوہ لہ لم ناوا لہ گول طلبی بہ سیران و فوش رمان ہوارہ ہوسالی ہزار و سید ہر شہت
بہ رصم شیخ نور الدین کورس رصم شیخ نجم الدین وہ فائے کرد وہ مرصم مولانا لہ عبد القاری
مدرس بیارہ یانی متوفی بو۔۔۔ وہ بیارہ بے خادہ ن مایہ وہ چہ شیخ بیارہ یانی شیخ علا الدین
لہ آخر فصل بہ ہاری ہزار و سید زکریا ہشتا لہ دورہ گویا یہ وہ ہور بیارہ
وہ گولہ ہورامانہ نہ و دیو یانی دیوی شاہ زور پیشوا زینا لہ کرد وہ مصطفیٰ بگی کورس
جعفر سلطان بہ امری باو کے مات بہ پیریں یہ وہ وہ لہ فائے قای بیارہ دامزرا، وہ
لہ ہر مولانیکہ وہ مرید و منسوب لہ خواص و عوام رویان کردہ وہ فائے قای بیارہ :

وہ لہ پاش نہ وہ شیخ لہ بیارہ دامرزا - مدرسہ دورود ہرچہند ہر ماوہ دان بو وہ مصمم
ماموننا سید محمد لہویا بہ مدرسہ مابوہ وہ بہ لام تقریباً چولہ بو وہ نہ و خوشیہ ی نہ ما
لہ بر نہ مہ عیشی قدرام دا بروم بہ وریوا بو وہ وری بیارہ :

مع العلم کہ ہم بہینا من زور استفادہ ہم لہ ماموننا سید محمد کرد عبدالعہ بیروز وہ رسالہ اُتارانی منظور
وہ کہ لہ نبوی ناداب - وہ عصام الدین استعارہ وہ رشیدہ وہ فقاری وہ بہ غری
لہ شہ رح منبج وہ رسالہ حبیبی فارسی وہ تشریح الأفلک نہ مانم ہر مو بہ وہ زرفونید
وہ کہ لہ لہ مانم لہ بر بو وہ لہ فونیدنا چادوم تاعدی کرایہ وہ

لہ ماوہ دا کہ لہ دورودا - لہ فونتی ماموننا سید محمد کرد عبدالعہ بیروز وہ رسالہ اُتارانی منظور
کہ وہ بہ رم یہ کہ م لہ بہ ہارسا لہ ہزار و سیصد و سی و شہ سالہ آخر گرانہ کہ دا لہ
دورودہ رویشتم بو (وہ رہ تفسیر) بو کہینی کہ لہ نبوی شہ رح : لہ مہ فرا رویشتم چور
وہ شہ وی لہ وی ہوم - وہ شہ وی لہ (تے) - وہ شہ وی لہ وہ رہ تفسیر ہم کہ کہ رامہ وہ
لہ ریگہ دا لہ لاسی ماضی تہ رخاں ناوا لہ ویوی بہ بیٹہ وہ کہیشتم بہ مصمم محمد صالح بہ گے کوری
قتح بہ گ نہ م زاتمہ سونیدی خدار لہیم نہ بی من سوار نہ سپہ کی نہ ہوم وہ نہ وہ پیارہ
لہ پیشہ وہ بروا ہرچہند ہم لہم دا چرم نہ کرد بالفص بہ وشیوہ لہ گے لہ مانمہ وہ تا مالہ وہ
وہ شہ ولہ سہ ربانے عالی محمد عید بہ گے برایا نوستم لہ بہ رہ بہ یانا ہم وہ نگہ خہ ہم
بوہ وہ یہ کی نہ یورت - اِن الشرف خلق اللہ نور - مع العلم کہ چادوم کردہ وہ نہ کہ سہ ریاریہ
وہ نہ بانگشی درابو نہ م دورادہ زور و لہ ہرناک کردہ وہ : وہ بہ حالہ ہشراہ وہ ہستام
نورثی سبب ہم کرد - وہ لہ پاش بہ رقیان وہ چادورن کہ رامہ وہ بو دورودہ :

سے فیزی دورہ م لہ سالہ ہزار و سیصد و سی ہوننا لہ فونتی ماموننا سید محمد وہ شیخ عثمانی کوری
شیخہ وہ کہ لہ پیاننا سب وہ قدرہ بالغ لہ ریگہ کی کو سالان و ژبوارہ وہ ماتین
بوہد و سامان روسی شارہ زور بو وی گولپ بو نہ وہ کہ لہ شیخ صادق گولپ
ضاقون حبیبہ ناو بگوزینہ وہ بو شیخ مہ دلانای کوری شیخ
لہ مہ فرا مصمم مہ لہ امین ی جفاری مہ شہورمان لہ گے لہ ابو شہ وی لہ ژبوارہ وہ شہ وی
لہ وی فونین بوین وہ پہ لای وی کہ لہجن واسر کہ و تین وہ لہ پستی وی (ہم ہیجہ) وہ
دا پیرین بو چہ مہ ہیج بہ راستی چونکی موسی بہار نہ م سہ فرہ زور بہ صفا بو :

کہ گےیشیتنہ سہ ریگہ ی پستی ہم ہیج مہ لہ امین بانگی کرد خہ کہ لہ بہ وہ نگہ بن ہزانین نہ و
چی نہ لین نہ ہم مو دا چلہ کانی لہ مان کردہ وہ پریمان ہیج ووتی نہ وہ نیم
کہ مہ لاکہ کانی ناسان نہ لین (سبوح قدوس ربنا رب الملکۃ والرحم) یانی شونہ کہ نہ وہ نہ
بہ زورہ سہری داوہ لہ ناسان کہ لہ وکیوہ دا پیرین گےیشیتنہ شونہ کی زور
سہ صفت ونا بار مہ شہورہ بہ (چنگہ ترنہ) یانی انسان وہ سہ نہ نیتہ عمر نہ ناتوانی دا پرتی
نہ لہ امین پرسی نہ م کویم ورتیان لہ لہ لای چنگہ ترنہ ووتی نہ م شونہ قنگہ ترنہ نہ کہ چنگہ ترنہ
کہ گےیشیتنہ چہم ہم مہ لہ امین بانگی کرد لہ وہ نگہ بن وہ نگہ مہ لاکہ کی عذابہ جہنم نیت

یانی نه وه نده قوله نزيكى شريزه دى بوه ته وه كه وه كو نه شهوره روزنه خه لږ بزمه زرايه ۰۰
 به كو رتي كه يشينه باضه كاني خوارى هم هېچ وه له ويا ملامه رشيدى هېچ بېرته و شه و
 له وى نمان خوار وه ريكه و تپي بوى (نور شه) شه و له نور شه بوي بو
 سېبني كاتين بوى (ته ويلم) شه وى له مالى محمد رشيد ناغاي كورى سعيد ناغاي
 خاوى شيخ بوي وه سېبني زياره ته سر رفته در سراج الدين وسها الدين مان كړو جا
 رى كه و تپن بو بياره : وه شه وى لباريه بوي زياره ته سر رفته دى ضياء الدين
 وه بنج الدين وه زياره ته محاسنى شريفه مان كړو وه زياره قى مه ولانا له لاعبد القادر مان
 كړو زور اكرام شيخ عثمان و مامد سايده محمدى گرت وه مناره ته زياره كړو وه دعاء
 توفيقى بو كړم وه بو سېبني روشتين بو گوښ شه وى دوشه و لوى بوي جا
 بوگيان سوار كړو نه محار به ريكه سسر كه تا وه به كيون كه ماجرا نا تپنه سر به وى
 (قلاخاني) وه اهو وشي و به و راني ، دا وه شه و له و ره كه ، له مالى اسد به گه كورى
 بو روزو به گ بوي بو سېبني به ريكه وه به به نده كه لوى را روشتين بو و وروه
 نزيكى عهده كه يشينه له و به وى و و تماشا مان كړو سواره م شغول ترم بازيه
 وه شيخ نظام الدين بران شيخ كه زور سوار چاك بو كات به پيرانه وه وه لاعبد
 وه خه طلبه كاني خانه قايى پاشايان در دست كړو بو كه له سېر و صفهان له و كاتا
 چا و په كه دست :

سه فزى سى هم له اخري به هار سال هزار و پنجاه و دس هشتا له زه مانى حكم دارى شريف الدوله
 احمد شاه عاصى مرصعى نار بو به فضلات بو شيخ وه نه مې له سغه وه كاتبو كه شيخ بتر و
 بو سغه نه و فضلاته وه ريكه به لام شيخ و اى به وصله كات مان كه سيد محمدى مدرس وه شيخ
 عثمانى كورى وه حاجى ميرزا رحمت الله طالش بنيرى بو وه رگرتن مالقند نه مانه رى له دست
 وه منيش له خدمت مامد سيد محمد اتركه و تم له م سه فزرا شه وى له سوز و كورل وه شه وى
 له (شوشيه) بوي بو سېبني روشتين بو سغه تا نزيكى دى (كه بيز) وه وى و و صدار
 له اعيان و علما و مشورين كاتن به استقبال شيخ عثمان وه وه روشتين له بزگه وى ملام محمد
 كورى ملام عارف كورى دلاى نور شه كه عالدين مالى حاجى معتمد بو واپه زين
 نه م و و و و نيم تصادف نه وه له رمضان كړو چواروه روز له وى مائنه وه هه فله وى و رگرتن
 اعصا ، به سزا له م هه فله را ناطق له سر نايه قى هل يتور الذين يعلمون والذين لا يعلمون
 به تشرifi علما و زانان و روحانيان دا كه له قس هوانه كړو جا شربت فزرى كړا له م و و
 به خدمت مامد ملام عبد الله مفتح و شه له وه سيد بنج الدين كورى سيد عبد الحكيم هه م و و له
 وه كه له علمى به بزگه يشتم له م سه فزرا شه وى مدعو بوي له مال حاجى معتمد ميرزا عبد الله خان
 بعض پرسيا رى علمى له من كړو جوابم دا به وه له بيتن نه م سوال و جوابه حاجى معتمد زور سر و ر بو بو
 كاتى نه كات بو فرقه و دست بو چا و په كه و تن شيخ عثمان نه م پرسى (مانه م نه شلاى محقق له كوييه)
 به م عنوانه هېر رى من نه پرسى وه مده بانى وه رنه بترى :

دوسره وه که کاتینه وه شوه له دی (که رهوه) وه شوه له دی (تختی) له خوار دی
 (سه وینه نگ) وه وه بدین بو شوه دی سه هدم که یشتینه دوروه
 سه فزی چهارم - له ساله لرستان له فذوق شیخ دا رویشتم بو دی (سوره تو) ،
 له ساله بو که شیخ ژنیک له ساله زاده کافی دی (ژرژره) ماره کرد وه کوریکه محمد نادی
 لی بو شنه که پاش ساله وه فانی کرد به لام کوره که بیسته به ره یانه وه له دی سور که دوله
 سه فزی پنجم هدم له گه ل بعضی طلبه ره فیقه چهن روزی بو سا باواران رویشتم
 بو شاه رو - وه هفت پانز بو وه هه مونه وعه میوه لی وه کو قوف وه هه رمی وه هه نار
 وه که می تری مابو له م سه فزا که گر اینه وه له چه می بوور ره سا ا تاقه دان له
 ربه (مان به سه داریکه وه چا کرد من به روم ته گرت واکه وت که جیم به به که
 وه برینیم داریکم بو دریش کرد به ته تر وه رکه وت نه کار به ته تر وه رکه وت
 هت صد رو چل رانه بهی مان له ونا ویشته و باضه وه رکود که اعراضیان له نابو ۱۰۰
 وه به خدش ورا بو کورن کاتینه وه وه له م سه فزا پاننگان وه (ده ژن وه سیویه)
 وه چه ی شومین جلا م چا وپه که وت پاننگان وه رگراوه له پوژنگان چوکنی نه ویشته
 پوژنگی زوره یا وه رگراوه که اباد ههنگان ، یانی مخفزه کوم له سویا وه (ده ژن)
 وه رگراوه له (وژان) یانی قه لاکان وه سیویه وه رگراوه له (ژاویه) یانی گوشه
 وه ا پای گلان ، له پاد گلان یا پادیه لاه یانی مخفزه کومل یا پاکه وانان
 بروینه وه سه ر م قود پاش موده ی له دام زرا نی شیخ له بیاره له روزی ۲ شنه
 هه و ته می مانگی در القعه له ساله هزار و سیصد و سی وه شتا له گه ل (سید فزه ج) ی
 عه ربه تی واکه نه ویش له طلبه علم بو دورومان بهی هشت وه رویشتم له بیاره
 بو شوه که یشتینه بیاره وه به فذوق شیخ که یشتیم به لام له به رنه وه که له و کاتا له
 بیاره دامرسانه بو شیخ نامه ی بو فوسین بو فذوقی مامه سام لاهم سعیدی مدرس
 (عه باب علی) مابغه رویشتم بو نه دی وه دام زرا نی وه بهی وه روزی گه له نه وک
 بو رهانم نه فویند له نه وه له یه وه پاش نه وه که چند وه روزیکم له فویند وه که یشتیم
 به مابسی (نسب ی اربم) مامه سام لاهم سعید سه فزی شاری سنه که وت به ر
 وه رویشتم بو سنه تانه وله وه سه فزه ماته وه من بو وه روز نه رویشتم هه لجه
 له فذوقی شیخ بابا رسول ی بدین که له وه مامیوانی مامه شیخ عبداللطیف بو
 دوازده وه رزم له گه لبه وی فویند :
 له سه فزی مامه سام لاهم سعیده بو سنه له به رنه وه له گه ل میرزا توفیق برابا به به که وه
 تجاره تیان بو وه له ورتزا میرزا توفیق چهن باری (وه ماره توش) بو بو بو سنه
 بیفروش له سنه دا ماله که می گیرا بو که پیش رویشتم بو نه وه به هوی به عنی علما و
 پیادی ناسراوه وه تو سل بکا که میرزا توفیق و ماله که می زرگار بکا له مقوره که یا
 ناجح به لام نه وه نده له وه ضلع سنه عاجز بو بو که هاته وه فزه موی نه که رجه زانیا

وه ضعی شاری سنه نه وه نده خرابه توفیق برام بگوزرایه نه نه رویشتم بو هفزاره کی بو سنه نه نه وپه ریایه ول نیشاویسه له وه ضعی دولات :

وه ضعی سعیدی شیخ بابا ره رسول له هلیجه دا له سه رنه بو پاش نه وه که شیخ هاتره بو بیاره تماشا کی خفته قا مدرس نیمه وستی مدرس را بگری وه بابره رسول له وه ما عالی گوزرایه وه برهلیجه جاشیخ ناروی به شونینا کات بو بیاره وه قهراری دا که له بیاره دا نه ویش مدرس بی وه کو نه لاهیجی کوری نه لا بالفضل صورته اطاعتی نه موه که کی شیخ کرد به لام تماشا کی کرد نه لاهیجی له وه ضعی راضی نیمه وه نه بی به هوی ول نیشاں له پر نه وه به ته داوسی جیا بو وه له بیاره وه له هلیجه دا به ضویر حرم به وه له عالی شیخ عبداللطیف دا رانیشتم به نو میدی نه وه خودای تیا له لانیکه وه دروئی بگانه ده بوی له واقعا له هلیجه وه رویشتم بو رسول، که تکلیف موصم شیخ حسین و چهره قه لایو وه شیخ حسین خالوی بو له وی دامزرا وه مشغول بو به تدریس به لام پاش عالی حسین به گه محمود پاش ناروی به شونین مال که یا وه مینای وی (زه له ره ش)، که زاره زورا کردی به مدرس وه طلبی بو راگرت وه منم بارو گوزران وه ی شیخ بابره رسول به اشرافه حسین به که حسن بگ نامزای نه وه حسین بگ بو - بابا رسول له زاره له ره ش، مایه وه تاسالی هزار و سیصد و چل و شش که نه لاهیجی مدرس عم بابری وه فانی کرد جانا کات بو عم بابری وه بو به مدرس نه تاسالی هزار و سیصد و هفتاد و سی له عم بابری وه فانی کرد :

برونیه وه سرر باسی ضومان تماشا نه کرد وه ضعی ضونینان له عم بابری پاش نیمه چوکنی وه زمان نه فوتا له پر نه نه که که ل سید فزرج دا له شیخ نیمه ی هه وئی مانگی محرمه من هزار و سیصد و سی و نو دا که رامه وه بو هه درامانه نه و دیو سید فزرج له وی (نه لانه) له خدمتی (بابا شیخ) دامزرا وه نیش رویشتم دوروه له خدمتی ماکوستا سید محمد دامزرا وه - من له ماده ی پانزورستانو به هارا له خانه قای دوروه که له بنه وی بوره نام ضونید : وه له هه وین سالی سن و نو دا روژی شه می بیت هه من مانگی شه ووال له خانه قای دوروه وه رویشتم بو مدرس (بابک) بو خدمتی له لاهیجی جوان زوئی له وی وه ستم کرد به شرح عقایدی مدرس وه گه یانده باسی (تکوین) له آخری صفحات ذاقیم دا وه فرائض منظوم ی شیخ معروف نووی شتم له خدمتی تیا ته واو کرد :

له ماده دا شیخ بیاره ههات بو مریوان بو چاک کردنه وه ی میانه ی ساداته چور له گل علی به گی کوری حسن به گه وول ژیر پرازای که خیره وغان قضیه ییش نه بو که سیده کالی وی (سیف) یان گوری بو وه به وی (مترگت) که موکنس علی بگ بو به لام سیده کان به شیمان بو بو نه وه وه علی بگ ییش موکنس سیف ره نه کرده وه بو یان به هه رچونی به هوی شیخ بیاره وه وه به هوی شیخ قادری کوری شیخ کریم ی که سن نه زانه وه که له وروژا عالی له زشماره بو میانه یان پاش کردنه وه

میرزا وه ده گراوه
که ره نه که بابی
شونین نورانی
میرزا وراثت
مکنه

له م س فرما له وسه ره ده شیخ تشریفی هینا بو (باک) ، وه نیمه شین تا نزیکی به رفته لاکه لگال
 ارشاد و پیاوفا بی دی وه ماموستا ملامه خود استقبال مان کرد که تشریفی آت باک
 شه دی له باک مایه وه سبب شین تشریفی رویت بو چور نیمه شین هه مولای تا چور بو
 ره وانه کوفتی زویشتمی : له م ماده را شیخ فرمودی به من که مالا احمدی ره ش له بیاره به
 نه موی بیکم به مدرسی خافقای بیاره نه گرمیت هیه توشی بیره وه بو بیاره لوفونینت
 نیش له سر له م مری شیخ روژی جه شنی قربان له هه زاروسی صدوسی ونودا لودی
 باک ه وه گوزامه وه بو بیاره وه له بیاره وا له خدمتی ماموستا مالا احمدی ره ش تا
 به فقهی و امیرام

له ماده سی سکی مانگا له خدمتی ماموستا مالا احمدی شرحی عفا بدم ته واو کرد وه عقیده کوریه
 م ولودی م به وه رز خونید وه وه ستم کرد به مختصری مطول وه که باند به سر باک
 اصواتی مسند الیم : له م ماده وا شیخ توفیق پشته له کوری شیخ عبدالرحمن له ویش له بیاره وا
 له خدمتی ماموستا شیخ حیدرا وه رزی کافیه له خونید وه من له که لیا هر یک له بوم تا
 باشی ره وانی نه کردی

ماموستا مالا احمدی له بیاره وا رز پریشان بو وه مدرسی بو له بعین وه ستم و پسته
 م لاهین که نازاری بدن هه چمن شیخ دل خوش نه رایه وه سوری نه بو له نه سجا ما
 بیدی وه رگت له شیخ وه که ونه تن بو شاری سلیمان نیش ناچار له خدمتیار کی که وتم
 وه م لاهلی م ولاناوائی که بیتمه م لاهلی جهنه ، یه له ویش مان له که لاکات بو سلیمان
 بو ایاره به زه همت که بیتمه وی (مولانا) چونگی له ورورزا له غطی سید صادق وه
 لوقه موبیل نه بو بیاره وه ضعی ره رنگ که بیتمه ناوی وه بوی به سیوانف
 امامی له دوی که ناوی م لاکریم بو وه هنکی له ورورزه بو تا شام کرد م شغولی جه شنی
 م ولوره وه نان وچیشتیکی روزی در دست کرده به شین له و ش م ولودنا که مان
 بو خونیده وه وه به ره وق وشه و یکی باشی جه شنه که مان نه یاد کردی :

سبب شین ری که وتین وه بو بیاره که بیتمه شاری سلیمان وه له خاتقان هه زروته
 (مولانا خالو) اقدیره که له وسه ره ما ماموستا شیخ عمری ابن القوه راغی مدرسی له وی بو
 به سیوانی دانیشتمی :

پاشی دوس روژ ماموستا شیخ عمر زور مهره بانی له گل ماکرد وه به صورته فقهی له خدمتیار
 دام زرام وه ماموستا مالا احمدی له سر توسطی ماموستا شیخ عمر رحیم بو به
 مدرسی (که لاکه) له نا هی م ماده ت وه محمد اعنای عباس آغا و دلاخ و پیاوی نارد
 به شوییا ته تشریفی رویت بو که لاله وه له وی دام زرا :

له م شوییا به مناسبه باسی میژوی شایانی ماموستا مالا احمدی روش له کم له م زاته له ره و
 تاریخ به زار و سیصد و دوازده ی هجران وا لودی (پاشی برر) له نزیکی پنجوبین وا له رایک به
 وه پاشی تمیز ره سنی کرده به خونیدن چاکه توه ته مدرسه لانه وه ده لره در تاریخ

ہزاروں سید و بیٹ و بیٹی بچوں کا توتہ (کافی سانان) بوقدرتے صاحب مہ لایعبداللہ کی کافی سانان
 وہ لوں مایہ وہ بہتا ہو بہ مستعد وہ شوروتی پہیدا کرد بہ سعی واستعداد :
 نہم ذاتہ حالی کہ صوفیہ ناز سہر بر ہو لگ لہ پہ غری رہ فیقا لہ کافی سانان روشتہ تہ وہ بہ درزا
 نہ ویشی دل نازار دادہ لہ سر نہ نہ ہر ماریں دابو ستر بر وا لہ سر قہر یکہ وہ لہ وفادون قہرہ
 بکابہ فذہ بوضوی مابغفل چوار سال بہم نہ وغم لہ درزشی درزا نہ روشتہ سر لہ وقہرہ
 صہتا اظہار وہ تصریفی مہ لاطع وہ وضع واستعارہ وہ جہمی وہ سیدلہ وہ فغان بہ درز
 پہ وتورہ ہیستہ جہر جہر غوی توتہ کردہ لہ فادون قہرہ کہ بہ شیوہی ماریں لہ فذہ غوی
 عاجزی :

پاش نہ و تاریخہ کاتوتہ چور وہ لہ فذرتے صاحب آغا محمد مادہ لہ دانیشوہ لہ مہار کاتوتہ کیک
 وہ لہ فذرتے ملام حمودا تہذیب الکلام صوفیہ وہ :

نہم ذاتہ زند قہ فذرتے بولیشی سر نہ کر لہ لوکات لہ چورا ہو مہ لاسید علی مہرولہ لہ و شہنشاہ
 گوہر تہ لہ قہرہ داغی ناہر بیان نافوش نہ بے درزی نہ بے بہ شہریان کہ نہ داہل نہ استنہ وہ
 بہن لہ یک تہ مہ لہ احمد لہ صوجہ ہیستہ وہ رہ وہ وہ رہ رگاں صوجہ کہ لہ رہ وہ دانہ فنا
 وہ غوی نہ روانہ مرگوت کہ لہ شہر صوجہ کہ داہوہ سیدہ کان گوہ لہ گرن تہ بہ تہ پیکہ
 بے مناسب لہ صوجہ کہ داہر یہ نہ لہن مہر تون بزانت نہ وہ چیمہ بوجہ فذہ کان نہ وہ زندہ
 بے نہ رہ بن مہ لہ احمد غوی توتہ نہ کان لہ لہ قہز ابن سر صہ سالہ نہم شونہ مدرسہ یہ
 ہیستہ شیوہ حالہ فذہ نازانت فقیرانہ غریب نہ لہر جہر جہر صوجہ تہ نہ کن چون نہ ژین
 نہ وانشی بے وہ نگ نہ بن - نہ و دو فقیہ لہ سر رہ وہ نہ وہ زندہ نہ رہن لہ یہ ک
 بہتا ماندو نہ بن جا بہ کیکان نہ یہ دی ہیستہ وہ رہ وہ کہ لہ لہ لہ کا کہ داہر کا کہ داہر
 نہ لہ واللہ نہ نہ پہ نڈی احمد ہشہ کہ کاتہ سر بوزکی لہ بوجہ پاش مادہ لہ مہ لہ احمد
 نہ روانہ سر بوجہ صوجہ نہ لہن نہری نہ صہر ہش نہ وہ نہت بودا وہ بوجہ وہ رگا کہ
 قائم کرد بولہ شہرمان نہ یا نہ دی فغان توتہ بکن وہ نازاری بہن نہ ویشی نہ لیت :

جاتو خودا وہ رہ پیادہ تہ بکہ لہ لگ لہ رہ فیق خراپا من ویشم کہ ہنگ نہ لیتہ سرمان
 وہ آب روئی نہ چہ ہیستہ کیوہ بہ خراپے نہ ژیرن نہ وانشی بے رہ ہنگ نہ بن
 جہری لہ بانگ وا لہ فقیہ وہ رہ س نہ بے وہ صہز نہ کانہ لہوی نہ بینی فذہ کہیش توتہ بے فام
 نہ بی نہ روا بہ لایہ وہ نہ لہ توتہ خراپا پیادو زہرہ کو قہل وہ کہ تہ بہ وہ رزی نہ مہ ملام حمودہ
 چون راہی نہ بے نہ ویشی نہ لہ واللہ فلانہ نہ زانم وہ رزہ کانہ بل سورہ بہ لام شونیم نیم بروم بوی
 نہ لہ لہ کہ توتہ سونیم بوجہ لہ لگ لہ مہست بے شونیم پاشی ہدیہ ہریتہ لہ فلانہ شونیم قہراری
 زوشی نہ رہن وہ اسباب نہ پچینہ وہ لوکات نہ یا نہ وی فذا حافظ لہ ملام حمود بکن
 مہ لہ احمد لہ توتہ فذا حافظ بکہ بہ فذا من تا قہم فذا حافظ بکم ہر وا نہ بروم کاہرا نہ روا فذا
 حافظ نہ لہ کا وہ لیت بہ شونیم مہ لہ احمد لہ صواریں دی وہ جا مہ لہ احمد لہ بہ فذا بران جاری
 تا دوسی روزی تہ بوم ری تاکہ دی بیم توتہ فذا حافظ مینش بہ شونیم ایم کاہراش زوی نہ بے
 بکہریتہ وہ نہ روا وہ مہ لہ احمد ہیستہ وہ راہ لیتہ :

پاش فزونده تمهذیب روایت بو مکرمان و اول فزندی حاجی ملا عبداللہ بی سونہ کدور و رورا
 له و کانیم روش، بو گدی ریاضه فزونی و اجازہ و درہ گری و گه رایہ و ہلام توٹی
 بغری خطرات و ضیلات بوبو نہ سالی سنی و صورتا روایتہ بیارہ نہ فزندی مہر و
 نہ لارا مایہ و تا ملا و فاتی کرد . پاش نہ و روایت بو سنہ بہین لہوی بو جالہ
 سالی ہزار و سیصد و سنی و نور اکتہ و ہ بوبیارہ بو فزندی شیخ بیارہ و نہ پاش
 سنی مانگ نہ و یوہ روایت بو شاری سلیمان و نہ لہویہ روایت بو دی (گه لاثہ)
 بوبہ مدرسہ محمدغای گه لاثہ پاش چوار سال نہ گه لاثہ و روایت بو ہولیر و
 نہ فزندی نہ لاثہ فزندی بہین و اینستوہ نہ دیشی اجازہ ی و ہر گتوہ نہ نہ فزندی
 جالہ و ہشتی وزہ ی لہوی چہ غہیر بوبہ مدرسہ و ہشتی ہینا و ہ قرارہ گرت
 گدی فتح نہ و ولاتہ استفارہ یان لہ کرد : و نہ سالی ہزار و سیصد و ہفتاد و نو ہجری
 چارون فزندی کز بو نہ و شنی بو تداوی لہ دہشتی وزہ ییم و ہ روایت بو شاری سلیمان
 و نہ لہویہ و گه رایہ و گه لیتہ کر کوک . لہ مالی تا و ہ لزا و اینکی ہونا لہ پاش
 نہ و ہ سنی نو شری گرت بو نو شری بہ مدرگہ کو تو پرا (خاہ) و ہ فاتی کرد و ہ جازہ کہ یان
 برہ و ہ بو و ہشتی وزہ ی لہوی (علا محمد) ا و فنی کرا رحلہ اللہ و طہ بشراہ
 نہ م زاتہ زور نہ لای چاک بو . کیتبہ نہ ہر و ہ لانی و ہ ہا نہ زانی کاتہ ہمو و ان لہ بری و ہ زور
 لہ فقہی شافعی و اشعری بو . و ہ زور ہ لوی نہ ریس و تعلیمی جوان و رتہ و ان بو . و نہ ی و سبت
 بہ طریقہ ی جہل فتح مانگا دار بکات و ہ زور ہار مجاہدی لہ گہ لیا نہ لہ کرد بولہ و ہ چاہنا
 بکرتہ و ہ لہولتا کہ من لہ بیارہ و لہ فزندی تہ شری عفا یدم نہ فزندی زور نہ لہ کرد لیم
 نہ ی فہرمو یا سن طریقہ اعتراف نہ گرم و ہ تو طریقہ شری بگرہ یا بالکس یا باہشم
 بکریں بزانتی قہ کام لایان راستہ و ہ دلیل کام یان ہیند و لایہ :
 بیستومہ جاری لہ و ہشتی وزہ نیدا بہ یاسی کوروتن طلبہ لانی پاش پاش نہ کہ کت
 و ہ مدرسہ ملا احمد بانگ نہ کہ کن کہ تو بہ بی اصول بوچی لہوسہ ہر و ہ ہا تہ بیتہ فوارہ و ہ
 نہ و شنی نہ لی من لہ لاینی گہ و رہی نہ و ولاتہ و ہ رہ و انہ کرا و دم بو تعلیم و تنقیف نہ لکی نہ م و ولاتہ
 چوندکن بیستویان نہ م و ولاتہ پیویشی بزانتی ہعبہ علیان نیشان ہدا :
 نہ م زاتہ و انہ زانم سنی کوری لہ بہ جن ماوہ دو انیان و ان لہ مدرسہ رسمی حکومتی را و ہ یہ کیکیان
 کہ ناوس ملا محمد امین و ہ لہ و ان گہ و رہ ترہ لہ پاش فزونی لہ ہیکہ کہ یا ماوہ لہ مہ لایو پاش نہ و ہ
 داخل و ہ و رہ بو و ہ لیتہ معلی مدرسہ ییم :
 بروینہ و ہ سہ رباسی فزوم نہ سالی چل و ا کہ دام زرام لہ فزندی و صدم ماوریت شیخ عرا رحلہ اللہ تعالی
 بہ ہوی کوششی و رہ غبتہ نہ دا لہ فزندی و کتابت و ہشتغال بہ علم نا فاقیکی تر لہ بہر چا و مانا
 کرایہ و ہ ماوہ لہ ہر رہ شمولہ فزندی مختصر بوم پاش نہ و ہ کیتبہ اقصی الامانہ کہ تالیفی
 حفیدی سعدی تفتازانیہ و ہ ماورسا شیخ عمر حاشیہ ی لہ سر کردوہ بہ حاشیہ کاتہ و ہ نویسہ و ہ
 و ہ بہ و ہرز فزندی ہم جاہہ ستم کرد بہ فزندی ریاضات تشریح الافلاک و رسالہ مصابی

بها الدین عاملی و هبط لایب تالیفی عاملی و بعضی له ربیع مجیب م به ده رز خونید
 نه کتبانه هم به مدونه مادرتا شیخ عثمان له سره پاش نه مانه تقریب المرام شرحی
 تفریب الکلام به حاشیه شیخ و حاشیه م لای پیچونده و نویسه و ده ماوه
 هه شوه مانگ مه شغول بوم خونیدم و ه کتبی جمع الجوامع م به حفظ له گه ل مدونه مادرتا
 شیخ عبدالوسیم و ه خونیدم و حاشیه لاری له گه ل مدونه شیخ قادری مها جرای
 نویسنه و ه خونیدم و ه گه ل منبج و ه مخفم به ده رز خونید و ه به ده م نه مانه و ه
 نویسه جلدی سیوط م نویسه و ه سماعم کرد و ه گه ل استفادهی زیاده م له شیخ
 کرد و ه گه ل صده بانی و ه لطفی له گه ل مابو هودا پایهی به رز بلی

بو یادداشت له دکات گه شتمه سه رباسی (الهیات) له تقریب المرام و ه ضعیف سیلانی تیک چو
 له بر نه و ه له و چه رفا شیخ محمودی عطیدناره کرابو به سر و ک و ه فرمان ره وای نه و دولانه
 و ه میان م گه ل حکومته عراق و ا تیک چو و ه شار سیلانی که و ته بهر (بوم با باران)
 و ه صکنی شار و دولانه گه ل قبول کرد جا سن و ملاحظه القادری خوشنوی (بالیان) به به کرد
 رویشتی بو (ع به بیل م) و ه لفظه م ملاحظه عید و انشتین سده ستم کرد
 به (لبت الاصول) سه مانگ له مابو لاری مامه و ه هتا و ه ضعیف شار پاش بو: جا
 گه راینه و ه بو شار و ه له خانه قوا را انشتنه و ه نه و معده ره که مابو له تقریب المرام
 ته و او م کرد پاش نه م کتبه حاشیه لاری م خونید:

له م ماوه و ا له سیلانی نه و مستعدانه که به به که و ه لفظه م ته شیخ و ا نه مان خونید نه مانه بون
 به که م سید عبدالحکیم نه م زاته له سا و اقه له وید (بوم له سیلانی را ماده ای بو به م لاله
 مزگه و تی شیخ حسین قاری له سر رشته قما پاش نه و ه رویشتی بو (خادی) له قهره بلخ
 پاش نه و ه رویشتی بو سه و ز بلدیغ یا قهره بلدیغ له لای عالم شیخ عبد الوهاب طابانی
 پاش ماوه تی رویشتی بو لوزقان له لای حاجی شیخ طالبی طابانی جا له و یوه
 گه راینه و ه بو گه رفیان و ه له و یوه رویشتی بو سه ر مزگه و تی محمود پاش له قرزبات
 پاش چهن سالی قرزباتی به جه هیئت و ه رویشتی بو شاری (خانه م) له سر تنگه م
 شیخ فتح ناموزای و ام زرا تا له سالی هزار و سیصد و هفتاد و ه و تا له نه نجای علیانی
 فیتق و ه فاته کرد:

دووم مه للاحسینی کوری لاک عبد الله خسرو چا ووش خالوزای شیخ تاج الدین و ه خدیگی
 دی گولپ نه م زاته بو به م لاله و ه رویشته (سولگ) له لای شیخ قادری قهچ ره ش ماوه تی
 مایه و ه له و یوه رویشتی بو (چهره قولا) لای شیخ عفتوری کوری شیخ حسین و ه و ام
 کرد تا له و ه درس هزار و سیصد و هشتاد و ه فاته کرد

سه هه م مه للاحسینی نه سپه رزی هه ورام نه م زاته رویشتی له باشا مخ لای پیچون
 بو به م لاله و ه له و ه درس تاریخ هزار و سیصد و پنجا و هشتاد و ه فاته کرد:
 چواره م مه لایحی کوری م لاله محمودی کوری حاجی م لاله سلیمی بانه تی نه م زاته زور به استعداد بو

به تائید آنکه علمش عمره بیهوا و من له صوصه تی که لی استفاده کرد نه مواته پاش ماوه کی
 له سلیمانیم وه روایت بو موکریان وه له سابلدیخ له فدیته مه لاعبداللهی کوری
 مه لاجهرحسی ی بورهانی دامایه وه وه اجازه ی وه رگرت وه کاشه وه نوشاری
 (بانته) بو به مدرس له مرکز و ته خویانا وه له گه ل مه لاجهری شیخ الاسلام که برای بو به
 یه که وه نه تریان مع الاسف به جوانه وه فایه کرد وه پاشی خوی روکوری له به جی نه
 یه که مه مه لاعبد الغفور که نیسته له اشر با تیرا، مه لایه دووم عبدالرحمن که نیسته جنیدیه
 پنجیم له مستعد کانی شیخ له رومانی مه ملاعنایت الله بو نه مواته پاشی ته واد کردن له سه
 مرکز و تی شیخ عبداللهی هه ولیری رامزرا وه تالیته به روه دام وه هجر بیت اللهبی کرد
 صوا موفق بلحا : شه شه شیخ محمدی خاله که له مه ولایاس نه که کم

مه خدم له پیش کانی اجازه وه رگرتیم یه که ووجار له بیاره وه له غیرین بیاره دامدنا حت
 شیخ صدیق کوری شیخ مورخ نه رگرتیم هریم کرد وه به یه که وه ری که دینی له سه نه وه
 پاشی اجازه وه رگرتیم بروم له (نه رگرتیم) ۱ به مدرس دانیشتم وه له به رچهن شت
 نه م وه خدم قبول کرد

یه که کم نه رگرتیم که ره مانگی سابقه وه مدرس بو وه کتیب خانه نیکی باشیان هه بو :
 دووم شیخ صدیق منوب شیخ بیاره بو وه له گل فنا و مشروب بو :
 سی هه م نزکی بیاره بو هه له کانی هم ویستنه بروم بو زیاره تی شیخ له بیاره دام بروم
 ری نه که دست :

چهارم نه وه وه ضعیکی وا وه عوه ته من کرد که به یه که وه وه کو برا بترین
 سه ره رای نه مانه شیخ بیاره یش له سه نه م وه خدمه راضی بو وه ته رغیبی کردم بو
 قبول اقتراض شیخ صدیق : وه ماموستا شیخ عمر شی تصویب نه من فرمود :
 جا له مانگی شعبان له سه و سه نه اولی به هاری تاریخ هه نه و سیصد و چهل و سی دا
 ماموستا شیخ عمر رحه الله مانگی کردم فرمودی کانی نه وه کابووه اجازه ی تدریس
 به م بیت وه بروی تدریس بکه ی ان شاء الله موفق نه به وه به تدریس طلبه
 که لی ته ره ق نه که ی

جابه ره سن خوی اجازه نامی بو نویسم وه له به ضیاری نه وه له وکات جنای مرصم
 شیخ نجیبی قهره داعی که کوساوس کوساوم بو له سلیمانیدا بو جابه تی شیخ نجیب
 وه شیخ باباعلی وه مه لاهین پیسکه ندی وه شیخ مورخ برای ماموستا شیخ عمر
 وه که لی له اهه علم وه مستعدی مرکز و ته کانی حاضر بوون وه شه ربته یا فواره وه
 وه شیخ باباعلی اجازه نامه که می خونیده وه وه سید بلالی خه لکی (شاه دین) که
 له نه ته وه ی مه لاموسای توکل یه هه ستا میزه ره که ی به ست به سه رم وه وه میش
 یه که یه که وه سی ماموستا کانه زیاره ت کرد وه هه مو دعای توفیقیاں بو کردم
 به م مجلس پیروز پر له علمای کبار وه طلبی علوم اجازه م ده رگرت وه هجه دعاهم به به رگرت

روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

این روز در این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

بیماری در این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

من این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

از این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

در این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

و این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

و این روز هفتاد و نه (۷۹) (۱۳۰۳)

تدو اجازة نامه به که به خط ماموستام نرساوه لانا و جلدی بارانی رحمتی خطی را قائم کراوه و نه نم صورتی
تدو

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العلماء ورثة الانبياء والمرسلين وفوز قلوبهم باسبعة اسرار اليقين والصلوة
والسلام على سيدنا محمد صلواته علوم الاولين والآخرين وعلى البروج نلك الهداية واساس
اصول الدين واصحابه الناطقين ببيان معاني الاحاديث البدعيه مع انحاء البراهين :

و بعد فيقول الفقيه الفاضل مولانا القدير عمر ابن الشيخ محمد امين القره داعي عن غنى عنها الملك الهادي
قد استجازني اخي في الدين العالم الفاضل والمحقق الكامل الملا عبد الكريم علامه بان هذه الآ
قد خصت ببقاء الاسناد وانظر تقيه الأجاد وبه يصعد الارج الكمال ويرتقى الى مقام العلماء
الأبطال وهو قد صرف شطرا من عمره وبذل معظم ايام دهره في اقتناء العلوم واجتناء فوائد
الرسوم والازم مجلس افادتنا مدى من الاعوام واشتغل بقراءة الحكمة والكلام وسائر العلوم
العقلية والنقلية عننا بالجهد والأهتمام فخرتبه في الفروع والأصول فوجدته بمكان من القبول
وقد ترقى من حضيض المهيمه الهيو لانية الى ذرى مراتب التحقيق وسما على سنام مدارج التدقيق
فاجرت اجازة بانه وخصت له رخصة عامة بتدريس فوائد العلوم من الفروع والأصول
وليسط موافقها من المعقول والمنقول كما اجازني بذلك شيخه العلامة المحقق الفهامة الشيخ
محمد نجيب القره داعي وهو احد الاجازة عن عمه سيد المحققين وسند المدققين

الشيخ حسن عن العلامة المشتهر في الافاق مفتي العراق مولانا محمد الزهاوي

وهو يشتهر بسلسلة اجازته الى المولى الخبير ميرزا حاجان : واجرته بذلك ايضا كما اجازني
الفاضل الكامل العالم العامل مولانا محمد النوري القيصر وهو احد الاجازة عن السيد مصطفي
الألبستان عن مولانا احمد المرعشي عن فريد دهره السيد محمد المرعشي عن المولى
حسن الجريدي الشهير بالسياه عن المولى عبد النافع عن الشيخ الهادي محمد المرعشي المدعوق
بسا جقلى شاره عن المولى حمزه افندي الدراوندي عن المولى محمد افندي عن المولى علي الكوراني
عن الشيخ ابدال الجزري عن المولى احمد منجل عن المولى الخبير ميرزا حاجان الشيرازي

وهو احد الاجازة عن العلامة الجامع بين المعقول والمنقول المتعلم بفنون الفروع والاصول مولانا محمد بن
الرسول
عن العلامة الجارى علمه كالنهر الجارى مولانا صالح التلباري عن الخبير العبقري مولانا صالح افندي الحيدري
عن العالم الجليل والفاضل النبيل مولانا اسمعيل عن العلامة الجارى علمه على البلاد والبوادي
صبغة الله افندي الحيدري الحسين آباري عن والده الاعلم الأخر مولانا ابراهيم بن حيدر عن والده
الاکرم الامجد حيدر بن احمد عن والده الاعلم الأوزي احمد بن حيدر عن والده الأخي الأكل
حيدر الاول عن صدر المحققين عواصم بحار المعاني مولانا زين الدين الكردى البلاق
عن صاحب المعالي نص الله الختالي عن صياد المعارف كالبازي مولانا جمال الدين شيرازي
رحمة الله عليهم اجمعين ثم بلاث مجموعة من القرى في ناحية پشدر منه

عن المولى جمال الدين محمود الكشكنارى عن المولى جلال الدين الدوانى عن والده سعد الملقب بالشيخ
 محمد الصديق الدوانى عن استاذ البشر العقيل الحارث عشر السيد شريف على الجرهانى عن مولانا
 مبارك شاه البخارى عن مولانا قطب الدين الرازى عن المولى العلامة الشيرازى عن المولى
 عمر الكاتب القزوينى عن الامام فخر الدين الرازى عن الامام حجة الاسلام الغزالى
 عن امام الحرمين عبد الملك عن الشيخ ابى طالب المكي عن الشيخ ابى عثمان المغربى عن
 الشيخ ابى عمرو الزجاوى عن سيد الطائفتين جنيد البغدادى عن الشيخ ابى الحسن السرى
 السقطى عن الشيخ معروف الكرخى عن الشيخ ابى سليم داود الطائى عن الشيخ حبيب العجمى
 عن الشيخ حسام البصرى - قدس الله ارواحهم - ولقدنا ببركاتهم عن حفص الامام والخليفة
 المهام باب مدينة علم الرسول جعل الزهراء النبوة اسد الله الفالغى على ابى طالب
 كرم الله وجهه عن حفص منبع الشريعة الفراء وخاتم الرسل والانبياء سيدنا محمد المصطفى صلى الله
 هـن الناموسى الاكبر جبرائيل عليه السلام عن الله تعالى عز وجل :

واوصيك ايها الاخ الاعز بتقوى الله وطاعته ولزوم اوامره واجتناب ناهيه وكثرة مخا
 والأخلاص في الأمور وتفهم بفضائلها الى الله ان الله بصير بالعباد والجهاد في تدريس العلم
 وافادة الطالبين وتعليم احكام الدين للمسلمين وكثرة المطالعة بالتحقيقات والتدقيقات
 وعدم الاكتفاء بظواهر العبادات لئلا يكون من الذين يكتفون بالخضاب عن الشباب
 ويستفنون بمرأى السراب عن التزمى بالشراب وفقك الله لما فيه ويرضاه
 واوصلك الى ما تمناه بجاه سيد المرسلين والراطين واصحابه وسائر المقربين
 وصلى الله وسلم عليه وعليهم اجمعين الى يوم الدين واحذر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

انا الفقيه المميز ترايلاقام العلماء المحمديين وخادم خدام الفقهاء
 النقشبندية الملتزمين بالخانقاه الخالدية بسليمانية
 المحمدي عن الشهر بابن القره داعي

پاش اجازة ده رگرتن گاتی رویشتم بوبیاره ده به فزونه شیخ بیاره که یستم اجازة خادم که من فرزند ده
 ده بد پیروزی نه ویش نه م چه ن کلمه به به فارسی له حاشیه تا اجازة خادم که نه ده نوسی :

بسم بسمه تعالی یارب صل علی سیدنا محمد وسلم جناب سعادت نایم حبیبی وفرزندى ملاعبه
 احسن الله احواله وناکته واسعد الله وراذله که علوم شریفه را بزحمات کافیه کتفیل نموده وخرم کرده
 والمحمد باجازه تدریس از استاذ مجاز شده فقیر نیز محض صمیمت وبرکات وتوفیق بر نشر شریعت
 وعلوم شریفه ادرا قبول واجازة تدریس دارم واجازة هم دارم که مکملین علوم را اجازة بدهد ..
 ما بنا تقبل منا انک انت السميع العليم ولاصول ولاقوة الابالده العلم الفطيم وصلى الله على سيدنا
 محمد وعلى آله واصحابه وسلم سلیما کثیرا
 خادم علما وفقلا
 نقیبه ونازیه
 علامه العظمی

وه له گاتے کا له بیاره دا مدرس بوم له ده درس تاریخ هزار و سیصد و پنجاه و دوں مجری دا جناب صاحب ملا محمد
 جواد زور مدرس خائقی خائقی که مجازنا مرصم مولانا ملاعبه الفارسی بیاره بد به زیاره ت

تشریف میں بیجا پو بیارہ جا بودہ کہ سندھی اجازت ہی مرہم ہر لاس بیارہ شیم میں داوام لے کر اجازت
پی بیا وہ بوم بنوسی نہ دوشی اجازت ہی تدریس علم و شریعتی شریفی پی دام وہ نہ رہی نوسی :
اعلم انی قد وجدت الاخ الاعز الامجد الفاضل الکامل الملا عبد الکرم تمبا بیدل شط العلم العقلمیة
والتقلیم الی ط لبیہا فخرتہ بئذک لاجازتی بہ استاذی الماھن صاحب النقب والمناظر الجامع
بین علمی الباطن والظاہر الملا عبدالقادر الکانی کبوری وفقہ اللہ لماربہ الدنیویۃ والاخریۃ ویتہ
بجاء سید انبیائہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وصحبہ اجمعین واخر دعوانا ان الحمد للرب العالمین

وان الحقیق تراب اقدام العلماء العالمین

محمد بن مہدی الحسینی الجوانزوری

ولیعلم ان مولانا عبدالقادر البیاری رحلہم قد اخذ الاجازة عن العلامة الجامع بین اسرار السند
وانوار المدنی مولانا احمد النودوشی باجازتہ عن استاذہ فطہر الطراف الملک المعطی مولانا محمد الخطی
عن استاذہ المتحلق بالخلق النبوی الیابی مولانا عبدالرحمن الروزبھانی عن استاذہ النورانی مولانا
صبغۃ اللہ افندی الحدادی الماورانی عن والدہ ذی الفیض الجبار مصطفی افندی الزیاری عن استاذہ
استاذ اهل البلاد والبواری صبغۃ اللہ افندی الحدادی الحسینی آبادی :

وفي هذا الشخص الفزیر الودیدی الشریف جمع سلسلۃ اسناد الاستاذ مولانا عبدالقادر البیاری و اسناد
استاذی صفحۃ الشیخ عمر الشیرابی القنہ راغنی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہم وعلیٰنا بکالتہم آمین :

ناو نیشانیکی ماموستای که وره شیخ عمری ابن القوه داعی

نهم دانه کوری شیخ محمد امین ی کوری شیخ معروف ی کوری شیخ عمر کوری شیخ عبداللطیف ی کبری
کوری شیخ معروف ی مشهور به شیخ معروف ی (ده ره قوله) له رشته ی نه تده ی شیخ عبدالغفار ی
مه رودی کوری مولانا گوشایش ی هه وره کوری شیخ محمدی مه رودی که به کم ایسه بوه له رشته
له وولاتی شامه وه آتوه بو کورستان وه له دی وه گایشخان ی مروان وه له هه درامانه زخت
دانیشتون وه نه وه یان به اطراف کورستان بلاولونه وه وه گلی لقی که در دیات
لی بوه تده وه وه کولقی شیخان ی وه گایشخان که شیخ عبدالغفار ی دوهم ضلیفه ی شیخ شهاب الدین
لکا که ره کرمانی به لیکه له وان وه لقی شیخان ی نه فته که شیخ احمدی علان وه شیخ
مصطفی ی ضلیفه ی شیخ شهاب الدین لکا که زکریا وه شیخ محمدی سیم ی مدرس قه لاهولان
وه شیخ عبدالقادر ی مهاجر خاوه ن شرح تندیب الکلام له وان ولقی شیخ محمودی
(ده ژن) که شیخ محمدی فخر العلامی شاعری مشهوری سنه له وان وه لقی شیخان ی شاری
قده داغ که شیخ عبداللطیف کبری وه شیخ عبداللهمی قطب وه ماموستای بهرزی
نهم شیخ عمری مشهور ی ابن القوه داعی له وان :

باوکی ماموستا شیخ عمر که ناوی شیخ محمد امین له فذنی حاجی شیخ عبدالرحمانی برابا که ضلیفه ی شیخ
بهاء الدین بوه له شاری سلیمان سکونتیان کرده شیخ عبدالرحمن له ولادی ذکورن نه بوه
به لام شیخ محمد امین دو کوری بوه شیخ معروف وه شیخ عمری ماموستای :

ماموستا شیخ عمر له سال هه زار و بیصده و لکی ی مجربا له شاری سلیمان آتوه ته دنیا وه
وه پاشی تمیز نزاوه ته بهر فزیندن له بزگرتی فوایا قدرانه پیروز وه کتبه دوره لمانه فویندوه
چه ده ستی کرده به تصرفی زنجانی وه باقی کتبه صرف بکوه دوره گان :

له ماموستا بیت فزیرن باوکه نه وه نده نازاری لکا که شیخ یارنی وابو له بهر فزیندن سه کوری
کروبو لقا که من وه ستم کرو به ده رزنی علم مام حاجی شیخ عبدالرحمان فزیرن به باوکه آمین
عارفت رایه وه ست هه ول قوه ته عزت واسر کوریت کرد به سلام (بهر) بده ره ده ستی
حول و قوتی خورا به لکوستیکی له پیدایی فزیرن بالفعل باوکه منی رایه ده ستی فذنی لکان
ده رزیا ی پنه و تم وه له کتبی (اظهار) دا که وتم پیشی لکا که وه ولله الحمد روش به روش
بهر چاوم له فویندنا روناک تر له بوه وه :

له بهر نه وه شیخ محمد امین باوکه ماموستا شیخ عمر زانا له لایکی پش بوه هه تا که له حاشیه ی که
تقریب المرام شرح تندیب هه به . پاشی نه وه که ماموستا شیخ عمر ستمداوس پیداکر ووم
باوکی وه رزی پنه فزیره . وه صبر به جبار له کوفین رویشتوه ته (ره ریاوا) در که رز قه ره داغ
له فذنی شیخ محمد نجیب ی نامورایان باوکیا فویندوبه ته :

له ماموستا بیت فزیرن مقدمه که (جمع الجوامع) ماموستا شیخ نجیب له قه ره داخا فویند
به لام له بهر نه وه که نه ورز علی ره وان بو وه تاقه ته ورده کاری نه بو له گل فذنی دا که آتمه وه
سلیمای وه که م تفکر م کرد له به عه شونینگی جمع الجوامع دا هه بوم که زهنم نه فوشه جا بو چاری
نه م نه فوشینه رویشتم بو فذنی ماموستا (ملا حسین) ی پیکه نزی مه رله نه وه له وه دوباره

ماموستا شیخ
باوکی ماموستا شیخ
فصیح خان نجیب
شیخ محمد امین
قاری بهر
پورن آتمه
کا که لایحه
نهم

دہ ستم کردہ وہ بہ جمع الجوامع وہ فضیلت نامہ وادوم کرد وہ لمہ برلہ وہ کہ باوکی کہ دہ وری تہ واکر
 ماموستا ماوہ فاتی کردہ ماموستا شیخ عمر لہ فضیلت مامہ شیخ نجیب یا تہ وادوم کردہ وہ اجازتہ
 علمی وہ رگرتوہ ہرچہ نہ بالضبیط نازنامہ سالی اجازتہ کی کہی بوہ بہ لام لہ سررہنی بہ لگہ وائے زاتم
 لہ دہ وری سالی ہزار و سیصد و بیست و پنج مورس داوہ رگرتوہ :

پاش اجازتہ وہ رگرتن ہر لہ مزگرتہ ہونانہ کہ گول کانکہ شیخ ماری یا دانیشوہ نہ وئہ شغولے ادارہ ی
 شونینہ کہ بوہ وہ ماموستا شیخ عمر شغولی مطالعہ وہ تدریس بوہ ہرچہ نہ لمہ تاریخہ وہ
 دنیا روش بہ روش بہ روہ پیرشانی زودیشوہ بہ لام لہ و ہر تدریس کہ موزور کردہ وہ
 شغولے تحشیم بہ عذہ کتیبی بوہ ہتا دہ وری گرانیمہ کہ یا نہ لہ سال ہزار و سیصد و س و چواروہ
 تا ہزار و سیصد و س شش لمہ دو سال دا وہ ضعی تدریس لہ سلیمانی و با تہ شونینہ کان تقریباً
 لہ دہ دا وری نہ ما ہتا گرانیمہ کہ بہ سرچوہ وہ متارہ کہ کرا پاش نہ م وہ ضعیہ نابارانہ کہ
 حاکم زرگار برون وہ تدریس چادیان کرایہ وہ پیامو مناسبہ لمانی محکمہ (دہ رگرتن) بہ اتفاق
 بہ ماعدہ ی ہونانہ و ماموستا نہ وہ خافضان حضرتہ تہ مولانا خالد کہ بہ خانہ قای گوورہ نہ شہورہ
 تعمیران کردہ وہ وہ ماموستا شیخ عمر یان ہینا لہ ویدا بہ امام مدرس دایان و زرارند ...

چاہ طلبہ ی علم لہ ہر مولانا کہ وہ نامت بوہ حضرتہ ی وہ گولی طالبہ علمی خاوہ ن ہتعداد لہ حضرتہ
 پے گیشتمی وہ اجازتہ یان وہ رگرتن وہ ہر یہ کہ لہ شونین نامہ زرارن وہ شغولی خدمت
 علم وریں برون لہ دہ وری سالی ہزار و سیصد و پنج و س دا ماموستا بستلہ ناسخی بوہ ...
 ہرچہ نہ کہ لہ سراجمہ ی دو کتوہ لمانی کرد لہ ہر طوہ نہ فضیلتہ کہی اسرہ تان ، بو چاری نہ کرا
 وہ لہ سالی ہزار و سیصد و پنج و چوار ی ہونانہ و ہ خانہ کرد وہ لہ گورستانی گورن سیوان دا
 لہ لای قبری باو کو مامہ شیخ عبدالصمان یا دہ فن کرا طالب شراہ و جعل العودس ماواہ

جناب لہ لہ ماموستا ہنجیر نہ م چہن شعرہ ی لہ لادانہ و ہون شیخ وہ فاتیانہ سیدہ
 وہ ک (بیدل) نہ لہ حریفہ کہ واسکنی باخی بول بول لہ ولت وہ کہ کہ بوسیکہ لہ زاعخی
 بوہ شیخ عمر نہ و سرور ی ریاضاتہ علمی وا لافت نہ ڈا تو کہ وہ کو لالہ بہ داخی
 لہ وروشہ وہ جس جنتہ نہ وڈانہ کہ چہ تو لم مانگرہ دا چہشتی سیدہ زور بہ دہ مانگی
 (ہنجور) عثمی نہ علمی ہالایہ نہ کی فاش باہر لہ دہ رونانہ نہ کہ راسیوسانی
 لم باغہ نہ کہ سالی وہ فاتی نہ وہ پرسی
 (گل) لہ ہرہ تاریخیمہ (ابن القرقہ داغی)

تالیفاتی ماموستا شیخ عمر رحلہ اللہ کہ لی زورن نہ وانی کہ من چا ووم بیان کہ و توہ نہ مانن
 یہ کہ م حاشیہ ی مدونہ ی لہ سر رتصریفی لہ لاعلی نہ مہ چاپ کراوہ
 دوہ م حاشیہ ی مدونہ ی لہ سر فریدہ ی جمال الدین سیوطی نہ مہ چاپ نہ کراوہ من نو کتہ م ہدیہ
 لہ ہدم حاشیہ ی لہ سر گلبہ و شہر ح چاپ نہ کراوہ وہ من نو کتہ م لہ لایہ ...
 چوارہ م حاشیہ لہ سر حاشیہ ی لہ عبداللہ شہور بہ عبداللہ بیرون چاپ نہ کراوہ وہ من نو کتہ م ہدیہ
 ہنجیم حاشیہ ی لہ سر گلنہ وں آداب چاپ کراوہ وہ من نو کتہ چاپ و ضطم ہدیہ ...

ششم حاشیہ مدونہ لہ سر گلہ بندہ وں بوردھان کہ چاپ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
صورتہ شہرحی مقولات تالیفی مولانا لعل علی قرچہ چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
ہشتم حاشیہ لہ سر رسالہ حسابیہ بہاء الدین عامل چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
نہم حاشیہ لہ سر متن و حاشیہ تشریح الافلاک چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
وہ ھدم حاشیہ لہ سر نظرلاب چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ

یازدہ ھدم حاشیہ لہ سر ربعی مجیب و قنظرات چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
دوازده ھدم حاشیہ مدونہ لہ سر جمع الجوامع چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
سیازدہ ھدم شہرحی اثبات الواجبی شیخ مہاجر چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام ھدیہ
چواردہ ھدم حاشیہ مدونہ لہ سر تقریب المرام شہرحی تعذیب الکلام نہ مہ برآ
بومصر بوچاپ وہ دوس فوری لے چاپ کراؤہ نہ واونہ بڑ وہ خبرہ ج اللہ زہ کے لہصر
وہ فاتی کرد وہ کتبہ کہ بہ ناقص لہرون ماوہ نہ وہ نوکھی نہ مہ حاشیہ لہ لام ھدیہ
پانزدہ ھدم معنی یک کذرائض دا کہ زور نافع وہ مضبوط وہ بے وینہیہ کہ گل شہرحی کہ یا
نہ م معنی و شہرحی مع الاحق نہ : چوتھی لہ پاش اجازہ ی من تالیف کرا :

شازدہ ھدم المنہل النضاح فی اختلاف الأشیاء بابہ اختلافی اقوال ابن حجر و رودی
وضطیبی شہرحی و قاضی زکریا نہ مہ چاپ نہ کراؤہ وہ نوکھی لہ لام اولاد ہذا
ھدیہ وہ لہ لام لہ لا و جہوں وہ لہ مہ کہ لیسہ مدرسہ سیاناد ، ہ لہ نزیکہ پنجویہ دا
صفر ھدم فتاویٰ فقہیہ کہ چاپ نہ کراؤں وہ نوکھی نہ لہ لام من ھدیہ وہ لہ گل باغ فتاویٰ
علما بہرزی و ولاتے ضوان لہ چوارہ جلد جامع و تالیف کردوں ان شاء اللہ چاپ نہ مہ

مستفیدین وہ مجازہ گانی مہرم مانوشتا شیخ عمر رحمانہ

نہم زاتہ وہ کو باسم کرد عومر لہ مطالعہ و تدریس و تالیف و ہرمانہ وہ وہ گل لہ کہ س استفادہ یان لہ
لہ ناو نہ مان نہ وانہ یان کہ اجازہ یان لہ فتنہ نا وہ رگرگت وہ مہ شہورن
یکم سید حسینی موکریانے ظاہر بوغنی کہ ماوہ لہ مدرسہ شیخ علاء الدین بو لہ پاشا روشتہ وہ
بو موکریان وہ لہ دہ درس ہزار و سید و پہنچ پنچ دا وہ فاتی کرد ؛
وہ م سید عبد الکریم بانہ لہ ہم لہ پاشا کہ مدرسہ بو لہ موکریان وہ صہر کرد وہ لہ پاشا
چج کردی لہ دہ در سال ہزار و سید و پہنچ دہشتا وہ فاتی کرد ؛

سہم ھدم لہ لاقوری ساقانی بانہ لہ لہ سوال نا نامہ بہ س وہ مہ لہ پیش اجازہ یان ماوہ فاتی کرد
چوارہ م محوری نہ م نامہ لہ ملا عبد الکریم محمد مدرسہ بیارہ کہ لہ ہزار و سید و چل و س دا اجازہ م و رگرت
وہ تالیفہ الحدیث لہ سر رسالہ کہ تدریس موفقی بودم وہ نوکھی وایہ ناما درم موفقیہم ؛
پنجیم لہ ملا محمد سعیدی صاحبی اجازہ ی وہ رگرگت وہ لہوی (سولہ) بوہ مہ لہ پاش ماوہ لہ
وہ فاتی کرد ؛

شہم لہ لاعتبات اللہ کہ لہ رگرگت و تے شیخ عبداللہ ھدیہ لہ مدرسہ و نامہ وہ لیسہ بہ رھیانہ لہ الحد
صورتہ مہ لہ لہری رئیس پاشا مہ اجازہ ی وہ رگرگت وہ روشتہ لہ (گل لہ) بوہ مدرسہ محمد آغا

کورس عباس آغا پنده در له تاریخ هزار و سیصد و چهل و شش شه و تا ایسته برده و امه ده تدریس له
 ده له حدس خود اوه که له اهل علم هغه ده یان له کرده ده اجازه یان له خدمتیا ده رگرتوه ؛
 هدهشم به لاسولی ته لاتی لهم ذاتہ ییش پاش به لاجوردی رئیس اجازه یی ده رگرت ده ماهه نیکی
 زوره خدمتی دین و علم له کا وه له تاریخ هزار و سیصد و هشتاد و دوں مجید اما یی له سه رگرت گوزاره
 پوشاری سلیمای وه له سه رگرت و تی نصیب و اموزاره وه نیسته به ریاسته
 نوهشم به لاصالح برانای به لاعزیزی پریس که نیسته له شار هلیج و امدریس و امام فرگرت و عاشقان
 ده هدم به لاجبدرهیم میرزای به رضی به که نیسته له سه رگرت و تی شیخ سلام ه له شارک
 سلیمای دا .

یازده هدم به لاسید عارف کورس شیخ ابوبکر بیه له نگه نیسه که له پاش اجازه ده رگرتن چرن
 سالی مدرس و امام خوزمال بو نیسته مدرس و امام له مرکز و تی اوقاف و له شار سلیمای دا .
 دوازده هدم به لاجبدرهیم چرستانی لهم ذاتہ له دکاتہ وه که اجازه یی ده رگرتوه له شیخ یان له ده درس
 تاریخ هزار و سیصد و چهل و پنجم به تا ایسته له شار سلیمانیه و امه شغولی تدریس ماده له له مرکز و تی شیخ ملاک
 بو پاش ده خانی مامور شیخ علی رحمانی که امه مدرس خائفه وه تا ایسته ده داس بو له سه رگرتن .
 لهم ذاتہ انسانیکی به لاده ول پاک و در زمان پاک وه له خلاق باشه که الله من شانله آمین ؛
 سیازده هدم شیخ عبدالکاب که له شیخ قادری سه رگرت جبرن که ذانکی عالم وه فاضل بو پاش اجازه
 به شغولی تصوف بو وه مستطاب جزیره و امال بو وه له ده درس هزار و سیصد و هفتاد و دوں مجید اما
 وه خانی کرد له سه رگرت جبر که ثوبی خوزمال بو له کاب .

چهارده هدم به لاجبدره کورس مامور به لاجبدره عبدالکاب که له ده درس تاریخ هزار و سیصد و پنجم و دوں
 مجید دا اجازه یی ده رگرت وه دکاتہ وه له درس بیاره و ابوبکر پاش ماده له روایت بو دی له ده رگرت
 وه پاش ماده له له دیوه روایت بو نظاره وه له پاش چرن ساله دکاتہ وه وه له دکاتہ که رده له دانسته وه
 پاش ده دکاتہ وه بیاره له خائفه و انبشت پاش ساله روایت بو خوزمال نیسته امام و خطیب
 له مرکز خوزمال دا و فقه الله قال ؛

پانزده هدم به لاجبدره کورس لهم ذاتہ له تاریخ هزار و سیصد و چهل و چهار اجازه یی ده رگرت وه
 له درس رسوله له قدره دافع بو به لاسی شیخ قادری شیخ حسین له پاش چرن ساله روایت بو دی
 (چو صدق لا) وه بو به لاسی شیخ غفور ماده خانی کرد ؛

شانزده هدم ملا عبدالحمیدی بانته لهم ذاتہ به که بو له هده لکه و توه کانی روزگارا وه له نویسن له ده
 عره یی وه خطابه یی عره یی و از رز به رز بو له مقدم یی (وه مجری) تالیف رشید رضا مقدس هده
 که ملا عبدالحمید به شیوه یی تفریط نسبییه تی له ویا هیزه قه لاس جوان وه رنه کورس لهم ذاتہ له پاش
 اجازه ده رگرتن روایت وه به طرف بانته وه روز به جوانی مع الاسف ده خانی کرد ره الله تعالی
 هده هدم شیخ محمد امینی (به ولانا وائی) لهم ذاتہ ییش له خدمت شیخ دا اجازه یی ده رگرت
 وه روایت وه بو ولاتی (خوزموره) له درس به صفتی به سخت وه خلافت شیخ بیاره
 مایه وه تا لهم به بنه مابو ایسته حالانام ره الله و حفظه و ایچنا بفضل و رحمته آمین

پہنچا ہوا ہم شیخ محمد علی خاں نے مزارتہ کوئی شیخ علی کوئی صاحب شیخ امینی خاں وہ لہ نہ تہ وہ ی
مہ لاد بویکی مصنفی چوری یہ کہ لہ رشقی حضرتی پر حضرت شاہویہ

دایکی شیخ علی خوشکی شیخ عبدالرحمان و شیخ امینی قمرہ داخنی یہ وہ دایکی شیخ محمد خوشکی صاحبی
نہ مزارتہ لہ تاریخ ہزار و پینصد و بیست و سی ہجری والہ سلیمان لہ دایکی بوہ بہ مندی لہ
مرگہ وی خدیانا قورنانی ختم کردہ وہ کتبہ و درہ کانی خونینہ جاہ سن کردہ بہ علم وہ صرف خودی ہدایت
لہ مرگہ وی خدیانا خونینہ پاش نہ وہ کہ لہ و پاشہ سرکہ و تہ غالباً خونین لہ خدمتی مرحوم شیخ جلال
برای شیخ نجیبی قمرہ داخنی دابو بہ تا پاشہ گہ لیشتمہ عبداللہ مرزی وہ گلندی سترہ و کاتی
لہ خدمتی ماموستا شیخ عمرا وہ رزی لہ خونینہ ہر والہ خدمتی شیخ جلال شہ استفادہ ی نہ کرد مرحوم
ماموستا شیخ عمر بہ ہوں نہ و خدمتہ تیمہ وہ کہ لہ گل نہ مالا بوی زور زور مساعده ی شیخ محمد نہ کرد
وہ زور اہتمام بہ تعلیم و تربیہ ی نہ کرد بہ راستی نہ ویش خوبی نہ لہ ساعی بوہ وہ حاشیہ کانی ماموستای
نہ نویسیم وہ وہ کہ لہ نہ ہوں بورہانی نہ گل حاشیہ ی شیخ وہ حاشیہ ی پنجویہ داندسیم وہ
وہ تقریباً اہرام خدیانا ہندسہ نہ گل حاشیہ ی نہ مزارتہ اندسیم وہ وہ علمہ کانی خونینہ لہ خدمتی
ماموستا شیخ عمرا اجازہ ی وہ مرگہ وہ بہ ہوسری لہ مرگہ وی خدیانا دانیشت وہ مادہ لہ نہ شفوی
تربیس بوہ : وہ نہ مہ وہ خدمتہ وامی کرد بہ تا وہ خانی باپیری یانی مرحوم صاحب شیخ امینی خاں
کہ خلیفہ ی حضرتی شیخ بہا الدین بکر وہ پیادیکی عالم و صالح و واریع و خانہ دان بوہ وہ کہ لہ مرید
منوی مسلمان و اخلاق باشی بوہ نہ مزارتہ لہ سال ہزار و پینصد و پنجاہ ہجری را وہ خانی
کرد لہ عمر یکی زورا کہ بہ ہوں بہ تعوی وہ خدمتی ی را بارہ

پاشی وہ خانی باپیری لہ بہ نہ وہ نہ شیخ محمد لہ زانے خدیانا یکی خواہن ہستاد و طرح بوہ وہ لہ دکاشیہ
وہ ضعی نہ لاد و مرگہ و ست روش بہ روش روی لہ کرنی بوہ داخل نہ سکہ کے قضا و ست بوہ وہ
پاش تعوی طلب و امتیٰ تعیین کرا بہ قاضی محکمہ شرعیہ مادہ لہ لہ ہجیرا جا لہ چہ چہ مالا جا
لہ کر کوک جا لہ شار سلیمان دا وہ پاشی مادہ لہ لہ شار موصل دا و بارہ لہ شار سلیمان دا
قضا و تہ کرد پاش نہ نقل کرایہ وہ ہوش سلیمان وہ پاشی چہ ن سال لہ لہ حضور مجلس تمیزی
شرعی بغداد پاش چہ ن مانگی نقل کرایہ وہ بہ قضا و ست بوہ سلیمان وہ لہ ماریخی کہ سال
ہزار و پینصد و ہشتاد و چوار ہجری لہ شار سلیمان واقظیہ :

نہ مزارتہ لہ مادہ ی قضا و بنا کہ لہ خدمتی بہ علم و تعمیرات دینیہ ی شار سلیمان کردہ پیوستہ
بہ رسالہ لہ باشی تہ رجہ ی کردہ وہ ی بکریہ

بہ روا چہ ن نو سزاویکی ناسک و بہ ہوسری ہدیہ :

بیکہ نہ تفسیر حضرتی رحیم بہ کوری

وہ مہ نہ ولد نام لہ بہ کوری

سہ ہم قدر ہنگی بو زانے کوری

چو ارہ مہ تہ رجہ ی بعضی نہ کورک بہ کوری

پنجیم مرحوم ی ادبیاتہ ملکہ عبداللہ بیوش کہ مہ رہیم شہ شہم تہ رجہ ی شیخ مورخ نووی لہ بہ عمرہ

نه مانده هم چو پسر اداون ده گلی استفاده می علمی و او به تاریخچه لم نوسر ادا نه کریت ستر نام
 نوسر اوستی بهیم یانه ده کومیدیم وایه برده وری واکا تویش گلی استفاده له علم وفضل لم زانه بکری
 وه زورش یادو تقدیره لای نه وک سانه که خاوه ن وهدان و خاوه ن نه صافن :

ده نیمه بیجگه له وه که سوپاس مان به راه به اعماله لم زانه پیشی که شنه کین هر روا سوپاسیگی مخلصانه
 تقدیس دو برای هدان هر رری فولکده ره وشت پاکه نه وک برینین له شیخ احمد وه شیخ مصطفی نه کین
 له بر نه وه که اخلاق وه آرب وه ره ووشن پیادانه لم دو برای گلی کومرک وه یارمده خدمته لمانه
 جناب شیخ محمدی کرد خندا هم مولانیکیان به خودش وه سر به رزی بترشینی :

به مناسبه لم باسه وه چن شعر لده غزه له نوسه وه که جناب دلامه صوری بخود له لادانه وهی مردم
 حاج شیخ امین خال دالوسیدی تی : نه آیت

نه لای دیده تا که می ناگریو ناگری عبرت که حاج شیخ امین خال له نارادانه مازانی
 به دوری خوی نه وایه می دوچار دیوره ضعی غم کرد خندا روتبهی بوله ندکا روحی نه وشادوبه صفت
 که هر لگیر اجزای له بوی غمته ره شتی سه رقه بران له بهر گرمانو قور پیوانو واولاو غم شاماتی
 که سالی رطقی نه مرشده لم پرسی له پیری عم قیل همه صروفی چه وهری لم آیه نهی کردم شراتی
 له سورهی دانبیاء، تا اصلحین، آیهی وادخلناه به تاریخچه وه فانه مشعره (بخود) حروفاتی
 (وادخلناه له جنانه من الصالحین)

۱۴۵

بیجگه لم شماره طالبانه که له خدمتی مردم مایه شیخ عودا اجزایان وه رگرتوه گلی نه هله علم له
 خدمتیا وه رزیان خوننده وه استفاده یان کرده به طایفه سال یا زیاتر یا کم تر وه کو مد لاجینی
 وه مد لاجیدی شیخ الاسلامی بانه کوران دلامه صوری کوری حاجی ملا علی اسلام بانه وه مد لاسید عبدالمکرم
 هویه می وه مد لاجید امین سپهریزی هم ورامس وه مد لاصطفی کوری حاجی ملا رسول وه مد لاجید کوری حاجی
 ملا رسول وبلثه می وه مد لاسید غضنفری حاجی مامندس که چه ن سال ه مد لاجید کوری حاجی ملا حسن ه
 لشاری سلیمان وه نیمسال که به زار وصد وده شتا و چهارم مجری به لگول به ملا مصطفی حاجی ملا رسول
 به رودا له وه وری چه شتی رمضان وه فاتی ن کرد رحوم الله تعالی وه کومرک مد لاجیدی کوری مد لاجید رحمان
 وه رمان کورت وه کومرک لاسعروفی خاوی له که امام مزگه وده عرفان افندی به : ده کومرک لاشیخ خالری
 کوری شیخ احمدی شیخ یوسف که مزگه وده که می له نزدیکی خاوه قادیان وه کومرک لاجیدی به لاصالحین برای حاجی
 مد لاجید ملا عثمان وه مد لاصطفی بانه کورس وه مد لاجیدی نظاره می : ده غیره نه مانه یش که باسیان
 قول نه کیشی :

به مناسبه بهی ناوی مرگه وده عرفان ه وه کومرک بهرم مایه شیخ عمر ذریویکا زورم قسم له خدمته له لاجید اللہی
 مد شمد به عرفان تشریح نجوینم مد جان نه بو له نه نجما را ضعی بوم به سماعی وه رزی مد لاهادی بیسارانی که نه و
 له خدمتیا تشریح الافلاک نه خوننده ذریوی تصادف له سه رده رزا مد لاهادی هدهی پرسیاری کوی نه کرد
 له عرفان وه عرفان لو پرسیارانه زور ملوک نه بو وه بنیش فوراً جوابه سوالکانه مد لاهادی م نه وایه وه جا
 عرفان به هوی نه حاضر جوابیه وه زور مهره بانه له گول مازور بو وه ذریوی بهیم به هوه وه رزی تشریحیت به لیم
 لداق تشریح وه گلی استفاده می ریاضیاتم له خدمتیا کرد :

قیافه و خورده دوشی ماموستا شیخ عمر رحمة الله و طایفه

ماموستا شیخ عمر انسلیک بالابره ریشی سیاجوانی مورثی و ناوچا و پان و ده ره مگ سور و پسی و هفون گرم بو
پهتا زور و ور و بوشییه نه وه له سیای زیاتر دل شاد نه بوی :

پیاوی قسه نرم و هره بان و هه به حیاد شرم و هه صاده کن تراضع و هه به نه ب بو زور کم دو بو
قسه له گه لانه کردایه مگه ره بهستی بیوانی نه ناقسی نه وه کرد :

نه گه رماوه نیکی زور له فخر تیا بوشییه نه نه زانی نه م ملایه پهتا باسیکی علمی نه کاتییه نه پیشه وه
هون به علم و ههونه ریشان نه نه دا و هه باسی که سی نه وه کرد و هه غیبهت له و هه دانیاهه رام
بو بیجگه له وه که عودا هه رامی کرده هیزی تخریر و هه نویسی گله بهرز و بالاتر بو له تقریر و بیانی
که وه سی نه دایه قهلم وات نه زانی نه و هه صلی مکلاسه نه و نه یکی روزوسی کتیکه له بهر ره ستیایه تی :
ال ماشاء الله قهلمی تره وان بو و هه له تحقیقات زور به انصاف بو هه ره که سی هه ترا ضکی بگرتایه پیش
ولی په نه دا نه گه ره وانه بوانی هه دایه نه گه ره و ابوابیه له بیره که سی هون لای نه دا :
مادهس چهار سال له فخر تیا بودم نه م بیستوه قسه یکن تاثیرین بهیسه که له طلبه کانی فخر نه بلت
نه گه وره نه بچوکنو

په همیشه دل لسانی پالی بیه نه نا بو علم و زیاده فضیله و هه انانی زر نه مل بوانی مادام چه دن
روزی له فخر تیا بوانی مملکی نه کاتیه سرسی و نویسی و هه شت له بهر کردن و هه مطالعه کردن
و هه نه گور به انانی شیکو شه ر :

زور فغانی بهر بهرچی ده نسی بواجی مگه بهرگ و پوشاک و هه له فوارده مانی پیسه و هه نه سیاه
و هه هر نه دعی ران بوار دانی به لایه وه مهم نه بو

و هه زور سخنی نفسی بو هه رچی شک بهر دایه له گه ل طایفه کانی شریک بو و هه بهشی نه نارون
و هه نه غلب شه دی سه شمه و هه نه مانه هه چهره سی فخر کلان و هه میوه سی تهر یا ووشکی بو نه همنان
و هه دانه نیشته ناقصیه سی بریم یا نه فخرینده وه هه م نه هه بهر وه رودوسی نه گیر مده
شه وی نه شه ته کی شیخ قشرفی و انیشته و هه نیم شیه و هه شیه مان کرد به فخرینده و هه
دقصیده سی بوریتیه ، کاتی گه شته نه و شعره که نه لیت

و نابت ایوان کسری و هه م نصده کشتل اصحاب کسری غیر ملتئم
له گه ل له فخر (منصده) را چرا که مان بو به دولت و هه زور تعجب مان کرد له م
ریکه و ته و هه دامن نا به یادسی معجزه سی هه حضرت صلا الله علیه وسلم هاضم فخر محمد شالی
له م صلبه که را حاضر بو نارسی له مانای فویان له پیا نیکیان هینا بو چهره که مان :

ماموستا شیخ عمر انسلیکی دل صاف و هه خاوهن روح بو
و هه لیل له سر نه م مقسده چه شته به کم لسان به صوصبه سی نه م زانه دلی روسی نه کرده مجبه ته
دی و هه علم و هه له آره روز دنیا دور نه که نه وه و هه م هه ره که سی له فخر تیا مایه و هه بو فخریندن
به باره نه بو و هه به قیصال علمی و هه که دست شه بهم نه و که سانه که له فخر تیا اجازته یا و هه
و هه رگرت هه مویان له تدریس و هه له فخر نه علما موفقی بون چواره م نه م زانه زور لاری
که فواند له نه هلی دنیا و هه له بهر نا چاری نه بوانی تیگه له نه وه کردن و هه لیل پنجم

نہ یہ نہ ذاتہ بہ قطع ووضی ضوی زاہد نہ وہ کرور یا تدریس یا تالیف یا مطالعہ یا اجازے
 شگھلاتی مسائیل نہ نویسیہ وہ حدتا لہ ماوہ صغار سالا کہ تم خدمت تیا بوم نہ نیا روجار
 چا ووم پے کہوت کہ دستہ شہتہ دانہ گدل طلبہ کان بیتہ وہ رہ وہ بوسارا وہ رابوارک
 بہ تکوہ رانماہ شغول بو بہ لے نیواران پاش عصری روزی سہ شہ م و جب نہ روشت برید
 صاحب شیخ امین یا بر زیارہ تے قبری باو گو دایلی لہ (گروں سیاں) جادہ وام لہ سر
 نہ م شیخ لہ انسان خا وہ ن روحہ وہ نہ بی نابی روع و علم، نسبت بہ اہلی رین
 وہ تصوفی راستی احترامات و اکرام نیشان نہ را: وفضل علاقی قلبیہ لہ خدمت
 مدرسہ شیخ نجم الدین رازر بو:

بودہ لیل نہ شی لہ سر روحیت ناموستام روزی نہ لاصہ سعید کور صاحب ملاحظہ صرح کہ
 کہ لہ لای نمانہ صوفید لہ خانہ قدا کو تو پر لہ عجزہ لہ غزری خانقاہا توش (صرح) بو
 وہ بی ہوش کہوت نیمیش خستمانہ نام ووجہ وہ بہ چوار دست ہیمانہ وہ بر عجزہ
 مدرسہ لہ دکانا ماہو شیخ عمر تشریف کات فریوں نہ وہ جبہ نیمیش قضیہ کہان عمر زگر
 صاحب شیخ کاتہ راستہ رس کہم سہ نہ وہ بی سہ راضونیدہ وہ کہ امام احمدین حنبلی فراتہ
 لہ سند صوفیا قطع کردہ لہ امام علی رضای کوری امام موسی کاظمہ وہ وہ بریتہ لہ نہ نہ
 حدثن ابی موسی الکاظم عن ابیہ جعفر الصادق عن ابیہ محمد الباقر عن ابیہ علی زین العابدین
 عن ابیہ شہید کہ بلا عن ابیہ علی المرتضی قال حدثن حبیبی وقرة عینی رسول اللہ صلا اللہ علیہ
 قال حدثن جبریل علیہ السلام قال حدثن ربی لعلی سبحانہ و تعالی قال کلمۃ لا الہ الا اللہ حصن
 من قلعہا و دخل حصنی و من رخصل حصنی ارض من عذاب:

کہ نہ م سہ نہ وہ صوفیدہ وہ بہ سہ ریا فوراً نہ لاصید چاوی کردہ وہ وہ زرگار پاشی نہ وہ
 چن وہ وقت لہ لاس فہم بو وہ پاش نہ وہ کہ لہ لاس روشتوہ تا ایستہ نہ م بیستہ
 نہ و تارارہی توش بو بیتہ وہ والحدیہ:

واقعہ مشورہ کہ حضرت قی امام علی رضا گمشوہ نہ شاری نیابہ مشور بہ ضران
 سلمانان کاتون بہ استقبالیہ وہ وہ داوان کرورہ لئی کہ حدیثیک لہ (حدیث حضرت صلا اللہ
 نقل بل بو بیان وہ تبرک ہدن بہ بیستن نہ ویش نہ حدیثہ بی ہوسنہ وانہ وہ روایت
 کردہ وہ مشورہ کہ بہ رکس خا وہ ن اجازہ بہ سر فی دارا بی صوفیتہ وہ نہ و فی دارہ
 بہ بندہ خودا زرگار نہ بی وبالفضل ناموستام صوفیدہ وہ وہ سورس بو وہ اجازہ
 را بہ پیش لہ سر صوفیدہ وہ ہسہ راضیارا، وللا الحمد للمنة والفقير الکریم
 روزی تشریف کات بہ جوہ فریوں نیمشہ ول ضرما لہ سر کہ کو کہ نہ عہوش خانہ قراگہ
 کہ کہ شہ کرم کہ بہ رورہ سقا بو نہ م شکانڈن وہ نہ م راضیہ نہ کہ نہ بی تعبیر چن بی
 ووتہ جاقوربان خدوی وا روشن تعبیرانہ وہ بیوچہ دیارہ کلاہ شہ کرہ کانت
 نہ نداعی علوی وہ شیخی آسانیان نہ کابہ تعبیر و تحیر بر طلبہ کان وہ بیان نہ را
 شیخ زور تعبیرہ کہ نہ حدیث کرد

دوڑی تشریح ہنسیہ صوبہ اولیٰ کان قسبہ یانہ قیدی نہ کر کے فرجی نویسیہ تی کہ سر لفظ
 والسلام لرجلہ والصلوة والسلام علی خیر خلقہ محمد والہ اجمعین نہ وقیدہ نہ یہ (من فروعیات تقلید)
 فرعون بابی چہ نہ کن عمر زمان کر باسی معنی نہ وقیدہ نہ کن رہ نگہ نہ کر بوسبہ بین
 نہ وہ فرعون بیٹہ ولہ صوابہ خدمتی فرجی کہ لیتیم کہ معنی نہ وقیدہ پر سیارم نہ کر
 نہ ویشی فرعون من فروعیات تقلید صلہ والسلام وہ (یانہ نہ میں بون حضرت لہ اولہ کما
 فروعیات کہ بہ تقلیدی پیغمبرانی پیشو پہ مدابسی ، مانای نہ یہ ہر چہ جیوں پیغمبران لہ چھما
 اصولی وین را وہ کہ یہ کہ وانہ بہ لام لہ اولہ صلہ والسلام فرعیہ دا کہ لہ چھما گہ لہ پیغمبران تا ہی
 پیغمبران پیشی رہ مانہ ضوایاں ہون نہ لا پیغمبران پیشی حضرت موسیٰ لہ اولہ کما تا ہی تورات
 ہون کہ حضرت صلعم علیہ وسلم ہر مواہکام فرعیہ کانہ دینہ کہ کہ سر بہ خون بوضو
 وارد ہونہ وہ تا ہی کہ س نہ ہونہ لہ اولہ چھما نا :

ماموستام نہ وہ نندہ لطفی لہ گل ما لہ نہ خوشینی وہ فاتیما لہ اغایت عمر زری کر بو با جواب بیہ
 ہونہ لاکرم بیت بوقلمنت نہ ویشی فرعونوں وہ فیلہ شتی وانہ کہی نہ رسم نہ کہ بیت
 وہ ہم وضع من بین توئی ہماخی بیت من نہ قسم لہ اغایت بیت : واقعا من بدل
 راض ہونہ بہ وہ نہ کہ ہونہ اس لہ نہ و زرکار لہا وہ من ہم بہ قضا گیرہ وہی نہ ہر بہ لام اللہ حکم
 لا معقب حکمہ :

پاشی وہ فاتی ماموستام کہ لہ وہ ضت لہ صوابہ فزنی کہ لیتوم لہ ہر وہ جہہ لکانا بانگی کر دوم
 وہ زری فرعونہ ہم لہ کتبہ مواقف وہ بالعموم نہ دکتبہ نہ ہر معنی از باطلی روحی و لفظی
 نہ ہل و نہ ولان ہاوشا شیخ عمر

ماموستام شیخی ہر ہم سنی عالمی ہونہ یہ کہ کم صلاوہ فان خوشکی شیخ جلال سیتہ کے کہ
 لہ شیخ کانی چہ رہ یہ لہ ہر رہ ہی دو کو رو کچکی بو شیخ الورد و شیخ عبدالرحمان وہ بچیان
 دوم رحمہ فانی لہ شیخانی قدرہ داغ نامورانی ہونہ لہ ہر رہ ہی کو رو کچکی بو کال الدین
 وہ نعیم خان سہ ہدم فاطمہ خان کچر ملا محمد وہ سقا قادر ضلیفہ شیخ صام الدین وہ
 ساکن ہلچہ لہ ہر رہ ہی کو رو کچکی بو نادی (بابہ علی) ہ نہم کو رو علمی تہ واو کو رو
 وہ نہ لایکی مناسبہ بہ لام لہم آخرا داخل وہ وروی تہ رہیہ بو وہ ہونہ ہر معنی تہ ہانہ
 بیٹہ لہ لہای سلیمانہ وایہ :

ماموستام وہ ختی خون ہر لہ فانی ہونیا یانی خانہ باوکیا وانیشتبہ ہد تا نیم لہ فزنیہ
 لہ خانقاہ دام زرای پاشی نہ وہ لہ سال ہزار و سصد و چل ویکہ را خانوکی روفا بو
 لہ ہر رہ ہی خانقاہ نہ وہی بہ بیع کرتی بہ وہ وری سصد و سکی روپیہ وہ گہلی خشتی
 کاٹی کرتی وہ وہ ستی ہنسیہ سر نیمیشی یانی مستعد و موقوفہن خانہ قاک
 یارمقی وہ مستوعمالہ کمانہ را وہ بہ ماوہ لیکگی خانوہ کہ مان تہ واو کو رو بیٹہ پیش
 شیخ عبدالرحمن کوری ہر و لہ رو خانوانا سیر یا فورا نہ و نہ وہ یہ پاریزا وہ ہونہ بن
 وہ خود اب ہرہ بانہ خون چہ زانی خیر و احسانی ماموستامان ہداتہ وہ آمین برصتہ انہ ارحم الراحمین

بروینده سه رباسی ختم

من و هفتی صفا له پیش اجازه ده رگتسا له گل شیخ صدیق کوری مرصوم شیخ عارف وا اتفاق مان
کرد بول سه سر نه وه که پاش اجازه بروم له ونه رگه جاره، ا و اینشم :

هده و اسالی پیش اجازه م سه فزیک له و بری سیروانم کرد له و سه فزا نه رگه جاره م
چاپه که و ت :

ده له م سه فزه بول وه که شیخ بیاره ترویشته بو بقفا وه له بقفاوه رویشته بو سوته
بو دیرازور وه حلب بو چاپه که و تن بریدورن سوته فزانی له م سه فزا زوری په چو هتا روشی
زور له دوری شیخ بیاره ولم ملول بو وه خطره له وه م له کرد که شیخ نه مای له م روه وه ولم زور
ما جز ماموستا شیخ عمر فزونی بوجی و اعجازی منیش قضیه که م عمر زور کرد له ولس فزونی
له م خیلاته نفس له یه و س که تو مبتلای په ریشانی بی من به باوه رر ختم وانه رانم که
شیخ زور عومری رر نه بی وه تو زور استفاده له صوصبه ته شیخ له که ی به لکو تو پیر بی
له و س شیخ وه فانی بجا سبحان الله هده وه یا ده رجه :

چاله و روزانای بیتم که شیخ که راوه ته وه وه که ایشوته رگه و رسته، له بری سیروان
که له م خنبره م بیت یختم وه رگرت له ماموستا شیخ عمر وه له رگیس احمد برنده وه رویشته تا احمد برنده
وه له دیوه شیخ عبدالوهاب کوری شیخ قاری نه رگه جاره له گل مامات تا نه رگه جاره شوی
له به واری نه رگه جاره کون، مامه وه به م س بی رویشته وه له سیروان، په ریمه وه نزیکی
م غرب که ایشتم به وه راوی چه من رگه رادلی، له م ویا زور ولم ملول بو که تا شام کرد مقدری
ره فیه کانی شیخ له به ره و فواره ی دمه میان زور ایدم که م وه وه رکه و تن وه به شوی نه وانا
حاجی میرزا رحمت الله طالش ره رگرت وه شیخ بیاره ش ده رگرت به راستی که
چا ووم به شیخ که و ت وه کو عومریکی تازه م بو ماتی وه کاول شادوم وه به فزه ته که ایشتم
وه زیاره تم کرد وه له گل یا که راه وه بو ماتی سید محمدی کوری سید عبدالله ی مولدس له چه م
رزقمان، سلام وایه له حیاتی فزیا سه عانی نه وه نده فوشتم نه دیوه :

شده له مالی سید محمد بوی وه بو سبب من له سیروان په رینه وه بو هلیجه وه له دی
کوشی عبدالمحمدی عارف له یا نه ژاله لامان وانا قوه لقی مان کرد له بهار رویشتم
بو که نه سوره وه له و س شیخ لای وانا چای فواره وه وه بو سواره رویشتم بو هلیجه
له مزگوتی پاشا را شیخ بو به بیوانی شیخ عبداللطیف پاش روشی له هلیجه وه رویشتم
بو بیاره وه چه من روشی له بیاره مامه وه جا که راه وه بو اسلیانی :

م به یس نه م بو که له پیش اجازه که ما وضع نه رگه جاره م چاپه که و ت بو وه زور ولم په رابو
به تراضع و اخلاقی شیخ لکانه وه له سه رنه م اساتنه وه له سه رتصویب شیخ بیاره قدرار
وانیشتم نه رگه جاره م وا :

چا پاش اجازه ده رگرتنم له دوا زده هدم مانگی شعبان و اسالی هزار و سیصد و چهل و یکس هجری را
له شاری سلیمانیه وه ربه هلیجه تر که وتم بو نه رگه جاره وه ماعبدالقاری خوشنوس بالیانی
که له مزگوتی شیخ محمد برنجی را نه فونید وه قاضی میرزا نه فونید به حسن طقت به من له گل مامات

به قسود نه وه دلام بخونين همدوا سلا محمد کورن صوفی کریم په گه مديانې هنکې زني، سولشې مات
 وه روښتېن بد هېلمې وه له هېلمې رالم مژگه وتې پاشا بويې په (ميوان) جا رام سپارد تالودي
 نه رگه جاره وه سلا امين کورن ده روښ عبدالرحيم ودلاغي سوارې بوفوم وه ودلاغي ماري
 بد اسبابه کانم هينا وه روښتېن بد (نه رگه جاره) کورن شيخه کان وه نه همل دي ماتن
 په استقبال مانه وه وه په صورت واپه نيم وه بد صفت مدرس وه امام لودي دامه زرام
 وه دل خوشيکي زريان دامه وه په نوي که نه د شونيم په مالي ضم نه زاني

دي نه رگه جاره په شيوه اطعام طعام له ده مسالده وراوه په باپيره گوره مشايخ
 نه رگه جاره وه په رجه شونکي ديم وه په ناوه بهلام چونکي شيخه کان په قناعت
 فير يون وه هنکې ديهاتي اطرافيشي زور خدمت يان نه کرون به تايبه نه خدمتې مالي شيخ
 صديت يان نه کور رابدارونه سلا وخته زور خوش بو

به تايبه نه هنکې اطراف نه رگه جاره يان هنکې قاره مانه وه په رود غلامي وه عامه شرف
 وه عاره بان وه به شې پيرک نه لوبې نه رگه جاره يون وه زور خدمت يان نه کور ديم
 وه کيتب خانه نيکې سلا عبا يان بو وه کيتبه علمه کانې مرصوم سلا قنص نه ورو له هنکې
 (کارگروه) ورا بو په مدرسه نه رگه جاره يه که له کيتبه کانې سلا قنص نه کورن وگلنوب بورگان،
 به که به حفظ خوشي خورې به مرونې حاشيه مرصوم هاجن سیده حسنې چودس خوشي کرابو :

له پاش مانگې رضوان گه له طلبه لدم لاولاوه ماتن بو نه رگه جاره وه ده سمت مانا کور به فونيدن
 وه له توفيق خوداوه زور موفق بوي مشايخ هم شت که س طلبه گرو بونوه يه که له دانه
 نه لاهم زاهد کورن مرصوم سلا مصطفی رباطي بو يه که له دان ملامحمد امين هنکې ده شتي دره
 (سويدي) بو وه يه که له دانه شيخ عبدالوکاب يه که له شيخ قادر نه رگه جاره بو ؛
 سلا زاهد فريده نه فونيد سلا محمد امين عبداله يري نه فونيد شيخ وهاب سيوطي نه فونيد
 وه سلا عدالت درن هشتاوس قاض نه فونيد ؛

له وکات من له نه رگه جاره دامه زرام شيخ عبدالوکاب له اباعبيد نه فونيد به لام مانه وه
 به نه رگه جاره له سر نه ساس نه وه که حاشيه ابو طالب له سر سيوطي بخونين نيش
 اعتذارم کرد له تدریس حاشيه ابو طالب به چون معذره ته يه کم ووتم له م حاشيه زور
 گرانه معلوم نيه من بيزانم ورم نه که من بيزانم که به زه صحت خا نه به چونکي زور باسي
 منطقي وه فلسفه في تيا به ستم هدم نه که رتو خا نه بين وه ختي زوري نه وې نه به به پوي
 تفره وه زور باقی فخر کان نه ویشې هم اصرارې کرد له سر فونيدنه له م حاشيه ناچار
 نه بولم کرد ؛

پاش چون ده زور زورې له سر ده رزه که گه له نازاري ولم بو وه دوسي قسه نه زره وام به ابو طالب ووت
 پاش نه وه روښتم له شونې خونا نوستم له خدوا چادوم که ووت به پاشنيکي مالا به زور ضعيف راوه پاش
 دلام وه ووت نه رس ملا کریم کو بوجي قسه به من نه لبيت ووتم تو ابو طالب ووت به نه
 ووتم نه بوقست په نه ليم که نه م حاشيه نه نوسوه له سر له م کيتبه که له علمي خوه به لام

ادعای بحثی منطقی و اصول و فلسفت از ضمیمه نه گزیده شد تا در کتب ما بر زبان نماند و در آن گزیده
 در کتب ما که این فقهی کان حال ما این و نه به بهی دل نشان و در نه نه به بهی و نه به بهی
 سوره و آنه رانن من شمیم بود نه و نه قسم به نه لاین مع آنه من شمیم نیم و نه نه بهی
 سخته تو جامع تم و تم چون و تو من اساس ضمیمه (کفری) م هم تبولیم جاری زوار
 که ایران نه و نه بو عتبات نه چون و نه فوارس (کفری) به و نه بهی بود من که گل نمانا
 رویشتم بر سر بر نه و زوار نه که دیا به کیکیان مانگی کردم و تو روله توصیف و تم به شمیم
 و تو و نه به که گل نه بو عتبات و نه نه ت کم به کورس خدم و نه نه ت نیم به رهنمودن نه تا
 نه بی به بیاد نیت بوی و نه سوریت و نه : منشی که گه لیا رویشتم بو عتبات و نه دور که لینه و
 بو و ولای نه وان و نه ففلا حتمیه مدرسه و نه خدمت کردیم هه تا بودیم به نه لا و نه من قطع
 شمیم نیم و نه نه به به ضمیمه نه دست به نه و نه :

که ضمیمه بود و نه به به سرم سویرا لم خدمه هه رچین خدمه با و نه نه به لام قسم که کف
 زور به جی بود و نه بو عتبات نه خدمه که پاشا نودخته دیوانی ابو طالب که نه شهرد به (کلمه)
 کریم که مقدمه که یا نوسرا بو مدرسه کان بویان ساخ نه بود نه و نه که (کلمه) ضمیمه کوی به بعضی کس
 نه لاین هدای و نه بعضی نه لاین کاشانی به و بعضی نه لاین اصفهانی به و نه نقیان کرد و نه
 هه جبار نه ابو طالب یان پر سوره تو ضمیمه کونیت نه ویش و نه کی جواب دا و نه نه و نه ...
 من ز بلاد کتفم چون کلمه نه هه لای و نه کاشانیم :

نه نه لیش به رهنمودی خدمه که من تا سید نه کاشانیم و نه لیش و نه کاشانیم :
 بر سرم و نه قطع به نه و نه به نادر ابو طالب نه م و نه که گل سعید کرد که گل شیخ عبدالوکیل
 نه و سیوطی و ابو طالب به دوت و نه عبداله برزی و گلبنوی آداب و نه چن شتی تریشتم
 به ضمیمه نه و س رویشتم بو خدمت شیخ عمر که سلیمان نه و نادر کرد و نه اجازه ی و رگرت
 به راست ان نیکی عالم بو :

سالی پیش نه و نه که من بروم بو نه رگه جبار به ره سخی نه و نه که شیخ صدیق کور شیخ معروف
 عالمه نیکی بو خاقون مریم نادر کچ شیخ احمد زه رره لیکاون که و نه خدمت زردانی و خدمت شیخ
 احمد کور شیخ معروف بو و نه پاش و نه فاتی نه و شیخ صدیق ماره ی کرد بو و نه چن
 نالیکی ل بو به لام خدمه خاقون تویب ی کچ مدرسه هه رزه نه شیخ نجم الدین ماره
 کرد بو و نه که من و نه منی اقتصادیان باش نه بو نه ما و نه کو بیانم کرد به هوی خدمت
 منوبینی اطراف و نه رابو اردنان باش بو و نه طلبه کان نه لاین مای شیخ صدیق و نه
 و نه مالی شیخ قادر و نه شیخ احمد ماس شیخ صدیق و نه خدمت نه کران :

و نه منشی به تایب نه که مالی شیخ صدیق و نه خدمت نه کرا و نه بیانی و نیواره نامم بو
 نه که تا ما و نه چن مانگی به م نه و نه رابو ارد و نه که پاش نه و نه مدیلم نه به نه و نه بو
 که شان نیم و نه خدمه جگه و رگه نیکی تایب تم بهی لم خدمه و نه پاش به به شیخ ساره
 کرد نه ویش فزیروں جبر بکه به لکه نه لایک و نه که کسی هه لکه و نه کجکی پاشی به ماره ی بکه

پاشی ماده فی لرم
 پر سیار و رادیر کردن
 من به شیخ نه لاهدا
 زادام له دوروه
 لا بتوبو بیا ره
 بو فخرتی شیخ وه
 له وی باسی مستله
 شری پینانی بوین کردو
 قدرارمان دابو که
 خوشگی ملا احمد
 ماره بکه ن بدم
 له سر رستم قدراره
 شیخ به فضل صوما
 ستم کاغزه ی بوین
 نوس بو سرگه خار
 منیش پاشی کاشی
 نامه که رویشتم
 بو بیا ره وه که وی
 له بر صحن ده لیلی
 ستم مطلبم رخصی
 کرد وه کاشی وه بو
 سرگه جاز

غیر سدرت شیخ (ماده جلاله کلام مریه سدرت و توفیقاً
 الهی و حق و وقت فایده حق معین و مدد کلامت با...
 در فقه و زبان فواید آن وقت زمانه بجمعی حاله صبرانه
 حافظ با فخرت عثمان سید امام زین العابدین سید دار
 صبرانه زارگر تیره عیالک و من سببه میل فخر و غیره
 ملا احمد آهسته کم او ۹۰ بنده شادانه با شیخ و بهر نوع بیج
 راضیه نمیشد ای بنا بر آن ایفتم به نام خودم از این...
 با فخرت او سیم بر فخرت جلد فخرت در زمانه
 کتم این با سبب آهسته زن ۹۰ بنده و نقل نمیشد و در
 عازلیت باز فخرت که بی این تا که ملا احمد این است
 جاز که بود از آن سبب نقل و مهینانیه چند صبا
 ملا احمد محبت با آریا رادار میل رستم این امر
 خاکی ملا احمد با آریا رادار و م آن فواید ملا احمد
 آن کلمه است و بوزن ۹۰ کلمه است (رستم ملا احمد
 در این کلمه در وقت زراوم تضحی نمیشد
 بین آن کلمه صفت صفت و عقل م
 و او ۹۰ ساله کلمه کلمه کلمه و امیر...
 کلمه مریه رادار و کلمه کلمه و امیر...
 کلمه کلمه است
 وظیفه کلمه کلمه

این کلمه را در کتاب
 کلمه کلمه کلمه کلمه
 کلمه کلمه کلمه کلمه

در اوین سالی هزار و سیصد و چهل و چهارم مجری را که کانه که به دارا سرگه جاره کونا بوی
 بیتم شیخ بیاره رویشته بود بهر سر سیروان وه له شریکی (به لکتری) دا
 که بریان بود به سقوه (پهل کزی) کانی و آوی له شریکی کیوی (که رگه مل) له پشتی دی
 موزنگه سید کاک احمد وه منیش له گدل فخرت کات به عزم زیارت رویشته بو
 خدمتی شیخ بوالعباره که یشتینه (کانه کوه) وه له مالی محمدی سان احمد میان بوی
 هر سه دو شده وه و لاغی سوارا بو بینام وه پیا ی شاره زای لگله مانا نارو
 هر تا که یشتینه هوار (پهل کزی) وه شه و له وی کوشته بو سبب
 به خدمتی شیخ که یشتیه به راستی ستم ۹۰ واره زور خوشی و فینک بو...

هنا فی کتاب برادری مله جلاله السلام و دعوات مخصوصه مشتاقیم
 حیاترا سوال و مانند سلامتی حاصل است گذشته از این در مدینه پیشین چون
 سموع شد که بازار چشم منبلی شده بود موجب آنرا خاطر کوچه حاله چون
 معلوم شده که اکملته شایب شده اند این اینه اوقاترا بصورت سلامت
 صرف و ضاحوق و اشتغال تدریس میفرمایند و از افاده طلب تفاسل میفرمایند
 اگر احتیاج بتعرف مله اندر روانه فرمایند حاشیه عبدالعزیز مدینه و ماه است تمام
 حاله در بنیانش درس شیخ محکموم جمال مدینه یک ماهه در خلاص بشود اگر لزوم
 داشته باشد جواب استقامت نیز است حال رفیق مله سعید بخت آمد
 از همه مخصوصه مساعده شیخ لایق است حساب شد و تمام شیخ محمد صدیق بوض
 دعا که مشتاقیم طلبها در حدت داعی تو میفرماید باقی بر مقصد مطالب چشم
 موفق باشد و السلام
 محمد مجتهد
 لا عنایت یعنی سلام دارد در

الدعی
 ای الوه و غیره

اینجا در کتاب برادری مله جلاله السلام و دعوات مخصوصه مشتاقیم
 حیاترا سوال و مانند سلامتی حاصل است گذشته از این در مدینه پیشین چون
 سموع شد که بازار چشم منبلی شده بود موجب آنرا خاطر کوچه حاله چون
 معلوم شده که اکملته شایب شده اند این اینه اوقاترا بصورت سلامت
 صرف و ضاحوق و اشتغال تدریس میفرمایند و از افاده طلب تفاسل میفرمایند
 اگر احتیاج بتعرف مله اندر روانه فرمایند حاشیه عبدالعزیز مدینه و ماه است تمام
 حاله در بنیانش درس شیخ محکموم جمال مدینه یک ماهه در خلاص بشود اگر لزوم
 داشته باشد جواب استقامت نیز است حال رفیق مله سعید بخت آمد
 از همه مخصوصه مساعده شیخ لایق است حساب شد و تمام شیخ محمد صدیق بوض
 دعا که مشتاقیم طلبها در حدت داعی تو میفرماید باقی بر مقصد مطالب چشم
 موفق باشد و السلام
 محمد مجتهد
 لا عنایت یعنی سلام دارد در

جناب فقہاء کرام حبیب اللہ کریم بروض سلام دعوات مخصوصہ مشتاقیم حیرانہ
 تفحص فرمائیں سلاطین حاصلت نفعات ایثار لہجہ صحت و اثر صحت قلبی
 مغزول تدریس باشند حاشیہ گلبنوی شرح درنہ و جناب سپہ غفرت ہر چند سزاوار
 کردم گفت تا کتبش تمام نشو برایت می آورم اگر آن حاشیہ گلبنوی ہن کہ برای ہر
 نوشته اند در آنجا بہ روانہ فرستم تصحیح کنیم بعد از آن مجرب منورم تا کہ نسخہ خدمت
 موافق آن تصحیح فرمائید مستفید بہ خدمت حکمی بدعای توفیق یا آورم باقی بقای
 از باقی بیجویم والسلام
 ۱۸ جمادی الاول ۱۲۵۶
 الداعی
 ابن الودع
 عمر

بعضی لادنیس جناب فقہاء کرام
 بسیار لادنیس جناب فقہاء کرام
 در بارہ فیوض سوادہ حاشیہ گلبنوی شرح درنہ
 انتخاب بعد موافق سوادہ حاشیہ گلبنوی شرح درنہ
 بعضی لادنیس جناب فقہاء کرام
 بسیار لادنیس جناب فقہاء کرام
 در بارہ فیوض سوادہ حاشیہ گلبنوی شرح درنہ
 انتخاب بعد موافق سوادہ حاشیہ گلبنوی شرح درنہ
 بعضی لادنیس جناب فقہاء کرام
 بسیار لادنیس جناب فقہاء کرام
 در بارہ فیوض سوادہ حاشیہ گلبنوی شرح درنہ
 انتخاب بعد موافق سوادہ حاشیہ گلبنوی شرح درنہ

جناب فقہاء کرام حبیب اللہ کریم بروض سلام دعوات مخصوصہ مشتاقیم حیرانہ
 تفحص فرمائیں سلاطین حاصلت نفعات ایثار لہجہ صحت و اثر صحت قلبی
 مغزول تدریس باشند حاشیہ گلبنوی شرح درنہ و جناب سپہ غفرت ہر چند سزاوار
 کردم گفت تا کتبش تمام نشو برایت می آورم اگر آن حاشیہ گلبنوی ہن کہ برای ہر
 نوشته اند در آنجا بہ روانہ فرستم تصحیح کنیم بعد از آن مجرب منورم تا کہ نسخہ خدمت
 موافق آن تصحیح فرمائید مستفید بہ خدمت حکمی بدعای توفیق یا آورم باقی بقای
 از باقی بیجویم والسلام
 ۱۸ جمادی الاول ۱۲۵۶
 الداعی
 ابن الودع
 عمر

نہم ہمارے پانی داوہ بہ زبان ہوشک ، وہ نہم ووشہ وہ رگراوہ لہ بان کوسک
 یانی وہ شتی عمارہ لہ بالافانہ نہم بانہ بہ وریشی ماوہ سہ عاتدینو رنگہ وریشہ
 وہ کول نہ گیشی ہہ نا پشی قریبول ول نہ رگکہ) وہ بہ پانی نیوسہ عات نہ لہ پانی بانہ
 شوینہ کہی بہ رز وہ ہہ وادار وہ وارستانہ وہ نہ وہ کہی نم دارہ لہ ماوینا بہ لہ ناو
 باصیہ وٹہ ماتہ کالم کو شتی نہ روینی وہ زور باشی پے نہ لگات واوہ رنہ کہ دک
 لہ زہ مانی قوریم را زور بہ نہ حکیم ت بوہ وہ ناوہ دان بوہ وہ ماوینہ پزی پیادہ
 گہ ورہ کان بوہ نہم شوینہ لہ دیوی عراقہ وہ نہ روانہ بہ وہ شتی کویرہ کہ وہ میدان
 وہ ہورین وشیخان ہوا وہ لہ دیوی ایرانہ وہ نامنوس والہ صو وہ زہ ناو وہ
 صداروزی لیوہ ریارہ : بہ کورتی نہ گہ ناوہ دان بکریتہ یہ کم شوین ناوینہ ی کور دستانہ
 بہ لام مع الاسف کان ہہ نا گل بی سوس لہ وہ رنگری :

نیمہ کہ گیشینو ہوازی بہ ل کزی تماشمان کرد چہ لہ مفلو قہ عراق دایران عمرہ بہ وفاس
 صاحب شیخ توفیق ناصر خان لہوں بو وہ صاحب حضور لاری لہوں بو وہ گہ لہ ضلکی
 وولائی دور لہ خدمتہ شیخ ولہوں عظیم شیت لہوں بو وہ گہ لہ میدی اطرافہ
 تاوہ گوزن وہ میدان وہ توفیق لہوں بو
 نیمہ لیش لہ بر نہ وہ قورہ بالغ ہوں کہ بیکان بو بہ سنین وہ فرق کان وہ رزبان ضمیمہ
 وہ مشغول نہ ہوں تقریباً خدمت لہ لہوں عاتدہ وہ :

لہ و ماوہ دا ملا عبد اللہ می ملا محمد بگہ حبیب اللہ خان نہ شہر بہ امیر سعد لہ طرفہ
 محبہ گہ وہ بلوہ عنز ایش کات بلو خدمتہ شیخ کہ جادوی کہوت بہ من وہ فرق کان وا
 نہ شغلہ خونین وہ رزین ولی نیتہ سر نہ وہ کچر صولہ بلوہ من وہ نہ روا لہ خدمتہ
 شیخ نہم مقصدہ وہی عمر نہ کا جہ شیخ نارون بہ شوین محمد قوریم ملا عبد اللہ بہ
 زبانی صوں نہ لہ من طالبی نہ وہ م کچیکم حد یہ مارہ ی بکم بو ملا عبد اللہ کیم توچہ نہ نیت
 منیشی عمر زیم کرد قوربان حارس من نہ و کچیم نہ دیوہ وہ نارائتم وہ ضعی چوندہ وہ
 شوینہ کہیشیان دورہ لہ نہ رگہ ہارہ وہ : جہ نہ مر شیخ

شیخ قوریم من وہ ضعی نہ زائتم مناسبہ وہ دوریش مانع نیوہ بہ لکو باشی ترہ لہ نریکی
 بو نہم زہ مانہ من میرلم وایہ مارہ ی بکم وہ شیخ نہ مر فریو شہ ربہت خورن یاں کرد
 وہ ملا عبد اللہ می کور نہ رصوم ملا لہ گہ دورہ لہوں صاحب ملا عبد اللہ کچہ کہ لہ ہمارہ کردم
 پاشی نہم وہ ضعی بہ دوس روٹہ ملا عبد اللہ رویتہ وہ ویم نیمہ لیش گہ رائینہ وہ بو نہ رگہ ہار
 لہ سر نہم قورارہ کہ تایانز نہ سب لہ زہ ماوہ نہ نامارہ بکم وہ بنیم بہ شوین شانا بوم
 بیت :

وقلنا کاتمہ وہ بو نہ رگہ ہار وہ اسبابم ریکہ خست وہ لہ نہ وہ لہ پانزائشہ کانہ نہ رگہ ہار
 شیخ احمد شیخ عبد الرحمن وہ شیخ علی شیخ عارف لہ گل چہن کہ سیکھا سوار ہوں وہ
 لہ سادات تاوہ گوزن نہ نہ وہی نہ ولہوں جہ لہ سید محمد ریشیان لہ گل خدبان ہر دیو

وه رویشیون بومالی کونجا بصودی کورن کونجا احمدی کونجا یوسف له انه شکی ۲ - وه له ویوه چوبون
 بو (قالبچه گه) که به دارگه ی زستانی محمدنگ امیر سعید بو وه له ویوه - عانله که بیان بوگو سزانه وه
 بو نه رگه جتر خودا به زایان بدانه وه هورن زه همت بیان کت بو بومن :
 نه م ملا عبداللله خوزورم کوری ملا عیسی وه له اساس هتکی و دیتی ، ن له جوانزو و او وه
 ضویه به (میراول) نه زانن وه وایکی بادکی مریدی شیخ سراج الدین بو وه واه شهوره
 ضاوه ن کتوفات بو وه - له گه ل عالی ملا قاری (دولی ره ره) پورزای یه کترن وه گه ل
 ضیلی ملا باوا له ناو (کلاشی دا) لاهوزان بیسته له نه وه ی ملا عبداللله ی خوزورم
 ملا بصودی کوری وه صوفی احمد له خاناشورا ماوون وه صدیق کورن ملا محمدی کوری
 له لاس ضویانه :

له به گاری هزار و صد و چهل و پنج
 شیخ له بیاره وه شیخ فاضل ی
 کوری شیخ بصودی شیخ محمد صالحی
 رگوب نه به ، ن خاورد بو لامل کور
 ضویده وه نه م نامه به به هتکی
 خوز بونوس بوم نه م شیخ فاضل
 له دور در اثر عبداللله نرین له ضویده
 وه ان نیکی زور ضاوه ن استعداد
 و قابلیت و سیما جوانه و حفظ قرآن
 وه ده بگ خوش بو وه گه ل میرود
 به نویبان له دی عولامی و له به بو
 کاتن له و به م بو به بوی ره غیبه
 ضلک له فخرتی مدینه که مانا وه
 نه م کوره مدینه شیخ بیاره
 بو وه وایکی ناو به صاحب خان
 بو کچ حبیب الله خان جطاز و بو
 ماده ی شش صورت مانگ
 له نرگه جارا له لامل نامه وه
 وه پاشی نه وه رویشته
 بیاره کانه وه بو ضویده

جناب ممبر فاضل حضرت (نه) محمد عبداللله
 حضرت پیراه خواجه و مروجت موفق بنسرخ
 به ایفت نر زورم شیخ فاضل
 و به علی ماری نر زورم ستره با همت
 کاطر دلی به و کفنه و مزیم به را کور دی ضویده
 درین نر کچ و به م طلبه در امر نه تر فیه
 جناب عزیز سکرار فاضل صدیق احمد او فخر
 مروجت موفق کچ من و دلدور طلبه باشد
 اعانت نر و خاطر داره جناب ممبر سکرار
 شکر شیخ فاضل باشد که نر زورم مروجت
 و الله
 فانی کمان نر نه م طلبه

وه وه شی کرد به تویب الحرام شرعی تهذیب الکلام به لامل له اثنای ضویده نه م کتبه واه
 بوی اشتغال به اندر هر طریقه وه تیک چو وه له و وروره وه تعالیته وه هضم واپه ریش نه
 بیسته له شارر اصله صیم واه به و حالته وه راه به بوزن به لامل زور کس به (ولتی) نه زانن و الله اعلم

ایر وزیر و ناصر

عزت کوری ملا بابا کوری بوه به نامی علی و علی کوری

۱ کوران برز احمد الملک حاجی عباسی والنور و حوهر

۲ کوران صوفی مصطفی حاج عبدالرؤف الملک و برام و اولهزی و حمر

۳ کوران درویشی ندر همه امین و علی محمد

۴ کوران به نام کوری بوه له کوری به نامی مزاج هورانی

۵ محمد کوری بوه به نامی امین امین کوری همه

جمل و عهد و نیازی و ماضی و کورانی و

insititut kurde de paris

کتابخانه عمومی
موزه و نگارخانه
موسسه عالی
پژوهشی و تحقیقاتی
تاریخ و جغرافیه

دلا با داه گوری ز هدراب برای مدعیان

دله قنوق دیر یکیشیل بر دودخین صوفی ز هدراب ۵ گوری بوه

جامع عسکری و انور و جوامع

- ۱ ندر با داه
 - ۲ صوفی معظمن
 - ۳ درویشی
 - ۴ عهد
 - ۵ قنوق
- ۶ گوری بوه شرز و بر اعب المکر بر اعب المکر
- ۷ دوران صوفی معظمن جامع عسکری و انور و جوامع

مدرسه عسکری و هدراب گوری مدعیان دیشوین
 در ایکیان نادره قون ف قون کیشکی مدعای رسول
 و مشوین سر ایلمدن ولیم ک نف له ملاره شه
 ری یوسف خانه بین نوز یک قه لای صوانزودن
 و صدر حاکم تا دگر زنی کراری مدعیان مدعیان له نه نه ده
 سر لاهوس انیسوی
 دایلمه مرزا محمد مراد ده نسیم و ایله بر کیم (موضن به کز ایه سه بولگی اودا عده ده رسالان

کرمالی ہزار و سیصد و چل و پینچ وا لہ پستی خانوی شیخ صدیقہ وہ خانوکیان پے دام بہ لام لہ بر نہ وہ
شونہ کہی کفایتی نہ وہ کوز لہ بر نہ وہ نہ وہ فواستہ کوٹیکم دروست کرد وہ ہورہ نیکی باشم
بو خدمت دروست کرد بہ لام گلی نازاری ولم بو چونگی داری نہم خانوہ لہ روی (توہ قوت) بہر آن
وہ بہ آدر تاخچہ رودا کات تاخچلی نہرگہ جبار لہ ریام لہ وان مارہ کہ یان ہینا وہ رہ وہ
نہ وس بہ لوس خنکی نہرگہ جبار ہینان بہر نام وی وہ ہر چس قیش پیوستہ بو
ہم موس خنکی شہ کہ میدان وہ ماہ شہ فی بہ ولاغی فویان بویان ہینام :

بہم نہ وہ شونہ سکونت تہ واوبو وہ بہم بہ قس پیوستی دوورونے فویان خدیوانے
دورہ وہ کو بزین و مہر وہ مانگا بہ وہ ستم کہوت وہ قارر سلیم نیوہ جوانے ماینیکی
پیام بوسواری وہ رہ شوہی دایہ رہ ستم بہ کورتی لہ خصوص گوزہ رانہ وہ لہ ہمو
بابہ تیکہ وہ وہ ضعم باش وہ روش بہ روش خنک زیار نہ یان ناسیم وہ لولہ تیان لہ گران
پیدا نہ کرد بہ نہر عیگی وہ ک وہ کو پیادیکی مرشد و مقتدی بہ رعایہ تی ول یان نہ کرم :
وہ خنکی شہ میدان وہ ماہ شہ تی وہ بہش پیرک وہ قارہ مانی ہمو وہ کو مید و منسوب
رعایہ تی ول یان نہ کرم نہ وہی کہ ہوی نازاری ولم بو نہ وہ بہ ہوی گرمس شونہ کہ وہ
بہ موسالی چا ورم نہ نیشا وہ نہ ناچار نہ بو لکاتی کاتین برویشمانے بو بیارہ : وہ
ماوہی چل روشی لہوی بہینہ وہ :

لہم خصوصہ وہ ولم نازہ صحت بو لہ لایکہ وہ وصف تدریس وہ احتیاس ہونو طلبہ کائن
زور باش بو لہ لایکہ وہ گیر و وہی چا ویشہ بودم ہم موسالی جاریکو دوچار چادوم
نہ نیشان وہ ترسم بو چا ورم عیب وار ہیں :

بہ بہر حال صبرم کرد بہ کو میدی نہ وہ فواہ روی بکاتم وہ لیم وہ لہ شونہ ہونا مشغول تدریس بودم
ہم لہم سالی ہزار و سیصد و چل و پینچ وا لہ شہ وی جہدی ستم ہم مانگی رجب الفزرا
رفاتحہ) لہ دایک بو لہ لکاتی گولہ طلبہ باش لہ لام بوزن کہی لہ وان لہ لاخوری کوری
درویش کہیم کوری رضائے قاری خدمت ختم بو کہ لہ دروڑا نہم نہ زمان خذما بہیمان ہم یہ :

وہ یہ کہ لہ وان لہ عبد السلام کوری مرصم بہ لام جودوں (بابگی) خلیفہ حضرت تی ضیا الدین بو
نہم ذاتہ وہ کہ لہ کیتی (باید کاری مردان) را نویسمہ شاعر یکی جوان بوہ وہ دیوانیکی ہدیہ
ہم موسی تصوف وہ عنزام روضہ وہ باسی ضیا الدینہ نہ بل نہ دیوانہ لہ لای نہ نہ وہ یان لہ دروائے
صدر حضرتہ وہ وہ وری (مولانا) وا ہیں :

وہ لہم نہرگہ جبار وہ کو تدریس نہ کرد جبار جبار لہ لکاتی فراغتہ نہ وشہ رہی کہ لہ (صدیقہ) ہم کرد
لہ نہ مانے فرقی تیمالہ سلیمانی وا وہ بہ ناقص ما بوہ وہ لیم نہ نویس وہ لہ نہ بخا ما کہم کے ما بو لہ رستانا
رویشتم بو بیارہ وہ لہوی نہ و مقارہم تہ وا کرد :

وہ لہ بہ کرم سالی ہزار و سیصد و چل و شہش پجری را قصیدہ نیکم لہ مدح حضرتہ تاحل اللہ نویس
بہ روا لہ لام مایہ وہ نالہ سالی ہزار و سیصد و پینچا و پینچ وا بہ عنوان (نور الصباح) لہ
چاپ خانہ محمد امین عصری وا لہ کرکوکا لہ چاپ پیرا وللاخذ :

له موسی کاوینا له نه وه له سالی هزار و سیصد و چل و شته شیخ مجربیا شیخ عبداللطیف قاری له همدې ډله وانه خویش کړی
 نیش له نه رگه جابر بیتمان که شیخ بیاره له توه بو عیارته شیخ عبداللطیف به غرم عیارته شیخ
 عبداللطیف ده زیاره تی شیخ رویشتمی بو هلمج دوشم و له دی بوی شیخ عبداللطیف زور
 ناسخ بو به لام له بهر قدره باغی زور به بصلحت مان ترانې بگه رینه وه بو نه رگه جابر و فطلا
 ضا صافلی مان کر ده کاتینه وه بو نه رگه جابر بو سببې له پیش نیوه دروا تو ستم له ضو مایه کی
 کات و تی شیطانی مخور له گه ل ابراهیم عبداللطیف مجاهد کی کر به لام ابراهیم عبداللطیف
 غالب بو به سر بیا که خبرم یوه ده له که ل شتم که شیخ عبداللطیف وه فاتح کرده فطلا
 بو نیوار بیتمان نه و وروره وه فاتح کرده وه دوباره رویشتمه وه بو تفریه و نه که فونیدک
 رحمة الله و طاب ثراه و جعل الخیرة ما واه

له پاشی وه فاتح به چمن روژی له خدوا به قدره تی که ل شتم وام نه نانی و له سر رسه کو که ی همدوشی
 و زکرتی جامعه دا وه راکت وه نیش عمر زرم کرد بصلت همدې نورزی ده ست بنیم به بیضا
 وه بیانی شلم فزونی قمنی نالی له و میان دا عمر زرم کرد یا شیخ تو مردی قسم بو بکه حالت
 چونر نه ویش فزونی تو خدوا ملاکرم عریب نیمه تو به نیمه نه لیت مردی بیتر من شرم
 گرمی وه قسم نه کرد به رویشی وه که حافظ شیرازی فزونی ته

بهرگز غمیدو انکه دلش زینو شد به عشق ثبت است بر هر بده عالم دوام ما

بوسالی روانی که تاریخ که ل شتم هزار و سیصد و چل و شته شیخ مجربیا شیخ عبداللطیف قاری له همدې ډله وانه خویش کړی
 و عبا بلی یی وه فاتحی کرد وه وروره له پیش و فاتحیا همدې له موی له فونیدک وه (الله لطیف
 بعباده) همدوم شیخ عبداللطیف له قبرستانی ممد گور به رگولان له هلمج و ارفن کراوه
 وه موم صوم مامور سالم لا محمد سعید له شمالی غزنی مرقه دی حضرتی ابا عبید وه به ده دوازه
 همدنگو و فن کراوه طاب ثراه و جعل الله الفروس ما واهم بفضله آمین

بزوم وه گم رباسی خدم

له ایام التشریف سالی هزار و سیصد و چل و شته شیخ و له بیاره وه نام بیکلیان نوس بو به شونیا
 بو (نه رگه جابر) که بروم بو بیاره نیش رویشتم کاتی که ل شتم بیاره صالیان کورم
 که شیخ بیاره بریاری و اوه سید محمد مدرس خان قای دوروه به نینی بو بیاره
 بیکه به مدرس وه نیش ره وانه بیکه بو خان قای دوروه و له دی به مدرس دانیشتم
 وه اوای موافقه یان له کردم نیش له به رنه و عذری چا و نیشم و گرمای نه رگه جابر
 موافقه م کرد وه له گه ل جناب سید مظفر کاتبی شیخ که ژان برای سید محمد مدرس بو وه
 له گه ل قدره بالفیکمی زورا رویشتم بو دوروه تانه وان عالی سید محمد بگوزینه وه بو بیاره
 وه نیش له وی دانیشتم وه به ورنگه ه ورامانا زور به شیران وصف و خوشی زامان
 بوارد به لام که که ل شتم دوروه حالی مان بو به گزاره ی (زه زاده) له بیعتی خبر بیا
 نقلی سید محمد زور عاجز و طول و پریشان وه قه راریان و ابو مهنی له م نقله بکه ن
 چوکی له دوروا بو گه ل امواتی حکومتی وه کاتچون شارر سنه به شیوه واجب

گورم و محتره مع جناب عالم فاضل مدرسه گیلانی قدس سره اعنی به جناب
 افی اکبر مله عبدالمکرم افندی زور عرض احترام طبع و له اذی شکر لطف کلمات
 عاجبم کما غدی جزانانت کیشته بدقه معدون و افتخار و رفه کمرت دستم
 کرد بدعای درانت بهر سلام زورنا ساجدیم تقریباً سی روز لر فاله و ده گوتم

تغیرم بقیان بی نذکره استی انذکره دیم مدرسه و علم بیکه خدا عنعم
 به لاتاها غیبه کم نذکره نذکره به و طبع دگری برام باور یکم زور بهیم خدا بی
 نذکره یکم باج لر ضایسته بلکه بعضی اخلاقی حدیث کی فیرده بوم کما قیل
 ان المؤمن یخلق بافلاق قسیمه ولی تقدر وایه لکنهم و ام حرات خدا
 بشفاعت پیغمبر نالک باج و لبراستت جودان بکما آیت زور کورتن لر نذکره
 سوتنه اللهم اجفنا مع انما قدتنا و اصدنا منک و اماننا و اهدنا فی دائر السلام
 لان الدنيا دار الفتنه کما قال العسوی رحم الله وینا این قدر نذکره که بر او
 رشک برید ای برادر که نه کس و نه جان از فرزند اللهم لا تقبلنا جافلی
 السلام رضا آله
 حکیم الطالح الکذره یا کنی صالح
 المدینه با بیل

پیلستیان به سید محمد همدانی که له و زعم که عالی بود سید نظر نام یکی نوی بودند آن شیخ
 بود بیاره ده و او ای نه ده ی کرد بود شیخ که دستور العمل مان بود سینه ده و نیمه چی بکه ی
 که پاشی چون روشی نام شیخ گات و نه نام که را نه مری فرمود بود بن که بکه زیمه ده بیاره
 ده نه مری و عینی نام که شیخ که لیرا چه سپید کرد ده پاشی که یقینی نام نام

نه له دور و ده ده رسیدم
 ده نام ده بود بیاره
 پاشی زیاره تی شیخ
 ده مانده سانه ده م
 شیخ با لگی کردم ده
 مانوس دلا بها الدین شیخ
 له خدمتیا بود فرمود
 نه توانی له بیاره را دیشی
 ده تدریس بکه ی یانی
 اشاره ی کرد به ده آ یا
 نه توانم به رابه به مخالفه
 ده به ربه ره که بعد ضعیف
 خدمت بگرم پیش عمرزم
 کرد نه کاره قسه دته دان
 خدمت رس به نه ده نده بتوانم
 کوشش نه کنم ده نه گم
 خدمت مخالفان نه تک با
 و بحواله فیصله کل المؤمنون
 نه کم به سوره شفق خدم
 شیخ فرزونی بیاره که
 قوم له تا سرخنده مدرس
 بیاره ی جعفر موس

Handwritten notes in the right margin, including a large watermark "Bibliothèque Kurde de Paris".

بندی بود همیشه ده هوی گوزه رانت چی نه نیت عمرزم کردیم بابه ته ده هیچ نایم
 شیخ خدمت ده کیلی به هر نه و عم همیشه نه بی من نه سا چیم بهم قانه تقسیم ته و او بود
 به نام شیخ نه م دوس بود و نه آنرا با لگی بردا حال غره موس به زار و سیصد و چهل هودا پیانو نه نیرم
 به شونین خانه که تا له سرگه جاره ده نه قی بکن بود بیاره :
 واقف له نه ده له موس نه م تا ریخته ده شیخ ناروا مانه که یان گویند ده بود بیاره ده له رتبه که کاش
 له عالی (سه ر بوج)، خانوش شیخ صاحب و شیخ سیف الدین کردای و خدمت شیخ نجم الدین دامه زراب و الخلیفه

پاشا توده ساله کم گو بزاده بی بیاره - وه دامه زرام - وه نام هه واله بلاوه بی به وولاتا
جلاه هه مو لاییکه وه - طلبه رویان کرده بیاره بو ضویندن - وه به ماوه نیکی که م بیجگه لدر
چون طلبه ی فوج که له نه رگه جاره وه ماتن بو بیاره - توره باغیکی زور له طلبه له
مدرسه دا حاضر بون

پوی ره غبه تی طلبه بو بیاره چهن شتی بو
لیکم بیاره شو نیکی مقدس و پیروز بو - وه ضلک به بوییدی به ره کت - وه به ختیار ی
رویان له کرده له و شوینم به تاییمه تی که رحمانی شریفی حضرت صلی الله علیه وسلم
چهن تالی له موی ریشی بیاره که پیغمبر صلی الله علیه وسلم له بیاره دا حاضر بو ؛
وه م شیخ بیاره به پیره وی له سلاخی هون زور ره غبه تی له خدمت کردنی طلبه دا
به بو - وه به چاون صورت تماشای نه کردنی ؛

سه هه م له لطف خودا وه شوره تی کوشش و سعی من له که ل طلبه دا به وولاتا که دا بلاوه
بو بوه وه - وه به یادوریان کرد که فقه له لای من زور استفاد نه له ؛
چاره م طلبه لکان عکابا منوب شیخ بیاره بون - وه زور طلبی نه وه بون که لریکی
شیخ وادانیشن - وه به بیان له شیخ وه به
پنجیم شون بیاره زور شو نیکی خوش و آودار و باغ داره به تاییمه تی بوکون و بهار
وه چهن مانگی له پاییز وه کو به هوشی سه ره عمر زوه لایه ؛
ششم له به رنه وه که هه بو اسباب گونه لایه فقه لکان نه نیاله عالی شیخ وه بو آزاد بو
له صل وای بو گونه ران وه شیان ضریان
هه و نه م بیاره به نصیبه تی باقی شویند لایه کردستانه وه زور شو نیکی اجتماع بو
وه هه همیشه گدی له علما و آربا و متصرفین وه پیاوی شرب به رزق نیابو ؛
ص معلومه شونین وه هه هه همیشه صلک طلبی نه به ؛
سه ره رای نه مانه هه مو له توده له وه شیخ اعلان نه وه ی کرد هه تمامه حال بین له فافتاوه
مدرسه زرا بصورت ولایت، طلبه قبول نه له ؛

بریم هویانه وه بیاره وه لایر بو له طلبه که له پاش مغرب به شمه ربان خانقا و هوش
ده در برین خانقا و ا طلبه به عاره تی کرد و ستیای وه ستیای به ده در کردنه وه
له کرد نه و به رو نه م برین بیاره که رو کیوه ره نگن له دایه وه به راستی به دامه زران
مدرسه له سه ره م شیوه و شه کله بیاره - وه فتنه قای بیاره سه ره لایون تازه بوه وه
وه نمونه نیکی جه مال و شیوه هوانه که ی زمانه حضرت ضیاء الدین وه حضرت نجم الدین
وه وجودی بیاره که دلا بیاره و مستعد لکانی نیشان له دا ؛

وه پاش دامه زرانم له لاین هه مو دوست و برادره ریکه وه نامی مبارکبادی م بو مات
وه به راستی بو وجود و شخصه تی نیش و نیانیکی لایون وه نایا فیکلی تازه کرایه وه - وه
نیشا ط زیاد له نیشا ط پیشوم بو به یدا بو - ولله الحمد علی کل

وه پاشی و در زمانم لیسریا سالی خدمت که همه بود همه و ایلی خدمت نه نوس بود خدمت آن مامور شیخ عمر احمد الدین
 نام دیگر بود نوس و عباسی که در شیخ و تعیین خدمت له بیاره نوسی بوی نه ویش گلی سرور
 و دولت بر بود و نه نام به خدایه و نه بود نوسیم به نوسین دوست دم بودیم
 نام به و گشتن به ده تم

زور شد بدیم - بلام - به
 یاسای و وضع نشان
 که شرم نه کالاشدین پادیا
 که وره زور لودل ما - نه م
 گری جو که در با دا معنویا
 سه رصم سه لای بیاره به م
 و انیشتن منن قناری :
 قضا و شون له و به بین
 له و دار و شسته دیوانه نیکی
 زور به هورده تو جدان که
 تماشام کرد ذاتیک جدانی
 میزه ره سه ونه له ژوریک
 دیوانه که و او انیشته
 و له و لکاتا و رفیق طالش
 مکتبون بلام سه لاهه رالیه
 و ملاعارف نه و انیشی
 له که ل مابون نه و دانته که
 چرخ له ذوق طالشیه کان
 نه م سه لایه کیسه نه و انیش

حنا قضا کتاب حبیبی طلحه خند کریم نبوی سلام و دعای جبرائیل نام با آورد و ششام
 محبت ناموات برت فیز و صل بر نده جانش الگاشی حامل گوید و اسکوت
 در بیاره مبارک سرور مشدم انشا الله تعالی استطاعه او آثار احرف تدریس بنویسید
 امید است سب ترقی و دنیا و دین باشد و اگر حلاله جزا مانع باشد تدریجی هکلی رفق
 شود چون حلاله مشغلت همان داریم و حین حینان است اگر تدریس موافق تقدیر باشد
 پس مددی در ملاقات حاصل شود انقشار این که حکم نمودیم از عرض فقر محبت حضرت
 شیخ زنده و عرض دست بودیم بوضی سیدم بخار عریضه مخصوصه بناریم حبیبی
 جناب سید مظهر بدعوات مخصوصه بناریم طلحه انجی هکلی را عی تو فقیه جدال
 پیمان اسلام رسانم بایه و فضائل الله و انکم ملایحبه رضاه و سلام الداعی
 این الوه رفته
 له محرم الحرام

عزیزانی بیله نامی ملاعبه الکریم و وه لرم به بنایشین بیاره که و به به مدرس بیاره که نه وان
 نه م قسه یانه عزیز کرد و دانان فریوس نه ی مبارک بی مبارک بی رو که تا ایسته نوبی نیم بود
 بیسته جان نوبی تو به وه هه ستان دیوانه که نه شریفی پرده وه ره وه که کم هه وه
 خدمت برم بوده که دته رته وه نه و زانته مرصم سه ولانسه لاجبه القادرین بیاره بوده وه نه ویش
 له کاتنه که ی من سروره :

واقف نه وان که نه بهلی حقیقت ن وه خاوه ن تروه نیم تن به بی چا ویان و اله شریحی دین و علم
 وه شریعتی سلامت و نه یتر به هوس به که سیکه وه بین نه دانن نه که ماضین به لکو سرور و شاد
 الحمد لله پاشی نه م صوره نه و در اقم نه ما به لکو در اقم واپه تا طابین زیاتر به وه در زین زیاتر به نه وان
 احسانیان زور تر نه به که واپه سرور نه بی :

پاش چہ دن روشی لہ بر نریک بونہ وہ بہ خانہ قادریہ سالمان لہ (سہر بورج) گویرا یہ وہ
 بونہ وہ پرسی خانہ ق وہ لہ نسفی خانوی شیخ دا صوره نیکیان پے داین تیا یا دانیشین

وہ بہ سگہ رگرس رہ شغولی

تدریس بوم وہ روز قے

طاش ش وار بون

مہ لاسد اللہ وہ بہ لکاش

بہ راش و دانسانی خادے

استدار وقت بلیمت بون

وہ سفیان کرد بہ مختصر

مطول بہم وہ ضعف

رامان بوارد تا چوار

مانگ بیان کہ و نیکنہ

مانگ جادی الاولیہ

لہم فانگا سندالہ لکافان

وہ ضعی جلیان بو وہ

کوریکیان بو تاومان مانہ

راسعدم وہ لہم وہ ضعی

شیخ تشریفی روایت

بویش وہ یس و باوہ یس

بوسر سہرہ زہ و وارای

خانقاہ وہ علم اشرف

لہم وہ ضعی صلہ عالمہ کم

بہ نہ ضوشینہ و مایہ وہ

لہ نہ وہ لے مانگ جادی اولیہ

وہ فاتی کرد :

بہم کارہ ساتہ وہ رگای گئی بہ نیت لہ سہرم کرایہ وہ لہ لائیکہ وہ سنا عزیزب بوم

وہ بی کہ سی بوم لہ لائیکہ وہ (فاتح) تازہ لہ شیر برابرہ وہ وہ پیویش بہ خدمت بو

صوم تر لہ وہ نہم کورہ یس کہ تازہ لہ ایک بوہ کہ سی نیم شیر پے بداہ بہ بہ رحا

رایہ نم بو اسعد پہ بیدا کرد وہ لکاشیم نوس بو مالے ضرورم کہ ہوسوم بیت

بو بیارہ وہ لہ پاش وہ پارہ روشی ہوسوم (مصیرہ) ناوشی مہ لاسد اللہ کہ شینک

زور صالحی و عاقلہ بو کات بو بیارہ وہ توڑن باہی دلم سوک بو لہم لایشہ وہ بہ ہوں

قصرینہ نامہ شیخ وہ مامو شاہ شیخ عمرہ وہ کہ صوره نیان ثبت کراہہ وہ بہ ہوں بعضی براہہ رو

بسم اللہ

جناب فقیر صاحب مہر العقب فقیر العقب لکرم مدرس

شیدم کہ جیلہ ۱ بر جمع خدان رسدہ عودت ، دوام

و کہ قصا ہر سلسلہ ورت ام خدا نر اور ابقوہ

عظیم اللہ اجرا لہ و اس علم و خفا

عظیم اللہ اجرا لہ و اس علم و خفا

حسرت شیخ حورہ چاہد ہر دور درش غم خوار بند

مرد و عودم و لکاشیم نوس بو مالے ضرورم کہ ہوسوم بیت

دوسته وه که کا و غم و کا و بزم بود ولم تدرش توش مبینه له سهره لگرا وه روم کرده وه
 صلی طبعی ضم . پاش چمن روشی خرموم رصیه (فناج) له لگیا هویا بر و
 بودلاتی خویان وه اسعدان

له لای دایه نی (خورشیده) ناو
 که له دی (بجونا دره) رانه نیت
 رانه زان بهس خوم مانه وه
 وه رابدارنی خوم ناسان بو
 بو یادداشت نه نوسم دایلی
 فناج (آینم) ناو کچر نه لایعبدالله
 خودا محمدوزن بله له قبرستانی
 رمله گان چنار، داله قدرافن
 (هوکگی کو) ره فن کرده ...
 وه نه گره له مقابل به روه نوره گان
 قدرافن هوکگی کو به روه ومله گان
 چله هه لنگاوس بروی نه گه بیت
 به قبره کی نه م شوینا قبره
 له به رنه وه نزیگی ریگی م عام بو
 نه ترس روفانی له نه گرا جا
 بوظطری پارازتن هه بو نه و
 قدرافن له قدرافن شه قانه که دان
 پاشن موه له هه ساریکی پاشن م
 به قدرافن ریگی داکیش هه تا
 نزیگی ماض سید اهد وه له پاش
 موه له باق قدرافن ریگی یان
 به موبه حصار م حکم کرد ومله

بسم الله الرحمن الرحیم
 اللهم صل علی محمد وعلی
 آل محمد وعلی اصحابه
 وعلی ائمه الطهاره

جنا بفضا لم ب حبیبی ملائکه اکرم بعوض سلام و دعای دفع غوم و آلام یاد آور
 وشتاقیم گذشته ازین جز رحمت اثر وفات مرحوم والده محمد فناج مسوخ
 شد موجب استسبار و غم به عکس کوه خدای جلای باری بطف ساریش مرحوم
 بدرجات عالیجات وصل و آنجناب حسان حسن و حسن الخزانائل و فایده بجز
 النب و آله و صحبه و بجز سوره الفاتحه (و صحاح از زمان بهین زیادتر
 مستقول تدریس میشوز و عمر اولاد مانع نمی شود و حق بتوکل علی الله و هو حسبه
 ه و رحمت حق تعالی عرض دست بوی دارم حاضرین خدمش ۹ خطی است
 سپه نظر دای تو بنی و مترجم دعوات حیرانم طلبا مای خدمت بگلی توفیق
 بر کفصل علوم یاد آوریم طایفه اینجاکلی عرض دعا گوی دارند باقی بیا
 و زینت از به در دفع حقیقی بنیو امم و سلام

الداعی
 ابن الوه
 عمر
 حجاز الاولاد

پاش نه م وه ضمه له به بر به عائله له ولم به ریشان بو وه که و تمه نه لاش بو نه وه شان بنیم
 وه عائله که م خوشگیکی بو (جصیله) ناو کچر نه لایعبدالله که قدرافنی خورینه بو وه مناسب
 حال بو بومنه که گانه له سه رقه راری راوا کردن نه م نه نه له آخر پانزاسه فریکم کرد
 بو رابه صانی بو ماله لایعبدالله که قه که م ده برتری هه مولانیکیان قدرافن کرد وه
 ره غبه تیان بو له نیش که دا له بهر خاطر ماله گان به لام کوریک م لایعبدالله بو ناری
 فناج بو نه م کوره مریلی نه بو وه غوزنی نه م بو که بیاره روره له وان وه سیروان
 له به نیایه نه بیوات وه کویون نه وضو شک مرد وه نیمه فرمایان نه که دین نه بیش وای به سر دیت

با نیزی سال هزار و سیصد و چهل و صورت زور پیرشان حال بوم به نه و می ده تا که ماموستای که وره م
 ماموستای شیخ عمر نامی تغزیه نامی بود نسیم مرصالی دلم به ده ندره تک بو لبریم چووه تا جوابی نامی که
 بو بنوسه تا تا شام کرد نامی یکی دو هوس کات بوم نه م نامی که لرا شبت گزاره ده داوا ای

بیانی حال و وضعی که بوم
 بوی بنوسم : نیشی به
 سنده رسته وه جوابی
 نامی که م بو بنوسیم وه
 وه به بیانی نه سوالی خودم
 بوکر وه داوا ای دو عای
 خیرم ای کر به لکو خودا
 به لطف خودا خیره ع
 وه شاد و سیک بنیاد دلم
 چایم نامی به کات بوم
 الحمد لله پاشی نه مه عالم
 روی کرده باشی وه
 که که ل طلبی که نا نه شغول
 نه بوم وه نه درستانه
 ترا بورر

که به بارایه ارشادی فتم خودی
 قول به زه نه که درسی خودم
 وه هریدی شیخ بیاره بو
 رویشی بو رکایه که وه
 له شاره زور وه خوارینی
 آینه ی کچر شیخ علی خرنکی

شیوی قاری م له شیخ محمدی برای کرد : وه اجهه یان کرد وه که رایغه وه بو بیاره تا
 له کابوی نه ده لی سالی هزار و سیصد و چهل هشتی مجری را گویرام وه بو بیاره وه پاشی نه وه
 وایه نه کوی استعدی کوریشم هینایه لای فرمان وه به م وه ضمه زور دلم مرتاح بو
 شیخ علی خذ زورم کورشی شیخ قادری کورشی شیخ احمدی کورشی شیخ قادری کورشی شیخ عثمانی کورشی شیخ
 عبد اللطیفی که وره کورشی شیخ مودتی ده ره قوله به : شیخ احمدی با پیره م ملائیک
 که وره وه خلیفه ی شیخ بها الدیایه : وایکی امنی عالمم رضیه ناو کچر شیخ عبدالرحمانی
 شیوی قاری بو وه آمنه خالوزان ماموستای شیخ عمر بو وه ماموستای شیخ عمر پورتران آمنه بو چونکی
 خاقون خدیجه وایکی ماموستای شیخ عمر خدیگی شیخ علی باو که آمنه بو : نه م ضمایه تیه نفا سبیلی

ع
 جناب فضائل ب حبیبی مدعیه الکریم برضی سلام و دعای ترقی و حصول صبیح آفاق
 ورام و دفع هجوم و الهم یا آور مشتاقیم گذشته از این تا حال کتک که کا غذا مخصوص
 تغزیه نام و جوال هرسی نوشته ام بگو ایشان برسدیم میدانم اخذ لوفه اند بیا نه
 ان ال رنو بنزده صحت و سلامتی و نوشتن کیفیت اوضاع عفت و وزرات
 سرورمان بیونماند ان شاء الله اوضاع مانع و دام تدریس غم شود جناب فضائل
 مدد بها الدین برضی دعا کوی مشتاقیم جناب حبیبی سید مظهر جعله الله مظهر العارف
 سلام و دعوات مخصوصه یارش میکنم سکنه خاتناه با خادم حضرت شیخ مهکی و مشتاقیم
 طلبی علی کوی در تونیم طلب انجام عرضت بوسه و دعا کوی دارند باقی

الداعی
 اسم العوه ریح
 عمر

وفضلا الله الحاجب برضاه اللهم

دراجه صدایم دام حضرت قاری مولانا ابوالکلام آزاد
 اللهم والایک استعین فدرت با فایزید علی
 اللهم والایک استعین فدرت با فایزید علی
 اللهم والایک استعین فدرت با فایزید علی
 اللهم والایک استعین فدرت با فایزید علی

دو کلام اللطیف
چنین است که
بسم الله الرحمن الرحیم
و اینها در معنی آن
و در معنی آن است
و در معنی آن است
و در معنی آن است

خدا فیض کتاب حبیبی علیه السلام بوضوح سلام و در عمارت و غیره الایم و جعله
مقام مشتاقیم در پیش آید و کلمه بیداری فقر تبطیر و موقوفه بوفز رسید چون
علاصحت و عادت آن جناب بجهت لکل خرفی بخشید توقع است
اوقات را حتی المقدور صرف در پند و نسیان و کوشش بر عوائق زمانه نه هفتاد لعلت
لایق توتیاید ماه بهش از این جوان در خواب میم که هر روز در خانقاه مبارکه
بیاده هستم و شما مشغول اجاره راه بیک شخص هستی امید است آن خواب
صحیح و عاقبت امر شما چونین باشد که در دست بعد حاشیه عبد الرحمن
و مسوده حاشیه کلینی شرح روانه فرماید و سعی در اتمام تصحیح حواشی بر آن
فرموده بعد تصحیح اعاده ازین فرماید چونند در طواف بسیار طالب حواشی بر آن
هستند و جواب برای نسخه اش روانه مینماید طلب خاتمه حواشی و عاوی و از
طلبها ما اینجا هکذا در تصحیح سائر جواب پرسان را در حینم باقی و وضاحت
لا محب ویرضاه و تسلم
دستشان بخ
ابن ابوه
الواعظ
عمر

عقد و امین
کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه

زیاده می بود که در این سن و نامداری شیخ عمر از او طبعاً که دلش به هم فدایم تیم سرور بود
چونگی بود که در آن ولاده حسه بیگم کافی علاقه می صاحبی که که لایه بیدار کرد :

در پیش و زمانه پاییزی هزار و سیصد و چهل هجرت ماوسته ملاحظه سعیدی عبد با به یلی و ده فانی کرد
جپاشی و ده فانی نه و میرزا توفیق برای ماوسته ملاحظه سعیدی لبر دوستی شیخ بابا رسول که گزل
به لاجورد سعید ا - ده علاقه قدیم شیخانی (عبد با به یلی) - به شیخ بابا رسول ه و ده به تا به تی
شیخ کریم شیخ محمود که مغوب و محبوب شیخ نجم الدین بود - ده دوستی شیخ بابا رسول بود
به مو قدراریان را که با به رسول که زده رهش به هیئت و به عبد با به یلی و ده بیکه به
مدرس فعلاً که مخصوصه ده اقدامان کرد - ده دل خوشی بابا رسول یان وایه و ده
نه ویش که به رعلاقی قلبی به بیاره و ده به مدلا کافی هاجمه و ده قبولی رجاکه می کردن
و ده تشریف عالی گوئیایه و ده زده رهش ه و ده به عبد با به یلی دو باره نه و قضایه
به یلی بابا رسول ه و ده که ده کو چرای مجلس و ابو - رونک بود و ده رشته ی
علمای هلیجه و اطراف هلیجه که ده ده سر ریز و ته ریش جاران - ده مکتوبی بیاره
که به بنی نه هم علمایان و امامزایه و ده
(در پیش و افزرانی من که بیاره در سال ۱۲۴۷ هجری)
من جمله پاشی و امیرزانی شیخ بابا رسول که عبد با به یلی نه م زانه که گزل که مدی م لاکانایان
بود بیاره که قاتی نیمه حبه برمان زالی رویشتم به استقبالیان و ده که نزدیکی ده رگای دانه و افغان
به بیک که یشتین و ده پیش نه وای که به بیک بگم شیخ بابا رسول هم رود ده سبلا و
کرده و ده تا که یشت به من ده من کرده ملک فدیون م لاکریم که گزل نه وای که نه م مقام زور
به لای نیم و ده به صورت نه و ده زیاره نه که سه ر نیمه و ده که واجب وایه من نه م سه فزوه هه بود
لای تو و ده مباره که باری تو که زوه - ده گزل قسمی پیادانی وای کرد که گزل اما هر
بیک که ده وقت نه و ده نه به مزخ بود قیمة میان نه و او مایه - ده چنان رویشی که بیاره
مانه و ده چه رویشتم و ده : و ده رویش به رویش و ده ضمن اجناس علمای هلیجه چه تر نه بود
و ده صحبت که تا و ازور تر نه بود :

که به کاری سالی هزار و سیصد و چهل و ده و تا نامداری که وره م است - و ده عده می غوی که بریای
سه فزوی بیاره می و ابو - که گزل که علمای محرمین را و ده که شیخ نوری شیخ بابا سع
مدرسی که مزگه و تی حویان و ده شیخ عبد الکریم می اهد برنده و ده ملا عزیز پرسی و ده شیخ
رسول می بیکه نه مدرس مزگه و تی سعیدی هلیجه و ده شیخ بابا رسول مدرس عبد با به یلی و ده
به لاجورد سعید مدرس و امام ده ره شش و ده صاحب ملاطری عمر گویندی و ده ملاقاری رهش
که نه م و ده که سه هر دو یان مدلا بون به کم که مزگه و تی حویان که ار کر که - ده وره م که ره در
و کویه - و ده بو حویندی ریاضیات تا بنون بد سلمانی بود فزوی ماوسته شیخ عمر و ده که گزل
چون که سس که نسابینی نه م زاتانه و ده که کورس نه سعیدی و کوی - که ده به به یانیک صفا
طلوع بیکه ن و ده که تشریفان لافقی بیاره و ده ده که درن نیمش هه مدلا نه ملا و طلبه
پیاد و نسابانی خانه قای بیاره رویشتم به استقبالیان و ده به شادی واری خانقاه بون

نہم سے قرہ گئی سے فرس کے خا وہ ن صفا بو۔ وہ من زہ مان بو کہم لیکن وہ تھا عالمہ گورہ
 بہر زہ کان بہ و ذہ وق و شہ وقت شادیہ وہ نہ بیارہ دا گرد نہ بوبو نہ وہ۔ وہ نسبت
 بہ من بہ تاییہ تی زور بہ سو بو لہ لائیکہ وہ زیارہ تی ماموستام۔ وہ بہ قدمت گیشتنی
 نہم زانہ گہ و رانہ گہ لے رون کے خستہ ولہ وہ۔ لہ لائیکہ ترہ وہ بوس بہ ہوی حوریت
 و کہ رامت وہ رہو

ماموستا شیخ عمر لہ نا و قرہ بانیکلی گہ و رہ فرسوں مہ لاکرم مہ رہن زیارہ تی بیارہ زور
 مہ قسوں نہ صفا علم بہ لایم من بہش زورس نہم سے قرہ م لہ بہر خاطر ی چا و پیکہ و تنی
 تو بو:

وہ لہ کانی کا بہ قدمتی گیشتنی ماموستا شیخ عمر گہ لہ خدمتہ تی شیخ دا تقدیرس من کر
 لہ ہولہ تی فرمودہ کانی یہ کہ نہ بو۔ فرسوں یا شیخ پیوستہ زور یارہ تی مہ لاکرم
 بکہ ی بو نہ وہ لہ تدریس موفقی ہے وہ علمی زیادہ بگا نہم زانہ لہ من بہ لائیکہ
 یانی نہ کہ شیخ لطف بفرہریت لہ گہ ل یا نہ وہ ی نیمہ زانیو مانہ لہ خدمتہ نا وہ رہر گزہ
 وہ بہ ہوں تدریس و نہ نہ توانی زیارہ لیشی نجاتہ سہر۔ وہ یہ کہ لہ یارہ تمہ کانی نہ مدیہ
 کہ بہ آ رہ زوں ضوں خرقہ مستعد را بگری نہ کہ مہر فرہ قینک بیت بہ ہوں نسبت تی
 بہ شیخہ وہ محبوب رہی لہ سہ رہی لای و لہ کان نہ و فرقی قابلہ تی فرہنڈنیش نہ لہ نہ نہ لہ
 بہ ہو ورا کہ و تنی لہ تدریس و ہلا کہ وہ نہ م علم را: وہ گہ ل قس۔ جوانی تریش فرسوں
 لہ واقعہ شیخ مقابل ہم قسانہ زور بہ لہ لہ وہ۔ جوابی رایہ وہ فرسوں مہ لاکرم و کہ
 نہ و لایوں ضعم و ایہ وہ لہ گہ ل جہ نہ وہ منظر ی نیمہ بہ وہ گہ لے جا رہ بہ قصوں رہاری
 علم تو جہم وہ رہتی بو وہ۔ وہ نہ مدیم و ایہ ان شا اللہ گہ لے شرفی بگا:

مہ رہم سے فرہا روژی صہ بو لہ حورہ شہ رقی خدمتہ نا وہ کہ نسبت نہ ماوہ۔ وہ کہ اوہ
 بہ بازار صہ مہ لہ لکانہ لہ خدمتہ ماموستا شیخ عمر دا نیشتمو لہ وہ مہ لہ اعار ف ی بانہ تی
 حاضر وہ مہ لہ عباس کہ نسبت لہ کہ رہانہ نہ و لیش ہا فر بو باس علم کہ نہ پیشہ وہ
 مہ لہ اعار ف و تی من میرانہ صہ مہ یوہ و باغ مہ لکانہ لہ لہا سی سلیمان نہ نام۔ وہ نسبت
 بہ صہ رہیہ کے قسہ نیکی کرد۔ لہ آخرا لیمان پرس نہ ی مہ لاکرم چونہ نہ و لیش و تی بہ خوا
 مہ لاکرم نہ توانی شہر صی مواقف بہ فرقی نہم رہ مانہ بلیت قسہ کہ س صہ رہن
 لہ سیاق تقریفا بو بہ لایم رزا الجہنی نہ وہ لیش نہ کہ یاند کہ بو فرقی سی ضعیف
 نہ توانی تدریس کیشی و ابھارت

لہ سہ رہم قسانہ مہ لہ اعززی پرس فرسوں مہ ل س ہر دینا بو حورہ ی مدرسہ لہ وک
 بہ تحفہ وہ کیشیہ گرانہ کانی نہم مدہ سہتہ وہ رہنہ ی کے مہ لای چا کہ۔ فلا بو خوشی مانتن ہر سہ
 وہ مہ لہ اعار ف تحفہ ی ہینا شونیکلی لہ من پرس یہ وہ۔ وہ شویس لہ مہ لہ اعزیز۔ وہ لہ ق مدرسہ دا
 شونیکلی لہ مہ لہ عباس پرس یہ وہ۔ وہ ماموستا کانش ہم مورا نیشتموں بہ راستی روژیکلی
 سیر و خا وہ ن صفا و را بہار دنی علمی بو۔ تاوہ وریں خدمتہ تی نہم کہو لہ لہ بیارہ مانہ وہ

حبا فیما ملأ حبیبی ملائکہ کرم بسلام ودعای خیر انجام در هر پنج صبح و شام یک بار
خبر از تفحص فرماید که الحمد للہ سلامتی و سلامت قلبی بقدر اوضاع زمان حاصل است
و اما بقدر طاقات صرفت جہات چہرہ ودعای دوام صحت شیخ و موافقت حصول
آمال برادران خصوصاً جناب ایشان صرفت منیام اگر چه در وقت رمضان کفر فقیر
چون بود کہ در ماه مولود کاتب بقہ بسیار مبارکہ بیایم اما ہر حال اوضاع و اسال
فقیر مانع این نوع سفر است انشاء اللہ در مواقع مخصوص از دعوات چہرہ برای سیرت
و یاد دہنہ مانع تصور و گونا گوی فرماید در مدہ پیشین کاغذی با چند کتابہ جناب شیخ
محمد امین روانہ نمود رسیدن مطالعہ رقمہ موجب فرح کاکو بہر اظہار و رسمہ نمود ہر
کلمہ بنویس مطبوع آمد چندین سالہم داریم حال ہشت جز کہ عبارت از سیوہ ورقہ است
آمدہ بان مقدار نا انسانی است تحقیق طبع شدہ چہاں تا پنج ماہ دیگر تہائی طبع شود
حقیقہ خطی بسیار واضح و کاغذ جنائی و قطعہ ای مثل قطعہ سنائی و بیاض بسیار دارد
بنوعی اگر حاشیہ رکب کہ بقدر حاشیہ فقرہ برترش بنویسند بسیار لکن می شود در وقت جناب
ملازما عرض خطوط رسم فرزندانش سلامت ہستند جناب حبیبی سید مظہر بوفہ علی
و سلام مخصوص شفا فتح مد ظاہر دعا سازیم طلبہ ہائے حق تعالی را در توقیف مدد از جناب
مدد شیخہ امیم جناب مدعیات و طلبہ ہای انسجا ضواریان ابن النور و غیرہ
علی عرض خلدن دارند با حق و فقنا اللہ لا یجیر فیہا و سلام
عو

و در وقت
۱۳۰۴
کتابہ

پاشا نے وہ تہ شریفیان روایت وہ بڑھ چکے وہ لہ پاشی یہ کہ دوروز لہ ہلچہ بلادہ یا ان کرد وہ
 ہریم کے روایت وہ بوشون ہوں بہ لاج نہ و تاثیرہ ہم سے فزہ کردی نہ ناہیہ سے لہ لہ بیرا
 ناچتہ وہ :

لہ پاشی روایت نہ وہی نامہ سے کہ درہم بہ مانگی سے آسنہ سے عالم گویا وہ بویا رہ وہ بہ ہر
 نہ وہ کہ وضع عالم نامہ بویا نہ نہ جہل جہل کو شینی نہ ریسہ پہ بیدا بو وہ کہ لہ نہ نہ
 لہم ماوینا نہ وہ لہ

سال ہزار و سیدہ
 چلی وہ ہشتاد آنت
 بویا رہ وہ بچک لہ ناہ
 مدرسہ خانقاہ بیارہ
 گہ لہ فرقہ نیایا نہ ماہ وہ
 بویا وہ بچون :
 وہ لہ مانگی جہا در الاول لہم
 سالہ ماہ شیعہ عمر لہم
 نامہ یہ لہ ریسہ بویا رہ
 کہ وسیلہ نامہ سایش نہم
 حاجی نہ لاق در ناہہ ریک
 بچم ۔ وہ لہ پاشی
 مانگی بیتم کہ اہلادہ
 خان ہرہ سے ماہ دستا
 وہ خانہ کردہ
 کہہ رہہ وہ دو کو رو کچلی
 بہ بو وہ کو رہ کا ان کو زن
 سنال ہوں وہ صفہ ماہ دستا
 کہ سے پریشان بو بہ لام
 کہ مالہ وہ الحمدلہ وہ وضع
 دامہ زرا بو وہ بوشون کارنا
 بوہی بہ چہ نہ بو لہ رہہ وہ
 زور نہ ہتھیہ تہ نہ بو

جناب فقہا ثواب حبیبی ملا عبد الکریم بوض سلام و دعوات خیر انجام
 پیر آدم جہا تہما تخلص فرمائند سلامتی حاصل است و سلامتی و توفیق
 ایشان از خدا بخواہم گذشتہ ازین جناب عالم عادل فاضل حاجی ملا
 بعنوان زیارت نجات حضرت شیخ آید خیر وارد شدہ در آنجا اقامت فرمائند
 اگر بہر شد حجو علیہہ براش پدا فرمائند زبان فقیر عرض حضرت
 و نفعہ ظاہر و باطن لیاقت الطاف آنحضرت لہم در عرض دعائوی دوست
 بویا نہ شمش تبلیغ فرمودہ وقت مساعد عرضہ علیہہ سوغہ باقی بقلم
 اللہ لما یحب و یرضی ریحام ۲۸
 جان الاولیاء
 ابی الوہ رکن
 نعم

در خدمت جناب فقہا ثواب بلادہ الاولیاء
 عرض تخلص مخصوصی دارم جناب حبیبی سید
 نکر جلالہ اللہ علیہ ارادہ سلیم مخصوصی دارم
 و سائرہ جہا لہم سان در کرم دارم
 و بلیغی ہفت و سائرہ جہا لہم سان در کرم دارم
 علی

به هر حال چه در سطحی نوری مشغول به ده رسی فته کان و به به یون موده ده که شیخ بسیاره
 سه شریفی برده بود ده رده و ده خافقه که سی واری تیان ما بود که کانی کانی میوانی خه ربه را
 به ده مبه و ده خضری و ده شیخ بعض نظر ره تی خافق قی و ابوه ده ستم نه تم توانی خود برم
 یوسلیما یی بو تغزیه که ما در شام به لام خا و سیکم تقدیم کرد و ده معده ره تم نیشان را
 نه ویش له ده لام خا نه که ما ستم خا مای خواره و ده یی بلو نسیم و ده به خبر رس اجاره
 ده رگرتن ملاحظه بیت تبشیری فرمویین :

(ده ضمن خدمت)

در سال هزار و سیصد
 چهل و صد و ناکانی که لم
 خانه کانی شیخ صاحب
 گویرا مانده و به هوره
 له خانوی شیخ له و بزرگی
 خانه قاره سزیک و دو
 مانگ له و هوره را
 ماینه و ده جا شیخ له بزرگی
 کرد له ریزی مالی خویا
 چه ن هوره خانویان
 کرده و ده هوره بان
 بوس و ده هوره بان
 بو سید نظام الدین
 که خدمتی شیخ له کرد
 و ده و ایکی فاتح له لم
 خانه تازه را و ده فانی
 کرد و ده پاش و ده فانی
 نه و رر پایز و رشتا
 به هارس آخری سالی
 چهل و صد و ت من خدمت
 له بدرسه را له نو ستم

جناب فقها کما ب ندرت کرم بوض سلام و دعای خیر انجام پذیرد
 و شتاقیم غایبانه آنگنا بسید موجب انشاء خاطر کوه خا کلم الله
 فی الدارین خیرا جبارا نفیض فرماید سلاستی حاصلت و سلاستی
 و موفقیت آنگنا از حق تعالی میخواهم جناب حبیب ارباب
 عرفان نظر عطف بران سید نظر بوض سلام و محبت تمام شتاقیم
 در خدمت جناب فقها کما ب ملاها به الدین عرض خلوص مخصوص دارم
 طلبها آنگنا کما داعی توفیقیم طلب ایجا عرض خلوص دارم
 سه چهار پیش از کما جناب بلا عنایت مجاز شد و فقنا الله
 و ابایم و ایاه لجموع ما بحسبه و رضاه و سلام
 الداعی
 ابن الوه و کما
 عمر

نقده ان حضرت سیدنا امام
 شیخنا کما ب
 شیخنا کما ب
 شیخنا کما ب

و ده و خانو م به به همیشه که به کمری آخری هزار و سیصد و چهل و صد و تا که آینه یی کچر شیخ علم مینا
 سه مانگ له و خانوانا ماینه و ده پاش نه و ده گویرا مانده و به در خانه قی و ده له هوره سلیک ترنگ
 صوره یی شیخ که ده خدمت خون هوره س هفزه تی ضیا الدین بوبو و ده شیخ بسیاره له پاش کاتنه و ده یی برباره
 یی پاره کزی بوس له شیخ زین الدین و ده باقی نه و ولاده کانی فرهم شیخ نجم الدین دام زراین ده

جن بشارت یا بر طلب ارباب صواب تمجیدت مزید عتیق محمد سعید صاحب مدظلہ
 بہر تحف دعوات و ایفیت و سلم دہشتی و بار آورڈ شامل امداد منوی
 یہ شہر فریاد اگرچہ صحیح بہ دعوات غرور کلمہ انجیل بہ مجاہد
 اندیم جناب فقہ مراد اب اللہ محمد کرم ہم یہ وزیر دیکھد حاکم مرقع در شہر
 وزیر عسرت از طرف غیر حاکمات بود لکن کہ لزوم ملینہ یا قانی
 خود یا فرستادن کسی یا ہر نوع کہ آقضا و اذنیع در عہدہ ریح
 نفلانہ کہ بہر بعب خوشنودر و فریہ تنگار و دعوات خیر یہ فقرا
 بدارت عمت را حاکم و صبا آتہ عا خادم محاسن ترفہ و اقم علیہ
 سیدنا محمد و عا آتہ و صحبہ الیہ
 بسم اللہ

insitut kurde de Paris

Handwritten text at the top right, possibly a title or header, including the word 'مقدم' (Introduction).

Main body of handwritten text in Urdu script, discussing various topics. The text is written in a cursive style and includes several lines of prose.

Vertical handwritten text on the right side of the page, likely a marginal note or commentary.

وہ تاریخ گزشتہ ہزار و سید و چل و ہشت جلد فصلیہ یا نیزاً و درود و درود و ہستم کرد
بہ نویسی رسالہ غزیرہ لہ علمی منطق و انہم رسالہ ہجرت و تالیف کرد کہ لہ اغزیزان ہانہ
کہ نسبتہ بہ رحمتہ وہ امامی دین (فلاص) یہ لہ و دیوں ہم درامان بنیویں وہ فعلانہ و
کہ لہ طلبہ گمان نویسانہ وہ وہ خوندیان :

ہم روا بہ و دای نہ ما رسالہ نیکی منظوم لہ علمی (تجوید) را تالیف کرد وہ پاشی نہ وہ
رسالہ (اکشف الغامض من احکام الخائن) م تالیف کرد نہم رسالہ شی رزقہ سودہ
وہ لہ نا و مجموعہ سفتہ دای علمای فویانا نویسنہ وہ وہ ملاححزرا ہدی کوری ملامصطفی
رباطی نسخی وہ رگرت نہم پایز درست فو بہ ہارس ہزار و سید و چل و ہشت گزشتہ گزلی
موفق ہوم وہ گزلی طلبہ ہ باش وہ طالبی خوندین لہ بیارہ داگرد ہونہ وہ ملامحمد اللہ رطاش
وہ ملامعارف سی طاشی وہ ملاححزرا ہدی رباطی وہ غیری نہ مانہ شی لہ بیارہ دا نہ یان خوند
وہ نشاطی تحصیل علم زور لہ :

کہ پاشی وہ فاتی ہر مہن ماموستا شیخ عمر (ہم لادہ خان) فوشکی شیخ جلال سی سیتہ کہ کہ شخانہ
چندارہ بو بہ صحن مانگی ماموستا م رحمہ خان سی کچ شیخ سعید قمرہ داغی کہ لہ بنی
اعمالی خوند بو وہ کہہ کہیشی خان فوشکی شیخ نجیب سی قمرہ داغی مارہ ہری نہم نہ
نہ وہ نہہ شیکر ناب بہ عالی شیخ بو بہ ہوس نہ وہ وہ زور دلی رہ ہست بو وہ
کہوتہ وہ نشاطی خوند لہ تدریس لہ جباری باش تر :

وہ لہ و سہ رودہ ما اجازہ سی ملامغایہ تی را وہ اجازہ سی ملاحمدی رئیس را ملامغایہ
مہر لہ سلیمان دا لہ مزگنہ و تی شیخ عبداللہ سی لیری را لہ زرا وہ ملاحمدی رئیس لہ دی
کہ لالہ لہ ناہیہ سی شہیں کایہ تی تابعی قضای ہوارنا بو ملامغایہ محمد آغای عباس آغای
پشہری وہ زور لہ سہ رتہ ریس بہ نشاطی موفق ہدی وہ ملاحمدی لہ لہ دہ دام نہ لہ لادہ
کہ گزلی صاحب محمد آغای عباس آغای ہجر کرد و ناتہ وہ

در مکتب شعبانی هزار و پانصد و چهل و هشتاد و پنج شیخ باره به خط میانی سه ذری بغداد روایت
 بود و بر روی سیروان بود و در گوی که مری و منسوب که خدمت تابو و ده نه مری فرمود
 که جناب شیخ عبدالکریم مدرس احد برنده ایشان که گریایان فعلی شیخ عبدالکریم ریکی است
 و در روایت بود خدمتی که در میان و اینش که گل ماموت مد لایها الدینا نام و ده

که باره را بدو ده
 که نه و نه شعولی ادراتی
 خاقانی در ویش
 در شعولی تدریس و ده
 اداره و طلبه کاران هم
 و در کتبی شیخ ریکی است
 که مری فرمود به من که هر
 مصرف بود عائله که در
 به اثرانی من بی و ده بی
 اطلاع من هیچ نه کرم
 نه من نشسته تا که نماز نه
 که سرش نام گران بود
 یکم که به بر نه و ده بوم نه در که
 باشی اثر اف کلم به به بر
 و ده م نه بر به سوی سازان
 ولی عائله و متعلقان شیخ
 که من
 چایش ماهه نه به و ده
 سید قطران کاتبه نه نام بیکم
 نوس و ده و او ای بندهم کرد
 بر دم بود گویم به بلکه خدم
 که نه نه نه نه نه نه نه نه
 که عهده ای نه و نه
 ده چشم و نه که گران

بف منصف بعبوب فی راق تسقیم
 زرق بقور ولی عت ویم وصیات
 لزیم بار بواسطه سید قطران
 نموده مصلحت آمدن تا لزوم نمکند
 حرکت سقیم و حرکت شردان
 اینی وصیت برادر طبعه مدرس را
 و صیغه آخر حکایت
 و صیغه آخر حکایت
 و صیغه آخر حکایت
 و صیغه آخر حکایت

ببین که در گویم و ده بر دم بود ای خدمت زورم چادوم به فاتح بکه در و ده به راستی ضیای ماره کردن
 زن خود که که لایم که اولی بابو به لام شیخ هم نام به مد نفی رویشتن کردم
 و ده به خط میانی خودیش که حاشیه نام که در اونس بوی نه که به قصدی نه و نه ایشان که در اول تا
 بهیت پیوسته و لت که و ضیاء که در گری سیر به ناچار که باره ده نه بوم

تصدق و ابو شیخ که در بیرون سیروان مایه و ده گلی که مرد و بنویسند در ولایت
 ماتبون بودم تی - منو ماوستا لا بهما الدینیش له بباره را به شغول و ظمیر فرمان
 بوین به لام له و ماوه مه لا احدی کوری ماوستا لا بهما الدین ناساغ بو ده زور
 ناساغیم که ی رو به شدت بو که به برته وه نامه نیلمان نوس بو شیخ که دعای
 ضریک بو ملاحد
 شیخ له جوابا نم
 نامه نوس بدم
 وه تو کلیل کر و بدم
 بو نه وه که فطره
 مائله کن بدم به
 مستغ وه دعای
 ضریش نوس بو بو
 مه لا احد به لام له
 سه رتقیر سر خودا
 له به شردن مانگ
 رضانا مه لا احد بو
 ناساغیم وه فات کرد
 انالله وانا الیه راجعون
 نم کوره له برته وه
 کوریک عاقله وه صاحب
 وه خوننده وار بو
 دعای که نوز تا شیرن
 کرد له دیه ماوستا لا
 بهما الدین به لام له به
 ایمان و تقوای فتوی

بن بفضایت محبوبت درایت ایر لیب فرزانه نایب کرم مدک
 ابوات ایر از اب عالی و دار ارتقا و تعظیم علم خسته و شرفا
 بنه از ادوار و صفای روح و نباتت ایر ریح نزارم ایچ
 ایر دعای و فرغی لفظی آل خبا از طرف فقر و کسب
 جفا و جمیع تار به کسب مدد حاصل کنی در کاغذ نظم کرد
 بی بوسه نیک از ایمان در این کرم حدیثی ختم مدک
 در زین توقیتم فی ایم از بانک صلوات و صلوات
 ایمال نم کند زاده تو حق صلوات در این راه
 طلبه مدد رسال صلوات دعا داور و ام خاتمه را کسب
 صوفی محروم و شیخ محروم فی مال اگر خرم دعای
 و صلوات علی سید خور واک
 و سلم
 خاتم ای کسب لفظ
 و کلمه علی به
 علی

به صاحبی ده تشکرانی خود اوه - و هفت رانه بوارده - و هفت سیه ی دل خودی به رحمتی خود ای سالی
 خود اوه - و نه نامی تغزیه پیش له لایین شیخ ده - و ماموسه لای بهار الدین نامت
 ده - نه نامی پیشی بو چه شری مباره کی نویسی بومین - ده له نام که دا - نه سوال پرسای ده
 و ماموسه لاس بو ماموسه شیخ حیدر - و ماموسه لای بهار الدین - و نه صلح خانقاه
 نویسی

که در این کتاب
 از کتابهای
 معتبره است
 که در این کتاب
 از کتابهای
 معتبره است

جانب مندرجہ عبارتند مگریم زیرت توفیق تہ لب از اوقات
 معروف طای و عبادت و عیدت سعید وین رکات از با بر سینه
 سدر دارم ایدت دین ماه عودت کنیم گاندر الزیرا خود کرم
 چہ نہ و اگر خودت ز سار و لک با زہر کول نزد مدعی فرج جلیب
 و بعضی دواہ رس نہ ی چه بہتر و کلمتر جالب شیخ حیدر و بعد با را
 سلم سون و بعضی بہ تبرک عیدت دارم لب الہ خیا کہ ما او را
 فراموش نمکنم لب دلای صبر برای ما کنند عزیزم سلامتند
 مگریم خطیب و مدفنہ اتر شیخ محمد غرب نے رادیم و فرزنی
 حمد لدریک و تہ صلح و فتح صہین و صہین بایا دارم و بہ کہ را
 بریک عین و تم سلامت شہر صوفی محمد را انصہر را کو رودعی
 خیرا زیادہ زہر فصد و سلامت نامک ا
 و صلوات علی آلہ نبی و آلہ
 وسلم

نہ مہ لاکرم خطبہ
 کہ شیخ احوال پرسای و سلام
 بونوسیوہ برانزای مولا
 احمد صدیارہ - وہ نزادان
 ماموسہ لای بہار الدین بو
 سعید صلح و ہ شیخ صفا
 لہ اشاعی شیخ بون
 سعید صلح لہ س راتی و س
 اپار سہ خان - لہ - وہ
 شیخ صہین طالش بو
 کورس حاجی شیخ دوش
 بو کہ ضلیفہ ص صیا الہ
 بو
 نہ لانیض اللہ طالب العلم بو
 و ہ ضنگ مادہ جان بو
 پاشی مادہ نا بچر کونیا
 احمد کورس کونیا کریم ص
 مارہ کرہ - و ہ لہ بارہ دا
 مایہ و ہ نیستہ بہر صہیتہ
 و ہ اعامس و ہ بارہ یہ
 و ہ شیخ محمد خراسانی
 لہ اہر خوراسانی بو
 کہ توبہ عمرض نہ و ہ
 کہ بردا بو مصر بہ لام

بہ لام کہ گہ شنبوہ (سورہ) کہ ما بولوہ و ہ لہ ضرفہ شیخ مایہ و ہ نہ ہم بی سونہ تہ
 قبول کرد و ہ روسا لہ لاقن شہ رحی خویند و ہ دافع طریقت بو لہ پاشی مدہ آ شری
 مینا و ہ رویتہقت بو نہ و ہ سیروان لالان سید کاک احمد کورہ مازاں مہ ولہ دس

دوستی و انیشت جا گویا یہ وہ ہو دی گھر رنگ نہ ناصیہ کویہ ک نیستہ بر حیاتیہ
 وہ کہ عیسیٰ شونہ نہ تم زانتہ کہ بیارہ و ابو تصادف صاحب اسماعیل ناول کہ مصرہ وہ آت
 بو بیارہ کہ زور قوری قورائیگی بہ رز بو شیخ لہ لاس نہ و فیروز قرانت و تجوید بو وہ کہ لہ
 کہ سی لہ صفحہ ہدم ہتفہ وہ یوں لہ کرد شیخ محمد زور وہ مکی خوشہ وہ لہ شوی
 فارر خونندہ وہ و ا

یہ بیضی ہدم یہ :-
 جا شیخ لہ مانگی زور
 القعدہ داروشت
 بولندا وہ لہ ہشت
 مانگدا گہ شتہ
 بہ خدا وہ نہ تم نامیہ
 نوسی بوم :-
 وہ لہ جہشی قوربان
 نہ و نامہ یہ لہ وہ رہ وہ
 شت کردہ بہ شیدہ
 جہش نہ پیروزن نوسی
 بومان :-

بسم اللہ

جنابان سلامت بابان مجربان بیدار ابدین و تعالیٰ بکرم مدرس است شرفی کما
 رث اللہ من لہ بہت کوی ویعت و دروالم است اعانت تسفید
 نامیر بودہ و خواہند بود حکمہ و اجازت نامہ روزگرنہ نامہ ہر وارد
 نہ اندیم و قہم امورک ہمد و بہر کما ہست بہ آت مرقب
 امر و ترصہ ہست کہ ہست نہ باہر است زہد
 عزیز کج محمد لہ ایک راہ عورت خیرت ہا کرم ہا
 صہ ہست مدارم بہر بہت ہر وقت در امر است خورست تسفیم و در
 کلاک اتہام ستند خوانہ ہو یا رہ ہر صفحہ را جہا ہر ہر
 بلکہ مدرسہ و مدرسہ کہ انقہ ہست و ہست ہم غرب لہ راہ عای خیر
 یا دارم لہ ہم و صدہ التمشہا خاتم مکان لہ و لہ علیہ
 حشر و شہادہ کرم
 ہستم
 ہستم

insitut Kurde de Paris

بلام شیخ له په خدا او زور مانه وه - له و ماوه دا من نامه یکم بونسی - وه له هولا خانقاہ
 وه مصارف - ده او ضاعم نه گه یاند - وراو ام کر که - و ضعیفون بونسی بومان نامیه
 دل مطمئن بیدین - نه دیش نه م نامه یه که وه لا مانوس نوم - و بعضی تو صیه ی تیارا
 نوسی بو - من لره نامه که ساخوما - نوسی نوم صحاحی سه عاتم نه دیش نوسی بون که نامه وه سعادت

نیم بوت - با فضل
 کاخ مانته وه سعادتین
 هیا بوم :-

جناب ارجمند فقیر ندیم میر میر تقی میری تقسیم مریغی کلم را الله دائما
 بجزای خیرات مخصوصه الی اکرم بجزای صحت و شفقت شفقت
 کاغذات رسید بخدمت آن که کتبت و سکت و مجز احوال بود
 سرور و طبع نسیم با هم کت دارم از دعای خیرت که هر وقت فراموش
 نوزاع کوه پیر در از سرخه کوهت هر چه آمد در یافت نماید و بهم وجه
 در ضیعه محفوفه و جمله لزم است که ادا و قضی آن مقدم نه پس از آن
 در کوه کلام فرموده و در باره کتبت بود و در آفتاب
 حال سحر کتبت کار در سحر کتبت با زقانی بیمار در کتبت
 کتبت آن الله تعالی را بجا املی خواص داد زده بود
 سکتت بر برای آن کتبت اطباء کرده بهر کتبت

دوست کتبت و کتبت کتبت
 کتبت کتبت کتبت کتبت
 کتبت کتبت کتبت کتبت
 کتبت کتبت کتبت کتبت

شیخ عاده بن اوزون لم به غذا صرف کرد بیستم همه سو روزه فیقه کانی لم در شری سے فرزه که اذیر
 بودون آقا شیخ عبد الکریم نہ بی نہ و بی طاقت نہ بر بودیم تا شیخ که رایہ وہ بو بیارہ
 ہم رہ بدل خوشی وہ صبر و آرام لم فذرتیا وہ وامی کرد:
 وہ لم شریکی که رانہ وہ یا نہ ہم نامیدہ بودیم کہ داہم زوہ نہ گرینہ وہ وہ بر عاده آن
 عونا رحا و سلامی اہر طاقتی نویسی بود:

بیت یافت میرتاب محبوب سالک ندیم در عبودیت مدرس رازیت
 سادہ بسلم و ریاضی توفیق است و اہم است داورم لذ
 ما سوال نہ نہ صحت یافت است و تہدہ تہر تہدہ مہذب اعظم
 تہدہ این چنین میں کہ در ایہ است کہ الہ غفریب
 مدون تہ صبر کرد
 جہ بشارت پاک محبوب درین از مددہ و اہم رازیت
 تہ توفیق تہ بسلم و ریاضی داورم و جہ و اہم است
 صید راہ کنڈا غیر سماک ندیم مددکم و غفریب
 و شیخ محضر عربانی و صوفی تہ توفیق عہد و سہ ساع
 داعم و سہ راہ مدرس و فاقہ دار دہ شیخ
 و صیغہ الہ علی البیرواد الہ کار
 و الحریۃ
 خاتم حکماں توفیق و طریقہ
 نقیہ آن رسا

سفره کوی شیخ دریره س کیش تا که دته مانگی ...
 که رایبه وه وه له کاتی گه یشتن به شارن رسیان نه م نامه س خواره وه س نوس بوم وه له پاشا
 چون روژی قشریفی گه لیته بیاره به وه منوبین وه اهر خانقاه به دیدار دلشاد
 بوین :

له م سالی هزار و سیصد و چهل و نودا من زور موفق بوم وه رسالان (ورفات) له منطقا
 وه (مقالات) له باس به قبولان عشره وه بعضی اموری حکمت له اعتبارات
 وه امور عامه وه

- رسالان (و صیبه)
- له علم منطق را به تالیفات
- له باس اموجیات ، را
- تالیف م کردن وه علم
- له طلبه کان نوسینیا وه
- وه هونیدنیان .
- به راستی نه م سالی له هر سو
- جهه نیگه وه به خوشی
- له سرمان زا بورا و الله
- له آخر نه

بنا بنامه مدد کریم مدرس زیر فتنه

در جواب تنفیذ لغور و طاعت نه به بجزه سالی لیلیه وارده
 سیدم الله روزی در حرکت و وقت حرکت سلفه آقا به صلوات
 خواندند و الله اعلم الدین ای بکلیه فخرتند و لذت میب
 بیاید ای بکلیه کس اینانیا
 وضع الله علی سیدنا محمد خاتم النبیین
 و سلم
 نماز

علاء الدین

له آخري سالې په زار و سيصد و چل و نود او شينخ جيل ۲ پران شينخ له (قادر كره م) وه فاني كړ
وه ضدې رس وه فاني كه نيشت به بياره وه مجلس تفريه وايزا ده له مانگي در الحجج والهم
ساله مامدت شينخ عمر نامه ي تفريه ي بوشينخ نوس :
وه نامه نيگيشي بوس نوس كه له فواره و نيشت كرا وه :

شينخ جيل كورن حضرته شينخ ضياء الدين بر له گه ل شينخ اندر وه شينخ كامل را هم رس يان له دايكي
دايكيان فاطمه فاني كچر شينخ قادري (قره حه سن) له نه نه وه شينخ حسن ي كلمه زه ر و د يه
نه سر زانه كوركي جوان وه هم لكه وتو بو انسانې وه كه خاوه ن سه رسيا كم ريكه وتوه له زمانې
سلطان محمد رشاد اول له گه ل له لاهن كورن مه لانا گه دره دارو شيبو بو (له سته ببول) ،
وه به ناون پوست نشين فاني (بياويله) وه معاشي بو برابره وه انسانكي خاوه ن
شعر بو زمانې تر كه زور باش نه زان وه فارس زان بو وه زور نظافه نه خون راگر
نه كړ له تاريخي په زار و سيصد و چل و صد و ناله بياره داننه فوش كه وت وه بو تد اول
رويشت بو شريفه وه شماران وه ماته وه بو به خدا چارن نه كرا تاله نه بچي ماله دى
قاور كه ره م داله ناوله كليات وه فاني كړ ره الله وط ب شراه :

دايكي فاطمه خانې دايكي
شينخ جيل ناون (رحيمه)
خان وه كچر شينخ قادري
قازان قايله له ده فوشكي
شينخ عبدالكريم ي باوكي
شينخ حسين وه شينخ حسن
له شهور بو پيرى قره حيه داره
ماني رحيمه ، خان پورى
شينخ حسن بوه شينخانې
قره حه هستو يانه كه
فاطمه خانې كچر رحيمه خان
بره ن به رضا بطيكي سكرن
به لام رحيمه خان راضنه بوه
وه به شويڼ پيا ديك صالح دا
كه راوه تاجارن له فزدي
شينخ حسن ي براراي نيست
بوزياره نه حضرته غوث
وه له دوه ورا تصادفې
شينخ ضياء الدين له كال بغدادا

جناب شيخنا ب حبيبي ملا عبدالكريم بروض سلام و دعای جمیع آمان مرام یاد آوریم
خیزانا تقوی و ناپه سلاستی حاصل و سلامتی آنجا را بحق تعالی بخواهیم بیا در است بواسطه غث و
راه از دستن جنرات اینان محروم دان موجب حظرات قلبی است از ولادت غیر مخصوصه حضرت
حضرت پرورش حضرت بوسی و بندگی تقدیم خدش فرموده امروز در سه ساعت پیش از این
عرفیه مخصوصه کتبش نوشت ام از مخصوصه غراخوانی و تبریک عید و تسلیم پوسته خانم کرده ام که در پیوسته
تسلیم جناب شیخ عمر بود و او کبیرت حضرت پرورشند و لهذا عرفیه مخصوصه حاله نوشتم
و کلمه برای فرزندی انور نوشته ام انشاء الله زود برایش روانه فرموده بلکه در این بهار به بیا راه عقد
و از اینجا با شما بیاید و در اینجا بنشیند جناب رضانا ملا عبدالله بنی بروض خلوص و جناب بیادنا

سید مظفر بدعان مخصوصه و حسین ملا ظاهر سلام نام مشتاقم طلبه ای اینجا همگی عرض خلوص دارم
طلبه ای حدیث را از نزدیم و فناء الله ما بحیبه ویرضاه و السلام
دو الله جمیع
اللهم اعلم
ابن الوداع
عمو
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی
دعای خیر بر سر سیدی شیخ حیدر عظیمی

لابعدار شیخ ضیاء الدین خوارزمینی فاطمه خانم نه لکا وه عاره ی نه لکا . وه عاره ی دور سهال
 عالی شیخ ضیاء الدین به اعتبارن فاطمه خانم له شارن (خانم قی) را عاده ته وه به تا خانقاهی
 خانم قی در وقت کرده له تاریخ مهر رار رسید و سوا ده شیخ انور کورن ضیاء الدین له
 شارن خانم قی را له رایگ بوده جا باش نه وه عالی فاطمه خانم نقل کرده بو (بیاره)
 وه پاشی چون سالی له بیاره وه نه نقل کرده بو خانم قی (بیادیله) له نزلگی تهلجی را
 وه له ریما ونه ته وه به لام به کا وینا هاتنه ته وه بو بیاره :

نه نام ی ماموستا شیخ
 عمره جوابی نامه نیگه
 که کرده ضیاء الدین له بعدا
 که ته وه وه له سلیمانیه
 بو نویسم بو خدمت کتبه
 له در در راه عالی جوابی
 نه بوه و و نیگه
 نویسیه ته وه بو علم

حیاء فقیدتکلم حبیبی ملذذ اللکرم بروض سلام و دعای خیر انجام یار آورده مشتاقم
 در آن وقت که حضرت پیر امام انده عمره تشریفش در اینجا بود هر کلمه سید آدری فقر نوشته
 بوفند بوجیب فرج قلبی کردی لکن بآن واسطه مجال نوشتن جواب نداشتم ان شاء الله عذر
 مسووع است خیراترا تخص زمانه سلاتی حاصل است و بوقتیت و عافیت این که از
 حق نقل میخوانم بحال نسخه کلبوی تا اول غمخاطرش طبع شده و نمونه اش با اینجا
 روانه نموده اند بفر خدای شیخ روح الله رفو طبع تمام میکند اما معلوم نیست در خدمت
 جناب برادری سید مظفر عرض سلام دارم و جناب فاضل ملا براء الدین بروض خلوص شتاقم
 ملاطهر داع حنرم و زنه انت داع طلال عمره و طلبه را داع توفیق طلبه های اینجا
 عرض فلو من یزید باقی وفقنا الله وناالم لما یحبهم ورضاهم و سلام
 الداعی
 ابن الزهراء
 عمر

سر چشمه ما رفت نهال، منتقدی محول رجال سر رشد العارفين امام الاموال :
 حضرت شيخ علماء الدين الامم الذمعه و تاه على جميع الماصرين بروض دست بوسى
 و دعای دولام و مزید ترغیب و حزمه مصدعیم گذشته از این اگر از جد سرور و بی سیم
 و کسان بر درسی احوال پفر تخصیض باشد از این بیگانه است آنوقت صحبت محدود باشد
 و او تا از امکان صورت تدبیر نیست و دعای دولام و جود مبارک آنوقت مینماید
 تنها یقبولش در رسم و نام کرنا اهلیم توقع است و از اوقات سر بر نه با تفتاست
 و کلمات لطیفه مقررًا مخطوط و توجیهات علامیه بنده را بملفوظ فرمایند
 بقیت، نقاء الدهر یا کف اهلله و لسانم حیا
 بنده
 ابن الوفی
 عید

این دست نوشته است از آقای دکتر محمد باقر...
 که در کتابخانه شخصی ایشان موجود است...
 به خط نستعلیق و در حدود ۱۳۰۰ هجری قمری...
 در کمال احترام تقدیم میگردد

این دست نوشته است از آقای دکتر محمد باقر...
 که در کتابخانه شخصی ایشان موجود است...
 به خط نستعلیق و در حدود ۱۳۰۰ هجری قمری...
 در کمال احترام تقدیم میگردد

Institut kurde de paris

له سالی هزار و سیصد و چهل و هشت و نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود
که میان او روشی سلطانی است بویباره و نه که خدمتی شیخ و ادانت گوی بسی
اصرام آل و بیت و منزه به همه و خوانده نه وانی کرده به لام روز مبالغه تیا و اگر
به نه و عی که پیشه نه و پایی و وی هر که کسی که شریک اداره و امانت و خلافت نه و انانه به

حساب فضائل حبیبی ملا عبدالکریم بوض سلام و دعای خیر انجام
دیدیم جز از آن تفحص و ناسند سلامتی حاصل است توقع است ایشان هم
در صحت کلمات باشند و اوقات صرف تدبیر و سایر جهات حضرت به یونان
در کاغذ پیشین برای شرح جواری نوشته بودیم با نوری چشم انور برایت روانه
منویم تا حال سخنبران مطلوبه نیامده اند بچنان فقره حاله تمام شده است
و جمال در راه باشد لکن تا حال اعلام ما بر اولی و خوش کرده اند و خدمت حساب
ملا بهاء الدین عرض خلوص دارم حساب حبیبی سر مظهر بدعت و مکتوبه
دید آویم طلبی می خدمت را عی تو فقیه مد ظله و سایر احوال پریشان دعا خوانیم
طلبه ای اینجا هکل عرض خلوص دارند باقی و فضا الله و ایاکم لایحی

الداعی
ابن القوه راعی
عمر

ریضاه و سلام
شماره ۱۳۱
مجازی لایحی

نه نامه به نه که جوابی نامه یکبار که نویسی بوم بوشه ریح جواری که سر رساله حساب به بها الدین
نه ویش شرفیکه ناقصه که لا بو، بون نار و بوم به شیخ اندری کتوبا و نه که در کات شیخ انور
نه یوست در لای مولانا خالین کور شیخ (دانش سازی) فیرین ماوه نیک که لای مایه و
به لام که نه نجما به به نه و نه فیرا صنفه نه که بی رویشته و نه بوسلیمانف :

لهو یا شیخ لبر رعایتی نہ وہ کہ خادون مال ہو وہ کابرائیش معائن ہو جوابی نہ دایہ وہ
 بہ لام میں خدمت ہے نہ گیرا دو تم ناعہ مادام نہ م فرماشتہ راستہ کہ ہر کہ س لہ ادارہ ی
 نہ وانانہ بی امور اتے دینے نہ واونابی نہ اهل شیعہ بوجہ لہ غیر ی زہ مان استیلاک
 صفویہ گمان لرم وولات

تالیثہ جاری نہ ہو
 کہ یہ کے لم سوات
 بکن بہ امام وگہ در ۵۵
 خوتان وہ بوجہ
 اطاعتی غیر ی نہ وان
 نہ کن کابرا لہ جوابا
 قسمی بونہ ماوہ
 نہ وہ مذہب ووت
 سیم شی لرم بابہ نہ وہ
 مقصرین :

حنا فیضا ثلثاب حبیبی ملا عبدالکریم بوض سلام ودعای خیر انجام
 مشتاقیم محبت نامہ آنجناب رسید خوب فرخ کلی گوہر شہزادہ از
 خصوص انور و ہرزادہ کلم مولانا اظہار فریضہ بعود خوب فرخ کفوہ معلوم
 فقیرت کہ آنجناب عبد فیق مائل ترقی انور و بیہج سخوی از اسباب استراحت
 تصور غنیف مانند - در نسخہ بران بہ مجلدی بہ تمام می وصل انجام شد اند
 و باقی درواہت لکن چون بہ ہد پاپور بآید بہ بغداد دیر می رسد و چونکہ عمدہ بارہ
 طبقت از طرف شیخ محمدت و او حالہ کمال برودت و بی ناستی بہ فقر سجوی
 دارد کہ قابل تحسیر نیست قال و صفت و قیمت نسخہا نقل مجہول فقیرت است
 بعد از وصول و قطع قیمت ہر چند نسخہ در آنجا صرف شود محبت سیرتیم
 از عوض فقیرت ہرزادہ ارشد جناب شیخ عثمان سلمہ الملک المنان
 رفتہ و خلوص دعا کہ فقیر بوض رسانند ہر چند آن بات کہ ذکر در بران کفایت
 و حدیث دیران طلبہ ای سنجی عوض خلوص ارز مستقیم حدیث را داعی توفیق
 باقی وفقاً اللہ والاکم للاحب و رضناہ سلام
 ابن الوفاء
 عبد

حضرت صاحبی نقضاً علی باب مله و بیکرم بوض و دعای خیر انجام
 یار آوریم مصعب نامه آنجناب سپید از زده سادستان کله خری بخشیده
 بخمال نظر نشستن اندکین رشتان در آنجا نفی نلاره غیر از حضرت است
 نلب فقیر اگر یا بنجا اعاده پس بنویسند بسیار سردرسیم آن کاغذ که بزودی
 نوشته ام برایش خوانده و تفریس فرموده مع هذا رکعت بهر میل آن فرمود
 که خیرست مولانا روانه امی بنویسند و الرحمن از خصوص تلبیس با و بنویسند
 فقیر اضی و خیار الم غارتش مینامم در حضرت صورت پر روزی صبر
 عرض دست بپس دادم - مولای قراری بیخ فریح حاله طبع کلبوی نام
 خمال بوعده داده دیگر با بنجا برسد آنوقت جواب بخدمت میفرستم آنوقت
 بیخ مجیب در آنجا بخت بپرسد حاجت فضا علماب مله با و الدین بوض
 طلوعش تمام خستید و نظر بفرموده من بهر بار آوریم مله با و الدین بوض
 روزی دست دیر یک نام با و وقتنا الله و التمام لا یحب ریضاه و سلم
 الدعاء
 ابن الوردی
 عمده

حضرت صاحبی نقضاً علی باب مله و بیکرم بوض و دعای خیر انجام
 یار آوریم مصعب نامه آنجناب سپید از زده سادستان کله خری بخشیده
 بخمال نظر نشستن اندکین رشتان در آنجا نفی نلاره غیر از حضرت است
 نلب فقیر اگر یا بنجا اعاده پس بنویسند بسیار سردرسیم آن کاغذ که بزودی
 نوشته ام برایش خوانده و تفریس فرموده مع هذا رکعت بهر میل آن فرمود
 که خیرست مولانا روانه امی بنویسند و الرحمن از خصوص تلبیس با و بنویسند
 فقیر اضی و خیار الم غارتش مینامم در حضرت صورت پر روزی صبر
 عرض دست بپس دادم - مولای قراری بیخ فریح حاله طبع کلبوی نام
 خمال بوعده داده دیگر با بنجا برسد آنوقت جواب بخدمت میفرستم آنوقت
 بیخ مجیب در آنجا بخت بپرسد حاجت فضا علماب مله با و الدین بوض
 طلوعش تمام خستید و نظر بفرموده من بهر بار آوریم مله با و الدین بوض
 روزی دست دیر یک نام با و وقتنا الله و التمام لا یحب ریضاه و سلم
 الدعاء
 ابن الوردی
 عمده

حضرت صاحبی نقضاً علی باب مله و بیکرم بوض و دعای خیر انجام
 یار آوریم مصعب نامه آنجناب سپید از زده سادستان کله خری بخشیده
 بخمال نظر نشستن اندکین رشتان در آنجا نفی نلاره غیر از حضرت است
 نلب فقیر اگر یا بنجا اعاده پس بنویسند بسیار سردرسیم آن کاغذ که بزودی
 نوشته ام برایش خوانده و تفریس فرموده مع هذا رکعت بهر میل آن فرمود
 که خیرست مولانا روانه امی بنویسند و الرحمن از خصوص تلبیس با و بنویسند
 فقیر اضی و خیار الم غارتش مینامم در حضرت صورت پر روزی صبر
 عرض دست بپس دادم - مولای قراری بیخ فریح حاله طبع کلبوی نام
 خمال بوعده داده دیگر با بنجا برسد آنوقت جواب بخدمت میفرستم آنوقت
 بیخ مجیب در آنجا بخت بپرسد حاجت فضا علماب مله با و الدین بوض
 طلوعش تمام خستید و نظر بفرموده من بهر بار آوریم مله با و الدین بوض
 روزی دست دیر یک نام با و وقتنا الله و التمام لا یحب ریضاه و سلم
 الدعاء
 ابن الوردی
 عمده

پھر لہ سالی ہزار و سصد و چل و نوزاد سے فرمایا کہ جو ربا وہ جانی ، بر مالی سے لے عبداللہ سے
 حصہ زورم جو چاہے کہ تمہیں فاتح وہ لہ سالہ اسعدی کو ریشم پر جو نہوی ...
 وہ لہ لاس وایہ کہ درہ یا بہ صیم ہیشت تا لہ عمری چوار سالہ و لہ لاس لہ وان وہ فاتح
 کرد وہ کہ قبرستانے شیخ شملی لہ قرآن لہم پیرس لہاوی پوارہ وہ دہ فن کراہہ ...
 لہم سے فرما لہ مالی امیر اسعدا تصادفہ اسلطان صیدرخان ام کرد کہ فرمان دارک
 نہ و منطقہ بو وہ گہ ل منظرہ ہی مذہبی لہ کہ لا کر دم

لہ نہ وہ کہ وہ بہ راستی من نہم ویرا بہ سر رہیستی قسم لہ کہ لا لکم تانہ و بہ ہمو صراحتی
 یہ بیانی مرضی کرر جہیم دوت مادام وایہ قسمت لہ کہ لا نہ کہ م
 طبعاً تو باورہ رت بہ قورمان بہ یہ ووتی بہٹی ووتم کہ داہ من ہند لال بہ حدیث
 تا کہ نہ چونکی ممکنہ تو بلبیت نہم حدیثہ موضوعہ وہ تویشی ہند لال بہ حدیث
 نہ کہ چونکی ممکنہ من لہ صحت اسنادہ کہ یا قسم میں بہس دلیل ہر دو لاکہ
 یا قورمان ہے یا لہ دلیل عقلی ووتی باشہ :
 ووتم خودا لہ قورمانا بہ صورتہ عام تویشی اہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم جا بہ آیہی کہتم خیراتہ اخرفہ
 للناس و من ظن درہ جہم لہ دل اصحاب لمانہ بودن :
 وہ بہ صورتہ خاص بہ اصحاب جوہ نہ فرعونیت و الذین عد اشدا علی الکفار رہا بہیم
 تا اخرفہ آیہ نہ کہ

پہر و لہ شانی اصحاب صیبیم و لہ نہ ہر بیت لقرض اللہ عن المؤمنین اذ یبا یعونک
 تحت الشجرۃ فقل ما فی قلوبکم فانزل علیکم لکتابہ و انابہم فتحاً قریباً :
 وہ لہ شانی سابقین لہ مہاجرین و انصار لہ نہ فرعونیت و السابئون الاولون من المہاجرین
 و الانصار و الذین اتبعوہم ما جان رضوانہم و رضوانہم
 کہ دای چون عثمان نہ توانی لہ گہ ل نہم ہر ہوہ شتا و شتایش عام و خاصہ باورہ ریکا
 یہ وہ نہم جماعتہ بہر اہر بہ و صیہ تی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم اہمال بیان کردہ وہ و وصیہ تی
 نہ دیان بہ جہ نہ ہینا وہ یا نہ بہ کہ لام وہ رہارہ ہی نہ وان راست نہ بی العیاز باللہ
 نہم محال یا نہ بہ نہ مانہ لہ سر رستورن صق معاند لہ یان کردی وہ بیعہ تیان
 بہ حضرتہ تی ابوبکر موافق حق ہے :

وہ لہ لاین حضرتہ تی امیر المؤمنین وہ ملاحظہ بہ یہا نہ کہ خلافتہ تی ابوبکر نہ صحفہ نہ زبانہ
 چون جاریہ لہ بن حنیفہ لہ ابوبکر قبول نہ کرد : وہ نہ کہ لہ عمری قطب مہاجرہ برائی
 وہ بہ خاصہ تی خلافتہ تی زبانہ تی چون کچھ خون بہ مارہ نہ کرد
 وہ نہ کہ لہ ر عشر و زہ مانا خلافتہ تی بہ حق محض خون نہ زبانہ تی چون لہ مادہ ہی بیت و چوار سالہ
 وہ لہ زہ مانا سیخنیفہ و لہ صد تی شرعی خون چا و پوشی نہ کرد نہ مانہ ہم مودہ لیکن لہ سر نہ مادہ
 کہ حضرتہ تی امیر خلافتہ تی نہ ذاتاً نہ ہی بہ حق زبانہ نہ کہ گرانکس بہ اللہ ہی نہ مادہ نہ سال
 لہ صد تی خون لہ بہر ترس یا لہ بہر مانگیکی اضمالی دہس بہر دار نہ وہ بو لہ نہ مانا کابرا قمانی قولی کرد :

له سالی هه زار و سید و پنهانی پوری را له نویسی به او له ما وینا له مانگی صیفا له لامحوری قزلبی و اردن بیاره بو
وه ما عوت شیخ عمر نه م نام به بومن له سالی بو بو تو صیه من له خصوص شیخ انوری کوری به وه که
تا له بیاره را له خدمتی شیخ مه ولانا را جمعیت وه له خصوص غیر برنی خط و نویسنه وه چا ویری
بکرم وه بایس موضوعی طبعی که لینه وی بو در کیش نویسی بو

وه تو صیه لشی کردیم که
خدمتی مه لامحوری قزلبی بکرم

مه لامحور کورس

سلامی حسین

کوری مه لامحور

قزلبی رحمة الله

له وولانی خدمت وه به

به عرض استغاده

له چا ویکه و تنف

اصحاح الازهر

وه مجاده ره

علمایان روایت

بوصه و مصالی

له دوی مایه وه

له پاش که گاته وه

وه که لیشته را

در کورک منع

کراله لاین سه فرس

کر کوک له که برانده

بو بکریان بیجا

بر چاره سه برهنه

گاته بیاره وه ماوه

جناب فضیلت اب حسین ملا عبدالکرم سلام الله علیه و دعای مخصوص مشتاقیم

خبر از انقضای فرمانده سلطنتی حاصل است و سلامتی و موفقیتی آنجناب از حق تعالی

میخواهیم بقرار معلوم اندر آنجنابان مانده تا در آنجا است از نصیحتش گوای تو مانده

بلکه اوقات مخصوصی اضاعه نکنند و مشغول تعلم خط و فارسی باشد تا وقت کار خودشان

از خصوص لکنبوی تعقیبش با ندر کفتم حاله لشمه شیخ محمد استیلا کرده چونکه را

بنامی او آمده میگوید مقدار پاره خودم که هر صد پنجاه روپیه است نود و شصت تنگ

ممنوع و برای من تعجیزش لایق نیست حاله جزئی ملائمه در پنهان حاصل شده

جناب ملا بهاء الدین وسید مظهر بوفرحلوی و سلام مخصوص مشتاقیم سائر احوال

پس از رضای و السلام
صوالی شیخ
الداعی
ابن الوداعی
محمد

جناب فاضل محقق ملا محمد حنفی قزلبی
عالم حدیث حضرت شیخ محمد جمال مدنی در آنجا
عالم الاثر حضرت شیخ محمد جمال مدنی در آنجا
دیگران مخصوصی برای آنجنابان مانده
سبب آنرا حسن کوزه استحقاق زیاد تر دارد و ضایع
فی تصور السلام
عمر الداعی

چهار مانگ له بیاره مایه وه وه له صوره صبر سه را له منزله منا و انبشت وه به همه بر نه وضع

شیخ بیاره صدره تی نه لگرت وه من و طلبه کان دل مان رعایت نه کرد وه به به که وه را مان

له بوارد له مانگی جهادش اش نیه را له بیاره وه ره جو وه روایت له دس (سه براد) له نا صیه

میشد سه بوقه تی بصوره تی سه لایه تی را انبشت به جانی له وه پاجیز که شیخ نه روا بو بغداد

له کول شیخدا بر دله بو بغداد وه شیخ سه بکا بو دانه زانی واقعه له نه پنجا مافکره که برهنه جبه

وه که له سه ولایت الله مابن له که م :

فإنه قد علمت في هذه الأيام
التي أنت في حبسها أن هذه الأيام
ليست من حبسها بل من حبسها
من حبسها بل من حبسها
تلك الأيام التي حبسها
لكل من حبسها بل من حبسها
سواء الحبس في حبسها بل من حبسها
لحبسها بل من حبسها
من أن الحبس بل من حبسها
الحبس بل من حبسها
الحبس بل من حبسها
الحبس بل من حبسها
الحبس بل من حبسها

insitut kurde de paris

جناب فضا ئیلاب حبیبی ملا محمد ولید السلام و توفیق بر تحصیل آمال
 ورام یار آوریم خیراتاً بتمن فرمائید سلامتی حاصل وصحت و ستراحت و یونقیت
 آنجناب از حق تعالی آملیم و کلمه کاغذ برای فرزند ی انور نوشته ام بر این روزانه
 فرستاده در خدمت جناب ملا بابا الدین عرض خلوص دارم جناب برادری سید
 بدعوات جناب یار آوریم ملا ظاہر رسد احوال پسران داعی حیرم باقی توفیقاً

بیت بر و سلام
 ربيع الاول ۱۲۰۵
 الداعی
 ابی الوفاء
 عمر

insititut kurde de paris

لم یأوه واکه نه لاجمعی (توجهی) خلا وه اقرحی ، اصلا له بیاره دا بو هر لر مجری و هر سه دا بو
 وه غالباً لوکاتنا من وه رسم به فقهی کان نه ورت نه و راه نیشت یا راه کشا به لام
 نه بیوت به من به که وه رسم کان نه خرم وه فلا نیشت به یا سای فتم وه دامم نه کرد ...
 بیستم روزی شیخ پر سیاری کرد بو فریبویا مه لاکه ایم مه لایلی چونه نه ویش به هشتی

طنی خرم له وه لانا فریبویا
 به راستی جیکه س وه کو بیاره
 مه لایلی وه کو مه لاکه من نه وک
 وه که لاقه من جودان کر زبده
 جراه الله بالبحر
 له پاشان نویشی عصر
 نه غلبه ب له که ل یا نه هجم
 بو باغای بیاره یا بو
 چه من که نه که ره له یا بو
 چه من بیاره وه میوه
 جودانم بو نه هینا نه بو
 نه و میوه به به ره شی هوش
 له نا و کانیه سارده کانی
 چه من بیاره را بشور یا به ته وه
 نه و س میوه که نه نه خوارد
 یا نه زور محافظی صحتی خون

له مامکی جادرا الاخری را
 له پیش وه چونه له بیاره
 جادرا نقره سلیمانیه
 احمد به که توفیق به ک
 سات بو بیاره نه و در و ترا شیخ
 له بیاره نه بو وه له اهدا و ابو

به من وه مه لاجمعه له بیاره را بوین وه له سه رسمه کوی به زله بری هر رقد و کورس مان و انا بو
 احمد به که له پاش و اردوبون وه تو زین هرا صرت زور به یانی اشرا صی دل خون له ره وهانیه نه نه و
 شونیه وه قدری قس من خون له نا و مانا را بویرد وه هر لر و مجلسا بو به آشنای مه لاجمعه وه که له
 له اهدوی رحیم را مساعده ن کرد وه پاشی را نه زران له لاجمعه له بغداد هوم احمد به که تصرف همت رکع
 و طیفه مکر ره رویشت له بغداد له عظیمه خا نوین پر ورت کرد انا که سال هه زله و مسجد و هشتاد و سی چوبی یانی

جناب مفتی کتایب ملاح محمد اکرم بوض سلام و دعا حیر انجام یار آوریم
 حیراترا تعویض فرمائید سلامتی حاصل است و صحت و بونفیت آنجناب
 از حق تعالی سید اہم عمیدانم جناب نافع الحق ملا محمد ترخان زاده در آنجا
 مانده یا نه اگر مانده عرض دعا و سلام فقیر بخدمت تبلیغ فرموده چونکہ معلوم
 نبود کہ در آنجا باقی بماند مخصوص بخدمت تبلیغ فرمودیم از احوال و
 اعلام فرمائید هر کلمه کاغذ برای انور نوشتہ ام برایش روانہ فرموده
 عرض دست بوسی فقیر بخدمت حضرت مہم تقدیم فرمائید جناب سید
 بدعی مزین سعادت یار آوریم طالب علم حضرت ابو علی توفیق یار آوریم
 سائر احوال پرسیان صلوات علیہم ای ایجا عرض خلوص مخصوص دارنہ
 باقی توفیق رفیقت یار و سلام
 سید ابو الکلام
 عمیر

کافندی که کجرت ملا محمد ترخان نوشته شده اند
 کجرت ابلاغ فرموده والسلام علیہم

چهار سال و شش ماه پاشی و ده فاتی به لاجورد و ده فاتی کور و ده لقرستانی عزیز امام عظیم ده فنی را طاب و وصل
 انجسته ما و الله اعلم بآرینا :

ده سال همدار و رسید و پنهانی مجری را له پاشی طلوع صبح که روزی پنج ششم بیت نوه من
 مانگی ربیع الاول که دکانا که نیمه که دکانا بود که متصله به صوره ششده ده محمد که در ایک بو

ده که دکانا که لاجورد که بسیار بو

بیشی که به بر نه ده بهشت

که در ایک نه بود بود در رم را

نه که در کور بی ندوی و محمد بی

نه که در کلکه نه نوس بود شیخ

که که در قه بیکی بود ریاد لقا نه و ش

که حاشیه بر نامه که نه ده نوس

هم ریادوی کافیه ده حاشیه

خیر و سعاده نه ان شاء الله

ده دمای خیری بود کر بود :

شیخی بسیاره روز محمدی خوش

نه ویت که در جابر نه در فرود

نه که کوره نه که مانع نه نوس که

که نه خانه نه که نه نه نه نه

ده زور نه نه لاوان :

ده در ایک همه پیش زور خورده

چاکه همه من نه کرد همتی که کانی

چاکه در انچه بی شیرین نه نه راه

ده که پاشی تمیز جویند کف

نه و او کرد ده شنه زاده

ریزی دوازده نه و هر گرت

به لام که پاشی نه خانه گیر و ده نه نه نباری بو

که سعیدم به لطف صفا و ایام انجمن خیر بیک

رماندنگ علی الدبیزین ریاد و تقی و دعای

رسیده

مولانا بعد تقییل ایادیم شرفه المعروض انه قد سمیت غلام

نه بطی انه محمداً و لکنه انت ان تعینوا تکفیله

احد الالقاب احمد او شرف او صلاح الدین

او لقباً آخر اخری فان الیوم سابع و لانی

و المرجو من همکم العالیه دعاء صلاح امره

عاشم فاس فی دنیا والدین دلم ربیع التائ

۱۳۰۰

اصحابی

اصحابی

اصحابی

اصحابی

اصحابی

اصحابی

اصحابی

اصحابی

اصحابی

جناب حبیبی نصاب ملا محمد اکرم بوسنی سلام و دعا خیر انجام پذیرد
حضرت سوال فرمایند سلامتی حاصل است و سلامتی و برکت این است
تلا میخوانم گذشته از این جناب برادری مدعی که شخصی است با استعداد
و متفکر خواندن کتب کتب آداب میباشد عازم حضرت شد ما را مکن باشد درسی
بگویند و سبب بگویند ۱۰ از حضور انور مدتی است خبر هستم ایشان
اضطراب قلبی داریم زود خبرش برام تحریر در روانه دفعه و هم در کلام ایشان
که اینجا عسوت نماید ایشان روانه دفعه و هر مقدار باید لازم در است از جناب
برادری ملا عالم اخذ دفعه رفوایش مکتوبه بنمایم جناب برادران سید فخر
و ملا عالم سعادت مخصوصه بر آوریم طلبه ای خدمت را در توفیق نود حضرت محمد و برادرش
در طول عمرم باقی توفیق رفیقیت برود سلام علیکم ^{الذاعی} ابن الاور
ع

جناب فاضل طبعی زاده ملا محمد بوسنی
مجلس اوصالی مخصوص شش ماه
عبادت و زینت کماله انوار انور روانه
هفته طهران ایرانی بران انور روانه
نموده در برابرش نوشته که رفو با اینجا عسوت کند
بنام السلام
ع

خداست جنابا علیاً علیکم وعلیٰ آئین ذوالفصل و الله اعلم

بدعا و سلمه در وقت و سیدی فیروز عز و احترام در هر یک و ایام زحمات

بن بساطت تمام تله سلمه محبوب فقر اوج هر دو طایفه علم و سلسله

ساعات در هر جا نزد هر کدام باید اقامت کردید با نفس

بقره و تقسیم فریاد و بدل ممانه را در تفاهم او در بی نداشتن

که موجب جلب دعی خیر فیر است و انما هم به طایفه خیر بر ناکدی

دار و سلمه علیکم ورحمة الله وبرکاته خادما و قهر لفرقیه

و علیکم علی علم اعلیٰ سوره و علیکم

insititut kurde de paris

لم سالی بہ نزار و بیصر و پندار بہ عزی کہ سی فکری شیخ ساریہ یا ن بسینا بہ سر نہ وہ کہ نہ بانجی یہ
 والہ ضرہ ہلائی خانہ قادیہ کہ گول نہ و جو جوہر در شہ کہ لکاوہ بہ خانہ قادیہ وہ تہ فتنہ نہ نہ کہی
 بہ روہ من جو جوہر کہ بہ تاخر یکی جو ورنی فہر و بہ کار بہ نذر خانقاہ۔ ہدیوں بکا بہ دو لکان و بازار
 بو نہ وہ وار راتے بو خانہ قابیہ وہ لہ واقف بہ رحمت نہ م دکان و بازارہ نہ بو بہ ہوں وار رات
 بہ لام نظرہ و دینی جوان خانقاہ و ہوش خانقاہ و بانجی خانقاہ قادیہ جو نہ کرہ وہ

کہ فکریہ را عنوا مانتا بہ لایہا الدین مانع ہوں کہ بہر بہ عزی شت یہ کہم نہ نہ بو کہ نہ و خانقاہ
 جوانہ کہ صوبہ و اطرافے وہ کو بانجی یکی بہ شت بہ وہ رہ وہ بو بہ ہوں نہ م بناوہ و یہ نے
 نہ گور را وہ جو شہ کہ سی تہ بگ نہ بوہ وہ وہ نہ و تہ فتنہ بہ نذر قراخی جو ورنی ہوش خانقاہ قابیہ
 کہ گول نہ و جو جوہر دا کہ بو کوین بے وینہ بو نہ فروتا

دوہم نہم جو جوہر لہ نظر علیہ لہ نزار مقدس بو۔ چونکی وہ فتنہ فوئی شیخ ضیاء الدین در رست کرد بو ہواوین
 وہ زور لم و جو جوہر را دانی شہد ہوتا بہ سید بہ جاس عریضیا کرد وہ بیخا تہ سر بنا و خانقاہ بو نہ وہ
 خانقاہ کا گورہ ہی نہ رہی نہ لم جو جوہر دا کہ لے ہر بہ ضرری روہانہ تہ حضرت صلوات اللہ علیہ وسلم شرف
 بودم کہ بہ نہ وہ نامہ وی نہم شیوہ بگورم

سی ہدم دکان و بازار و قادیہ خانقاہ غایب شوش کراچی و جہاں و شتی لہو و لعب و قادیہ وہ نہم
 نہ و عہ کر وہ وہ فتنہ ہی چالی مائے خانقاہ قادیہ و خانقاہ نیم فعلا لہ
 ہر چہ نہ حصول مان دانہ بیان بہیت نہ و جو جوہر یا نہ لہ خانقاہ وہ تہ فتنہ نہ نہی بہ روہ من
 جو جوہر کہ بیان بہ ل گرت وہ جو و شتی خانقاہ وہ کہ کو لہ چاک تراوی لہ کات وہ نہار
 چنانہ نہ بانجی ہی چالی خانقاہ قادیہ ہوں ہم موہا بہ برسی وہ نہ و دینہ نہ جوانہ و نہ و صفایا
 نہ ہیشت وہ فطلا پاش نہ وہ کہ کر دیا نہ وہ بہ بازار و دو لکان چہن خواوڈ تیا بہ سدا بو
 کہ سیتہ قابیہ بہ بیان نیم

ست و مانتا صلا بہا پاشی نہ وہ کہ نا او صید ہوں کہ وہ رگرتن قسہ کہ مان قدر ارمان دا نہار
 چنانہ نہ ہر یو یا نہ نہ فرو شرتین وہ بیان کہین بہ تیرہ ک ورائیل وہ لہ سر بانے خانقاہ
 بو موسی کادین خانقاہ بکرتیہ وہ لہ لایکہ وہ بو نویش جمعہ و جامعہ تہ کادین بہ سونہ بے
 وہ لہ لایکہ وہ بو طلبہ لکان قراخی زور نہ با کہ لہ ہا وینا تیا یا تا بویرن وہ ہنوں
 وہ بہ رشتہ نیش بو رہ رتیا کر ونہ وہ بہ کار ہ

بو نہم مرقسہ وہ بہ یہ کہ وہ کہ گول شیخ دا قسہ مان کرد وہ شیخ قسہ تہ کرد وہ
 نہ مری فرسو بہر دیا نہ ہل کہ نہ وہ لہ سر بانے خانقاہ وہ بہ و چنانہ خانقاہ فاسلی
 قوقانی کرایہ وہ جوہ سیتہ لیش بہ روہ وامہ رو زور بو نہ ہل نہ و شونہ بہ تیا بہ تی کہ بو
 طلبہ بہ سودہ وہ لہ کاتے دروست کردن نہ و خانقاہ قادیہ لہ لہ فرخ لہ بہا رہ دا بو
 وہ لہ تاریخ بنا یا نسیم معرہ للوری بلا و عوی بَقَعُ اسْتَعَسَتْ عَلَ النَّفْوَى
 حرف شرط اخیر مقصد مانت بحساب جمل بدہ فتویٰ

۱۳۵

(بابلس خاتقاي بياره)

خانه قاي بياره كه دتوده ته لاختاروي دي بياره وه له قه راخي چهم بياره وا روي كرده ته
قبله شوي خاتقاي وه ختي خوي باغي مالي شيخ رشيدى خليفه سراج الدين بوه
كاتي كه شيخ ضياء الدين له بياره دا دامه زراوه نه و فانه كه مولكي شيخ سراج الدين
بوه داويه به نه ته دوي شيخ رشيد وه نه و باغچه به له وه رگرتون وه خاتقاي
تيا دروست كرده

له صل نه و باغچه كاتي برود بوه به رله دوشينا به دريان هكه ندره وه نه و بنايانه له ويا
دروست كرده مالي خاتقا ماليكي چوار گوشه به قويا دو صد متر مربع نه طب
وه چوار ديواره كه ي قويا چوار ته به رزه چوار كو له كه ي دارگويي چوار پايو
واله ناويا وه به داره گوي وه سه هفته ي گوي سه قفه كه ي گيراده له لاي پشت وه
ديوار يكي بي به بجه به وه له لاي غربه وه له ناواستي ديواره كه يا وه رگا كه ي دامه زراوه
وه له روي قبيله دو به بجه به ي كه وره به رزي له م لادلاي قويا به كه به وه هه به :

له غربي خاتقاي روي ره و يكي چوار گوشه پان هه به به ويا سه رله كه دون بو سه ريان وه
له ته نشتي غربي نه و روي روه وا دو صوره هه به صوره يكي كه وره دريژ به صوره ي به ربه
خاتقاي شهوره وه ختي خوي ماوه له شيخ ضياء الدين تيا يا رانيشته له پاشان بوه به شوي
طلبه وه صوره يكي بچو كيش به دو صوره وه لكاه شوي مانو ستا شيخ حيدر به

له سه ره وه له سه ريه و روي روه وه دو دو صوره خوار وه سي صوره دم جازي هه به به كه م
صوره ي مدرس ه وه دو دو صوره كه شوي طلبه له صوره ي مدرس كه دتوده ته لار هوز هلا ته وه
وه صوره ي لاشاني نه و به صوره ي طاليشيان شهوره وه له رزي نه و صوره وال ه شماله وه
صوره يكي تر هه به نه و شي فته تيا يا رانيشتون به لام له به رله وه كه له سه صوره ي مانو ستا
شيخ حيدر وه بوه خاب چول بوه نه كه رله به رنا چاري طلبه ي تيا رانيشتي :

له به روي مالي خاتقاي به روه لويژ بوه به قه دريژ خاتقاي وه له شان خاتقاي خاتقاي خاتقاي
صوره يكي دريژ بوه كه ابد به دو صوره له يا ويا شيخ ضياء الدين له صوره ي پشويانا رانيشتو
نه م صوره هوسي بو وه به روه م كه ي هه تا نها يه ته رزي هه وره كه سه هفته به ندي جوان به
وه له به به روه لويژه كانا هه وزيكي شه شگه ز دريژ وه چوار گوشه پان وه سه رگه ز قول
بوه له م لافه را پر كرايه وه نه وه نده كه گه ز چاره كه قول ما :

له به روي هوزه كه وه هوشيكی ساف وه پان به قه دريژ خاتقاي و صوره ي لاي خاتقاي
ماوه ي وه كه ز پان له ناوه راستي نه م هه وره ريگه ي يا تو بو خاتقاي هه به وه
له شان غربي نه م ريگه وه سه كوئي هه به جيگه لويژي ها وينا نه وه له غربي نه م سه كوره
صوره و به ر هويان هه به نيسته صوره كه مرقه ي ضياء الدين و نجح الدين و علاء الدين
وه به غربي له نه و لاده كاتي شيخ نجح الدين له راسته رزي قه رزي م هه م شيخ عمه لار الدين وه
تاي هه به محاسن شريفه ي تيا به وه له شان نه م صوره وه صوره ي بچو كه هه به قه رگه

جناب فقہائے کرام حبیبی ملا محمد تقی صاحب کرامت و رعای محضوشتا قیم خبر از
 نفعی و ناپسند سلاطین حاصل است و سلاطین و موقوفیت این در از اذحق تعالی میجویم
 از خصوص مسائلهای که عرض حضرت شیخ کردیم موافق مقرر با اتفاق ثلاثه شیخ بابا رسول
 و شما رسید مظهر بعد المشاوره آنچه مصلحت باشد ایام برای خفقان و ایام برای فترت
 و یا کس دیگر عبارت و امداد ظاهر و معنوی حضرت پیر سعی و جد در تہمتش بنویسند
 جناب حبیبی سید مظهر اعطاه الله القلب النور و لہ من الخیر ما لیک ان یتیر بعضی مسلم
 و دعوات مخصوصه مشتاقین مظهر و ساعین را داعی جناب فرزند ان عرض دست بوس

دارند حاجی توفیق رفیقان مبارک و سلام
 سعادت شیخ
 الداعی
 ابن الوہد
 عمر

اسلم تسلیما تالیما علی حضرت الفاضل
 الکامل مولانا الشیخ حامد افندی نقشبندی
 و تالی اخذنا من ملاحظہ شیخ الامام الکبیر و فقیہ
 فقہ الحنفیہ الخیر علیہ السلام
 روز در سنی از کتابت خیر مظهر
 نوشته ام و با دوست روانه معظم
 علی

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the majority of the page. The text is faint and partially obscured by a watermark.

insitut kurde de paris

مجید به گنج عثمان پاشای تیبایه و له به بر به نوانی نه م صوره و اقبره م م رهم م لاعدالقدر م
ده به غرض له نه صلح صوره آ ضیا الدین تیبایه و له نه زنگی ده رگای صوره م م رقه و اقبره
علی به گنج محمود پاشایه :

له صوارس نه م صورش به رده می خانقابه صورشیک تره به له صوره لای نه م صوره
قصر صوره صورشیک تیبایه بورستان ده س نویش له نه گن ده م م روط به م قصره و
تازه بایه می صورش صوار و صورش نه و ب خانقه به به و به بر به نوانی له به رده بیان
صه به

ده له م صورش صوار و له لای غم به به و دیوارس خانقوش شیخ ضیاء الدین و له نه بایه
نه م صورش له شماله ده ری گوزه ری نا وری بیاره صه به به سه ر نه م ری گوزه را
صوره نیکی در ش صه به نه م صوره جگه ری رستانه شیخ ضیاء الدین و له جگه داره کالیف
بوه :

و ده ضی صورش آوری صورش خانق له و به بر صوره ده له صوره لایست آشته به رزه و
نه لایه صواره ده تاریکی صورش خانقا و له و به رده ده تا و صورش خانقا پورسکی
دار چنار له سه ر کوله که دامن را بو تا نه گیشته نه م به رده و له نه رزایه صوره و زده که ده
انسان که له سه ر نه خسته به نه کالی به رده می صوره در شریه می صوره لای خانقا و
دایه نیشته و له نه و چنارسانه به ایلی های شه مال و له نه شنا و له نه دانه نه رزایه
ناد و زده که ده نه و نه صوفی نه دایه ولی انجان حسین ناری :

به لای پاش نه ده که نه و صوره نه ما و نه چاره کالی ان نه م چاره و نه صوفی ناد و پلو که
نه و به ریشیک چو نا چاره به کوله که و دلوله نه سمن له شوری صورش ناوری
بیاره و نه ناد و صوره می شایه صوره انجان حینا بو خانقا و نه بیسته نه و آ و نه
و دایه نه کالی و نه لایه می نه میش ناد و مشروع بلدی نه یو زیاده بوه :
له شوری صوارس خانقای بیاره و نه و ارگوزی که و نه نازور صه به نه م لایه له دانه ناری
خانقای بیاره بون :

و له سه ر صوره می م رقه و صوره می جنوبی و نه ریزه صوره نیکی صه به نه و بیان
که له سه ر صوره می سه ر ری رده ده که به شیخ ضیاء الدین در رستی کرده ده نه دانه می که به
نه نفسی صوره می م رقه و ده صوره می مجید به گنج م م رهم شیخ نجم الدین در رستی کرده
نه و صوره بیان که به سه ر نفسی م رقه و ده ن کرادون به شوی کتب خانق بون و نه
صکک به سه ر بیان تا قد چونه کالی و نه نوبت

و له و دیوی صوره می م رقه و ده به رور ناد و صورشیک که له م صوره
شیخ ضیاء الدین ده فن کرادون تیبایه و له که صوره صوره به گنج به گنج به گنج و نه شیخ عبدالقادر
کورس بابا شیخ سیرا که زاوان م رهم شیخ عه لاد الدین بوه له بیاره داده خانق کرادون
قبره م م رقه لایه لایه که به زیند ویتی صورش صوره که نه بوه ن تاپش ورن تیبایه ده فن کرادون

بندت جناب حاصل سعادت ندیم ملکہ بدر الزکریٰ ای شہ قہ بلطفہ العالی

می از حرفی سلم و تحفا روان و حقیق آن بر این مرام و مقصد
عموم آمانت آن بحسب ضام معروفی می کرد در مقام انحصار معنوی
از حاکمستان سوال فایده عینت با حجت ظاهره او قمار معوض
یاد هم ستان خواهد کرد یارستان آن آقا بباب حرمت
فخوره دیگر دارنده مکتوب فتحه شریفه می ازین از ملامت
انصاف محسن در کار و نفع رسیده به ائمه زوای حنفیه
ملکہ اعمار کجاست حیات مصلحتی نماید در تراپید باشد
بنیاد علیہ به امید کمالی در حق مجبوراً متوجه حضور عفو
دیر وقت ظمات می گزید و چون حجاب مانع است که
مطلب کما هو بعرفی رسد حواره خدمت گردید زحمت
کننده معرفت و بیان عالی در محضر مبارک دیگر بنویسند
ضیاء آینه کرد ملذذات حذر ابداً حضور مبارک آورم
از جندی نجیب با لایحه حرفی دستگیر دارم و السلام علیکم و علی آتی

به راستی شیوهی زنجیره کیوی هم ورامان ده نه و به نزه نه تا و دراره وه چرکه باغ و گلزاره
 نه تاییه تی صفحی روی بیداره شیوه نیکی نه وه نده جوان نیشان نه دا وی لسان نه زه وقی
 مه ست نه کا بروی نه م نقطه دا وه لکه گل یادی نه و وضعه جوانه وه نه و
 گو له ره نگامانه وه نه و نه و آ و و سر چاده و چه نه نه وه نه و دره شت و سارا و چه نه نه
 وه بهر کردنه وه نه و باغ و باغنه وه نه و میوه چاشته وه را باوردن طلبه و باه ره فینکان
 له و شوی نه م چمن شترانه م لیرا نوی :

ناز او که مری کیوی هم ورامان شهره تجویح نه کا لکه گل ناسان
 جیکه می پنه تاییه بو روشی ورامان ماوی هانایه نه بو دامادان
 قدرد و هر مهت فرزه نه سرمان

نه روانی به سر خاک بابان ناظره به سر گشت نازده لانا
 وینه می چاکه جوان له سر مه دیدانان هدی نشان نه و الی روی جهمانا
 چای له سر عرزه و سر می له که یوانی

داماده ته وه به قول زه مان راگری شیوهی ووتارو زمان
 دل به ندی نه من و ناسانی یوان راگری وه فاد ایمان و پیمان
 راگری سنور و ساگری سامان

پشتین پشتی کوزه کی کورستان سختینه می مثنی گوی سر بهستان
 بیشک می پنه گناین له بو بی آهستان پشته شکینی ستم پنه پنهستان
 به گویه می میژوو ناسی داستان

تاییه تی نه خفته صفحی بیداره سر چاده چه من چه و جو باره
 جی بالا بالاس بولے نازاره رگی می ری ره وی به دل هوشیاره
 جیکه شوره جی نه قل و عرفان

شوی نه شیمی به نده نه هدیات که نه شنی و نه و الی دروس سربت
 دنیا نه کاتنه خانه خرابات دل نیکه نه ما به نه شنی صدقات
 لانه با تو من چه فله دلان

چه من که مینه کی کریان منزل گاکا کاتنه نه خروشی به دوئل ده ردا
 وینه می دیوانه می شیواوی شهیدا سر می صوی نه و ا به دار و به ردا
 له بو پاپوسی منزل گاکا یاران

قهلاته می ناشور قدیمین ناشار قهلا می عثمانی مله گاکا چنار
 که مر سه لارا نشینگه می سالار نه پنه قوت منزل گاکا دلدار
 موندی صفی صفی به ورامان

ساقی بروانہ موسیٰ بہ کار سہرتا پارہ نگہ دادینہی کوسار
نہ خشی خود ایہ رہ نگاہی نازار لالی پیرداضہ و گولباضہ و گولزار
وہ نہ وشہ ملی کہ چہ چون شہرہ ساران

نہ گزرتا رہی چہ ریشی عمر عمر و چہار خویان نہ نوین
بہ خوں شہال سہر نہ نہ وین قدریں سہر و کے خوی بہ چہر سین
کز نوشی صورت نہ بہن بو یاران

کہوین بہ یہ کا بہ ہوا شہ مال گہ لایان نہ بے بہ لفقہی دہ سال
نہ کی چہن دکن شتاق وہ حال گاتون لوریدہن بہ عمر زم وصال
نارہ زونہ کہن بودہ ستہ ملان

تا بیہ تی لہر سہ رسم ہزہ یو یاران کہ کو نہ بنہ وہ بہ لہر بچہ یاران
تاق تاق و پول پول لہر سہر جبارا وہ کو گہ لاویش یا کوسی بہ رہ بیان
سارانت لہ نہ بے بہ روی ناسمان

کشیگہی چیمین چہ منان کو کوزی زانا بروانی بو شیوہ و تہ رزی
بہرہ و روی تافان نہ رزی لہر زانا لاهول دلا نہ کا بہ دہ رزی
واستہ رگام نہ بے کہ کاوی یہ زوان

پول پول گولہ کان تو فہ بیان داوہ زہر کو سورسہ وز ماوک بہ لاوہ
سندس خضر ہتہرق ناوہ بہ نہ مرے خود اکا نہ رسیا وہ
موندی بہ ہشت دہ ریلہ خا بومان

بے بو سیریں باغ لہ بہ عمارت قصری عوسی بہ گہ بہ لہ ہشت رتہ
دیوانہ تہ نہ کہن بہ رواشارتہ نامین لہ لات میری عبا رتہ
نہ گہ بہ صغفی دمی شینہ کان

ما بخ ہہ شیا تا کو گان فر گوتہ یا باغہ قولہ بے بہ ورہ رتہ
ببینہ داری سہر بہ رزی ہہ لکہ رتہ دل زر گار نہ بے لہ ہیراوی ہر رتہ
مادی ہہ یانہ والہ بہ رتہ سنان

ما بخ ہہ ناران خا صہر ہہ دلانا جنہ العنہ لہ روی جہا نا
معدی نایم لہ روی و شارانا بے نارہ نہ نا لاپاوی زانا
گہ کی خوش ترہ لہ ما بخ لبسان

میوہ توہ قلیں ہہ لورہ ناودار لریو و تری و ہہ بچہ و ہہ نار
ناسکہ و سیف ہہ روس لاسوہ نازار گویز و بادامی پیروہ رتہ کوسا
میوہ بہ ہہ شتہن کہ و تو نہ لامان

سیران گای فخری دل پر کمادات سر بر زین مدهند سر بر تپه ی کا دات
تپه ی کار گلان سر بر زین ودلات تپه خسته ی تپه قوت نه ختی روی لبسات
یا باطن سان و تپه خسته ی به رتافان

کای همل پر کی بوسه ی و صفا لاکه سس نده ما نمونی چه فا
هموشان به شان به شیوه ی ده فا که سر نه باری والله عفا

سر که وره و بچوک سر بر پیر و جوان

میرزا عبد الله خاوه ن زه وقی و حل که ره من نه بر د بوی شمشال
شیخ شیت نه کرد به جنبه و نه حواله لاس پیرت نه کرد له علم و که مال
نه ات و دت شیت بوه له ره سنی دلون

تو خوا میرزا گین ده سس بره بونه خون وانه مرم ستر نوم بو که ی
به نه ی به نه دای یا الله و یا حتی سر بر ستم بکه به بی ده وقی مری
تا سر رفرا زیم له جفای جهان

کای کران طلعه ی دل ته زر که گل و در زه ره دت لم به بر تانه دیک
دلی نه عالی به سر و زنی قدر که ضم له ضریال له انا شو بو که زر
وینه ی از شیتن چه رض آسان

وانه م حقیقت نه که به کانه کای همل پر کی که سر اجاره
حاله م نه که و نه صلیوه و جام باده هر که سس نه ی دی به نه م نه دعه بر زه
خوشی نه ویده له ماوه ی شیان

بیره ده بوسه سر بر خانه قا سوزم گای ریزی سهراری کفا
ظاهر و باطن به درج و تقی مجمع الحیال عنده الملقا
چو مراد خدزی مه لاوشینه کان

نه شنه ی سس نه شنایه وه دلی دل داران که کرایه وه
که پر زه ی ضیالانه رایه و پر زه ی ضیالات وانه رایه وه
دلت پر نه بو له فیض رحمان

در سس ی بر زنی مینا به نجره ویمه ی بی وینه ی حاله منظره
به رجا و پر له باغ تابان و ره پر و زنی ده رزی به بی خطر
فخری نه کرده علامه ی زه مان

که دانه نیشتی به دینه ی ندیم باب رسول و شیخ عبد الله
ملا عیزنی دل پاکه سلیم ملا عابدی دل پر له تسلیم
مدرسه نه بره فرده دس جهان

یاری یاران نه م باره گای که دل ده رنا چه خودا نا گای
دل هر دلیکه بودیان شهیدایه به یاد تانه وه له م روی رنیا
نه مری و رونه کا نامی له دیوان

له مانگی شعاعه هزار و سیصد و بیست و پنج و مصادق نه ده لی کانونی ثانی شیخ بیاره که دته ریگه بوشاری
 و به غدا و ده که له منسوبین و ده شیخاده و ده من و ده شیخ بابا رسولی عمه بابیه لی له خدمتیا که و قفیه
 ری بو نه م سه فدره شه و له هه لجه و ابون له عالی شیخ عمرا بوسه بنی روشتین بوشاری
 سلیمانی و ده که خان قای هه زره تی م ولانا خالدا و ابوزین و ده له هه جره که ی ماموستا
 شیخ عمرا بون به میوان به لام حاجی عبداللهم شالی و ده حاجی ذوقی محمد نه یان هیث که
 ماموستا شیخ عمر میوان داری نه وان هونان له بر نه ده که له قدیمه و ده منسوبی بیاره لویف
 نه وان میوان داری یان کرد و ده مصر فی شیخ و ده وار دین یان به جرمینا

نه م روزاته کورس حاجی سلا سعیدی شالین و ده له سه نسوین ضیا الدین و ده نجم الدین
 بدون و ده منسوبی شیخ صفرش بدون و ده نه غلب مرید و منسوبی که وارون خالفاه نه یان
 نه وان خدمتیا نه کرد و ده خدمت بیاره یان نور بو و ده خدمت قلعه علوم خالفاه
 م ولانا یان نور به کرد و ده به تایبته فی خدمت من یان نور کرد و ده جزایان بداته و ده له دنیا
 قیامتا به وضع خدمت

نیمه که یشتین خان قای هه زره تی م ولانا نه و ده نه یان به نه چو ملامحدی قزلیش له دی سه رادو
 که یشتوه سلیمانی و ده که عمین روژا که نه خان قای به عزمی نه و ده له که ل شیخ و ابیت بو
 به غدا به لکو و اموزس و ده شیخ نور به کاتنه که ی سه رور بو و ده هه مولای پیمان هوش بو
 و ده به حوش گدوبینه و ده

بوسه بنی باش هه تا و که وتن متصرف سلیمان احمد به که توفیق به گ رحما الله تعالی کات بر خانه
 بو زیاره فی شیخ و ده قدری له خدمت فی شیخ و ابیت له و ماموستا شیخ عمر
 یا شیخ و ده که مری ره کسی بیان نه لیم له مولا نه م ریاضه کونه تدریس م کن و ده له سه یاسا
 علم ی تازه و ده رزی ریاض به ذوق بلین ماموستا شیخ عمر و ده لگی نه کرد طبعا بیابکی و ده ها
 که و ده له جلیلی و اداب پیوسته قسه که ی و ده ریگدیت به لام حنا نه و ده نه کاتمه جد اب
 عه زرم کرد نه که مره که صرف باره زوبی نیمه ناچارین اهل علم بکین و ده نه که ر
 له سه رنه و اساس به که ریاض کون هم نه به و ده ریاض نیسته راسته نه م مسلم نینه
 و ده من زه مانه له عالمه علمای له بایس و ده زعی عمر زو آسمان و نه سیده و ده عمر زه و ده قسه نه کن
 و ده گمی اکتشافات کراوه و ده له سه رنه و اکتشافات روشتون و ده له پاش ماموستا و ده رکه و نه
 نه و اکتشافاتیش ته واد نه بو و ده به نه وحی م گوراده که دایه چاک و ایه نیم به ته وادو
 ته رکی ریاضه کونه که نه که ین به لکو له که ل تدریس ریاضه کونا که م تو صیهی طلعه بکین
 بو نه م اکتشافات تازه یه شیه م تا به رچاویان ترون بیت و ده له مستقلا بتوانن له سه ر
 رونای علم بیرون به ریگه را و ده رکه و ت متصرف قسه که ی من به لاده باش بو لیر عارضه
 نه کردم :

به رکه خان قار بون که له علمای شیخ بابیه علی و ده ملاحین و ده ملاعزیز مفتی کاتن بو
 زیاره فی شیخ له محب بابیه علی فرمون یا شیخ بوچ نیمه شیش له که ل خونا نابه ی بو به غدا

شیخ کہ بر نہ وہ کہ قہ خوشہ لمانی شیخ بابہ علی شاره زابو بر صحت فروری جامعہ ہی جسے
سرور و صدر و پیمائی بو مصروف کہ گہل فوٹا نا بین۔ وہ تشریف بینن نیمیشی ہر نہ کہین
وہ بہ یہ کہ وہ ساتھ برین بابا علی فروری بہ خواہ یا شیخ نہ م بہ نیمہ ناکریت بہ ہی نیم
ہو ہو مان کہ وہ ست نیت یا شیخ نہ م ہو ہو ہر نیمہ کہ ہر حکایت نہ و
حکایت تہ ش نہ م بہ

وہ ختی خوی شیخ کہ کہ رعایتہ وہ ما توہ بو نہ م ژورہ وہ گہلی وہ رویشی کہ گہلابوہ وہ بوہ بہ میوانے
شیخ کہ نہ مٹالی خوی کہ نہ ویشی خاوند وہ رویشی بوہ شہ وی کہ پاشی خان خوار ورف
وہ رویشی شیخ میوانہ کہ حال یان لے ما توہ نا گریان خوار ورف وہ ساجی گہر لستوہ نہ و
وہ گہلی شتی وایان کردہ

شیخ خاوند ن مالہ کہیشی نہ لے بہ وہ رویشی کانی خوی نیوہیشی زکر بکن وہ شتی کہ فارقہ
وہ رنجہ ن خوی نیمہ آبر زمان چو وہ رویشی نہ م دانہ نہ لین چر کہہ بن نہ لے ناگر بگون
نہ لین نہ مان پے ناگہی نہ لے تیغ کہ فوٹا ن برون نہ لین نہان ناگہی نہ ویشی
نہ لی نہ ہی چیمان پے ناگہی نہ لین نہ کہ نہ نہ وی ہو ہو خانی پے نہ کری نہ نا نیر
بیج نہ ویشی نہ لی ہو ہویشی ماشہ الحکم نہ

نہ تا یا شیخ ملاں فقیر بخیر ہو ہو بہ خواہ نہ لیرہ ص حدیہ و تہ رو پیمہ وہ نہ نہ ختی تر
نہ لی ہر بہ رہو ہو، قہ ناعت بکہی لیمان

کہ پاشی زور وژ کہ سلیمانیم وہ رہ کہ وہاں بو کر کوک وہ کہ کر کوک بویں بہ میوان خانقہ
سید احمد خانقہ کہ کہ شیخانے سہر کہ کو وہ نہ نہ تہ وہ شیخ احمد سہر راریک
خلیفہ ص حضرت قہ ولانا فالدہ :

نہ م سید احمد زور پیادگی محرم وہ خانہ داں وہ خاوند ہم تہ وہ خاوند نفوذ
وہ خاوند خان و آ بو کہ گہلی کہ سہ لہ پناہی ہم تیار شیا وہ وہ گہلی کہ سہ لہ مہ نیت زرگار
کردہ بہ مقومہ جارس بوہ بہ کہ فیلی شخصی کہ مقابا ہر شہ ہزار رو پیمہ وہ وہ لہ نہ بجام
نہ مانہ و بلفہ پارہ بہ تسلیم کردہ

نہ م زانہ کہ لے نکتہ وہ قہ ش خوی لے نہ گیر نہ وہ کہ گہل روستانا وہ کہ گہل شیخ بابا علی سلیمان دا
زور قہ ش خوی را بو رود لہ نادیا نا جارس مہ لاکان سلیمان بابہ علی وہ رہ فیضہ کانی بہ ہوا
نیشیکہ وہ وہ وری بیت رور لہ خانقہ سید احمد لہ ن کہ موادہ دا گہلی خدمتیاں
نہ لکانے نہ یا نہ وی سہہ بنی بگہ رینہ وہ بو سلیمان سید احمد نہ مر نہ لکانے ماہ وہ چیشی
کو کہ کہ دروست بکن بو نہ لاکان بقا وہ لہ نہ دانیشی قا وہ لہ نہ کہ ن وہ خواہ حفظ
نہ کہ ن لہ سید احمد کہ وہ یا سید احمد نہ لے بابہ علی نازانم کہ موادہ دا مجاز نہ بولی لیمان
وہ خدمت نمان باشی کرا وہ یا نہ لہ ویشی نہ لے بہ خواہ یا شیخ خدمتی چاکان کرا بہ لام
ہر چہ خدمت مان کرا بو بہ ہوں کو کہ کہ نہ لیر و وہ گو ت کردہ ہر موسی
سید زور پے نہ کہ نہ لے نہ لی بہ خواہ نہ م قہ خشیہ ہی تو کہ لال میں ہر مو دنیا یمنی :

ماوی شہ و ورثی تقریباً لہ خانہ قبا میں وہ لہ مادہ کہ ماگلی شہادت کہ راہتی سید احمد ہوں
 وہ کہ وقت لہ روزا کہ رہا کہ دینج بو بندا چہار پنج شہرم نورس لہ سو پاسی وہ زخی سید احمد
 وہ تقدیم کرد آخرت شہرہ کان لہ سر قافیہ س خانہ قبا بو شوی آخراں لہ ہوں
 یارہ بی پایہ داری بکدی بہ مایہ می مقامی عن مادام ذواللسان بالاحسانا نا طقا
 فرموس بہ صوا فلان شہرہ کانت جوان بہ لام مادہ می دو عایہ کت کورتہ لہ ہر لہ وہ لہ م زہ مانا
 نہ وانہ می کہ زمانیان بہ چہ کہ بگہ رہ زور کہ من :

کہ یشتینہ بہ خدا وہ لہ تکیہ می خالید لہ مملہ می راس القریہ لہ قراضہ جلد را بہ زین
 لہ ہر لہ وہ لہ تم تکیہ بہ تکیہ می ہفرہ تہ مولانا ناوی وہ کر بو وہ مرید و منوی بیارہ می ہوں
 خالید مہ شربن وہ بہ تالیہ تی شیخ عبدالحق ہادی نقشبندی کہ خلیفہ می شیخ بیارہ ہوں
 لہ و تکیہ و اوائہ نیست وہ تکیہ کہ لہ و کاتا بہ وہ دام ختم و تسلیم می تیانہ کرا :
 وہ لہ و کاتا صہی رشید مدرس تکیہ بو نہ ویش انسانہ کے عالم و مسلم و محافل و فوش فولک و رہ قبا
 پاش و ارد بونے شیخ وہ زانین ختمک بہ اتن شیخ بو بہ خدا لہ و صفی وزیر و امرار وہ
 عمادہ ربیدی وہ پیاد می صاحب نہ اتن بو زیارہ تی شیخ وہ بہ ہوں نہ م زیارہ وہ لہ گہ ل
 گہ می پیاد کہ وہ را وہ کہ صہی نعمان اعظمی وہ شیخ ابراہیم راوی وہ شیخ حسن اٹالی وہ
 حاج خلیل وہ شیخ قاسم القیس و الشیخ عبدالکاک و شیخ عبدالقادر الخطیب بالامام الاعظم وہ
 الشیخ نواد الالوس و الشیخ عبداللہ الشیخ
 شیخ قاسم وہ حق صوا لہ زہ عالی حضرتہ خیا الدین لہ ہارہ را لہ مادہ و شرح شمس را لہ خدمتہ می مران
 کہ و رہ را خونید ہوں وہ زور انسانکی حکم وہ متواضع وہ لہ حلاق بہ زربو وہ باقہ جامعہ شہ کتہ
 بہ ہوں کہ وہ وہ پیاد بہ زربو بہ زربو شیخ عبدالقادر و شیخ عبدلہ الشیخ لہ و کاتا
 منالی ہوں وہ تازہ پے گشتہ ہوں لہ مجلس نہ م زانانہ لہ خدمتہ شیخ باہار رسول وہ ملاحیر قزلبی را
 زور خوشی را مان نہ ہوں

لہ مادہ را لہ بغداد ایون روشی لہ گہ لہ ملاحیر قزلبی دارالشیعیں بو دائرہ اوقاف عام لہ ورثا
 نور القاضی میری اوقاف عام وہ میر القاضی میری ادارہ اوقاف عام بو زانیرہ نے میر القاضی مان
 کرد وہ لہ وہ نا صہی نجم الدین الواعظ صہ ضربو لہ پاش تریب وہ بہ خیر اتن میر القاضی
 کہ انسانکی عالم بو رہا کردہ ملاحیر قزلبی وئی یا شیخ مائتہ الخلافہ مجموعیہ الماہیہ :
 لہ لا محمد جدای را وہ فرموس انہ یرجع الی زیارۃ الوجود علی الماہیہ اوعیۃ لہا کاحقۃ الجلال
 فی حاشیہ علی شرح التجرید ان ان کان الوجود عین الماہیہ کالمیہ الاشرافیون فالماہیہ لیت
 مجموعیہ اولادہ للجمل بین ایش و نفس وان کان زاندا علیہا کالمیہ المشایخ فہی مجموعیہ ...
 فاجیبہ بجوابہ و حسنہ :

قلت و هذا بین علی ان المراد بالجمل التصیر ان تصیر الماہیہ موجودہ و اما اذا بیننا الکلام علی
 ان الجمل بمنع الایجاب والابداح والاخراج عن اللیثۃ المطلقة الا الالیسیۃ والوجود فالماہیات
 کلہا مجموعیہ خارجہ بمنع الافراد و زہنا بمنع لہ صورۃ الذہنیۃ ضرورۃ احتیاجا فیہا الوجود و ہذا الخ

روزی که ماگی ره مرزا به رسم ملک فیصل شیخ دعوت کرد کاتی شیخ تشریف برد ساد شیخ بابا رسول
 وه ملا محمد قزلبی وه به عزت له سوبینی له خدمتار دشتین له کاتی زیارتا شیخ معرفت ملا محمد کرد وه بیانی
 نه وه کرد له مرزانه له بیت اعلم وه سالی له مصرارای بواردده بو زیاده معلومات له ویا ملک فیصل
 پر بسیار کرد له ملا محمد یاشیخ کیف وحدت مصر عمرزنگ کرد وحدت مملکت راقیه بالعلم و مرزهره
 بالثقافة واسئل الله ان يجعل العراق بحیث تحذو صدقاً فقال الملك ان مصر بالنسبة الى العراق
 عرقية بالمدينة والواق طفلة فقال العزلی ولذک ار هو رقاها فان الطفلة اذا وقعت
 تحت تربیة مرت محنتک یسر عرقاً فاجب الملك بجوابه ورجب به کثیراً : وه پاشی نه و
 ملاقاته ایعازت کرد بو مدیری اوقاف عام له اقرب وه فتا تعیین بجا واقفا زوری په نه حد که
 جناب ملا محمد دامزرا وه هر چه کن له نه وه له وه وه وضعی باشی نه بو به لام پاشی ماده له خون
 گرت وه وه وضعی باشی بو وه بو به فاون وظائف تدریس وامامت وه صفره له کلیمه
 شریفه دا وه القاری صاحب بکوردن له دارالاداع دا وه هر وا به هورمت ده وامم کرد تا
 سالی هم زار ونو صوفی و نجوا و نور میلادس که وه فایه کرد ره الله و طب شراه :

روزی که ماگی رضاشاه له کالی سید فطیمه وه صاب شیخ حامد وه میرزا احمد دشتین بو زیارتا حضرت
 غوث قدس که له دسه ره ده آئینه وه له کولانی نریکی تکلیف فالدیه وایه که کات به پریانه
 وه دعوت آه کردین بولار خون تمیز مشرکی نصرانی بو شیخ حامد ووتن من نایم وه به لام وه
 دشتین بولای عمیه سن و دتم والله من لدرم وه نه دشتین له لام عمیه کات دانتین
 وه به خیراتن کردین پر بسیار کرد هه لکی کوی و دتم هه لکی سلیمان ووتن هه دوتانه و دتم به لی
 ووتی مدیل نه کن له مرساله بخونینه وه یزانی که کتبی اظه رالحق له درن نیمه دا چه دن هه شه به
 نیش و دتم بده کتبه که باتاشای بگم که تاشام کرد حال بوم نه واعتراضانه که له تفسیر امام
 فخرالدین رازی ایهیه وه جوابیان له دانه وه له مکتبای نوساره وه کرده به اشکال له سه رسنه
 به نه وه ناسی جوابه کانی بکات :

و دتم مسیح
 کیسه

نیش و دتم با جباری له پیشا من بزانم جنابت حیت جا نه وساکه نه کن له محتوای نه رساله
 ووتن من مبشرم به دسی مسیح علیه السلام ووتن زور تعجب نه کم تو که پیش ووت غوندم
 نیسته نه پرس مسیح کیسه و دتم به صفتی نه وه که جنابت مبشری نه به عزت له هه مو
 اعتبار نیکی من دور بجه نیته وه کات آموژگارن ای نیکی عام له کنی : ووتی مسیح علیه السلام
 پیغمبرن هه ایه و دتم پیغمبر ربک نه لین ووتی پیغمبر ای نیکی هه ایه به بو فرشته
 معرفی باره کار خون که جبرائیل هه اهل خاص بو ره دانه له کابونه وه هه یو به هر کس تابعی نه به بو
 اهل خاص ره فتا ربکنی و دتم نه و پیغمبر ره لیلی چه نه و مبلغی وه چه فرشته ی پاکه وه
 صنع که نیکی ناپاک نیه ووتی طبعا به هون وه رگرتن اهلک له و فرشته نوز و رونک دا فیل دلی
 پیغمبر ره که نه به وه وه بانای نه گانه دانه مقدسه وه معصوم و دتم باشه هون حائی بو
 له وه وضعی نه و فرشته به لام که اهلک کانی گماند به آره مرزا به چه ده لیل له وان با وه تر
 نه کن نه دزانه پیغمبره ووتی هه نه کنس به فطره نه پاک هونان له راستی پیغمبره که نه کن

وہ بہ عزیز کہ سدا دای صندق العارہ نہ کہ نہ وہ پیغمبر نہ ویش بر بیان اظہار نہ کا وہ بہ عزیز کہ سیش
 نہ بہ رعنا و تابعی نابی نہ نہ وہ صلی پیغمبران و آردہ من زاد بویہ لہ زہ مانے کونہ وہ :
 ووتہ نہ مانہ ہر موراستن بہ لام شتیکت عدز بلکہ ہم ووتے بقی ووتہ طبعاً تو اعتراف نہ کہ
 بہ وہ کہ حضرت عیسیٰ لہ پاش حضرت تے موسیٰ ما توفہ وہ دین ہوسای نہ سنج کردہ نہ وہ ووتے بہ بی
 ووتہ بی گومان بہ تاریخ وہ تو اترا اخبار نہ شیش زانی کہ حضرت تے محمد المصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم لہ پاش
 عیسیٰ ما توفہ وہ ارمی سالہ تی عامہ کی کردہ وہ گہ کی معجزہ کی وہ بر بویہ جو آردہ من زاد ...
 ووتے بہ بی ووتہ بویہ توفہ ناعدت نہ کہ نہ بہ رسالہ تی حضرت تے عیسیٰ وہ نسخہ دینا موسیٰ بہ تو اترا
 بویہ قناعت نہ کہ نہ بہ رسالہ تی حضرت تے محمد وہ نسخہ دینا عیسیٰ نہ کہ نہ لیت عیسیٰ
 بیانی خلود کی دین کردہ نہ گویہ نہ و کیتبہ مقدمہ لہ لای نیم راھیم نہ لیم لہ سر ر وہ عوار
 یعود موسیٰ ارمی خلود دین خلود کردہ بویہ نہ بی ادعا خلود دین نیوہ بچیتہ سر
 وہ ارمی خلود دین موسیٰ نہ چیتہ سر وہ بویہ نہ بی نہ وقواترہ کہ اثبات رسالہ تی مسیح
 نہ کا بہ بہ وہ لیل بوشوہ وہ نہ وقواترہ کہ اثبات رسالہ تی محمد المصطفیٰ وہ نسخہ دینا عیسیٰ نہ کا
 نہ بی بہ وہ لیل :

زیادہ نہ مانہ بہ رچن لہ تو اترا پاش عدو تو اترا وہ علم قطعی کہم زوری تجربین مهم نیم بہ لام
 تو خدمت نہ زانی کہ اتعاسی حضرت تے مسیح چہ لہ زہ مانے ہونیا وہ چہ لہ زہ مانے پاش ہونیا ہر بہ بہ
 وہ بی ہیز ہون وہ غالب رایان نہ کہ دیکہ کہ شوکیو الہ ترسی یہ ہور یہ لکان وہ شمارہ بیان ریادی
 نہ کردہ سیصد کہس بہ لام پیغمبر مریم نیم کہ ماوہ کی شیان ہونیا تو بیبا جزیرۃ الوبی ہمو
 والگیر کردہ وہ اسلامی تیا نشر کردہ وہ لکان وہ غایت کردہ شمارہ کی اصحاب نہ ولہ صدہ ہزار
 زانیہ ہون وہ صدہ ہزار پیادوں وایان تیا ہونیا وہ کی شغفہ کی دین ہون وہ گہ لیکان قرآنیان
 لہ بہ ربوہ وہ آردا بی دینہ کہ بیان بہ نا و عالمہ مابلا و کردہ وہ
 عہ لاوہ نہ مانہ معجزہ کی حضرت تے عیسیٰ علیہ السلام ہم لہ زہ مانے ہونیا وہ لہ پاش ہونیا شانہ نہ نا
 بہ لام یہ کہ لہ معجزہ لکان پیغمبر مریم نیم تو زانی معجزہ کہ بہ دفصا ہت و بلاغہ وہ کہ عجیب زفصا
 عدہ بی کردہ وہ بہ د اسلوب و نہ سرفہ وہ کہ لہ کہ لام پش ناچی وہ بہ واخبارہ غیبیہ یا نہ وہ
 کہ لہ ہوسای زہ مانے را بوردو وہ زمانے مستقبل نہ ہوں وہ بہ و تاثیرہ روصیہ وہ کہ ہر مواضع
 وجدان وہ ہر نہ گری ہر چون وارد ہونہ بہ و نہ وعدہ وہ وامی کردہ وہ نہ یقینتہ وہ
 یتر پاش نہ ہم ہمو وہ لیل بہ ہیزانہ کہ اثبات رسالہ تی حضرت تے محمد صلی اللہ علیہ وسلم نہ کہ
 کہ نہ کی پہی رہ وانی حضرت تے محمدین چون لہ پہیہ ہوں نہ ولانہ دین وہ تابعی یہ کی تر نہ دین
 مع العلم نیم کہ نہ تی حضرت تے محمد صلی اللہ علیہ وسلم باوہ زمان ہمد ہر پیغمبر مرہ لکان بہ لام
 نیوہ باوہ زمان ہم رہ پیغمبر مرہ کہ کی ہوتا نہ ہمد کہ وای نیم مسئولیت روانہ تی نا کا
 بہ لام نیوہ لہ ایمان نہ ہیمان بہ پیغمبر مریم نیم نہ سولن بنا علیہ جناب اگر انصاف بہ
 بیولیتہ ہم لہ سر روانہ نہ وہ لیلانہ کہ اثبات رسالہ تی حضرت تے مسیح نہ کا باوہ رہ رسالہ تی
 حضرت تے محمد المصطفیٰ بکری وہ لہم ضیلا لہ لاوہ وہ خدمت لہ مسئولیت رزگار بکری : کا پاش

پاشی نہ وہ کاتہ وہ ہر چہ ن طلبہ کان لہ سے فرہ کہی نیم ہی ول یان پہ ریشاں بوبو بہ لام بہ ہوں
 یارم تے خودای تعالیٰ وہ لہ سے رتہ ریس وضویندن ہر سو کہ و تنہ وہ خوشی وہ دل شاد
 بہ تا بیہ تے بہ ناری بیارہ کاتہ پیشہ وہ وہ نہ و چہ من بیارہ لہ سر رہ وہ تا خوار بو بہ گول و گول زار
 لہ لائیکہ وہ نادی چہ مہ کہ بہ خور و گور لہ سر رہ وہ نہ مات لہ لائیکہ وہ تا فہ جوگہ کان لہ سر
 کاشہ بہ رزہ وہ وہ لہ لائیکہ داری باخہ کان بہ آسانہ وہ وہ کو بہ بیاضی رہ نگام بہ شنہی
 ہای شہ مال وہ بہ سوزہ ی نسیم بہ یانیاں نہ ماتن بہ یہ کا انسان کہ تماشای نہ و ویم نہ ہوانہ
 وہ نہ و کیوہ بہ رزانی نہ کرد عالمیکی تازہ ی لہ صنفہ تے خودا چا و پے نہ کہ وت وہ ولی خادہ
 دل بہ صفای رہ حمت نہ کرایہ وہ

وہ لہ روزانی سنی شہم وجہہ دا بہ یاسای ضویان طلبہ کان نہ چونہ رہ رہ وہ جو سہیرانی نہ و
 باخاتہ لہ لائیکہ وہ ہر یوانہ سہ برابرہ لہ لائیکہ وہ سماوہ ر سازگراوہ لہ لائیکہ وہ
 فخری بہ ریزہ وہ ستیاں گرتوہ وہ میرزا عبداللہی نہی چہ بہ سوزن شمشالہ کہی دلے دل
 مردوزیند و نہ کاتہ وہ لہ لائیکہ کو مہ لے فخری لہ کاتی ہراہہ تا وہ نگ خورشہ کان وہ ستیاں
 نہ کرد بہ گورانی ووتن لہ صم وزہ سوزہ و لہ خالوں ریبوار سیاچہ مانہ و رہ رہ تے و قنار
 لہ ووردہ نہ وای ہوی موکریالی غریب کای غریب توں مہ ریوانی بہم سوزو سازہ چہ مہ پیکہ
 نہ ت بہ ہشتی روی روزگارہ
 بہم نہ و عہ بہ خوشی رامان نہ بوارد تا شیخ لہ نہ یسانا کاتہ وہ وہ دوبارہ قدرہ بالغ لہ خانہ قادا
 وہ کہ جہان گرد ہونہ وہ :

لہ و سہ رود مالہ نہ وہ لہ رشتانہ کہ نیم سہ فری بہ علیا مان کرد نہ وہ نہہ ی پے نہ چو ہر ہر
 پیادہ کہ درہ کانی مابنہ و مہ ریوان و بہم و رامان و ہوا و رو بہ درستی سو پائی بہ ہلہ وی یہ وہ
 بہ یاسای رہ سہی بہ ہیمن رہ عوتیاں کردن وہ لہ عہ من لیبیاں وہ کہ ران وہ گرتنیان
 بہ رشتانہ بہ پیادہ دایانہ بہر بو ایران لہ ہلہ ی گیر ادانی جواہر مہ رصم شیخ حسن
 کورس مہ رصم جہی شیخ احمد کورس سراج الدین بہ بے سوچ پیوہ بو وہ کہ لے دامادین تر
 لہم کورہ واپیوہ ہون وہ ہران بہ ایرانہ بلاد کرانہ وہ لہ تارانہ وہ لہ دامغانہ وہ لہ خوراسانہ
 وہ لہ شیرازا شیخ حسن لہ خوراسانہ وہ فخری کرد وہ لہ نزیکلی قبرستان امام عیاضا دارضی اللہ عنہ
 دفن کرا طالب شراہ

وہ کہ لے لہ بہ گراوہ ی مہ ریوان لہم اسارہ تا وہ فتیاں کرد وہ کو فرہ ج بہگ کورس عیاضا فانت
 وہ کینچر وہ بہگ کورس آئہ ہرا بہگ وہ ظہر لہطنہ س پاک وہ احمد بہگ ہرا زانی وہ محمد صالح بہگ
 کورس قنوج بہگ خودا عوتیاں بکا وہ لہ پاشی تاریخ اہل رو سیصد و شصت و بہ کہ ہجری دا نہ دانہ
 کہ مابورن کاتہ نہ وہ بو ولاتی ضویان لہ پاشی وہ فخری محمد صالح بہگ شہدوں لہ خودا دام زانی
 کہ شیخ مہمورس عقیقہ لہ گہ ل چل سوارا کاتن بولامان وہ لہم سوارانہ رجساریان زور
 جودان بو یہ کی لہ وانہ محمد صالح بہگ بو کہ مفطر جودان وہ سیاں روناک بو نہم ذاتہ نہ
 زور قائم نویر و رورڈ وہ داوین پاک وہ رہ وشت چاک وہ خدمت کاروں طلبہ و علمای دین بو علیہم السلام

له آخره به گاری هزار رسید و پنجادیه کی بجزی داد. ملا محمد زاهدی کورس حاجی ملا صلاح الدین پادوی کوره را
 حاجی عوضی شاهر خلیفه سراج الدین که اساسه وه منسوب بیاره بون وه زوله پیش ره مانی مند
 له بیاره فزید بون. وه بو کھیلی علم روشتبو. بوا که لاله، له ناصیه شین کایه تی تم فزودتی جا بی
 مه لاجدی رئیس دا فزود بون. له ماده س فزودتی. تقریب المرام شرح تہذیب الکلام
 که ته وه بو بیاره. وه ماوه تی له لای من تہذیب فزید. وه اجازہ سی وه رگرت. وه له سر
 موافق نہ وضوہ که له سالی ہزار رسید و چل صورت چادی بی کہ دتبو. وه بہ نامہ نو سونی
 بوم. دا پالم دا بہ کولہ کہ تی. له کولہ کہ پیشوہ کانی. فائے قای فزودتی بیاره وه. دا اجازہ نامہ کہ
 فزیدہ وه. وه جیبی کرایہ بر. وه میزہ رہی له سر بجر. وه روشتہ وه. بو قصہ سی (پادوہ)
 وه بہ اعانت و تدریس و خطابت له مزگرتی گہرہ کی. شہردی. کہ شونہ قدیمی فزید بون
 دامرزرا. وللا الحمد موفق بو بہ تدریس وه نشر ادب. وه حجر بیت اللہ کرد. وه بیستہ شین
 له شونہ فزید بہ رورہ وام

ہم رورہ ملا اسد اللہ طاشی کہ نہ دیش. مادہ س. دوسالہ لامن فزودتی کہ ل دلاعارف طاشی دا
 پاش نہ وه. ملا اسد اللہ روشت بہین له فزودتی مادہ ستام لاق درر صوفی دا فزیدہ. وه له ویوہ
 روشت بو شری رورہ صلی کہ سی قرانت قرانی پیروز. وه کجوبوس کردبو کہ رایہ وه بولان
 فزید بون بیاره. وه له عین تاریخ (۱۳۵۱) له پیش ملا محمد زاهدی اجازہ سی وه رگرت. وه
 کہ گہ ل دلاعارف روروشتنہ وه بو طاشی. ملا اسد اللہ تا ایستہ برورہ وام. وه فزودتی
 علم و رین نہ کای بہ لام مع الاسف. ملا اسد اللہ پاش دوس سالہ طاشی دہ فزودتی کرد رحمة اللہ
 تعالیٰ وایانہ منہ: له سالہ مال مان گویا بہ وه. بوسہ و فزودتی کہ شیخ لہشتی مال باغچہ فزیدہ وه دروستی کرد بون
 وه له سالی ہزار رسید و پنجادوی بجزی داد. نو کجوبوس عقیدہ سی. وه وایانہ س. ہر صوم ملا احمد
 کاتبی سراج الدینم پیش چا کہ دست زود له لام جودان پیش. وه روم گراوہ بوزغانی کوردی
 وه بہ ہونراوہ کی. وه کہ نہ صلہ کہ سی بہ عنوانی (ایمان و اسلام)، نہم ورم کرد: نہم کیتبہ لام الحمد
 چا کہ اوہ گہ ل منان کی کوروزمان ہستفادہ بیان ل کرد:

له مانگی رہہ مزانی نہم سالہ. سر روز و تی خدم کہ دریلیم کہ سر رشن ہینان بو پاسی آفتہ نادر
 کجی شیخ عبدالرحمان شہ میرانی کور شیخ عبداللہ س. مرادہ لیس پورزای. مہ ولہ و. وه خلیفہ نا
 سراج الدین مہ بیت. ہر لم رمضان کہ گہ ل عبید کورس حاجی ملا عبداللہ شہ میرانی
 کہ نامتو بو بیاره بوزیارت. روشتیم بو شہ میران. وه داوان نہم شہم کرد اجاہ بیان کرد
 وه ہر لم دوسہ ذرا بہ بی تہ فرہ مارہ بیان کرد بوم:
 کاتی نامتہ وه بو بیاره. وه چہن روشتیگی بہ سر رارابورد بیتم کہ ناہر کارس وایان کردہ
 دل شہم کہ بیان تیگ داوہ. وه تزیکہ کہ نیش کہ سی من تیگ بدہن نیش روشتہ وه
 بو شہ میران. دہ ل شہیرانہ وه. روشتیم بو دیدہ تی سید کاک احمد. دہ سیدم حمودی
 تاوہ گورن کہ فزودتی مال شیخ عبدالرحمان بون. وه بہ پاش دوس روشت نامتہ دہ بو شہ میران
 وه نیش کہ آسان بو. ہر لم و شہیرانہ دہ نویسم بو بیاره. تا ملا سعید سی مریوانی کہ بیستہ

جناب برادر فاضل و چیب لامل مله عبدالکریم سلمه الله بسلام و دعای خیر انجام
 مشتاقیم محبت نامه آنجناب رسید چون حال صحت و جو آنجناب به کمال خرمی بخشد
 دوازده طر از ایراز رفقه صالح اخذ نمودیم یک قرآن خوش خط هدیه نمودیم دوازده فلس
 زیاده با قرآنرا بجا مل رفقه داره شد از او اخذشان و نموده تا حال کسی چنان بنور
 با خفگی بسیار درم . در خدمت جناب فضیلت و سعادت آتاب مله برهه الدین عرض
 خلوص و تمناهای خیر دارم فرزات دین بوس و داعی طول عمرشان هستم
 فرزند آن فقو عرض دست بوس و تمناهای دعوات مخصوصه دارم جناب برادری
 بظلمت بسلام مخصوص بیا آورم طلبه های خدمت بدعای توفیق بیا آورم و سلام

محمد اسماعیل
 ابن القوری
 عمر

در این صورت بکار طلبه معنی سلولاب نوزاد کرده است
 بهر طریقی که در این کتاب درج شده است
 انشاء الله بهر آن درین اراد افند نویسیه
 عمر

insitut kurde paris

جناب فضائل ب حبیبی ملا عبدالکریم سلمه الله و وفقه عا نشر العلوم بروض سلام و دعای
 خیر انجام مشتاق و یاد آوریم محبت نامی آنجناب رسید چون حکام مژده صحت و جو
 آنجناب بود کمال خری بخشید مستغفر احوال شیخ محمد شده بوزن مقدار است روز
 در حین خانه مدامت عنقه و حال هم در آنجا است تمامی عزت شده اما تا غش تحضیف
 پیدا کرده خنجر دارد بشود قاضی برود و از آنجا به چناره و از چناره به بیاره بیاید
 فقه دگر برای نسخه بر آن گلبنوی نوشته بوزن سه سال است نسخه است در میان است
 جز نوشته اند حال هیچ نسخه ای نه در نزد شیخ محمد و نه در نزد فقیر نمانده مدتی بزم
 پیش از این بنا از علمای کربلاک برای یک نسخه نوشته بود مجبور نسخه خنجر م برایش روان
 بود جناب شیخ فرجه الله چنان نوشته که تقریباً سه یا چهار نسخه نزد فقیر روان
 بکنند که برایش شخص بدم برایش بفرشد امید است عنقریب روانه بناید آنوقت یک
 نسخه ای برای آنجناب در از بیایم فرزندان دیده بویانیم باقی و فقنا الله و عالم

الداعی
 ابن الوفا
 عمر

ما بحبه و رضاه و سلام
 بیتا الاولین

مدای و ساوا، به لر میوان و وله و کاتا له بیاره دا طلب العلم بو له و ذاته اسپانج
زه ماده ندی له بیاره و هینا بوم بد شیران و ده هر له شعیانان ژنه که م گوژیایه و ده
له پاش هفتگی کاتمه ده بو بیاره که کاتمه و ده هر ماده واکه من له م س فری شیران
بوم مامو شیخ حیدر له بیاره دا و ده فاتی کردبو رحمة الله و طاب شراه :
له و سه رده ماکه من لاقه چوس شه میرانم له کرد بو بوم ئیشه سید مظفر کاتبی شیخ به له مری
شیخ رویشبو بو ار به عقدا، له ویش طابین ژن هینان بو به لام ولی وانه ده موزا
تاشن بینی که م هویبه و ه شیخ بیاره نام نیکی بو فوس له نام که دا باسی له و ی
کردبو که ملا کریم به بی و دوی زو شتی تازه هینا که چهر توهر دولت دان موزن به کم ژن
بینی و ده دولت تاسیش و ده رگری له نام که به تی :

پاش ته واد بونی له م مسله منه
به سی چوار مانگ سید مظفر

که و ته کوشش بو ژن هینان
و ده من و سید نظام الدین آموزان

رویشتمین بو دس باغی بزنگ
بو مالی شیخ عبدالله م کورس

حاج شیخ احمد و ده وادان
کچن له ومان کردبو سید مظفر

به مناسبه ی له و ده که فذشکی
سید مظفر له پاش و ده فاتی م صمم

سید محمد مدرس شول کردبو به
شیخ عبدالله و ده به هوی ئیم

ضربایدیم و ده وادان کچه که مان
کرد و ده اجابه ی کرد و ده

پاش چهن مانگی له ویش ژنی
هینا شیخ تاج بران شیخ

به چهن سواریکه و ده رویشت
بو (بوگ) و ده به دونه پله و شاول

ژنه که بو گوژیایه ده له بیاره
شیخ عبدالله و ده ضحی هوس له وریو بو له دی (رنزل) به لام به هوس تیگ چونه و ده ضحی سوزن اریانه ده

مالی کاتبو بوم دیوا و ده بیک درس له لم دیو بو له نه بجاما رویشته و ده بو رنزل، که موگی هوس تیا بو
و ده لرون مایه و ده تا و ده فاتی کرد: فذشکی سید مظفر له سید محمد جلال نادیکلی بو و ده له شیخ عبدالله

وانه زانم دو کورس هه به به لام ئیشه و ده ضعیان نازانم چونه :

Handwritten text in a cursive script, possibly a letter or a document, with a circular stamp in the center. The text is partially obscured by a watermark reading "Institut kurde de paris".

زوباسم کرد که من سندان بوم بادکم رحمة الله ده فاخته کرد. ده له پاشان که دتمه با تو چوی فاخته ده له لاملاد
 له دلا مشغول خونین بوم. ده گران ده جهنگی یه کمس جهان میدانی ندا که به ناره روض خوم
 با تو چوی لاس خوم و هوزی خوم بگم. به لامل نه ده م بیستبو که بادگی بادکم فجاج که له دی
 نگیه لاس خومالی. ده فاخته کرده. ده بادکم له دی له درایک بوه. ده نیمه عشره تکی نسبتان به
 ده بادگی بادکم له عشره نه کمس خونی دور که دتوه نه ده. ده له دره دره دی (که دلوکس) ده ده با تو دن بو
 نگیه ده له پاشی. ده فاخته با پیرم له ته نگیه گدینا و پاشنه نه ده. ده (له پاشان) له لاس شاریا
 پنجین :

به کولینه ده له خدمه کانه ناردم به لاجهری کورس ده روشی کریم به لاس دی بانی بندوک که زوتر
 له نه رگه جارا ده ماده تی له بیاره. ده له لامل نه س خوند ناردم مات بولام. ده له دنادوشانان
 خوم بیستبوم پیم دوت. ده تیم که یاند بر و ا له لاس ریش سپی. ده درن که دلوکس
 ده هوزی قاری که به لاجهر خونی یه که بو له هوزی قاری پرسیارم بو بکات که نه م قانم
 بو کرد. دوتی بی که لای بادکم له پیشی ده فاخته خونی پیم که به لاکریمی مدرس بیاره
 له گه ل نیمه را ایرات به درک تره و این) ده له نیمه یه به هم رهال که به کار سالی
 به زار و سیصد و پنجاه و سی پنج جارا به لاجهرم ناردم بو ناوله خندان له هوزی قاری له (دولی که لال) ده
 تا بهی ناهیه (به زرتجه)

نه دیشی رویشت بو نه دی. ده چادس که دتوب به محرابین سو جان برای فاخته عبدالله
 که دورش سپی پیرو قدری و ناگادار له احوالی طایفه بون. ده نه سه به خندان له نه نه ده س حسن
 به ولان) نه شهور به هوزی هه سه نی بون. ده له دی پرسیار. ده صنفی با پیره ی منی کرد بو
 له وان. له ریا خالو محرابین له ده لانا دوتوبون فجاج. ده عزیز برای ده خطی خولیکان
 بادگیان له هوزی قاری. ده دایکیان له هوزی هه سه نه. ده له ناوله خندان. ده رهون بو ده درن
 نگیم و تازه دی له نزکی ضرعی پاشی ماده تی که له دی مانده ده. نیش کنی به ضهر بوم لیسان
 به بیاناتی خالو محرابین. ده قسمی ده روشی کریم بادکم له لاجهر که موافق بیسراوه که س خوم بو
 و کم فاخته تی کرد

چا پاشی نه ده که به لاجهر به هم به یانته ده. ده آتیه ده بو بیاره نیشی له گه لیا سوار بوم. ده رویشتم
 بو دوتی که لال بو پیرا دیرد. ده مایندول. ده چادوم به عشره ت که دت. ده له پاشی
 کولینه ده س هه نی سه رگزه شت. به لکه له یه که آشکارا بون. به لامل تا من رویشتم بو نه دی
 خالو محرابین سو جان. ده فاخته کرد بو رحمة الله

له ده ما له هوزی قاری ماده شاده یس. ده ماده قادر. ده محمد صیل ده فجاج. ده طالب کندی محمد علی
 ده کونیا شریف کورس ماده شاده یس. ده به لاجهری به محمود مراد. ده برایتم. ده صالح که ره م ده یس. ده
 گه لی پادش تر له مایندول بون. ده له نه نفس دی مایندول. محمد صیل کورس خالو محرابین. ده عارف و فارس
 کوران کا که ره م که بادگیان له هوزی هه سه ن. ده دایکیان. ده نه دوش ناو له دوردی شاطریا بو. ده
 زارابا ماده شاده یس بون. له مایندول بون. به رواله پیرا دیرد کونیا فخره جی محرابین. ده کجندو ده

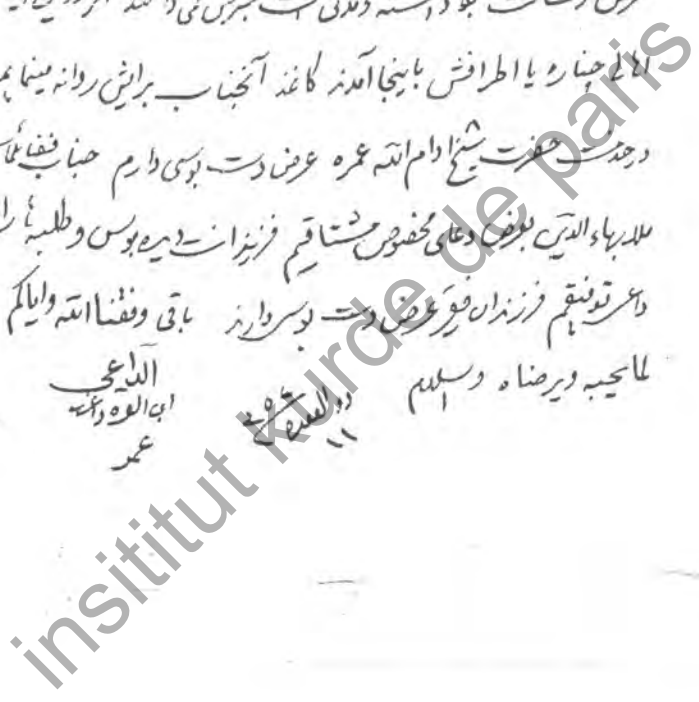
جناب فضیلتها ب ملا محمد کریم بوض سلام و دعای خیر انجام مشتاقیم خیرات را تقوی فرمایند
 سلامتی حاصل است و صحت و سلامتی ایشان از حق تعالی میخواهیم گذشته از این سالیانه
 آنجناب از عوض ده تومان نسیم چهارده روپیه تسلیم جناب شیخ محمد کریم از این
 کسرا رضی شد حاله عوض آن در اینجا تقریباً پانزده روپیه نسیم است و بقیه باره که
 عبارت از نسیم روپیه بود تسلیم حاجی فقه معروف گفت بقیه قرض عبارت از
 ده روپیه دو آنه است . در خدمت حضرت پیر روشن ضمیر شیخ علاء الدین دارالم
 عمره عرض دست بوسی و تمناهای ارضیه داریم سعادت بنیان هزاره مکرم جناب شیخ
 بوض خلوص مشتاقیم . جناب حبیب سید نظر جعله الله منظره السلام والذوار بوض سلام
 و دعای مخصوص آرزو مندیم فرزندان دیر بوسانیم طلبه خدمت داعی تو نسیم

الداعی
 ابوالقراخی
 عمر

باقی موقوف در ایام تقوی و بختیم باشند و سلام
 صفحہ ۶۴

insititut kurde de paris

جناب برادر فاضل ملا عبدالکریم بروض سلام و دعای جزایر انجام مشتاقیم
 محبت نامہ آنجناب رسید چون حکما فرودہ صحت و سلامتی ایشان بعد
 کمال خرمی بخشید از حضور جناب شیخ محمد درشتہ ہوئے بجزارت تحقیقا
 از اہل اشعیو قاضی شیخ محمد خانہ اش بجنابہ بردہ است بمناسبت
 کہ در آنجا جزئی لذت دارو لکن بکوسند آنوقت گرفتہ است جزئی
 مرض و کسالت و عیب داشتہ و مدتی است جزیش نمی دانند اگر در این بین
 اہل جنابہ یا اطرافش با بیجا آندہ کاغذ آنجناب برایش روانہ مینمایم
 در حدت حضرت شیخ ادام اللہ عمرہ عرض دست بوسی دارم جناب فقہ اعجاب
 ملا بہاء الدین بروض دعای مخصوص مشتاقیم فرزند است میرے بوس و طلبہ ارا
 داعی توفیق فرزندان فوری عرض دست بوس دارم باقی و فضا اللہ و الیکم
 للاحیبه و یرضاه و سلام
 ابو العباس
 الداعی
 ابن الوہد
 عمر

سابقه بر عدد طلبه تعدادی

قرآن و جوه باریک

مترجم همه بجهت ندانند آفت مکرر
 حاله که از عین انفس بر عدد فقها زیاده است یعنی بقوه
 مد عبد الکبری خطیب فزونی طلبه است بسبب زیاده
 و تا فر سعاس سابقه مد است که رز خصوص قند و چای
 بجز و سبب استیم لطفا یا آنچه زیاده سیف نمایند بر بند
 بنویسند که مد عمر قند و چای باید بدو یا ضمه استیم
 که تا آفر ماه موقوف باشد بر این عدد تعداد قند
 ایام زیارات فرماید با جری

طلبه صلاح

insititut kurde de paris

گدی پیادوس تم چا وچه که دست - وه له در توت انجامی مجری علی وایس - وه له در کینه که ده عارفی
ملا محمد خان وه له در وه له سمت صبر صادق وه کریم صادق که له مانه له هوزن قانزین چاروم بیله
که دست - وه به خدمت یه که ندراین :

پاش له تم تاریخچه هم موسالی له به کار له تم خدمانته چهن سواریکیان له گهل هم رودم لاجه ایانه ملا محمد
محمد مراد وه ملا محمد وه رویش کریم یا هم ره لاجه هم محمود مراد له کانت بو دیده ن من بو بیاره
وه منیش یا هم ره به راه یا له پانزرا دیده نه له وانم له کرد - وه تا ایستیش که گدی له مانه
وه فاتیان کرده - وه که لیکیان خادون وه هجریان کرده - وه مایندول وه رهوون - وه له در
سید صادق - وه خانه تم ذیل له ایستی - سه رچا وه سه راور سوچان ناخا وه دانیشتون - له تم
رشته صحبت و دوستی و خدمت یه به بهترتر وه دوام دار بووه :

له وه به کار که کشته وه بو بیاره عبدالله فتح الله که یه که له خدمانی هوزن قانزین وه له دکاتا پولیس بو
له مدرکزین (پشته) له وه بر سه روانه وه نقل کر ابو بو بیاره له گهل له دانیش ناسراون
که دست به بنیان وه که بگ ناشنا بوین والهد الله :

شیخ به یاس خدیوان
نشر نی رویشیت
بو شاهه یس دباره یس

در خانه بیاره

۲۶ رجب
۱۳۵۲

جناب حضرت محرم جد عبد اکرم تهریز فیضه

خیرات وقت می فرموده اظهار میدارد از تاریخ وکیل
کانه هم ما موری از طرف منکر در روزگاری خطبه ای خوانده که
پیش از عدوت آن بجز من و خطبه را به زبان کردی جمله آنها

عوام بی نیامی زده سادت در زینت مراد
وصحی الی علی صحیح و صحیح خادم حکمان تهریز و مراد علیه
اگر وستم

اینگ امر صحت است ای دل نمانده زنده ره زینت دم

و...

بو سکر سه ره زه
ده ماهه ی مانگی
له در نیامی وه جا
له دکاتا له مانگی
ره جب دانم نامیه
نوس بدم بو بیاره
که هم مور و شریکی جسم
دعی خطبه ی روژی
جمله به زمانه کردی
به بیان بگم بو مسلمانان
بوده وه همه موله مانای
خطبه کان حال بیفت
نیش له تاریکه وه له تم
وه سترده م به جس مینا
جاله در ته دیله وه خبرنال
وه صلیحه وه باغ شوبنه گا
له تم یاس راه زرا :

در پیش نامه تاریخچه ملا کریم صدیقی بر آرای ملا احمد صدیقی خطیب بولہ بیارہ دابہ لاملہ نام نہم ذاتہ
 مقدر وہ کی مالی لم بیارہ وہ رچد بوشارہ زور کہ نہ وہ لہ وہ نہ نادانے رستم بگ دانیشہ بہ لاملہ
 پاش سالی عنانکہ کہ کی کہ کچر مانوستا ملا بہاء الدین بولہ وری را وہ فائے کرد وہ پاش نہ وہ
 مالی رویشہ بودی (رتہ پی صفا) وہ بولہ بہ انام نہ وری یہ کہ کہ دست حاجی ہیدر
 وہ عثمان وہ مصطفیٰ لورا ازایانی حاجی محمودی یار دلیس : وہ کہ پاش رویشہ نہ وہ
 من بہ خطیب بولہ بیارہ دابہ علاوہ ی تدریس وہ نہم وہ ضمہ وہ وام کرد تاملہ سالی ہزار
 سید و صفتای مجربا کہ کہ بیارہ بارم کرد :

کہم سالی بہ زار و سید و پینجاوسی را کہ مانگی جادی الاول کہ کائے طلوعی صوبگی روشی جمعہ کہ
 وہ ہمدس مانگا (عالیہ) نادوی کچم کہ آمینہ کی کچر مشیخ علی کہ را ایک بولہ خوداہ لطف فوک
 نہ نجی صیر بکات آمین :

وہ کہ رستانی نہم حالہ کہ بہ زار و سید و پینجاوسی بولہ رسالہ نیکم کہ علم منطق دا بہ عنوانہ
 (مفتاح) تالیف کرد نہم رسالہ بہ رچن کورنہ وہ ابتدائی یہ بہ لاملہ مضبوط و جوانہ
 وہ کہ کی طلبہ نوسیانہ وہ وہ خونیدیان :

بہر کہم سالہ دا اسعدی کہم کہ کہ لہ سال بہ زار و سید و چل صورتا کہ بیارہ پہ یدابوبہ وہ کہ سالہ
 بہ زار و سید و چل و نور ابرہ بولہ لہ عالی ملا عبد اللہ کی باپیری لہ باوہ جانہ لہ نہ وہ لہ پائیزا
 وہ فائے کرد وہ کہ قبرستانی (شیخ شملی) کہم بہر کی چہم (لوار) وہ وہ رفتن کراوہ :

بہر کہم سالہ لہ فاطمہ کی کچم کہ آمینہ کی کچر شیخ عبد الرحمن پہ یدابوبہ نہم کچم کہ عمر کی پینچ سالی دا
 کہ بیارہ نہ خوش کہ دست وہ وہ فائے کرد : وہ کہ خطبہ کی تالیف تیارہ پاشتہ قبر کی مرصم
 ماموستا شیخ ہیدرہ وہ کہ قبرستانی (ملکہ گامی چنار) کہ لای شوروں ہدگہ کی کہ وہ وہ

رفتمان کرد بہر کہم حفسنا باقی سنالہ گامی وہ کہ اہد کہ لہ آمینہ کی شیخ علی بولہ
 وہ جلال وہ عبد القادر کہ کہ آمینہ کی کچر شیخ عبد الرحمن چہم ہدایوں وہ رفتن کراوون
 برنیشانہ کہ کہ بہرہ بازہ گامی شوری بہرہ نویرہ گامی ملکہ گامی چنارہ وہ نہ کہ یتہ نہ وہ
 بہرہ وہ بہرہ و شوروں رو بہ کیوہ کہ روصد ہنگامی سہر کہم کی نہ کہ یتہ قبر کی مرصم

ماموستا شیخ ہیدر وہ مقبرہ کی نہم فنانہ لیشہ لہ پاشتہ قبر کی ماموستا شیخ ہیدرہ وہ نہ
 خودا بیان کا بہ و خیرہ کی ررشی قیامت نان آمین :

بہ واسطہ کی مردن اسعدی کہم وہ وہ ولم زور مہلول بولہ وہ اشیائے دلم بولہ فاتح کہ
 برای نہ وہ وہ نہ ویشی لہ مال باپیرن بولہ زور غلبہ کی کرد کہ سہرم جا کہ بہر نہ نہ
 کہ نہ وہ لہ پائیزا قدرارم وا کہ بردم بہ شوین فاتح دا وہ بے ہمنہ وہ بولہ بیارہ

کہ لائیکہ وہ بہ لکد بہ چا پے کہ دتن نہم ولم نارام بگن وہ کہ لائیکہ وہ فاتح عمر کی گیشہ
 بہ وہ وری ہشت سال ولیم ووردہ رہستی پے بلکم بہ خونیدن وہ شتی بکونین :
 کہ سہر قدرارم پیشہ لہ پائیزا کہ تاریخ بہ زار و سید و پینجا و ہوار کی مجری را کہ وہ
 رنگہ بولہ باوہ جانہ بہ شوین فاتح دا بہ تالیف لہ سال بہ زار و سید و پینجاوس دا کہ پاش

جلال

وہ خاتیہ ملا عبداللہی باپیری روایتیں ہندوینا لہ بہ ہندو الہ نہ یان راہ وہ سیرت نیماں بہ جدس
روایتیں ہندوینا وہ لہ مالی باپیری ہینا نہ وہ :

لہم سہ فذرا کہ تمہ خدایا لہ وہ کہ دولت نامہ ہ لافضری روداری کہ بہ زمان ہدو ایما نہ
نوسیدیتی تہ رجہ ہ بگم بہ کورس وہ نظر بگم فلا کہ لہم سہ فذرا نامہ وہ وہ ستم
کرد بہ ترجمہ لہ و کتبہ وہ بہ عنوانی (اقبال نامہ) تہ واوم کرد :
ہہ لہم سہ لاکتبی اساس سعادت ، بہ شیوہی سوال و جواب بہ زمان کورس
لہ باس اصل و فرعی رینا نویسم وہ پاش لہم کتبہ کتبی ربارانی رحمت ، بہ
زمان کورس ہونیمہ وہ لہ نریگی چوار ہزار و کور مشرا ۱ وہ تہ واوم کرد لہم
سہ کتبہ ہہ رسیکیان چاہ کر اوون

وہ لہ آخری سالی ہہ زار و بیصد و پہ بخاوس را (رحمہ خان) ہہ رہم نامہ شا شیخ عمر وہ خاتی کرد

کورکی کال ناو وہ
کجکی نعیہ ناوی
لہ بہ جہا رحمہ اللہ
نامہ شام بہ م کارشہ
زورق شربو لہو
ماوہ دا نامہ ہہ بوقعزہ
بولوس لہویش بہم نامہ
جوا بہ کہی نویسیہ وہ لہم
ہلام لہم تاریخہ ہہ ولادہ
لہوٹ طوش ریب لہوڈی
نامہ ستانہ ما وہ زور پہ چو
وہ لہم ہین وہ فا لہ بہ رہوہ
ہہری دو خانکہ فال لہ ما لا
ہون وہ ہہ کس و ہہ رایک
ہون کہ و تہ فکر لہ وہ
لہ لایکہ وہ زینگی ضایی
وہ لہت بکہ دی
لہ و ماوہ را لہ لاجدی رئیس
لہ لہ لہ مہراغای عباسی آغازا

جناب فاضل محقق ملا عبدالکریم بوسلہم درعای خیر انجام مشتاقیم
گذشتہ ازین تالیہ نامہ آنجناب رسید موجب تسلیم و اسباط خاطر گوید
چرا کہ اللہ خیرا خیرا ترقی فرماید سلاستی حاصل است کہ بوسلہ ہرین
خانہ واطفالان اضطرار خاطر دارم ایست بہ عوات خیر بہ ہرمان فرماید
اطفالان دست بوسند محمد دین بوسم والدہ اشیا داعی جنیم شیخ محمد مدتی
ہر سہ ہفتہ اشیا در اینجات باغ و فقلم اللہ ما فیہ خیر الداریہ وسلم

۱۸ محرم ۱۲۰۶
الداعی
ابو الوہ رکن
عمر

بہ دیدہ ن وہ زیارہ تہ شیخ ہاتن بو بارہ بنیش بہ فکری ہدم کچ سید فتح البیں تہ دینہ
کہ کچہ زای شیخ سراج الدین ہہ وہ خانہ دان اہدام وہ عصمت ہون روزیمہ وہ ہون وہ نویسم
ہوس نہ گہر ضایی نہ زانی نہ توانی یا کس رہ دانہ ہہ ہرمدیت تاقیق وہ زعی بکا یا ہود

وہ کہ پاش ماہی مالگو نیوی۔ قراریں و ابو کہ پاش اشارہ بہ شیخ شاگر موافق ہو کچر خلیفہ
 سر لا محمدن صلیحہ مارہ بکا وہ فضلہ نہ نامہ یہ نویں بو بوم وہ مقدر و ابو مارہ کر د
 وہ گویرا یہ وہ بہ لام

سہ وہ نہہ ی پی نہ چوہ
 کہ عوں بہ ناساخی وہ
 نازار گیر و دہ بو وہ
 مغار قہ ی مدعی الہامی کرد
 وہ رویت بو شاری
 بہ خدا بو تداوی وہ لہ پاشا
 کہ لے تداوی کہ استفادہ ی
 نہ کرد کہ رایہ وہ بہ سلیمان
 وہ کہ مدعی بہ کارا بہم
 ناساخیہ کہ روکتورہ کانا
 بہ سرطان یان دانا بو
 وہ فاتح کرد وہ سلیمان
 کہ بہرہ کہتے تدریس خدی
 چول کرد

طابان غبار دنیا بہ ہشت
 فرشتہ دل شاد کہ چو بو بہ ہشت
 وانا لله وانا الیہ راجعون

جہلم پاش وہ فاتح ماہر تمام
 کہ صہرہ نہ آرزوی کہری بہ پید ابو ناوی نہ را بہ بابہ بلکہ کہتہ روحیتی شیخ کہم کہرہ پاش
 تہ میز نہ رایہ بہر خدیندن وہ موثق بو تاتہ داوی کرد وہ بو بہ مدلاں فرگرتے بن طوق کہ
 یشتی سر را وہ کہ شاری سلیمان بہ لام پاش ماہی کہ تاریخ صہرہ دیصد و حہ فتا و
 نور رویتہ وہ درہ وہ وہ بہ معلم مدرسہ ابتدائی رسمہ وہ رچو یکتہ مسلمہ :

جناب برادر فاضل و حبیب کامل ملا عبدالکریم بوض سلمہ و دعائی خیر
 انجام مستقیم خبراترا تفحص فرمائند سلامت حب الخواہ درستان
 توقع است این کہ بکمال عنایت استراحت اوقاترا در وظیفہ مقدسہ
 تدریس و سایر وظائف دینیہ معروف فرمائند گذشتہ از این اخصوص
 مسئلہ کہ تعلق بخودم دروہ جناب برادر فاضل شیخ نجم الدین سفارش
 نمودہ ام و تصویب ترتیبش حوالہ الی صاحب او و آنجناب و جناب
 سید مظہر محوہ ام امیدت بعد از مشاورہ و مذاکرہ با یکدیگر بطریق حسن
 جایجائیش بفرمائند انور و برادرانش عرض دست بوسی دارند فرزند است
 یرہ بوس و داعی طول عمریم باج و فکلم اللہ و انا لله وانا الیہ راجعون
 والسلام
 ۱۵
 جہادی اللہی
 الداعی
 ابی اللہ راہ
 محمد

له سالی هزار و سیصد و پنجاه و پنج را که دره باغی طلبه له بیاره را
 زور بو. وه گه له وان مستعد و فاضله ن ق بللیت یون. وه شیخ زور احترامی له گرت
 حه تا له برده نگه و غایان جارس صوفیه کانی فاضله ق شکایان له لاشیخ کرد که نیم
 له برده نگه طلبه له شفوعی مان یون کری شیخ به را به ر به م شکاته له وه ندی
 فخره که من طلبه که مان منظور تره یونگی له بن به ملاوه نشری دین له که نه ...
 که وای مهر که سی له له اهل فاضله به ده نگه فخره له شفوعی له نیک له حق کیفی خویرتی
 دانه نیشی را بنیشی وه له رود ابروات له لم اعلانی شیخ زور تاثیر کرد وه زور
 حوریه تی را به طلبه ی علم له پاش که سی معارضه ی طلبه له نه ده کرد له عین حال له لم
 طلبه له نیشی مسامحه ی صوفیه کانیان زور له کرد وه له به رنا چارس له بو ای کارک
 و ایان له وه کرد له وان عاجز بن :

له گوتی له لم دو سالانه طلبه ی مدرس و فاضله عدویان له صدکس نزدیک له بوه وه وه شیخ
 قمراری را ابو عمر یونگی له بی له سه ر شماره ی سالی سمری طلبه له مدرس دارا نگری بیجگه له و
 طلبه له نیشی که له فاضله و دانه نیشی وه به مان دشواری فاضله ق فاعلت مان له کرد
 بو له وه وه رزیان ده سی که درک وه له واقعا خوندن باشیان ده سی له که دت چونگی همیشه
 مستعدی باشی له مدرس را زور بودک وه له لم مستعدانه هر یکی عدوی له سوخته کانیان
 بو ده رزیان دوتی چا و دیرسی له کرد

وه له لم دو سالانه وه رزیان حلقه را زور بو له مدرس را وه شرح منیج وه تجردی بو حوزی
 وه گه له له تفری با بیاض و به حلقه خدیرا هر دو مستعد کانیان به حلقه وه رزیان به
 سوخته کانیان له گرت :

له سالی هزار و سیصد و پنجاه و پنج را حاجی اسماعیل نادی که مهره وه کات وه ماوه ی
 سی مانگ له بیاره را مانیه وه نیمه نیشی بو له وه له وه له له درت که درت طلبه کانیان
 هر دو رژیان به حلقه حاضر له که تاته داو قورمان یان به تجرد که خدمت حاج
 اسماعیل را خدیند له رژیان خدمتی قرآنی پیروان شیخ له به ربه یوانی مرقه داو حطر بو
 وه زور له اهل فاضله وه مدرس ملاها الدین وه بنیشی حاضر یون به راستی به ره که نه
 له و طلبه له وه نده زور بو هر دو که سی ده که له کرد وه رژیانکی ریار بو له رژیان صیانا
 بو پیروان وه خدمتی

له زستانی له هزار و سیصد و پنجاه و پنج را له لاجورد مدرس ملاها الدین له خدمتی شیخ بابا سولا
 کات بو بیاره بو له وه که له بیاره اجازة ی له بداد وه له وه فائیش له لم ولایت اجازة به جانی
 سید صام الدین مکران بدوم له به ربه وه که له مان ولایت ملا محمد سی به ملاان دی بیاره هر دو
 رویشین بو فرگه دت بیاره له پاشی عشر له که مجلس دالم مرکز دت شیخ بابا سول اجازة
 له لاجورد خدنده وه وه بنیشی اجازة ی سید صام الدینم خدینده وه وه وجه دعایان پوشی :

لوزستان هزار دسیصد و پنجاه و پنج دانشمند و فرزندان کرد و ده لایه کارخانه ده
 له پیش گشته ده یا نه نامیه تونس بودیم ده پاشی نه ده که تشریف گشته ده له آفرین
 به کار اجاره م را
 به سید بهار الدین
 برائمان سید محمد صادق
 خود خوره له شاعران
 به شهور و مخلص به
 ابریه ت ، نه م ملا
 سید صام الدین زور
 له نیکی قابل ده محترم
 ده خط خورش و سه ماه
 ده به استعداد بود نه ده له
 سال هزار دسیصد و پنجاه
 شش صبر بر برهانات
 که دایکی ده خاتمه کرده
 ده سید محمد صادق نامیشی
 زور متوجه بود به بر نه
 ناچار بود اجاره ده در گرت
 نه کارنا فکران و ابو زور
 به بنیت ده ده مشغول
 خدمت بی بی عیال
 اجاره م به را ده
 چه و میره ره ی پریش
 ده رویشته ده له در زور
 رویشته نه و نه ایسته
 ده که به شوم لایه خورش
 م لایه خدمت دین نه له

قائل در
 در است کرد
 لایه
 م
 گویم
 ده
 ده
 ده
 ده

وه له پاپیری سالی هزار و سیصد و پنجاه و شش تا ملا احمد خرنکی (تألیف) له ناحیه ی
تالان (اجازه ی وه رگرت وه رویشته وه بو دولاکی هوس له م زانه زوجه ی
وه خاوه ن تقوی بو

وه هر له آخری له م ساله در ملا شیخ احمد خرنکی (واشه مزین) تابعی سه رده شت
اجازه ی وه رگرت وه رویشته وه له م زانه براران ملا عمری (واشه مزین) بو
له م دوزانه یه که ماده ی دوسال له بیاره مانه وه مع الاسف هر دو کیان به جوانی متوفی
بون انالله وان الیه راجعون :

له م سالی هزار و سیصد و پنجاه و شش تا بو که کتبی (شمیر کارن) بفرق نسیم رسکارن
به زمانه فارس تالیف کرد له م کتبه له روی شیخ محمد میردوخ له مشهور به آیت الله خرنکی
اسمه (تالیف کرا حدیثی له و به عنوانی انیسیم رسکارن) رساله تکلیف تالیف کرد بو
له روی تقی میرزا که کتبه که بنام بوده وه منش به عنوانی سابق رتوم کرده وه
وه کتبه که له سه در نظر شیخ بیاره له مطبعه ی غریب (له که ره لارا چاپ کرا) :
له م کتبه که لی شت به کورس تیا به پیوسته بو که سی که طالبی تیکه نشین به له موضوعی
تعلیم و اجتهاد اما شای به کرا :

له مانگی محرم ی سالی هزار و سیصد و پنجاه و هفت تا محمد نجیب ی له آمنه ی کچر شیخ عبدالرحمن
له بیاره دا له موسی بهارا له وایک بو جمله موفق وه عاقبت خیر له بکا آیین
له م سالی هزار و سیصد و پنجاه و هفت تا ملا محمد هوس وه یسم ی وه ملا علی جوانزوری
وه شیخ عمر غریب خرنکی دیر الزور له سوریا له جمله اجازه یان وه رگرت :

له ملا محمد هم به منالی کات بو بیاره وه له دوس وه وایک بو له سه رضیندن تا اجازه ی
وه رگرت وه رویشته له دوس زکاتی سیف (بو به ملا وه له پاش چهن سالی رویشته
بودوس (سیاناه) له نزدیکی وه یسم تا ایسته له دوس ماده له وه وه لاله الحمد همیشه
خدمتی علم و دین کرده وه موفق بوده

له ملا علی له ملا زاره کانی قهلاں جوانزور بو به منالی کات بو بیاره وه ده دامر کرده تا چاه
وه رگرت وه رویشته وه بو قهلاں جوانزور وه له دوس دامه زرا نیسته به رحیانه وه مشغول
خدمتی مسلمانان :

شیخ عمر کورس شیخ احمد غریب بو وه شیخ احمد غریب له عمره به (الفوس) نزدیکی کر کوک بوده
وه حتی هوس له زه مان سلطان عبدالمجید خان له که گل شیخ دیس آموزایا له عراق ره هوسون
بو سوریا وه له پاشان شیخ احمد انتال کرده به صدر زره ته شیخ عمر حیات الدین له بیاره وه
بوده به ضلیفه له م زانه مایه وه تازه مان شیخ نجم الدین وه شیخ علا الدین له زه مان له شیخ
وه خان کرد وه له ساله هزار و سیصد و چهل و یک مجری را شیخ بیاره رویشته بو دیر الزور
وه رابعه ناوی کچر شیخ احمد ماره کرد وه هینا به وه بو بیاره شیخ له م شنه سی کورس هم به
ثابت وه امین وه مظهر وه کچی اویس ناو :

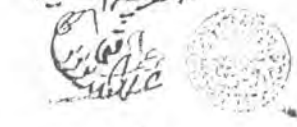
اسماء الكتب للطولاب	عدد سور	اسم
شرح الروع	٢١٠	
الذبط	٥٦	
المعارف	٢٦	
مئة التوحيد	٢٥	٥٠
البنائ على الشرح المختصر	٢٢٩	
مدلبي	١٤	
مجموع سور الفرق	١٢	٥٠
رباعه الصاطين	٨	٥٠
الشرح الكبير لابن كثير	٢٩	
العاده لدين مسكويه	٩	
رسائل الخيران	٢٧	
	٦٧٦	٥٠
مخبر الصيحيين	٢٨	
شرح السراويلي في تفسير البخاري	١٠٤	
السيرة الحلبيه	١٢٠	
احياء العالمين لفرزاق	١٥٠	
البنائ على الشرح المختصر	٧٩	
ادلة اليقين	٤٢	
المعارف	١٨	
ارشاد العباد	٩	٥٠
سائل الجاهليه	٢١	
دلائل الحيرات	٥	
تفسير القران الرازي		

لهديه في طوره ابي الشيخ محمد بن كثير بن ابي العبد - ايضا منه سور بنوعاته الكثيره وبغيره انظر علىه انصرت له ما هو في كونه
 شيخنا الطاهر

شیخ احمد دوکوری له بهیجا شیخ عبداللہ احرار وہ عمر عمر بہ ہمدانی کات بہ بیارہ
 وہ رہتی کرد بہ ضوئیدی کجہ و صرف ماوسی صورت سال له بیارہ مایہ وہ پاشی نہ نہ
 اجازت وہ رگرت وہ روایتہ وہ بو دیرازور چہن سالی (مفتی) قضای (کولال) بو
 نیستہ له دیرازور اوانہ نیشی وہ مفتی بہ لہوس وہ عضوی مجلس اعلان اسلامیہ
 بہ لہوس ال شیخ محمد روح بہ عنوانی (جان نما) کیتیکہ نوسی وہ بلاوی کردہ وہ درگہ
 شتی پروپوچی عتقاری تیا نوسی بو نیشی بہ زمانہ فارس بہ عنوانی (شہابی سما)
 در برجم جن جان نما کیتیکہ لہ رہ دیا نوسی بہ لام لہ بہ رہ وہ کہ شیخ محمد قوزی نہ و
 قوزی شہرہ تہ پیسہ و امرودہ سن نہم ویت کیتیکہ مہ پاپ بگم :
 پاشی نہ نہ بہ عنوانی (یزدان و اہرمین) رسالہ شکی منظومہ نوسی لہ می کہ می خودارنہ
 درگہ ل شیطان کہم رسالہ (انور شتی) بہ تعین و خرابی نوسی بو نیشی بہ عنوانی
 (فیوضاتہ خدای ذہن) رسالہ شیکم بہ فارس لہ روس نہ و رسالہ نہ و انظم کرد نہ نہ نیشی
 چاپ نہ کرده

لہ سالی ہزار و سیدو
 بہ ہجاوہ شتا شیخ بیارہ
 تہ نہ رہا کرد بہ بعدا
 لہ و عاودہ دا لہوس بو
 نامہ شیکم بو نوسی وہ
 قوزی ناسخ لہوس داوان
 عاودہ زمانہ لہ کرد بہ
 نہ ویش نہ نامہ یہ لہوس
 نوسی :
 کاتی لہوس بہ کارا کاتہ وہ
 ہشتا نہ ولہ شیران بو
 کہ شیخ مصام الدین
 لہ باغہ کون (مصدق) بو
 نہم لہ بیارہ وہ چہین
 بز شیشی جنارہ نوسی
 وہ لہ باغہ کون و فنان
 کرد نہ دس پاش لاروش
 شیخ کہ شتہ بہ رہ وہ
 وہ روایت بہ تفریہ یا
 نہ وزانہ چاپ شہراہ و حرم لہ

قرۃ عینی و ولدی المعنوی الادیب محمد باہر الطریق المشفق جناب المیرزا
 الملا محمد اکرم حفظہ اللہ عنہ کل سوسہ و سالہ و کل و ام السعادۃ و النقی
 ایدہ و اعانہ بعد اہداء الدعاء الصالح لذلک الجلیل القدر الصالح الید
 ان کتابکم المملون بالمجد و الاخلاص و الصدق و الاقتصاد و سلی و بصا
 خطابکم للقلب فرح و سرور حاصل و بعد البین لا یکن سببا لبعث الخیر
 فجازب الاخلاص یقریب البعد و نظری معکم و الیکم و تہم و تہم
 علی کل خیر و یحفظکم عن کل شر و یضرب و عدلک باکل احد الا الضیف المرف
 بزورہ چوبہ المدقوق مع لیسکوالتی ہوا کل فان لہم ثمر فنانیا خیر
 و اللہ شافی و کما اعلناکم سالیما نبجلا و بان جنابکم و کل
 منی توادتہ نہ کو تہ فظن جمیع اہل عینی و من فی نفقنی و ہا
 صابغا لعائدہ عبدالمجید مع ملاحظہ و بلغ سلاسی الہدایہ
 حسن و قلبہ من النفاق طاهر و باطنہ لا یخالق الظاہ
 وصال اللہ علی تینا حلق و الہ فیہ
 خادم المحکم القنویہ
 والطریقۃ العلیہ

لاسالی ہزار و سید و پنجا و ہشتا ملاحضی اللہ لمانہ - وہ ملاحضی بالکی
اجازہ یان وہ رگرت

ملاحضی کھن ملاحضی الرحمانی کہ تداوی بو کہ مالیاں کاتبوہ اللہ لمانہ وہ کاتبہ بارہ
مادہ کی کہ وہ مایہ وہ تا اجازہ یان وہ رگرت - وہ روایت کہ دی (قطع) کہ
ہر زمانہ کہ وہ یو بہ ملاحضی مع الالف بہ حیاتی وہ فاتی کہ در رحمت
ملاحضی بالکی - ہر کہ مادہ یان فریوہ وہ تا آخر کہ بارہ لمانہ صوبندی وہ
تہ وادی کہ وہ اجازہ یان وہ رگرت - وہ روایت کہ دی (ساروا) بوہ ملاحضی
وہ موفق بوہ کہ سہ رخصتہ تہ علم دین وہ عجب کہ وہ ایستہ بہ رخصتہ کہ خودام کہ دی
موفق کہ سہ رخصتہ تہ علم دین وہ عاقبتہ تہ ضربی عینہ و فضلہ :

ہر لاسالی ہزار و سید و پنجا و ہشتا کیتی (نادی حیاتی) م بہ نشری کہ دی
نوسی کہ تہ رجبہ کہ عدالی تہ و بیغہ مرانہ کہ کہ قرآن نادیاں ہم یہ وہ وادیم ہیا وہ
بہابی عشرہ بیشتر - وہ انہ یان اربعہ یان مجتہدن رضی اللہ عنہم اجید نہ م کتبہ اللہ الحمد
چاپ کردہ - وہ کہ لاسالی استفادہ یان لے کردہ :

لاسالی ہزار و سید و چل و کوی چوہی دا کیتی (چل چرای اسلام) م نوسی نہ م کتبہ کہ دی
وہ نشرہ - وہ شرح چل حدیثہ کہ لاسالی حضرت صل اللہ علیہ وسلم :

ہوئی نوسین نہ م کتبہ نہ م بو کہ (قدح خان) کہ شہور بہ اسوہام سلطنہ) نیکان تہ پدی
مکریانی کہ کہ مریدی وہ نویسنی حضرت شیخ محمد الدی بو فیکر - وہ اپ نیکی قط فوش بو
جاری کہ جاران بہ شیوہ یان ربارس کہ چل قطعہ یان لاور جوان چل حدیث پیغہ مری صل اللہ علیہ وسلم
کہ وائہ کہ مہولانا عبدالرحمن نور الدین جامی م شہور بہ مولانا جامی فیکر کہ ہم کی شارد
وہ کہ سہ رخصتہ تہ شرح حدیثہ کہ وای رابعی نیکی جہا م نوسی نہ م چل حدیثہ تہ
کہ کہ ل رابعی کانی (مولانا جامی) دا بہ قط فوش نوسی بو - وہ ملاحضی لوبیارہ :

ہر وادناہوں افراد یان سلمہ یان اولی یان طریقہ یان نقشبندیہ کہ شیخ بیارہ وہ ہا تہ بہ
فخر عالم صلی اللہ علیہ وسلم نادوں بہریک کہ مانہ یان قطعہ نیکان نوسی بو - وہ نار دیوی بو
بیارہ - عینش کہ نہ م قطعہ نہ م چو پے کہ ورت مفتونیاں بوہ - وہ تہ رارم وای
کہ بہ زبانی کہ دی شہر ص نہ و حدیثہ نہ بکہ م - وہ کہ آخر شہر کہ یا رابعی کہ دی
مناسب معانی حدیثہ کہ بنوسم - بو نہ م کہ بہ رضوہ نہ و حدیثہ بکہ دوم کہ حضرت فریدی
ہر کہ س چل حدیثہ نہ بکہ عین بہ مسلمان بو ارشاد پایہ وار نہ پے کہ قیامہ تا : وہ بوہ و حدیثہ
کہ طلبہ یان علم نہ و کتبہ وہ نہ و حدیثہ نہ بکہ نہ بہر - وہ للاحمد خودا توفیق دام - وہ بہ دل فہم
شہر کہ م کہ سہ ر نوسین - وہ رابعی کہ دی کاتبہ حستہ لان رابعی فارسیہ کانی حضرت
مولانا جامی - وہ موفق بوہ کہ چہ بیان بکہ م - وہ مللہم کہ نہ وہ - وہ
کہ لاسالی استفادہ یان لے کردن وللا الحمد والمنة - ہر لاسالی ہزار و سید و پنجا و ہشتا
ملاحضی مکرانی - وہ شیخ محمد کہ دی شیخ معروف نہر کہ جہا م اجازہ یان وہ رگرت :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على خير الانام سيدنا محمد وعلى آله وصحبه كل بايع
 بالخير من بعدك — وبعد اية كه عبارتهن له هسن علميه
 قضای هلیجه ده له م عصره پریشا نذینا که له هو عصری له اعصاره نغده اهتمام باموری
 دینیه و احکامی شرعیه یتا لازم تره له پاش تحقیقی تو او به ظریفی بومان معلوم بو
 اقدام نه سر اوم مواده آنبانه اقدام نه سر مخالفی شرعی مطرره (بناد علیه)
 لازمه له برای شو هر کیش له مسلمانان که در لاتیان بی ایا شاخ یا آغا
 یا کویجا بذل همت و صرفی قدرت بورفی اوم مفیدانه بکری وه له هر شوبنی کا
 کسی که انتاب به علم اوه که له حقیقتا له علم دوره چادمان بیکرت یا بیستمان
 مشغولی مباشر یکی له مانه یوه هوه هو توتمان بورفی بکوشین عمق احسانی
 جهادک خالصانه هی

- ۱ مراجع له تقلیدی تجوزیم نکاح له پاش وقعی ثلثه بورفی تحلیل
- ۲ قول به کنائیتی (تلاق) کور دان له نرانه که به تی چوکه
- ۳ قول بکنائیت بالفوت [طلاق] به خیاله اضافه الای غیری عمل
- ۴ نکاح صغیره له غیر کفو له صورتیکا وئی غیراب و قد یا خود ابجدک
- ۵ مشهور بسوء اختیارجب و له سر قول امام محمد شیب
 احتیاط نکردن له قبول شاهدا مطلقا

الفقر الملل
 بابا رسول
 مدرس کورده
 شاکرم
 مدرس فی بایة الدین
 عبدکم

داعی بو تنفیذی شم مواره که موخ علیهای علمایان عظام
 و واجب الاتباعه طبع و حاتم
 خاتم کائنات
 محمد رسول الله

له سالی هه زار و سید و شصت له شه و سی که شه من بیت دسی مانگی محرم له کاتی به یارا
صلاح الدین له رایگ بو له خوا ارحم الراحمین دادانه کم که به فضل خونی موافق بکات
وه نه بخا من به خیر یعنی :

هه رله م سالابو که نه لاجمیدین کانی ساردی دارماوانی اجازه ی وه رگرت وه
هه رله م سالابو له لاقا در کورن حاجی احمد فتح هارونی شه لکن پیوان وه ملا احمد
کورن صوفی محمودی کویره که اجازه یان وه رگرت مه لاجمید روشت بو وه درما
کانی سارد وه ملا قادر روشته وه بو پیوان وه ملا احمد روشته وه بو کویره که
بون به ملا

مه لاجمید نیسته به رحمانه وه تا ایسته لله الحمد به هه ره حال کم یا زور له قدرتی علم درینا
موافق بووه وه ملاجمیدین کانی ساردن له چمن شویا گوینا به وه تا آخر هه عه بر کرده وه
له سالی هه زار و سید و شصت ویه کانی سارد موافق بو وه ملا قادری پیوان
له سالی هه زار و سید و شصت ویه کانی سارد و شصت ویه کانی سارد و شصت ویه کانی سارد
وه به پای به شهاده شکرگشت :

هه رله م سالابو که نه لاجمیدین کانی ساردن له چمن شویا گوینا به وه تا آخر هه عه بر کرده وه
پاش چل روژن وه فاتی کرد وه له شخصی شتی ماقا شتیخ حیده ره وه له ملاکان چنا را
وه فن مان کرد :

له سالی هه زار و سید و شصت ویه کانی ساردن له چمن شویا گوینا به وه تا آخر هه عه بر کرده وه
وه من عاکس وه زعی رضاشا به پلم و تیک چو وه پیاده کرده دینه کان له ده یان
ما بون آتینه وه سی بو وولاتی خویان

وه له به یارن له م سالابو که نه لاجمیدین کانی ساردن له چمن شویا گوینا به وه تا آخر هه عه بر کرده وه
وه له ویه روشتیم بورنه لمانه کور دینه حاجی سید بابا شیخ وه له ویه روشتیم بورنه لمانه
عابدین وه له ویه دینه له لاقا قری تم کرد له بالک ورا وه له گول له ورا روشتیم بو
دینه حاجی سید به گ فتح به که وه من له کانی هه صالح به گ بران وه له گول له ورا روشتیم
بور دینه محمود خان کانی سنان که له (قبلا) دابو پاش له وه گرابنه وه بو (بالک)
وروشه و له بالک بوم جا که زامه وه بو (تباره)

له م سه فزه زور خوش وه خاده ن صفا بو به تایبته له وشه وانه له بالک ورا دم
گورانی و شری وه مگ خوش گورانیان له دوت وه زور تاثیر یان له کرده دله نستان
وه زه مان قه دیمی وه هه هه نه ره نیفان له خسته وه بیرن لمان

له اخیری له م سالابو که نه لاجمیدین کانی ساردن له چمن شویا گوینا به وه تا آخر هه عه بر کرده وه
وه له قدرتی شیخ شمان کور شتی وه هه مان له له وه له پیان بو روشتیم بو تغزیه سی من له کانی
له احمد بزنده به ده فاتی له م زانه شیخ بابا رسول عباسی زور تاثیر بو سال هه زار و سید و
شصت و دوس به غم را بوارد وه له له اولی سال هه زار و سید و شصت و دوس را نه ویش وه مانا کرد

هر سال هزار و سیصد و شصت و سه کما ملام علی کویره که ده ملام محمود کافی بر رینه کی
اجازه یان ده رگرت ملام علی روئسته ده بوعلی خویان کویره که ده ملام محمود
روئشت بودی (عقب) لرون بویه امام و مدرس ده تالیته لاله الحمد و ده موفقه
که سه رضمه تی رین :

هر سال هزار و سیصد و شصت و سه کما ملام علی کویره که ده ملام محمود کافی بر رینه کی
به عبدالقادر ده به قضا و قدر له بیستی مانگی بر بیع ایشان را خراف که ده به بیستان سه لاقم دا ده
کویره که به بحر هشت ده لولان دایین له بیاره ده خانی کرد ده لکه ل باخ خانه کانا له خانی
یشتی قمری ماد شایخ حیده ره ده ده فنان کرد
که شخصی فزانه سه م ساله ما ده پیرایش حاله فزانه سه م شعوه م لشتی رساله رحب به که موه لوسی
میل کردم که غم و همم بر باد باد گفتا غم تو سنگین است

ده لرسالی هزار و سیصد و شصت و دو ملام افتاح شتری ده ملام صالح کویره صوفی
عبدالقادر صوفی خردا بخشی تراله نادی (ده تی) اجازه یان ده رگرت ملام افتاح
روئشت بوشاره زور لولان حاجی مصطفی بویه ملام ده ملام صالح روئشت بو
(قلاتہ بزانه) که که ریمان لولان حاجی برائیم شتری کوری حاجی محمد بویه امام و مدرس
ملام صالح که وروثه تالیته لسه رضمه تی رین ده علم موفقه و لاله الحمد :
هر لرم ساله به عنوای انامه صصفت کتبی کوردم به نظم تالیف کرد
له باسی که ل سائل کله رین ده به شیوهی بسیار ده لالم را نزاره سه م کتبه
ده درین دو هزار شوه ده تالیته چاپ نه کرده

له لرسالی هزار و سیصد و شصت و سه را فصل به بار شه و لسه ششم ساعات لولم ره بل
ر عطیه) که کچم که را یک بو خورا عاقبه تی چیز لکات
ده لرم ساله کتبی ناخچی موفت به نشر و نظم له باسی خورده و شتی به رزا
نوسیم هر لرم ساله شریح تریف زه بخانه به کوردم لوسیم :
هر لرم ساله رساله العلمانی علیین له باسی وضع و شماره را تالیف کرد :

ده لرسالی هزار و سیصد و شصت و سه را ملام صدیق کوری خلیفه ملام رحیم هه و شاری اجازه یان
ده رگرت ده روئسته ده بو دلالی خویان :

له مانگی مدلوله لرم ساله شیخ بابا رسول مدرس عبا به بیلی ده سه رگرت و ده ملام یان قضا و هلیج
له عبا به بیلی دا ده خانی کرد به ده خانی سه م زانه ده که وروثه آواپی یا له هم در یکی ره شادون بیلی
ده که ده ضعیف ملام یان له قدران هلیج را یک چو ده روئیا یان ره ش بو ده سه ورشته هونزاده
ده لایانه که بابا رسول امام ی بو بچرا به ده ده سه وضوش و ده وقت که له نا و ابو له نا و چو
به رحیم ملام صوفی عبا به بیلی که مجازن بابا رسول ده ملام یلی ماش بو له شو بیبا روئشت
به لالم مدرس که یش سه و ره غبه سه زو بون سه ما ده دنیای هه مولان گو را سبحان می غیر و ریغیر

مرقدی بابا رسول والہ ہر روز صبح سے رقدہ دی ابا عبیدہ را کہ قدر اسی رنگہ کی عہد بابہ یلی بوھہ کچھ
والہ کمال کو بی کہ مشائخ عہد بابہ یلی رحمہم اللہ تعالیٰ

کہ پیش وہ فاتی بابا رسول والہ سال ہزار و صد و شصت و دو را مہ لا عابدی عہد بابہ یلی کی
کہ مہ لاس بیادیلہ بو وہ فاتی کرد وہ بردیانہ وہ بد قبرستانی عہد بابہ یلی کہوں وہ فنی بیان کرد
مردنی مہ لا عابد زور جہان بو کہ پیش وہ فاتی س چوارہ سہائی بے ہوشی بو کہ وقت باگی مغربا
ہوشی نیتہ وہ بہ خوا کہ دکاتا سہ ربہ رز نہ کاتہ وہ مہ لا عابد نادر بیادیلہ کی کہ لایا نہ کی
نہ پرسی مہ لا عابد چہ وہ ضتہ نہ لیت نہ وہ نہ ضریکن باگی مغرب نہ رن نہ ویش نہ لیت
لا الہ الا اللہ وعدہ لا شریک لہ کہ الملک والہ الخیرین و بحسب بیدہ الخیر و ہو علی کل شیئ قدیر پاشی کہ ہم
علی جبار نہ لیت اللهم اغفر لہ ولوالدہ وللمؤمنین والؤمنات پاشی نامہ چادہ نے بہ یہ کا وہ وہ فاتی
نہ کا رحمہ اللہ وطاب ثراہ

نہم مہ لا عابدہ زور صالح وہ فادہ ن تقوی بو پاشی وہ فاتی بہ چہ ن مانگی جبار شیخ بابہ رہ رسول تشریفی
کاتہ بو بیارہ ذریعہ مہ لا کیم کہ ہم شہ رانا کہ ہذا چہ دوم کہ وقت بہ مہ لا عابد زور بہ عاجز نہ
ووقی نہری بابا رسول نہم حاجی چہہ تو نہی خویشی واللہ جبار تر فاتحہ و انجمنی نامہ دس
ووقم نہی چونت نہ دی ووقی پویشہ بہ نایبہ کی خادوم بیدہ ہی وہ ٹوایہ فاتحہ کہ ہم بو بنیریت
منیشی بابہ کہ ہم جبارہ بہ ولادہ کہ ہر وہ وقت فاتحہ مہ خویند بہ نایبہ کی خادوم نہ ہم وہ
ضیرہ کہ ت بو بہ یہ نہ کہ ہم ووقی رہی پاشی :

کہ سال ہزار و صد و بیست و چہارا مہ لا سعید کل جہالی اجازہ کی وہ رگرت وہ روشتہ وہ بو
دی کلہ جاتی کہ وہ وقتہ وہ نایبہ وہ دام نہ کا وہ چہ قوی حال نہ مشغول خدمت علم دینہ ...
نہم زاتہ بہ منڈال کاتہ بو بیارہ وہ کہ تصریفی زہ نجانبہ وہ چہ نامہ وادس کرد ہر کہ بیارہ را خویند
ان نیک صالح وہ پیادگی اخلاق پاشی :

کہ سال کہ پاشی وہ فاتی شیخ بابا رسول بہ مردہ کی چہ ن مانگی مہ لا سعید کلہ ہرگی کاتہ بو بیارہ
وہ رسالہ کی حسابی بہا، الدین عاملی خویند وہ اجازہ کی وہ رگرت وہ روشتہ بو دی
وہ ولت نادر لای کدرای سید الدولہ سید طاہر کاشم وہ سید وجہ الدین سید علی قادر
بو بہ مدرس کہ دروڑہ وہ نایبہ کہ در نہ مشغول تدریس مہ الحمد موفق و فادہ ن سورہ ...
کہ سال ہزار و صد و شصت و پینچا شیخ عبد الوہاب کور شیخ قادر نہ رگہ جبار کہ مدرس دی
خویند بو وہ خلیفہ وہ نسوے شیخ بیارہ بو وہ مجذوب بو وہ فاتی کرد

کہ سال ہزار و صد و شصت و صو تا چہ ن مانگی فاتح وہ مدرس کورم کہ بیارہ وہ روشتہ بو عہد بابہ یلی
کہ خدمت مہ لا عابدی عہد بابہ یلی را خویند بیان کہ پاشی کاتہ وہ بو بیارہ وہ کہ سال ہزار و
صد و شصت و ہشتا فاتحہ کی کچھ شیخ مدرس شیخ علی خذ زورم عارہ کرد بو فی نخر کورم وہ
مہ لا وقتہ قدر اس ہر کچھ ہر مدائن ہوشوں وہ زور خدمت زہ ماہہ ندرہ کہ نہ وادبو فاتح کہم فاتحہ ماہہ
دو کچھ بو نافعہ و نعیہ ہم رود بہ شین یہ کا وہ فاتیان کرد چہ فاتحہ نایبہ کی پاشی وہ فاتی کرد رحمہم اللہ
وہ فاتی فاتحہ کہ سال ہزار و صد و صو فنادا بو :

سالی بودینه ساتی بودلات
 دل ده رند چو ایشی مشکلات
 باسی شهرابی قورمانی عظیم
 لایهاغول اتا، ولاتای شیم
 وینه شهرابی حبیبی یارانہ
 نیم نیگای چاری چاد بیارانه
 ساختم یارانہم نہ نہری بہ چاد
 نہ بہ بیداری نہ بہ کانی خاد
 یا بہ رمل یارانیم نہ گرتہ بدر
 بے سوزی سینہ و بے جہانی جگہ ر
 ایستہ بیش کہ قزاقہ کسی مرادہ
 (نامی) بہ یادی یارانی شادہ

بود وہ کہ نہم از روز گاری شیا نہم) بہ روزی کی سرگوزہ شتی ہی ہونے لہ علامہ بہ رزہ کانی
 زہ مانی خدمت ہرا زینتہ وہ نہ وہی کہ بے بہ ضعیال ما وہ لہ بیارمانے لہ وہ ضعی کو مد لایہ تی
 وہ تایبہ تی نہم لہ لایانے قزاقی ہلجہ لہم شوینا نہی تو سم
 نہم قزاقی (گلغہ نپورہ) لہ وہ من قرون وسالہ وہ چربوہ لہ پیادانے بہ رزہ ناودار
 کہ نیم لہم چہن لاپہ زہ را تاریخچہ نہ وان مان ہونا نوسری :
 بودینہ ہی بہ ندی کیوی ہنور کانی تہخت لہ زہ مانی سید مصطفی دہ شہور بہ شہر مارٹ
 کہ لہ و روثی ہر زہ ق غوث عبد القادر گیلانی بودہ وہ بہ کلمہ راضی مصطفی رعل صالحی
 تاریخچہ کا نورس چرای ارشاد و دہ دل پاک تیا ہل کراوہ وہ نہ وہ دو نو سپرہ ہ ہدرامان
 تیا یا بہ روہ ررہ بودہ : وہ لہ تاریخچہ شش صدو کہ شیخ محمد بہ روثی با پیرہ ہی
 بہ روثیہ کان لہ قوہ تہ ہم درامانہ وہ روثی بہ روثی علم و معرفت لہ دو لایہ بلا بودہ تہ وہ
 وہ چہن لقی بہ رزہ پیر بارہ لہ نہ نہ وہی نہ ولہ ولاتی سلا و ولان وہ بہ تایبہ تی لہ دی (تہ ہفتہ)
 لہ نزیکگی شارس سہ را وہ لہ وہ گاشیخانے بہ ریوانا وہ لہ ولاتی بابانا لہ قرہ داخا
 دنیا یان روناک کردہ تہ وہ وہ لہ لاعتزلی توشانی کہ یہ کیلک لہ قازن زارہ بہ روثیہ کانی
 ہم ورامان تاریخچہ فرمان ررہ والکانی ہر ورامانے بہ فارس وہ کو شام ہونیدہ تہ وہ کہ
 مع الاسف نہ و کیتبہ نیا یا بہ کہ تاریخچہ ہر ورامان و ررہ و رورہ ہی نہ دی تیا بلہ وہ بہ فنا سہ بہ
 گہ لی باسی نیابالے تری تیا بلہ بہ ہوس محمود خانے ذریعہ یہ وہ کہ دتہ امیر محمد خان تاجپہی وہ برد
 بوتامان بہ بہ گاہی نہ وہ وہ چاہے بکھا وہ کیتبہ کہ بہ بے سہ مرو شون خورت

ہم روا لہ ہم ورامانے نہ وریو پیادوں وہ کو بہ لاضری رودارں وہ پیادوں وہ کو حیددی وہ
 دی نودشہ را رشتہ ہی بہ لارازہ کانی نودشہ کہ چہن پشت لہ وان خدمت دی دنیا ن کر بلو
 وہ بہ لاجبہ الرحمانی نودشہ وہ بہ لاجبہ کورں کہ ہر رود لہ سیلانی لہ زہ مانے احمد پاشا
 بابانا یہ کہ لہ پاشا یہ کہ مفتی ہون۔ وہ رشتہ ہی بہ لکانی بیارہ کہ لہ سہ ریسی مرہم مولانا
 بہ لاجبہ القادرں بیارہ بہیت و پینچ پشت لہ وان بہ لاجبہ دن وہ نیستہ گہ لہ ناٹارں نوسراد
 لہ صوجہ ہی زہ زہ بینہ ہی منزگہ و تی ناووس بیارہ بہ سہ رقبہ ہی سید محمد ناویکہ وہ کہ لہ صوجہ را دفن
 کراوہ نہ کہ ریبہ کی تاش بکھا وہ سہ نہ کہ وں وہ لہم آخرا لہ ابراہیمی بیارہ لہ کہ مجازی بہ رصدم
 سید عبد الکریم ہی بہ رزہ لہ مدرسہ منزگہ و تی شیخ بابا علی لہ سلمانی بودہ یہ کہ دلاں روثی بودہ

۳۶ چند شعری کی بر صوفی ماسٹرا شیخ عبدالکریم احمد ریزہ

اے اجازہ نامہ می ماموستا ملا حسنی ہوریند از فرموی لہ فقی جنبہ
ملا صالحی کوری ملا احمدی ہانہ سورہ بہ رنگی کی خوش
لہ مجلس اجازہ نامہ کہ را خوبند یومہ بہ کی لہو شرانہ را اہ وہ بو
کہ شعر شہرہ فی بدری بہ حسین بیگی حسن بیگ کہ مصرفی اجازہ نامہ می

مدرسہ می ماموستا ملا قادری صوفی خستوہ سرشانی صوفی
وہ رزہ ای دل وہ کو پیروانہ بالی عشق پیدا کہ بہ درہ وری شہیق شرح انور صد نور پیرا کہ
لہ طعنہ می شہیق لہ کافی وہ ک خوباراری کہ لی گوم بو ن تہ فرو ہونا کہ

انہ رنجہ و بی بہ یک شغلہ ہو یا تہ فرو ہونا کہ

طرف داری شریعت نیرہ و کہ صدیقو فاروقہ لہ حینہ فیلی رپوی بولہ تہ جہا بی با کہ
اگر باور با منی نا کہ تی ورہ توری بہ جاوی دل تہ ماشی حسن اقدامی مدیری عوار ماوا کہ
دہ سالی اہلی فہلو معرفت صدم بہ سعزی دل تہ منای نصرت تہ و فیتی ام زاتہ بہ کن چاکہ
قبول کی بہ لوطی صوت خود یا ایا ام تمنائے

بہ حقوہ و کہ موعزہ بی لہ لولا کہ لہ لولا کہ
نہشتہ شد از دستی محرم صوفی بہ حجتی بہر گار

ای غزال از فرموده مرحوم شیخ عبدالکریم مست در مرتبه حضرت شیخ معروف بزرگ جاری

در آن وقت که حضرت شیخ نجم الدین ولی عهد حضرت ضیا الدین عسکری سرهما به تفریح حضرت
شیخ معروف بزرگ جاری تشریف به احمد برنده آورده مرحوم ایستاد شیخ عبدالکریم که مدتی
امام احمد برنده بوده از طرفی مرحوم شیخ معروف ای اشارت در مرتبه شیخ معروف
فرموده ای دلی گم گشته خسته و عالمی بریاد شد گریه کنای دیده صبر از دلی بی
سینه آتشی گیرد و خاشاکی وجود مرا بسوز تیز شد و آتشی که آهونا له آه امداد شد
ای کفی افسوس رویه را نوری خم حلقه شد و غم چه خور پیشانی ی عجزت دیگر امداد شد
نالیه معراج ره و در شهری خم آوازده یک قدم شادی ز ملک خاطری نداشتند
آرچی من ره و خاک بر سر کهنه تو سروی خوبشرا که زمیانی باغی بی آن قائمی شمشاد شد
آنکه از بازی همیشه در طریق مصطفی خانقاه مدرس از علمو شرع آباد شد
آنکه از اکسیری فیضش هرگز یک ره یافت زری خالص گشتوار زنگی هوا آزاد شد
گر چو کوهی بنیستون جهل بالا گیرد به هر ی تخریبش چه شیرینی تیشه فرهادی شد
از حوادث هر که دیدی مونکری معرف خواندی زوا نیز که هر جا اهلی آمدند شد
و ضمرا بندر بیان دینی به جوی حرف کرد از زبانی منکران عهد هم آزاد شد
تا شریک تا شد آن خود ز شیری بر می معرفت غایت ز خلق
از میانی اهلی بی عشری ایجاد شد
سقیم اندر شریعت بهره مند اندر طریقت چو صبا و نجم دینی رهبر امداد شد
هر که از همت فاروقی تا غی سرت وی به شد نصیب از نجم بیست و هم جو اولی شاد شد
طالمانی علم خاموش و بریلان در حضورش وای بر حال همه از دستشان ارشاد شد
منفی درون مر کهنه از ناله و آه و فغان آه صد آه از جهال آن مکرری ارشاد شد
گر چه از خدمت جدیم یک از لطفی خدا خاطر م با هو منکرانشی خصم مامور زاد شد
گریه کم کن فانی همت ز نجم الدین طلب آنکه از فرموده اش ای بیت شیرینی یار شد
منکر از منج حقیق جدا شد خویشرا اند که او زبیری باری نفسوس شیطان خسته و و بیمار شد
او چو از شوغلی خدایک لحظه آسایشی نداشت ز می تا ریختنی ز و صرفی شاعری ایجاد شد

۱۳۳۱

به نام خداوندی که شیخ سید علی دوازدهمین است که در کربلا کشته شد
 به شیخ محمد صالح عاقله باقی لایق احمد بنده که در کربلا کشته شد و در وقت دار
 شیخ محمد صالح لایق است که در کربلا کشته شد و در کربلا کشته شد
 احمد صلیب را در کربلا کشته شد و در کربلا کشته شد
 مرزده شیخ محمد صالح لایق است که در کربلا کشته شد
 شیخ محمد صالح لایق است که در کربلا کشته شد
 به نام خداوندی که شیخ سید علی دوازدهمین است که در کربلا کشته شد

به نام خداوندی که شیخ سید علی دوازدهمین است که در کربلا کشته شد
 خانم قریبناز علی در کربلا کشته شد
 خانم آووه خانم کربلا
 خانم کربلا
 خانم کربلا

فاطمه اسکه حضور شیخ عبدالمکریم کی بود که در کربلا کشته شد
 کورک بود تا وی بابیه شیخ بود و در ایلیان کربلا اسکه و بابیه شیخ که در ایلیان کربلا در روز شنبه را خدمت
 و این ترانج که شیخ علی حواله در کربلا کشته شد
 و در کربلا کشته شد و در کربلا کشته شد
 که در کربلا کشته شد و در کربلا کشته شد
 شیخ محمد صالح لایق است که در کربلا کشته شد
 که فاطمه لایق است که در کربلا کشته شد
 که فاطمه لایق است که در کربلا کشته شد
 که فاطمه لایق است که در کربلا کشته شد
 که فاطمه لایق است که در کربلا کشته شد

شیخ علی اکرم احمد رفته کوری سید احمد کوری حاجی محمد کوری کنن شیخ عبد الرحیم کوری حاجی محمد له لیکر خدیوا هاتوه یوشری نه بدله اول
 کله پور را پاش هر یه توه بولغا نوز راهی که بلانی وه له لیکر خدیوا هاتوه بولغا نوز راهی سولما خانا شور له یار باره هاتوه را شیخ رسول فوشکوری
 وه را وه به بی بی محمد وه له ور نه کوری سید احمد و یوه که پیکر ایشته خورشکی شیخ به علی لیکر شیخ رسول ما ره کرده که ناول سلی یوه وه
 شیخ عبدالکریم له یوه له خدیوا هاتوه و یوه سید و ره شیخ رسول را شیخ علی اکرم ره کنن کرده به خوندن وه هاتوه له فوشکی وه
 شیخ مارف نه زگره جبار وه له مدرسسی نه و له خدمتت ماموستا به لایحه الرضیی چرستانی را ماده له

ماده ته وه جا که وتوه ته خدمتت له سلیمان وه له هلیج را خدمتتتتت وه زور من زه مانی
 خدمتتتتت له کولی شیخ بابا رسول ی بیدنی را له سلیمانای بوار رده پاش وه فانی مرصم
 شیخ مارف له هزار دویصد و سی و یکا توه ته وه بو اهدریند وه له و دانستوه
 وه خدمتتتتت نه و مزگه دت مدرسسیه کرده تا وه فانی کرده له هر را زولید و صفت ددر حرح رها وه له جمع اول
 شیخ بابا رسول بیدنی

کوری شیخ احمد کوری شیخ عبدالصمد بیدنی له رشته ساداتی سولوی قهره داغ دایلی فوشکی
 شیخ حسین ی چرمه قه لا یوه له تاریخ هزار دویصد و بیست و یکا له بیدنی له دایلی یوه وه له پاش دت مدرسسی
 تمیز ره ستن کرده به خوندن وه له هلیج و سلیمان را له کولی شیخ عبدالکریم را خدمتتتتتتتتتتتتتتتتت
 له سلیمانی را له خدمتتتتت شیخ بابا علی تکلی له فونید و بیانه وه ماده له له مزگه دتتتتتتتتتتتتتتتتت
 ماموستا م له لایحه هاتوه به لایحه حمودی که کولی را خدمتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتت
 له لایحه لاجوردی خاکه را خدمتت
 ماده له له پرسی له خدمتتتتت ماموستا م لاق درن له لایحه و بیانه را خدمتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتت
 به م له خدمتتتتت لاق درن له لایحه را خدمتت
 رویشته یو بیاره بتر گیرده بی محبتت
 له خدمتتتتت م لایحه که وره داتوه و اور کرده وه تا شیخ نجم الدین له یه یاتا یوه هر له بیاره را
 یوه وه له ویشی هینا وه پاش وه فانی شیخ رویشته بو هلیج پاش چمن مانگی رویشته
 بو سولوی قهره داغ پاش سالی له یوه رویشته بو (زوله ره ش) بولان حسین باگ م حمود
 پاش پاش چمن سالی له سالی هزار دویصد و چهل و سه و صفتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتت
 بایه وه هتا سالی هزار دویصد و شصت و سی له به باب بیله وه بناغ کرده
 خدمتت

له شیخ عبد اللطیف هلیج

کوری شیخ محمد قهره داغ کوری شیخ عبد اللطیف بیچک له سالی ده آسکه شتر کرده شیخ
 له هلیج را له دایلی یوه وه له پاش تمیز ره ستن کرده به خوندن پاش وه فانی با دکه له سالی مه زارد
 سید و بیاز وه دا رویشته یو بیاره له خدمتتت
 ما توه ته وه بو هلیج وه له سه مزگه دتت
 کرده وه له پاش احتلال ماده له قاض هلیج بو پاش له وه له قضاوتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتت
 خدمتت
 ملا محمد سعید به باب بیله
 کوری احمد کوری به باب بیله له ره درن تاریخ هزار دویصد و شصتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتت
 تمیز ره ستن کرده به خوندن وه له به باب بیله له خدمتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتتت
 وه به لایحه الله شیخ قار را خدمتتت
 خدمتتت

ده لاسه زنده در ده وای گرد و ده خویشی تجاره تو که سابق بود تا سال هزار و سیصد و چهل و هشتاد و نه تا کرد
شده
۱۳۴۶
به لاغزنی پرسی

که زانه که پوزن هه سن مردان ده که جان غداره به که ده در تاریخ هزار و سیصد و هشتاد
که نادره واره را که ایک بود که پاشی که وره بون ده ستی کرده به خنیدن ده که خدمتی ماندستانا
که زانی هه لجه را خنید و بی تی موده که خدمت به لاغزنی رو خرابی را که به بیلی خنید و بی تی هه را
که بیاره و اله خدمت به لای که وره را خنید و بی و له لوس اهازه ی و هرگز تو ده جا که سر نه فری
هر چه شیخ نجم الدین که دی پرسی و ثور و بود به ملا و هه کچ مسید عبد الرحمن که فانی تو ماره کرده
و هه جا که گ آشیکی که دی پرسی پیدا و به ثریانی و له لوس مایه و هه تا سال هزار و سیصد و
شصت و نود و ده پرسی را و هه فانی که بی دوس مانگ که پرسی زور بود و هه روایت بو پنجه دست
به لام که لکانی هه لجه روایتن هینا یا نه و هه پرسی که به کورتی که رجه ی ولادت و هه فانی ثریانیان
به لاغزنی که رشته ی ها که وانی با پیره فتاح من و هه لم سالانی آخر السبب هون برده و هه سر
س وانی میراولی و هه به هه مشهور بود :

به لاغزنی پرسی

که لکی که با بیلی و له ده در تاریخ به لکه سیصد و بیست و ایک بود و له پاشی تمیز که به با بیلی
و هه ستی کرده به خنیدن موده تی ده ستی که خدمتن به ل که گرت و باره له سال هزار و سیصد و نود و
و هه ستی کرده و به خنیدن موده تی که به با بیلی خنید و بی جار روایت بو خدمت به لاقادر صوفی ده وری
چهار سال که دی خنید و هه اهازه ی و هرگز که پاشی که و هه من له نه رگه جا که ده رجه ی بو بیاره
نه و بود به لای که رگه جا و هه پاشی چهار سال که نه رگه جا که گویا به ده که با بیلی و هه
شیخ بیاره هه جوجه ی بو خنید و فانی که کرده و هه خویشی کلین و هه خلاصتی که کرد و هه زور
به صلاحیت و هه تقوی و هه شمه و نیش و هه خدمت دی را با لوار تا سال هزار و سیصد و شصت و نود و
که با بیلی و هه فانی که کرد و هه قبرستانی که با بیلی و هه فانی که کرد و هه لوماده و اله با بیلی بو ثریانی
تا که که ریگی که شوی به جی موده که به با بیلی و هه لجه و اله ثری :

به لاهسن که با بیلی

کردن چه درجه و له طائفه ی جی چه به صالح ی که با بیلی به که ده در سال هزار و سیصد و بیست و نود و
که ایک بود و هه که مدرس ی که با بیلی را خنید و له خدمت شیخ بابا رسول را اهازه ی و هرگز
و هه زور خدمت و بی بابا رسول بود پاشی و هه فانی بابا رسول که به با بیلی بود به درس و هه خطیب
هه رواده و اها کرد به دیانت و تقوی و تدریس تا سال هزار و سیصد و هشتاد و شش و اله
که با بیلی و هه فانی که کرد رحمة الله و طاب ثراه یل و رحمة الله جمیعاً و طاب ثراهم و غفرنا دلهم آمین

به لاهسن که با بیلی

کردن عبد الغفور نا و هه لکی که به شیر که بان که خدمت به لاهسن در و هه اهازه ی و هرگز و هه
بود به لای شیخ صادق که گویند پاشی در سال روایت بود به لای هان که کرد له و هه پاشی سال
که دی گویا به و بود با بیلی و هه پاشی شش سال گویا به و بود و هه پیش و هه سال هزار و

سیصد و پنجاه و هشت ساله در ره شیش ده نای کرد له عمر یکی پنجاه و هشت ساله داره الله و حاجت شاه
باسیکی تیک رانی را باور دینان

له مواتانه که گل نه واکه به ریه کی شه خصیصکی سر به قبولون به لام چه له زمانه فتح تیا ده چه
له زمانه نه لایه تی وانه ده نده به به که وه به سربون وه کو نه ولادی خانه رانی دایون وه
هوسی نه م به به که وه به سرانه یا نا زور می نه وه که هم مولانیکیان عد لاقه سی روحیه یان به خانه نه
بیاره وه بو وه به ته ربیت و نه خلاقی شیخ ضیاء الدین که وه کو میراث بو یان تا بقوه وه
وه به نه خلاقی شیخ حکم الدین وه مه لای بیاره وه شیخ بیاره و دوائی و صدم شیخ علاء الدین
انطباعات نفس یان وه رگرتبند : انان له گل هم رکام یان را باور دوائی بینی نه دانه تری
وه ره گرت :

شیخ مصطفی مفتی وه شیخ عبد اللطیف قهره داعی دوفارون خانه ران یون که خانه
نرنگه دست و مال یون به که مه لی نه م مه لایانه تا وه دان بو له روشی کانه ت فوائی که له لای
شیخ مصطفی وه شیخ لطیف که له لم مه لایانه بینی له نه دوائی زیاره تا من جمله
نه وه نده مه لاغزیری پریس مه روه ط شیخ مصطفی مفتی بو که نه تا نه هلیجه نه بو له پیشا
برداشتان شیخ مصطفی و چه و چه بکه دوائی بو له کانه وه رگرتن کونونی حکومتی را
روش شیخ عبد الکریم فرموس به خدا هدی وایه مه لاغزیر له سر عالی مفتی بنوسرن وه له شماره
نه وانا قید بکرت :

له کانی پریسار مه سله می شرعیاً به به که وه دانه نیشانی جاس نه وه سله یانه نه کرد وه حکم که یان
به راستی وه ره هفت وه نه و نزاع و عدال له نایه حاجت عللار هم به له ناوله وانا نه وه بو ..
له پاش حلقه نل وه جاس مهمی روش وه ست یان نه که در کهر همت وه گره لادری شه دیا
له عالی شیخ عبد اللطیف را یون به بو وه سته وه له سر سادون خوار وه نه مه صدر به کاف
سابقه یان نه کرد مه لاغزیری پریس به ته تک نه کات پاش نه وه که هر خوار وه نه نیکی هه لای
نه زانی ته وادس کرد ووقی که نه هضم دوتیان چون که نه خوری ووتی ناعه لاجر هه رام مه لال
نه کا : له سببینه نه و شه را دانیشتیون له عالی شیخ لطیف را چانه مان نه خوار وه وه
پادکی شاره روزی شوتیکی که وره می به سه رشت نه وه بو کات ووتی نه مه مه عالی شیخ لطیف
دوتیان به لی نه ویش شوتیه که وانا وه ره ست مه لاکانه مایه کرد شیخ لطیف فرموس کوله مه به ر
تا ندوس بولامس وه نه م ناس ووتی نه خیر فرموس نه ن هتیه بوچه نه م شوتیه ت هینا وه ووتی
والله بیانیکی باشم هه به شوتی روزی تیا به وه ولیم نه م شوتیه بنیم بو مالق بو پیروزی بیانه کم
فرموس نه زانی من قانیم ووتی بیستوم فرموس وه نه به نه م شوتیه به به ته وه هم رچه ن کا برا
صولی را هم ره جوسر کرد هلی گرت بیبانه وه ره وه له ویا مه لاغزیر فرموس نه ن ناباره که دالم
تا یلم بیبانه وه ره وه تو نا خوان مرضو دالم لاغزیر کا بران بانگ کرده دوا ده شوتیه که لی طی
وه رگرت له ست مان کرد خوار دمان :

به ره ووه هن قضا وه شیخ لطیف را روشی کا برانی نیت بو نه وه دعا بنویس بو نه فر شیکان وه

پاشا نے وہ شیخ لطیف دعا کہی جو نہ نسی گا ہر اسے سرفہرمانہ کہی کہ شہر بہر مالہ کہی شیخ لطیف دعا دانی نے
 کہ پاشا شیخ لطیف تماشا نے گا بیت لیرہ صفتہ تہ پیار کہی وہ بہ جوی ہشتون لہریا نے زانی
 نہ کہ گا ہر بویش نہ ہم پارہ یہ ہینا وہ پارہ کہ لافون ہل نہ لگی لہ پاشا ماوہ نے گا ہر اہیت عریفہ
 نہ دا وہ دعوی عالی لہ سر گا ہرانی قید نہ گا گا کی ہر رو لایان حاضر محکمہ یوں شیخ لطیف نہ لہ
 بہ گا ہر ای خدہ ن لیرہ جہری نہ ہم سرفہرمانہ وہ رنگرہ رہ وہ نہ وساقہ تہ بکہ گا ہر اہر مگی
 زہ رو نہ لہ ہر رہن اصول نہ دا پارہ کہ نہ وائتہ وہ بہ سر ہر جا محاکمہ کہی تماشا نہ گا :

نہ شیخ لطیف ہ نہ وندہ رہ وشن بہ زبوں اسیان نازانی چون تو یوں بگا روشی لہ نہ نہ تیدا
 لہ سلیمانہ وہ ماتم بہ ہبارہ وہ لام رایہ فرنگہ دئی پاشا لہ وکاتنا شیخ لطیف لہ دالانی جو جہرہ کہ دابو
 سن تو زنی راوہ ستام بوم روانی وہ نہ ہم رہ ستی ماچ بکہم بتر کہ دم بہ نہ قہ وہ نہ و لہ دالان
 مرنگہ و تہ کہ وہ مات بولای من وہ ستی کہ رہ علم وہ بہ ہیر مانن کر دم جا ہینش بہ شہر دہ ساریہ وہ رہ ست
 زبیرہ ست کرد :

روشی لہ گا تہ قضا وہ شکرہ لہ خدمتیا ہم پیادوں مات دونی قوربان خانم سلامت عمر زہ نہ گا تہ لہ
 فلان کہ بی ٹیشکی صہیہ کہ محکمہ را چادر تیبہ وہ ہے نہ ویش نہ زبوں شہ رج چون نہ لہ لہا وہ ما
 تماشا نہ کہم گا ہر اہر ویش پاشا چارہ کہ آتہ وہ وینہ قہ پیشوہ کہ لہ نا دیا نار اہر ویش
 پاشا چارہ کہ تہ آتہ وہ وینہ قہ کہی کہ وہ شیخ لطیف نہ زبوں واریارہ خانم نہ ہر دین صفت
 دین صفت بھوشم بو پیادہ کہی نہ و یا اللہ یا اللہ پتو نہ گہرنا تہ صیت نہ کہم بو نا مات یا اللہ
 گا ہر اگورج وہ رہو وہ ویش :

لہ پاشا وہ فانی لہ نہ دا وام زان لہ سر کہی مرگہ وچ ہانہ راکشادہ وہ کو ناسخ وایہ ویش ہم
 بو خدمتہ تی عمر زہم کرد تو زنی وہ ست بنیم بہ پے تا نہ زبوں ما شہ لہ دیا ہم زہم کرد قوربان کو مردی
 قسم بو بکہ وہ زعت چون نہ زبوں تو خواہ لہ کریم عیب یہ تو بہ من نہ لہ بیت مردی بتر
 من شہ ریم گرتما وہ قسم نہ کر وہ نہ ہر ہم بوہ وہ :
 نہ و رہ فاری پاکہ لہ و زاتہ وہ وہ رک کر اہ تایی تہ لہ زہ مان قضاوت لہ کہم کہم وہ بہزادہ ہوزا
 جہزای بداتہ وہ

شیخ مصطفی مفتی نہ ویش لہ ایشی عیالہ زہ مان مفتی گہری دا بے موافقتی لہ لاکان فتوا نہ نہ را وہ
 زور ملاحظہ صہ رعہ نہ کرد وہ لہ پاشا نہ وہ زہ مان لہ دہ رگرا وہ وظیفہ صفتا نہ ما
 لہ گہ لہ وہ ایشا جانلہ صا زور بو وہ عیوان زور نہ مات زور فقیر کہ دت بہ لام صبر و ہفتا نہ مات
 لہ و زات بو لہ کہ سارہ رک نہ دہ کرا بہ تایی تہ سی سال پیش وہ فانی بہ نہ خوشی (مہ شانہ)
 گیر وہ بو وہ شہ و درویش لہ نازار ابو نہ و روش بہ روش صبر وہ سو پاس ہوزا وہ ہفتا نہ تہ
 لہ سر نہ و زہ حمہ تہ و نہ نینہ تا رہ و اس نہ کرد بہ تا نہ تاریخ ہوزا رو صید و بہ نجا وہ فانی کرد
 رہہ اللہ و طاب شراہ بہ لام لہم مادہ لہ قہ و مانا شیخ رسول ننگیہ لہ کہ شان ہر ای بو وہ ناز و ایش بو
 زور خدمتہ تی مفتی کرد بہ نہ و عن کہ لہم نامہ را ہر من ناز سرت بہ راستی وہ فادہ حقوق وائہ لہ
 کہ شیخ رہ رسول بہ برابر بہ مفتی بہ ہیگہ صینا :

نہم ذاتہ زور ملائگی زانہ وہ دور و وہ پیاویکی تمام وہ شوگر وہ بہ شرم وہ خیر خواہر مسلمانان بو
زور صوبہ سچ قہس خوشی زور ہر سہ سرگوزہ شتی شریفی فدائی و مہلابی پیوستی نہ وہ یہ
کیتی بو پیوستی :

سلاخیز زور لہ بیارہ واخیزدیتے وہ لہ عہ بابیلی دا لہ فدائی سلاخیز رو خواریا خونید ویت
گیرایہ وہ بوم فرموی پاش عصری لہ عہ بابیلی لہ گول فدائی کانا کاتینہ خوارہ وہ بو وہ دریں مہر قہس
ابا عبید رض اللہ عنہ لہ پش لہ باض لہ برابر مہر قہ دا ہنہ بیوہ مان خوارہ جاتینہ وہ ہر وہ
رو بہ روس مہر قہ و بوزیا رت فرموی کہ برمان کردہ مہر قہ و دوازده کہس بوین لہ پش
یہ کی لہ فدائی کانا چاوس کہ دست بہ صورہ تی وہ موچاوس نیسانگی زور جوان لہ سر دیوار گومزن
عہ بابیلی وہ کو شیوہ مانگ بہ قہس وہ شہ سینک فیکہ ورت ٹان ٹان تماشاکت
نہ و صورہ نہ لہ سر دیوار قہ راعی گومزہ کہ چہ ماشا اللہ ماشا اللہ فرموی واللہ یہ کہ یہ کہ
نہ دوازده کہس نہ و صورہ تہ مان چاوپے کہ دست پس سلاخیز مہر قہ فان نہ و ہر لہ ناد
بانغہ کہ را بو نہ کاتے لہ گول مان وہ چاوس پے نہ کہ دست نہم وہ زعم رہ دامن کردہ تہ ہر
کہیشینہ نریکی عہ سارہ کہس مہر قہ لہ دیا غائب بو لہ برچا مان :

نہم مہ لاجھری عہ لہ فانہ صلی ابا عبید بو وہ دایکی سپرہ شنی بوہ ناوس عہ لہ بودہ ہر قہ فی کانا
پیان و تہ وہ عہ لہ فان نہم ذاتہ زور اراں مایس مہ لاجھری شیخ قدرہ وہ نہ چنہ وہ سر
کاتہ وہ لیس نادس کہ لہ اپا وہ ج وہ کوہن کردہ بو ابا عبید وہ نہ تہ وہس لہ دوس مادنتہ وہ چہ
پیان بہر زبانی تہ ہر لہ رتہ وہ کہ شیخ فدوس باوکی مایس مہ لاجھری اللہ کہ خلیقہس ضیاء الدین
بودہ وہ مہ لاجھری اللہ کوہن کہ باش مہ لاس لہ مولاتہ بودہ وہ تاقانہ زمانہ بودہ لہ علم و علم نقل
تفہمت و عرفہ فی نفس وزہد و تقوی و تہر کے دیگا اہ وہ نان نادس حاشیہ و نو سرا وہ کانی
و آئی بو یانہ پہ نابہ خوارہ وہ روہس نہم ذاتہ رسالہ کئی لہ علم می وضع دا ہر یہ زور جوان
نادس و الوضع المحدثی وہ وہ بو مہ لاجھری کوہن تالیفی کردہ وہ نو سرا دیک مایس مہ لاجھری اللہ
ویہ لہ پاس فساد (تا پد) زہ مانہ ضیانا وہ مہر صم مہ لاس بنا لہ شتی رسالہ کہ وہ
تصدیق مضمونہ رسالہ کہ لہ زیوہ بہ لام فرموی نہم باسانہ کردہ وہ یان نہ باہ ہوس ماشوب
لہ بہر تہ وہ لہ رہنگ یان باش ترہ :

وہ وہ کو مہ لاجھری عہ لہ فان کہ زور صالح وہ قابل بو وہ لہ ہر علیکا مہ تنکی لہ بہر کردہ لہ رسا
رجازہس وہ اگر تہ لہ پاش تہ واد کروں روشتہ بو گہ رمیان لہ رہ دریں صلاہیہ دام لا بو
لہ آخز صیاتیہ لہ رہ در ہر زار و بیصد و شصت و پینجا ماتہ وہ بو رہ دریں ہلجہ وہ لہ دس اعین
زستانی بہ کومالی دانیش لہ پاش وہ فائی کرد جمانہ کانی گہ رانہ وہ بو گہ رمیان :
وہ وہ کہ مہ لاصالحی براں مایس مہ لاجھری اللہ کہ مہ شہور بو بہ کتب فروش وہ بہ اوس ضیاء الدین
مہ شغولی کتب فروش بو وہ زور مرید مہنوبہ ضیاء الدین بو گہ لہ خوار قہ لہ گہ لہ وہ مادہ فی
لہ شاری نہ دانیش وہ خوشگی سید عہد الفزری شیخ الاسلام مارہ کردہ لہ آخز صیاتیہ ماتہ وہ
بوسلمانی وہ لہ رہ دریں سالہ ہزار و بیصد و صفت و دریں مجاہدہ فائی کرد :

ده که در لاجورد کورس مامور به لاجورد الله که در لایکی باشد ده رساله یکی تالیف کرده که در ده
 نه و آن که حکم یان برده کرده به بیوی اجرائی لفظی نمی آید لاقه به جوری که نیاید که لاقه نه کورس
 ده نه رساله چه بکراوه در لاجورد کرده در هر هزار و سیصد بیت که به باب بیلی له
 و ایک بود ده که خدمت باوکی ده که خدمت شیخ بابا رسول را خدمت بود و اجازه نام و
 ده رگرت جا بود به رساله در سولس قدره داغ پاشی ماده ای نامه ده بود به رساله کورکی
 پاشی ماده ای نامه شارر هبلجه ده که نگین سید نصر الله را دانست ده که نزدیکی خانوم
 کرده ده پاشی نه ده که در لاجورد کورس چه به لاجورد مصطفی امامی سالی نگین به گشت کچر خوریدا
 ده خدمت کرده در رساله کانیه فرکه به مساعده مسلمانان و نگین و بی شای کرده ده ده نگین
 به چه هیئت بود در لاجورد نژادان ایسته به رحمتی حفظیم الله تعالی بالخر والدانیته و ایایا بانه آمین
 مامور به لاجورد و کورس نه ده به لاجورد القادر که در لایکی باشد ده نه خدمت که در خوار
 به غذا ده امام و خطیب ده ده اهدند که در بغداد الحاسنه و فقها الله و ایایا آمین
 که به باب بیلی را ملامت کورس ده نگینش بود روز شهوره شهر جمعه در حال نازانم
 بروین ده به راس به لاجورد نه نام زانته نگین له و اعالمیک بررز و به بررز روز مواضع بود
 ده زور قسری خدمت نه کرد **در شای** عبدالله فتح الله بی پولیس که خدمت نه به لاشته ده
 ده خدمت نه وایشه در ایکه ده نه در رساله ششم ده که در بر سر روان له گله بیای و نگین ششم نیاید به
 به میوانی به لاجورد کانی که در لاجورد کانی ده ده به لاجورد به خیرانی له له کات له لعت
 نه در عبدالله نه دیوده که تارفت نه کرد بود سرخ کوتان نه نه به له به له قوربات
 نه ای جا عبدالله بیاید و ای چون نه توانی بر سرخ کوتان ایام به ششم در دروشی و نگین سرخ
 بودا کورس عبدالله نه ای قوربات خبر بزه به زه نگین هم روانه قه داره بی روانه کرده ده
 نه درش نه در رویت به خوا باوه رنانه کم کجا برایش خبر نامی نه ای گرفت نه به له به قزای
 تو له خدمت ده چون نه زانی من نامه دانم بر سرخ کوتان ایام نه در لاجورد ده نگین سرخ خوریکه
 نه درش نه ای ده نگین بر سرخ نیان ده کجا بر سر است نه بیته ده زوبه زد نه بکوت
 روزی نه عبدالله میوانی نه ای ده شد له پریا نه بیته ده تصادف بیاید یکی (انامی) که له و کانی
 له ای (میرزا سوری) نه ای بیت بود پرس مسئله طلاق به ایالی عبدالله له ای مامور به لاجورد
 و اشته و صبر کرد فرمود سواره به بچین به هلیجه کلیدت نوی نه درش نه درش (الله) قوت نامتم
 ده کلیدت به هیچ نازانم (نه) سواره بی ناوهینان نه ای بولگانه عبدالله خورس تو نه کاله ملام
 غزیر ده به لاجورد دوست قسری خراب به عبدالله له لیت نه مجار عبدالله له ای ملامت نه
 له تسلیمان شطرتی نه ام ده زعمت له بکه هم برای میوان به شاهده نه حکم را شهادت نه بود
 نه و فقره نشی که ترس نه ده که غم رسد ده ایرانیه ندرتیک نه فخر ده نه پارینه ده که خویان
 صولح بکوت و شکات له که نه کن تا عهده الله ده سن له کانه بیکه نه ای ده دل کجا بر خدمت
 نه که کن باب نه به کاله بر دولت خطره نه کانی

مہ لائیز نہی فرمود کہ عہد باہم ہلی والہ مانہ فرزند لہوکان مہ لاجب اللہ ناویکی بائہ کی شیخو کہ لہو کی
سہرمان نہ نایہ سہریں روژن دوتم حاشیم لہی ہبہ لہسہ رو بیباہم مہ لاجب اللہ لہیوں بے پرسنہ وہ
لہسہ لاجب اللہ بزائین چہ لہ لکا لہ واقف لیبان پر سیمہ وہ لہویش قدورن تماشای کرد وہ لہوں نہ چو
جان کتیبہ کم لہ رہست گرت وہ سہ عانی حاشیم کم بیباک کرد لہو یا توژن مہ لاجب اللہ بہ
سہر سیمہ وہ تماشای من کرد جا ووقی لہریں واکت وہ گیم چون من مانا نا زانم وہ تو مانا
نہ زانی قدرت شی وانا بے بیہیش گہ کی بیکہ نین بیہ :

قدورن روژن لہ بیارہ وانا ریفی فرقی نیکیان نہ کرد ووتمان سہبہنی تادہ وری وہ وضع واستعارہ
نہ لکاتہ وہ چا نا ضواتہ وہ ہر روا لہسہ رتا ریفی فرقیکہ روشتین لہو یا مہ لاجب اللہ سہریں سہریں
کرہ وہ ووقی وہ بے وہ بگ بے وہ نگ پیرہ شنی ضیل شیخ ووتانیاں لہ بائہ ک سہبہ نیسیان
لہسہ رگہی وہ وضع واستعارہ ہی وہ ور نہ کہ نہ وہ لہوچ نہ وہ نہہ تاریفی نہ وں کا بر ایہ رہ کہ کت
بیہیش قدورن بہ قسم کانیہ وہ رمان نہ بیارہ :

نہی فرمود ہا کوک واپلی مکتوبیہ باضہ کوکوں بون وہ خوشی مکتوبیہ بیارہ بو جا جا رہ جا لہ فریدہ وہ
عات نہ بو نہی ووت با خوشی تر سہم ہبہ نہ و باب ودا کم ہرونہ چہ ہنم چوٹکی نہ رگہ بیارہ
نہ کوکوں وہ مکتوبیہ باضہ کوکوں نہ گرن :

نہی فرمود روژن تاریفی پیو ویکی گورہ یان نہ کر لہ باضہ کوکوں نہ ویش ووقی ہم خوا پیدا ویکی گورہ یہ بلام
بہ بزنی ماہو ستا شیخ حیدریش نا لب :
روژن لہو لیک لہ لایا قسہ ہر بارہ و قصہ لہو لہویش روژن نہ کرد ووقی رہ خیلہ جذب نہ لب
پار و لیک گوی بخوی :

نہ مہ لاجب اللہ لہم نہ و عہ قسانہ ہی زور لہ نہ گیر نہ وہ کہ ہوں بیکہ نہیں وہ را ہوار دن اللہم اغون لہ
لہ ہرم وں لہ زہ ماہہ نہ ہی اجازہ وہ رگرتن مہ لاجب اللہ کورن ماہو ستا مہ لاجب اللہ سہر باہم ہلی ہم موم لاد
فرق نہ زانی ہلچہ دعوت کرا بون بو عہ باہم ہلی وہ لہ بہر باہم لکان لہ زنی مہ رقتہ دی ..
ابا عبیدہ رہ ستیان گرتبو ہشت پیر کیسیان نہ کرد کچیکی شیخ بو نہ کات ہونا و
ہل پیر کتہ کہ مہ لاجب اللہ بہ صحتہ وہ کہ گتیا کردن بہ شہ ترہ بہرد ماہو لہ بہر ریایان
بویک نہ عنت وہ لہم قرہ بالذیش سہریں نہ وانی نہ کرد :

روژن لہ پریں نیہ نہ رہ وہ بو باضہ لکان بو سہیران وہ فرقی چائی رہم نہ کون وہ رہ کون
بہ یاری لہو یا مہ لاجب اللہ دور نہ کہ دیتہ نہ روا بو باضیکر تر پاش توژن گہ رایہ وہ فرمود
کوہ فرقی لکان نا زانن نہ و کہ رہ لہو باضہ نہ لہ وہ تر نیہ نہ قدورن گل لہ کرد لہم ووتیان
توربان چون فرمون واللہ نہ لبت من چہن جا زانم واداس جیکہ م کرد جیکہ ت پے نہ رام
نہ شہ ووت جیکہ نیہ کہ چہ فلانہ نہ قیمت جیکہ کر رہ وہ نا با بزائم نہ و چہ فضلک
لہ سہر من بو وانا ووت جس کر رہ وہ وہ منت نا تو مید کرد : فلانہ نہ فرقی ریلہ رہ
مہریں لہ کتیبہ وہ زور فرقی لکان بہم قسم بیکہ نیوں :

کسی نہ نہ وضعی شیخ بابہ رسول لیرا بنوسم بو یادگار کہ ہم بابا یہ کہ بعدوان اخلاق ورہ خوش بہ رزا
بابا ی اور ورہ کانی خوش بو کہ ہم نہ دیوہ نہ وہ نندہ لہ دنیا بے میل وہ دور بی لیرو نانی بخوار رایہ لہ
بیر کردنہ وہی لہ گوزہ رانی سببنا ق شیخ بو لہ آفرین سالی گرانیم کہ یا شیخ حکیم ی ماں مانتو
بولای و تبوی بابا رسول موکی موشتہ رہ کماں ہدہ بے لہ محکمہ را اقرار بکہ ہوم کہ علاقت نیہ
بہ و موککہ وہ بہ لگو بیفوشم وہ لہم تہ لگو چہ لہم ی گرانیم رہ رچہ ی بہ بے شوگر ی روشت اقرار
بو کرد وہ شیخ حکیم فرشتی لہ پارہ کوشی چل و ہشت لیرہ ی ہینا وہ لہ بابہ رسول نہ مینشی
دولیرہ ی لہ بہ لگر توہ بو کراس و کہوش بہیم ی عالمہ ی باقی پارہ کہ ی دایہ وہ بہ شیخ حکیم
جا ایش واکہ نہ لیکا :

لہ سالی ہزار و سید و پنجا بہ یہ کہ وہ لہ خدمت شیخ را چویں بو بعدا لہ پاش پہ بخاروشی نیم کہ رانیمہ
وہ شیخ یہ کی حقیقتا روپیہ کی پے داین بو ضرہ ی نہ و پارہ کہ ی ہل نہ گرت فرزوں بہ من ہل گرت
وہ ضرہ ی کرد بو ہر دو مان وہ لہ نہ پنجا ما چوار وہ روپیہ ی مایہ وہ و نیم لہ سلیمان را
حسیب بکہ ہم یوں وہ چوار وہ روپیہ کہ ی پے بدہ وہ نہ و ی جز بو فرزوں بہ خوا مہ لا کریم
تعجب نہ کہ ہم لہ تو کہ حسیب یوں نہ کہ ی ہو تو پے ہلگ رہ م بو بیستہ من لہ سلیمان ہا
روزش نہ بیستہ وہ یتر باسی پارہ لہ لاس نہ کہ :

مانہ وہ لیش لہ سلیمان لہ بہ نہ وہ بو وہ خشی خوش غمزہ لہ کے نوسی بو لہ باسی دلالہ فرمانا لہ لای
شیخ بابا علی عرضان کرد بو بابا علی لہ ضمیمہ وہ لہ دلا عاجز بو لہ بابا رسول نہ ویش ویشی چہ من
روزشی بمینتہ وہ تانہ و زور یہ لہ دل یا دہ رکا :

بابا رسول دہ دور ہشت سال لہ بارہ دا بہ نہ نیان لہ خدمت شیخ نجم الرسا ماوہ وہ دہ شغول
تدریس بوہ وہ باقی وہ خشی لہ خدمت شیخ را صرف کردہ لہ کر لہ کہ داسا لہ پیشی وہ خانہ شیخ خانہ
بابہ رسول شہ ہینا بو وہ بہ قطعی غیر یں صوبہ ت وہ رہ خانہ شیخ صہیچ مایہ وہ بہ سلیکی
بوضوں دانہ نابو وہ لہم ماوہ دا لہ گل حاجی آغا محمد کوری سید ہور وہ ملد روف م لا
اصدق ضی سلیمانہ وہ بہ لادہ حورں مفن وہ شیخ عبد الکریم وہ باقی رہ فیقانارای ہوار وہ
پاش نہ وہ کہ بہ عنی لہ رہ فیقان دور کہ وقت نہ نہ وہ لہ بارہ روزن لہ مارا نہ رون بو سیران
وہ لہ ناو وقتہ گولے گا دانہ نیش توڑن تماشای گولہ کان نہ لگا نہ مبارک داری نہ لگا وہ رکعت
نہ لگا بہ گریان پاش ماوہ لہ پیر سیار نہ کنہ بو چہ گریاں نہ لہ بہ صودا کہ نہ وقتہ گو لہم دی
کہم لہ ہر ارہ کانی پیشوم کہ دتہ وہ ہیر کہ بہ یہ کہ وہ دانہ نیشی وہ البتہ بلاد ہونہ وہ
وہ بھیکین وہ خانیان کرد وہ بعض لہ رورہ وہ رائے ہیرن :

لہ زہ ماوہ ندس شہ ہینان بو دلا عابدی بیادیم ہر موم لا و فہ ق کات لہ بیادیم یوں لہ ولکانا دو کہ
گورانیان نہ ورت وہ خدمت کات ہل نہ بہ رین کوتہ پر بابا رسول دہ شی کرد بہ گریانگی
بہ کول پاش گریانہ کہ ی و دتم یا شیخ نہ نہ چہ وہ خشی نہ م گریانہ بو فرزوں بہ خوا لہ دہ نگہ نہ و دو
گورانی ہیرہ زمانہ زہ ماوہ ندنا شیخ انوری کوری شیخ ضیا الدین کہ دتہ وہ ہیرم کہ شیخ را نیشبتہ
وہ گورانہ و ہرہ کان لہ سر نہم مقام ی شیخ گورانیان نہ دوت لہ ہیر کردنہ وہ دلم تیک چہ وہ

ہر صحنہ وہ لگی نہ و گویا کثیرا نہ کات من وہ زعی صہ رشی خانہ فی بیارہ وہ بزرگ فہ ک
 وہ شیوہ شیخ ضیاء الدین نہ کاتہ پیش چاروم جانبان چون ہوں ہے نہ گریست :
 جاری نہ گہل بہ عزت کہ لاکان لہ ہلجہ وہ کاتہ بیارہ تصوف لہ دکاتہ وان سر بیان
 کرد بہ صوجہ شیخا نیم کیتکی تصوف مان لہ برودہ مشابوہ و ایزانہ نفعانہ مہ ولانای جامی بو
 وہ شعری بہ وہ ہم مانہ وہ بو نہ و کہ رشی لہ ہے واکہ نہ بہ تا شرانہ بیعتی لہ دشعرہ وہ
 کواریکی کرد وہ تادقیقہ فی لہ حالہ فی طبیعی وہ رچو نہ و سا نارام بوہ وہ :

شیخ بابا رسول زور خاوند وہ فابو وہ حتی ہوں لہ گہل ہر کہ کسی کا مادہ نے کاورس ہوئی
 لہ بزرگ نہ وہ چوہ وہ اندر باسی نہ لہ احمدی فتح علی ہلجہ نے نہ کرد کہ وہ حتی ہوں لہ
 ہلجہ و سلیمان راہ یہ کہ وہ راہیں ہوار بو بہ تائیبہ تی دانما وہ کہ عاشق عاشق
 شیخ عبد الکریم احمد بزرگہ بو ہونگی لہ سند الیہ وہ بہ یہ کہ وہ خوند بویان وہ لہ پاش
 مہ لایہ تی نہ گہ تر بیوائی لہ و مانگ جبار شیخ عبد الکریم نہ کاتانے بو ہلجہ یا بو بیارہ
 نہ ہوا بابہ رسول بیستہ کاتانے بو شونیا بہت یا ہوں بردشتانے بولان شیخ عبد الکریم وہ
 کاتی بکہ و نسیاہ نہ یہ کہ نہ گہ بہ زوری خنک وہ لومہ لہ یہ کہ جیابو نایہ نہ وہ :

وہ پاش بردشتنہ وہ شیخ عبد الکریم بہ ہوں رہ فاقہ تی مہ لاعزیز یا مفتی راہ لہ ہوار لہ
 پاش وہ فاتی مفتی ہوں راہ مہ لاعزیز وہ بہ ہوں نہ وہ نہ شریا وہ جبار مہ لامہ محمودی مفتی
 بہ ہوں مالی صالحہ گی تراویہ وہ لہ ہلجہ راہ کاتانے بو ہلجہ لہ ہا بہ رہ فاقہ تی مہ لامہ محمودی
 مفتی وہ راہ لہ ہوار وہ بہ خوش مہ شریان :

پاش کاتنہ وہ بی بو عم بابہ بیل تونز وہ زعی شریانے لہ کم و کوز بو حسین بہ کہ محمود پاشا
 رحبہ لی کر مانگی ورازوہ لیرہ ہے ہدا وہ برو ابو قزاقات تدریسی بکا فرہوس واللہ
 نہ نیاتماشا کردی مہ لاعزیز و مہ لامہ محمود و رامہ کردہ کہ یان نامیہ ہم مانگی کسی لیرہ نیستہ
 من چون نہ تو انم نہ م دوستانہ بہ جس بیلم وہ بروم بو نہ و گہ رہیاں و کور لہ دوستانہ :

یتیم سارام لہ ہلجہ و ابویہ یا لہ مالے مفتی راہ یا لہ مالے شیخ عمری براہ شیخ عبد اللطیف یا لہ مالی شیخ
 رسول راہ ہولائی گرد نہ ہونہ وہ وہ بہ نہ و عر مجلسیاں بہ قہر ہوش وہ باسی ناسکو ہودہ
 نہ رازانہ وہ لہان ہوں نہ بہ سیکلی ہوں لہ بیر نہ چوہ وہ :

نور جبار لہ گہل سید مظہرا نہ کاتانے بو ہلجہ کہ نہ کہ دینہ مجلس نہ م زاتانہ وہ بہ نہ را دک
 لہ ایش و کارن ہومان رہس بہ ررار نہ بوین حق سید مظہر لہ من تدرہ نہ بو نہ لودت نیم بو
 نہ وہ نہ کاتانے بکہ دینہ مجلس نہ م زاتانہ وہ نہ وہ وہ حتی تائیبہ تی نہ وں چونگی کہ کہ دینہ ناد
 مجلسیانہ وہ ول نہ ہے بہ پیش نار ہنگون وہ بزرگ کاروانی زہ عہتہ

روزی لہ گہل مہ لاکان ہوں لہ ہلجہ وہ چوہ بو عم بابہ بیل ہوزیارہ تی بابہ رسول لہ شدرس ہلجہ وہ
 قوش و دلاغ داری عم بابہ بیل تی بوین بہ رہ لائے کہ ریکی راگر کرد وہ سوارن تصوف و دلاغہ کہ ی
 خا لہ مہ لاعزیز بچوک بو وہ خالوم پی ی نہ حشا لہ زہ وں بہ رہ غن نہ مہ پیش ہوں لہ لہ لاکان
 بہ دزیہ وہ درکیان نہ ہرد نہ یا نا بہ کلکی و دلاغہ لاکنہ وہ وہ و دلاغہ کان غاریاں نہ را نہ بو بہ سیرانے نہ وادنے ہے

که چون به عرب با بیلی هم بود به که ده له جو جوی بالا خانه یا لسه ربانی حرکت و تا له سینه در دار به که
که دره که در قراض هم وضع حرکت و تا دانه نشتین و ده شیخه کانی عم با بیلی به تایبته شیخ
احمد شیخ محمود و ده شیخ کریم بران نه نامی بولامان و ده نه بو به مجلسی نه ات و دست
جلسی نه هلی به هشته

هر لرم سر فرا بو بوسه نین کاتین بونا و باخه کمان و ده له باخه ماصت شیخ سه لاس ره هم تی را
دانه نشتین نه ویش نه من نه کرد هم بخر و وتری و ده همار نه بیان هیفا : و ده سه ماک
نه کرد به میوه خوارون و ده قسه فوش کردن و ده که هه بوسه رست نه بون
له واره را له احمد (تلبه نی بانه تی) که ده قتی ضوی له فخر تیاله رتاران، له گل بابا رسول
به بیله که ده بو بون و ده له پاش له دی (زه له روش) به فخر له ضومتی بابا رسول را
ضونید بون و ده لم آخر به سته زمان له که و تپو یا له بیاره را له نادیمه را یا خود له
عم با بیلی له ضومتی بابا رسول و ارامی نه دوار و ده به غیری نیمه دی نه ده کرایه و ده
له م سرده ما له عم با بیلی بو نیمه شی له عصری که روتشین بو (باخه تازه) و ده
نارویان قدری هه ناروی پاشیان هیفا که دهس مان کرد به همار خوارون بو صوصت
سه لاکان و ده ست بیان نه بر و بوسه رده من له احمد هه ناروی باش له برده من نه و بو
نه بیان هیفا بر لاس ضویان نه ویش بوقه نه بو نه بووت کوره له لاکان بو نه و نه نه
بی انصاف نیوه خیرن کلانانیشی و ده و اتابینن خانیلین به ره هه تی هه ناروی
شیرین بخوم :

صبر جایش نه رویشینه لاس له احمد کریم کوری حاجی هم طایر ستر نازانم باخه ضوی بو یا اجاره له کرد بو
نه م له احمد کریم نه و نه ده رو فوش و ده سموع بو که چاوس نه که رست به نیمه و ده کو گل نه که شایه و ده
له پاش میوه خوارون فخر ره بیان نه کرد به ضونید نه و ده شور فوشی نیمه تایبته له م لاه محمودی کورن
و ده رویش احمد صیاح نه رگه جبرن که له تا وازه فوشا بے دینه بو شور که فونده و ده به ندعی
انسانی را گیر نه کرد تاخ بو له سبابا تسجیل مان ره س نه ره که دست هه ما تسجیل نه و تا وازه
ضومته به بکین به تایبته له نظی قصیده ی بریده که له نه شیت نه کرد و ده له که سن نه و
تا وازه و نظمه م نه بیسته به م نه دم له بریده نارمان له دوار و ضونه که له لاکان بهاتانین
بو بیاره ستر نه و ده عالی ضویان بو به تا له بیاره را بونای بیاره نه بو به ضنه الفروسی و ده
انسان دل و گیکه نه وستی و ده و حق محبت نه بو :

نه و نظی قصیده ی بریده له م لاه محموده نه نین له لاقح تا ویش برودین) له ویش برودین له لاس ویش
غیری بو بو نازانم نیمه و لاقح ماوه یا نه ماوه :

شیخ بابا رسول نه که له گل له لاد فخر را به لکه له گل له وانه را که توری کولف تیال بیوانی له که لیا شته
ونا و محبتی را نه گرت له کاونیا که به عنده هه لکی عم با بیلی نه چون له ده درن هلیجه یا غیب اجاره
زه راعول صیفی بیان نه کرد بابا رسول به تایبته له رویشت بو بریده بیان و ده هه دل پر
لی نه کردن و ده و ضلکس و ده هه سرور نه کرد هه مو و ده کو بار که ضویان تماشا نه کرد

جاری که پانزده سال هزار و سیصد و پنجاه و چهار است که در این شیخ بیاره در گل شیخ بابا رسول و شیخ علی
 و میری و ملا حسین و ملا ده گل که در لکن بیاره با تین بو (بغدا) بدگو ترانه و س عاملی
 و ولانای کورس شیخ که (قریب) کی (علویه) خانم خوشگلی یا سین هاشم و طایف نامش بود
 که واروی بغداد بود که تکیه (بابا گوگور) لاس شیخ عبدالحق صمد نقشبندی میدان بود
 و در آن روز که بغداد مابینه و تاشنه که مان یک صفت و شیخ عبدالحق و دایلی تاشنه
 که گل مانا تاشنه بود هلیجه نه و در آن روز که خوشی و علاقه بابا رسول چه دویم بی که و تو و
 باسی ناکری

که در آن روز که سلطانی و امیرانی عالی حاجی عبداللہ شایر بود و در کرکک میوانی مگر که وقت
 امام قاسم بود که نه و در آن روز که تاشنه پاش و ابه زین و معارفه نه و در آن روز
 و اصحاب مان که در بر بود و باسی ناکری :

که در آن روز که تاشنه و پیره شینکی سلیمانیم لیماں که لا مانه و که ناشندی علی بن علی
 که سلیمانید به زور که عالی برای تکیه بود که نزدیک عالی حاجی سعید باغا و دلی بی زانیت
 بود سینه بی که سوار بود پیره شنه که به یاسای بغدادی هتال هتالی لیدا و هتالی
 سلیمانی که نه و بیان نه بیست و لیماں گرد بود نه و بابا رسول شیش له و قدره با لغت
 و در آن روز که بود نه بودت به سلفه که بران تو نیم له هتال هتال بازاره بزرگ کار یک ستر
 هر که سی نیت یا نایت جرمم چون له ناو نام مثال نه زنا مردم :

که در آن روز که کانی پاکه لا مان و هتال و در آن روز که خواردن کیوچ و پرته قال و با بی رسول
 تو زین که دوره و درین بابا رسول و زور و لا کریم خونه مانه نیم به انان نارائن بود و
 صفت بود که و زنه بیله و ابه غرض پرته قال و در آن روز که هتال هتال بچول خد نیم
 که در آن روز که نه بودن : هر دو ابه م درم صوبه تاشنه خاکیان به نیم شیش که پیش مان
 نه و در آن روز که در آن روز که و و در آن روز که تاشنه مان بود هتالی :

که گیشینه سه راوس سوچان آغا کوملی پیشه از آن که تاشنه به پیرمانه و که گیشینه
 چه صرزه لم سوار و صاف و شاره زور و هتال هتال و هتال هتال که گیشینه
 بیمان به نه و صفا و خوشی که گیشینه هلیجه باسی ناکری :

که در آن روز که در آن روز که تاشنه و من قوش ناسخی بودم که گیشنه و بیاره پی راستم
 که و تاشنه چمن روز تاشنه نه بود شیخ ناروس سید شانه صفا له نه و دله و هتال چه
 شوقی له بیم را سوس نه بود من له صدم مایوس بودم سواره تاشنه قصیده صفا و غزاله له
 کیتی جمع الکلمات تاشنه شیخ یوسف نبهان که و تاشنه پیش چه دویم نه و قصیده به در در
 سی صفت کرده به ر و هتال هتال و غنوم هتال و پیما که و تاشنه و دلم زانی امام غزاله
 سر کرد به هتالی صفا تاشنه قای بیاره را مینش و تاشنه به فاتح تاشنه بر بود غنوم امام غزاله
 عم زین بکه با دویم زور به تاشنه به لگو چه در بکسی له صفا و تاشنه روشت بود غنوم من لرم
 و زعی بودم صبرم بود و که تاشنه که م پییم تاشنه پیا نیت و تاشنه که له در تاشنه لاله احد

نه و که سه که ناگوار بود له و نه زعی بیاره - وه علمای قضای هلجیه نه زانی که رشته علمای هلجیه
که به رنه وه منویک بیاره بون وه له مدرس علم و تصونه نه و س دا به هر میان ده رگر توب زور
ضمیمه تیان به بیاره نه کرد - وه زور مویدی جه نشینانی بیاره بون - وه یار رنه نه و که سانه
نه واکه له بیاره دا ضمه تیان نه کرد - وه کو مدرس وه امام - وه قطیب - وه کاتب - وه حلقه
وه اشغال نه و انیش

به روه کو نه و کو نه له که له بیاره دا موظف بون وه دریلگی که دره یان له اداره ی بیاره دا له نه صیه ی
نشری دین وه ارشاد وه اصلاح - وه جه به جه کردن ای شوکار مسلمانان :

که نه به معلوم بو ده رنه کردن مردنی هر کام له م لایانی قضای هلجیه - وه یانه مان هر کام له م
شخصانه که له بیاره دا موظف بون نه بو به هون به ریشانی - وه تیک چون ایش و کار بیاره
له سه رنه م اساس به - وه فانی شیخ عبدالکریم ی اهد برنده زبانیگی که وره که دست له رشته علمای
قضای هلجیه - وه به تاییه تی به - وه فانی شیخ بابا رسول - وضی علمای هلجیه - وه وضی بیاره لیش
رون کرده اخطاط له لایشه - وه به هون بهی اسبابی دل گرانیه وه له ریشانی وه فانی بابا رسول
به تاییه تی له سالی هر زمان و مقصد شخصت و چوارا سید مظفر ی کاتبی شیخ که وه که ده تی راستی و ابو
ولی له بیاره هر که کنز او و کلامه محاده له ی - وه رهون له بیاره - وه به عللده ی نه وه رنه بر اثر
ورده وضی عاقله دی بیاره - وه به بون شیخ بیاره - وه زور بهیانی ضعیف - وه کز بونیه هوایا
گویچکه وچا در صحنه به به ده تی - وه ضمه بونیم هر به نه و بیاره ی همیشه وه :

وه له م سه رده مانه خوشی وه سر بون اعضا - وه ناسخی فقر الهم شیخ عثمانی کور شیخ و اگر کرد
وه نه وه ضت بیاره به به جه نه همیشه به هون تداوم وه نه چو بو کر کوک وه بغداد - وه نه گز
صحه تیکی له شش به بدا بجا ایسه وه نه و ج به نا و ارشاده وه نه رویشت به اطراف وه
زور به ی اسباب هر رنه وه که له حاله ضوی وه ره سی بو - وه بیاره ی لایال بود

له به رحمتی اسباب - وه وضی مدرس بیاره لیش زور تیک چو - وه زور سر زنه شش شیخ نه کرا
که نیمه فخر زار و به ده ستمین نه وه نه ده طلبه مان بو چه - شماره ی نه نه که پای ی شخصت
صفتا وه که ته ضاره وه بو - وه و درازده - نه ویش هر به جه وانی تهاش نه ده کران - وه تا
یک له م درازده نه رویشتی نه قیسکی تر راگیر نه ره کرا مع اهلیم له اوس لارده - ولاعه به
نیشی هر روا - وه وضی ختم تیک چو - وه له م ویت هله له ده ی که ده رجه به له م پیر شیخ
مافع بو له وه که ولی قنار بکیم - وه اقدام نه وه کرد - به لای سید مظفر و سید نظام له ۱۳۶۰ - به بریان کجود
به هر حال مانه وه - وه له سالی هر زار و مقصد و شخصت - وه هشتا به لای اهدر کورس نه لای اهدر هود
اجازه ی وه رگرت - وه ملاحه امین بانه - وه ملاحه القادر فوشنا در به که له در ای به که اجازه ی
وه رگرت - ملاحه امین رویشته وه بو - ولالات بانه - وه ملاحه القادر رویشته وه زوشنا و

له تریکی ره و انقدر له دی (نا و نه) بو به مدرس - ما وه نه تدریس اشیا کرد ایشی ها نارانی
وه له سالی هر زار و مقصد و شخصت - وه هشتا مایه ستا به لای اهدر امام رسر ضلع ی خانقاه له مانگی شعبان
متوفی بو - وه له ریشته به رقه ره - وه فن کرا - وه له سالی هر زار و مقصد و شخصت را شیخ نجم الدین کورس
شیخ عبدالقادر ی هر و ماش اجازه ی وه رگرت - وه له م ذاته آفر مجار من بو له بیاره را ...

دوتم له پاش ده فاتی شیخ بابا رسول له عم بابایی و ضعیف علما هېچم روڼ کرده په ریشانی ده
 رسته یا کومه لایه تیان ضعیف بو هر دا ده زعی بیاړه یی روڼ کرده ضعیفی :
 له لایکه ده شیخ بیاړه پیر و ضعیف الحداس بو - ده روژ به روژ صمدی اخطاطی له کرد
 وه له اخطاطی نه ما ده کو سابق خون تاشان - ده ضعیف خانه قو و مدرس و متعلقین لیک :
 وه له لایکه ده - دورره له ولاد که دره بو یون ده مشربان مخلفی مشربه قدیم بو - ده
 استیلا یی پیر شیخ بان کرد بو - ده به آره زور خونین نه یان ولایت ره فتا ربکه ن ...
 به تاییه تی منده تقسیم کردی شیخ بو املاکه لانی له نایانا - ما ده یلی زوری کیشا
 ده بو به یون نه ده که هر که سی - ده ضعیف لای خونیا را بکیش :

وه له دورره هزار ویصد و شصت و پنځه مجری را شیخ - اداره یی ناوائی (کلمه جانی)
 که عه لاقه یلی ضعیفی تیا په بیدار کرد بو - وه نه یی ولایت له عوض بعضی اطلاق که له
 دی س اهد آوا دا به سوپای حکومتی روڼ را بو - نه و دی - وه بعضی نه راضی له به رده لین را
 وه رنگری نه و دی کلمه جانی - یی صواله یی زاهدی کوری کرد - وه زاهد عالی روشت
 بو کلمه جانی - پاشی نه دم به دوسی مانگ - له لایر یف کوری احمدی - له لایر یف کوش را
 وه فیتنه و تاشو یلی خان - له به روڼ سیر وانا په بیدار بو - نه م وه ضعیف زور تاشی کرد
 له دی شیخ را - وه هر چه یی به هر چه یی بو - توری - وه ضعیف نارام بو - ده به لام هر وضع
 پاش نه بو - وه له لانی نه م - اخطاطی له به روڼ په ریشانی نه - وه له به به بعضی ضعیفی
 پیشو سید مظفر - له تاریخ هزار ویصد و شصت و شش - بیاړه یی به هر هیئت بو
 ده له پاشی نه دیشی سید نظام الدین شاموزان سید مظفر نه دیشی عالی باری کرد بو
 که لانه زران - بودی (چا دلکان) - به طبیعت سید مظفر لکاتب - وه مقدر شیخ بو - وه
 سید نظام الدین خدمت کار - وه ملازمی شیخ بو - نه لانه زور بو وضع بیاړه پاشی یون
 که نه مانه شیخان به جهی هیئت وضع زور - دان و دی - وه ضعیف صواکان خانه قو
 مدرس یی بیاړه که م و کز بودن .

وه له سالی هزار ویصد و شصت و شصت ما یوسه لایه ها الدین امام نه دیشی ده فاتی کرد
 وه شیخ عثمان کوری شیخ که نام زه دی جهی نو شینی بو - نه دیشی له به زنا ساخی - وه هدی شت
 له بیاړه - وه ره سی بو بهم اسبابانه - وه ضعیف منیش - وه - وه ضعیف مدرس پاشی خراب بو ...
 تاله به کار سالی هزار ویصد و شصت و شصت مجری را - له مانگ رجب را سوری تفهیم له ناو
 به یی زاهدی کوری شیخ - وه نه لانه منیشا په بیدار بو - وه له لکان شیخ عثمان له بیاړه نه بو
 روشتبو بو ناصیه جانزد - وه ترسم په بیدار کرد - نه که ر - وه وضع ده و آتم لیک
 وه من له بیاړه را ده و ام بکه م حکمنه فیتنه نه په بیدایی له به روڼ م اساسه جریام را
 که له بیاړه بگوزنه وه - وه فعلا فعلا لانه له و ملا که ضوم تیا بو م - وه زور زه حتم تیا یا
 کیشا بو به جهی هیئت - وه له به روڼ بیدار کرد - که له روژا به ده سی کورانی افراسیاد بکه - وه
 بو - ووهده م - وه رگرت - وه نه لانه تیا یانا رانا - وه خدمت صا فر کرد بو نقل کردن

کائنات شیخ لہ سرگرمیوں میں مصروف رہا اور جو نادر و نایاب ہونے والے تھے ان کی فراہمی فریو کہ نگی نہ دارا رہ
بگم نہ وہ بہ لہام لہ بہ نہ وہ کہ من نہ فرانی شیخ اختیار کیا کہ وہ ستا نہ مادہ وہ سرگرمیوں
یا سب سے قابلہ ناشوبیہ پیدائشی ہو خود پارازیت لہ ناشوب لہ سر ارادہ ہی فہم وہ دائم
کرد وہ روشی دوشہ میں بیت و پینچی مانگی رجب لہ بیارہ ہزار و سید و صدقائی
ہجرتی را لہ بیارہ وہ رصوم ہو ہلجہ وہ دوشہ و لہ ہلجہ ماہ وہ وہ روشی
پینچ شنبہ میں بیت دوشہ میں رجب لہ ہلجہ وہ رویشتم بوسلمانی : وہ لہ مرگہ دتی حاجی
شیخ امین خاں بوم بہ میوان شیخ محمد خاں قاضی سلمانی :

مع العلم لہ و کائنات لہ ہلجہ را بوم شیخ حاجی فزہ میں صوفی سید کہ منوبے ہو وہ بیارہ لہ بو
ناروی بہ شونیا ہو ہلجہ بہ لہام لہ بہ برعینا اسبابی پیشو نہ کہ رامہ وہ بو بیارہ :
پاش چہن روشی لہ سلیمانیم وہ کہ دتہ رنگہ ہو بغداد بو نہ وہ کہ لہ گل میری اوقاف عام
ملاقات بگم نہ وہ لہ و جوزئی معاشہ کہ لہ سر و وظیفہ میں خطبہ بت لہ بیارہ دا اوہ رم نہ گرت
بم دہنی وہ لہ لائیکل کرشمہ وہ جہت تدریس لہ مرگہ دتی راجہ ایحان ج شاعر ہو ولیم کہ
سعی بگم اعلان شغور میں بگم نہ وہ داخل امتحان میں ہو ہی بہ لگو نہ وجہ تہ لیم وہ دست بگم نہ
وہ لہ سلیمانیم دا دام زرم :

وہ قضی صوفی وہ کہ لہم کتبائے سید لہ تاریخ میں ہزار و سید و پنجادسی را بہ امر شیخ بیارہ بہ عملاہ
تدریس وظیفہ میں خطبہ بت بیارہ ہم پے را بوم وہ لہ و وہ فتنہ وہ لہ سر خطبہ بت وہ دائم کرد ہو
وہ لہ سالی نو صد و چل و ندی میلاد را بہ برسی اہل و عیال میں ملکی لہ سر خطبہ بت کہ کم صادر ہو ہو وہ
لہ زہانی مرصوم عبدالرحمن خدر میری اوقاف عام را چہار دینار معاش خطبہ تم بو تخصیص کر ابو
وہ معاشہ کہ کم لہ فصیح اعانات ہو جاویشتم نہ م معاشہ مجتہد وہ بوم وجہ تہ تدریس کہ پیش
لہ مرگہ دتی راجہ ایحان) را وہ رنگم :

کہ لہ سلیمانیم وہ کہ لیمہ کر کہ لیمہ رویشتم چہ دم کہ دت بہ تصرف کر کہ شیخ مصطفیٰ فزہ داغی
کہ ناسراوی ساجتم ہو رویش لگانہ رنگی نوسا بوم بولاس بوسی شاکر کہ لہ دروڑا میری اوقاف
عام ہو وہ فضلہ بگم نہ ہو بغداد وہ ملاقاتی میری عام کر وہ ملاقاتی عیس عبدالقادر کر
وہ لہ مقصودہ لگانا ناہج بوم ہم معاشہ کہ کم بو فترار را لہ ہر لائی ہم چہنگی ذاتی ہو
وہ اعلان شغور میں جہت تدریس حاجی ایحانیش کر اوہ کہ رامہ وہ بوسلمانی : وہ لہ پاش

چہند روشی داخل امتحان تدریس مرگہ دتی حاجی ایحان بوم وہ ناہج بوم وہ لہ لائیکل
ہیرتی علیہ وہ نہ وراقی امتحان نہ کم ہیرا ہو بغداد ناہ مانگی شوالی سالی ہزار و سید و
صدقائی ہجرتی را مصروف مانگی (تجوڑ) لہ ہزار و نو صد و پنجادسی کے میلادس لہ را وہ ناہ
تدریس کہ لیمہ سلیمانیم وہ قاضی شیخ محمد اصغریکی بہ رزی بیک مینا لہ ہزار و سلیمانیم
وہ عملا وہ شہ ربہت خوزی کر اوہ لہ سر وظیفہ میں تدریس لہ مرگہ دتی راجہ ایحان)
دام زرام وہ لہ مادہ دا کہ در مانگ و چہن روشی ہو ہر میوان قاضی شیخ محمد بوم
وہ لہ لائیکل صوفی برا لگانہ وہ شیخ احمد وہ شیخ مصطفیٰ زہر فہم تم کر ابراہیم بفضلہ آئین

لرم ماوه دا که من له شارر سلیمانی را چاده ری ده ری چون له درن تدریس کم نه کرد شیخ عثمانی کورن شیخ
 که لسته وه بیاره وه له گوزانه وه من زور پریشانی بوبه وه له لاین خویه وه وه له لانی
 شیخ بیاره وه له لاطهرن خاوس مرقدیان نارو بو سلیمانی وه نامه یان بو شیخ محمدی قازن
 وه له لاهوردن مفتی وه حاجه فتحه عیسیائی وه له رفیق نویسی بو که بگریم وه له بیاره
 به للام من له بر نه وه شاره ناس وه ضعیف بیاره بوم وه له زمزانی شیخ همدان نامه
 وه نه که ره پیشی زوم وه هر له روشیکه مهورن نقل نه بم عوزم هینا وه وه بریایم دا
 که نه که بگریم وه خودا شاهین خاکه من له بیاره دا به دیکل پاک وه به اخلاص وه خدمت
 نه و مدرس و مقام م نه کرد وه چه ورم له دنیا وه نه بو وه دلم نه وه نده به سرا بو به بیاره وه
 نه نه توانی بوسه فزونی عاده تیش ناچارن نه بی بیاره به جه بیلم وه له واده دا که له و
 شونیه پیروزا تدریس و حفظ به تم نه کرد چه ن جار له چن لاده دا وای نه وه له کرامت من
 که بیاره به جه بیلم من نه بو دلم بروای نه نه دا بو خزینه دنیا ته رک بیاره بگم وه
 نه و مدرس و مقام به جه بیلم نا به ناچارن مهور بوم ولکن اول الله قدر اقدر را ؛
 من جمله لوده ور سالی هم دلم و بیصد و شکت له شارر پنجوبنه وه له لاسعدن سارا وای
 را سپارو بولام که نه که من بوم بوسه زمر که وقت قازن که کی خدمت تم بکن وه به به یلی
 ضوم خدمت را گرن بوم من له جوابی بگم اقتراحا به به لاسعدم ووت شه رطم کرده هه تا
 قضا و قدره ره مجبورم نه اکانم خدمت به به جه نه بیلم ؛
 به روا له لاین حسن فنی بگی کورن علی بگی و محمود پاشا چه ن جار اقتراحا نه وه کرامت من
 بوم بوسه مدرس سی مزنگه و نه پاشا له قزاقانم وه سالی کسی مانگ مرضی هم بوم
 بو مصیف وه شهر به نیکی بیست دیناریم به ره وایم وه وه خدمت من خاوه ن معاش
 را بگرن بوم من تم بولم نه کرد هه رله به مدرس سی بیاره ؛
 به روا له سالی نو صد و چل دنورا عبدالرحمن خدر مدیری اوقاف علم و کرامت بو شارر سلیمانی
 وه له که ل شیخ عثمانی کورن شیخ دا رویشتمین بو ملاقاتی بو سلیمانیه وه له سلیمانیه را ملاقاتمان
 کرد وه زور احترام و تقدیر نشان دا خدمت تاش عصرن له مالی شیخ بابا علی کورن شیخ محمود
 له لاکانی سلیمانی وه هلیجه و پنجوبن وه شیخ عثمان حافظ بون پاشا خدمت درن مذاکره له اوردن علم درنا
 محمد علی افندو آله خلیفه کرکو که ووتی به مدیرانم با جانی له لاجب الکریم بگم به مدرس فرم دت که دره
 مدیریش ووتی من موافقم عرضیه که تقدیم بکن تا موافقه له سه ربکم که نم قسه را بورا تا شام کرد
 شیخ عثمان زور تیک چید ؛ من له کات و دم به مدرس ایم زور تشکر لطف و محبت تان له کم
 به للام من تا ایسته خدمت له بیاره دا له خدمت من شیخ را صرف کرده وه له شعول تدریس بوم
 ایسته نامدن بو معاشی نه و شونیه ته رک بگم سوادش زور تمجیس کرد له وه که غیر من به چه ن زهرت
 تبیین نه کورن له سر ره هه تیه وه زور ممنون نه بی ایسته نیم به ره من فومان نه کم شخصه دا وای نه که من مع ان
 نه و قدری ناکا علی کل من به دل خدمت من بیاره م قدر را و ابو به للام خودا که شتی انجا که خدا به برده ؛

ده هر ده کومن به فراق بیاره ده شیخ بیاره زویر لوم شیخ لمن زبانه که فراق من متاثر بود چه تا بیستم
 پاشی نه ده که به تہ و اوس زانی به ده که من له بیاره ده رصوم گریاید ده قدر در فرسکی به جدا
 دار زانیدو ده قدر موبوی نه نیا ملاکیم مابو له روانه که من ولم بیان خوشی بو وانه دشتان
 عاجز کر ده نه وشی دور که دته وه لیم :

ده پاشی که تنی سلمانی مہ لہ سالی دو انیدا بوم سلسله ده فقی نزاعی مہ لاکانی هلیجه لہ سر
 نیک وانی صوفیه کاتی مکز که وتی جامعہ بہ اقتراضی حسن فہم بہ گ لہ گل نہ لام حورس مفض
 وہ مہ لار صیم ہی بہ رضا داکا تین بر هلیجه وہ لہ پاشی نہ ده کہ تو زنی تو زنی مہ لال لہ نواو ده رصو
 شیخ عثمانی کوری شیخ کہ لہ بیاره وہ هاتبو بو هلیجه وہ حافری نہ دجلہ بو و سوبک
 بہ صی بہ گ بہ من بللیت بر دین بو بیاره بو زبانه تی شیخ وہ حسن بہ گ ووتی بہیم
 وہ نیشی قہ بولم کرد وہ لہ خدمتی نہ لام حورس مفض وہ کہ لہ لاکانی روشتین بو بیاره
 کاتی بہ خدمتی شیخ کہ لشتین شیخ ده کو گول کہ شایہ ده وہ نہ و ماوہ کہ لہ قدم تا
 بدین زور دل شاروہ سرور بو : کاتی خوا حافظی مان کرد قدر موی بہ و شہرتہ اجازت
 نہ ده مہ پاشی ماوہی تر بہتہ وہ وہ چون روزی لہ لام و انیشی بولم وہ کہ تا سم بشکی
 لہ چا و ی کہ و تنگ مہ بہ کم نہ مہ بہ لہم فراق نہ من لہ شیخ عاجز لوم وہ نہ شیخ لہ مہ
 عاجز بودہ بہ لکوشی بولم کہ مہ رقصا و قہ رہ سبحان من لامر القضا نہ ؛

دل بہ شوقی یاران بہار بی نابی لہ زوق و ذرا ان بہار بی
 ایامی نینہ نہ دے بہ ہما نہ لہ آزار ہی دوست وہ مہ بہ ماواری
 دل نہ چیریکہ بہ نادرانہ کاتی سر رہ دوری صیاد کاتی زاماری
 بول بول کہ بہ دل گیر وہ ی گولہ مہ لورہ ی باضہ گول بی باخاری
 یا خدا نہ وضامہ دوستی نہ کوکا بہ تیغی حفا ہر گورفتاری لہ تار لہ غریبہ
 یا خدا نہ و نامہ ی دوستی تیانہ بہ وہ سخی و شہت لہ تار لہ تار بی
 نہ و کامہ ی لہ سر رکامی دوستی نہ دے یا خدا لہ سر دل نہ تارن ماری
 روشی تر ہستا خیر پاشی رہارشی را نہ ہر کہ گورادی دیلاری یاری نہ وہی بہ
 نہ و شہرتہ ی کردم کہ گول رہستانیم بہ تاقیامت با بہ رہ قرار بی
 موثر وہ مہ لہ سر رائی غیر بہ وہ بولکا بانامی حشری لہ گول لہ لاری

نہ ی دل بہ تاقو بہ ہوشی و تاوی لہ کورہ ی مہ شقا بہ فوت سوناوی
 بزبانہ بہ صدق خلیل ن خورای قدرت ضیال نہ کہن بہ دل فریاد
 نہ ی بول بول بہ تا دیوانہ ی گولی یعلی باغ و صدم و شہ تاوی
 نہستی سر رچیل و پیرہ ی گول باغی ہمر بہ زبانہ تا نہ بہ و ماوی
 نامی لہ نہ شہی مہ شقی یاران نا اشارہ ی دہ رگرت لہ ننگاں چاوی
 آرزین موثر وہ بہ قبول کراوی لہ سارای مہ شہ رہشی نہ طورادی

پهروه کو قاضی شیخ محمد فاضل روز یادمی دام به تا و اهر زرام جناب سید غفور مدرس داماد مرگه و تی
سیحسن شیش روز یادمی دام و تا مردن منونی اخلاقی به رزی نه م زانم :
له مانگی نه بولک له عین سال دریکه و تی مانگی روز الحج له سال هه زار و سصد و هه فتای مجری و اهر لاج ای
زارا امام سید صادق له شاره زوراکه لروه و پیش له مدرسین بیاره و اخوندیون و هه عم لاقه و روستا
له گه ای نابو ناردم بوبیاره بوگویرانه و هی عال و مندا له کانم بوش برسیان و هه فعلاً گوزاندنیه و هه
بوش ر و هه لوزیک مرگه و تی هاجی اهان دا خانوی شیخ قادر به رنجی تم به کوی گرتبو و هه له و
خانو و اهر زین و هه قدر ارمان گرت و اهر لاقه :

له پانز که تا رنج بو به هه زار و سصد و هه فتا و یک فاتح و اخلاقی اتحانی امام تی مرگه و تی
(مورتکه) سی بازبان بو و هه نه مرصادر بو له سه راعامت که سی و هه رولشت بو مورتکه
و هه مند سید غفور مدرس مرگه و تی سیحسن عاوه له پاشی دام زرای رویشین بولایک
شه وی له مورتکه ماینه و هه به راستی سه موزیکمی به صنف و شعاش بو :

پاشی دام زران مدرسین اصبحی اهان خکلی محله که به بی اطلدحی من ضویان برنایان و ابو
نابی طلبه سی نه م مرگه و ته و هه کو هان بشترین پیوسته شیش که سی له نیم هه ربه کی روزی
به بیایون ضویان خان و هه شیش بشترین بو مدرس سالفصل نه م ترتیب یا ل تطبیق کرد
و هه له عاوه سی و هه و اص مندا و مرگه و تی نه م بیاس دام زرا و و هه فتا به کرا بو :
نه م ترتیب له سه رراویشی بیاد و ناسی محله بو و هه کو هاجی شیخ عبدالرحمان و هه هجر سعید
و هه شکان هجر نادور و هه هجر صالح بوشکانی و هه هجر طاهر فاف و هه غیره سی له مانه شیش له و
که سانه که هجران نویش و طاهر تی مرگه و تی بو له

له ع وین سالی هه زار و سصد و هه فتا و یک فاتح و هاجی اهان تی مرگه و تی هاجی اهان تی مرگه و هه و هه هجره
زینتی نه بی مرلایان هه شسته هه ره بوایه مرگه و تی و هه هجره و شیش هجره و هه و تی
قدیمه یا هه شسته سه مرگه و تی و هه له غیره سی به رهویان مرگه و تی و هه سه رخان و ترخان
و هه هجره که بیان کرده و هه شرفان که سی بو خادم و هه سه رخان که سی بو مدرس و هه هجره و شیش مرگه و تی
له لاشی مجری هاجی عبداللهمی بانه نیم و هه به برسی تا شرا و فریش کرا و هه هجره سی طلبه کان
تاره کرا نه و هه به نه و هجی که لایق احترام اصبع علمی :

و هه له بیست و چهار هه من شه والی نه م ساله و اهر لاجری کوزر عباس خکلی وی (بوین)
له دولتی بانه که و هه ضرفان له بیاره و اهر لاجری خوندیون و هه هاجی بو سیلانی بولام
بو خوندن اجازه سی و هه رگرت و هه سه ربه است هوزر که پاشی بو کرا : و هه ربه و هه
بو و لاتی ضوی و هه کو بیستوم موفقه له سه رقدیم تی علم ورین :

که سال بو به هه زار و سصد و هه فتا و دو پاشی چهن مانگی فاتح له مورتکه ، نقل کرا
بو وی (بزر بیان) له شاره با شرا :

و هه له و هی نه سالی نه م ساله دا مانه شامه لاق درر صوف له وی زبانی خلان له نویش ضویان
مبتلا سکت بو و هه پاشی شته و درویشی و هه فانی کرد لطاب شراه و هجد لاجته ما واه ..

۱۲۰۰ و ہجرت کوک۔ وہ لہہ رہے وہ کہ سابقہ معارف میں کہ لہہ معصوم صاحب شیخ جلیل رحمانی را
 لہہ تکیہ کی طابانی را بنیستم : وہ پاشی را مزرائیہ نے وقصیدہ عربیہم نویسی کہ لہہ وہا بہ وہ وہ کوراہ
 لہہ وہ وہ ما عبد اللطیف کبیری مدیر نطقہ کی کوک بو خواجہ زور عورتی گر تم وہ
 رعایتی نہ کرتے۔ بہ تم رقیبہ کہ مس زہ عورتی ولم سوک بو۔ وہ خواجہ زہا صاحب شیخ
 جلیل بداتہ وہ زور عورتی گر تم۔ وہ فرقیان بو را اگر تم وہ مشغول تدریس ہوں
 وہ کورہ لہہ کی صاحب شیخ جلیل شیخ علی وہ شیخ عبدالرحمان زور خدمتیاں نہ کر دم۔ وہ
 شیخ عبدالرحمان دورہ لہہ دورہ لہہ جمع الجوامع وہ تحفہ وہ زہری نہ ہوند خواجہ
 مشغول ہوں بہ تہ وادکردی کیتی صفوۃ اللالی من مستصفی النوالی نہ وہ تم تہ وادکرد
 وہ لہہ محسن ہزار وسصد و صفت و شیخ داماد کہ لہہ سلیمانہ وہ نقل کرد بو کوک وہ لہہ
 ہوش شیخ غلامی طابانی کہ لہہ زور شیخ فاضل شیخ جلالی بنا بو۔ وہ ہودہ م بہ
 کرے کرت وہ را بنیستم بنیام

وہ لہہ ماہہ را شیخ شفیق مدیر اوقاف عام مدرس کوک ی کرد۔ وہ مات بو تکیہ
 وہ زور ول خوش داماد وہ۔ وہ پاشی نہ وہ یوسف ضیاء الدین منصور کوک بہ ہوں
 علی رفیق افندی خادم اسکارہ وہ بوہ آشنا م وہ مراعاتی دی نہ کر دم۔ فولا صہ
 وہ ضعیف واکتہ پیشہ وہ کہ حکیم کی طابانی وہ کو مدرسہ کی تا بیہ کی خدمت پے ہات
 وہ بہا سائش مشغول تدریس وہ قلیغ نہ ہوں ولہ الحمد :

وہ لہہ مانگی محرم لہہ سال ہزار وسصد و صفت و پنچ ہوں را ملاحرا میں کی گورہ دی
 وہ ملاحدریں سپردی نہ لگوری کہ نہ فی کی خدمت بلکہ لہہ زہ سلیمانہ ماتنی بو کوک
 بو نہ وہ احارہ وہ رہگرن۔ ملاحرا میں ہر لہہ مانگی ہوں۔ وہ ملاحدر لہہ مانگی
 جہاں الاولی احارہ بیان وہ رگرت وہ روشنیہ وہ پوشش خویان :

وہ لہہ مہر وہ ماہہ لہہ لہہ شیدی کوری صاحب لاکہ صہ می (مولا خانہ) (وہ لہہ مات
 بو ہوندن بولام لہہ کوک وہ لہہ تکیہ را را بنیستم : مشغول ہوندن بو :
 وہ پاشی نہ وہ کہ لہہ سال کیتی صفوۃ اللالی م تہ تہ وادکرد (مہر لہہ نہ و مواج نام نکم،
 نویسی وہ تکیہ محمد امین عصر ہم کردن چاپ بیان لہہ نہ وچا پے نہ کردوں مہر لہہ من خدم
 نو ہوں پاشی نہ وہ رو تکیہ ہم لہہ تہ خودا فرصت نہ را بو چاپ بیان نش اللہ :
 پاشی نہ وہ توڑن چاروم کرایہ وہ لہہ کوک بہ ہوں رہہ فاقہ تی صاحب شیخ جلیلہ وہ وہ
 بہ ہوں اخلاق و انسانیہ تی حال و مندالہ کانیہ وہ ہوشی رام نہ بوارد :

وہ وہ ہا علی رفیق افندی خادم اسکارہ۔ وہ راوت ہند براں۔ وہ ملا علی محمد رقب
 وہ صاحب ملاحدریں عمر گندی۔ وہ باق نہ لہہ لانی کوک۔ کولفرت و محبتی ہشیان پیدا کر
 وہ بہ تا بیہ تی لہہ سہم و جمعہ را ہوشی مارا نہ بوارد
 وہ لہہ تکیہ را روزانہ جمعہ بہ ہوں درویشی تکیہ وہ۔ وہ ہا ہا ہوندن وہ نہ دانہ وہ بہ تا بیہ تی
 صاحب خالہ اعجاز صاحب حسنی قصاب۔ وہ ملا محمدی بہ مشور ہوشی زور مسورین نہ کر دم ...

نہم وہ ضلعہ ہم مو روڑیکی جمعہ لہ پیش نوٹری جمعہ وہ پاش نوٹری جمعہ کہ بہ عمارہ تی فویان ذکر بیان نہ کرد
 وہ لہ پاش ذکر کردن لہ قصہ کہ را دالہ نشستن دہ وانی نہ کرد نہم قصہ لیش لہ تعمیراتی مردوم
 شیخ عبدالرحمان ی خالصہ کہ در تاریخ ہزار و دصد و شصت و درستی کردہ وہ نہم
 چہن شعر لہ سر تہ ضلعہ بہ ردیکی مژمژ لہ سر وہ رگای سر دایہ قصہ کہ دانوسرا دہ :

لہ بہ رشتی خوش تر لہ سر ردی من نہ وہ کلہ لکاتی لہ تکیہ دا را ضررام چہن جابر لہ ضوا بہ فزنی حاجی شیخ علی
 افندری طالبانی قدر کرے کہ لیشتم بہم حدوانہ کہ لہ اشراج روی کردہ دلم
 یہ کہم جابر لہ ضوا بہ فزنی کہ لیشتم کہ لہوی لہ لاجبہ الکیم دہ ضلیت ہم ہرگز بودینا زور بہ
 دنیا زوری قیمہ تہ من تا لہ ضعیفایا بوم عمالہ میں دہ دریا بو وہ کہ لہ ضلع وایان نشان نہ دا
 کہ دنیا بیان بوئی نہ وی من بہ سر ریائہ کہ ریم وہ نہ بیان و دت دنیا لہ پاش شیخ علی ویران بے ہاشم
 مع انہ لکاتی مردوم کہ سی نہ و وضعی لہ بیر نہ ما وہ ہر ریائے کہ دتہ شوین ضعیفایا ہون نہ غنائی زایہ
 دنیا دار الہوی یہ وہ ہر نہ وہ بہ کار لہ ان نیت کہ لہ ان لہ ضعیفایا ہون ابیکہ
 جابر روم لہ ضوا بہ فزنی کہ لیشتم دام زانی وارہ لہ ہورہ لہ لکاتی لہ طاق تیا یہ وہ محاسنی شریفہ
 یانی مونس موبارہ کے حضرت صلوات اللہ علیہ والہنا و صند قیق لہ یہ کہ لہ دتاق نا حاجی شیخ علی فزیری
 لہ لاجبہ الکیم دہ سی بہرہ بعزنا لہ محاسنی شریفہ لہ و صندوق دہ رہینہ بوفوت عمر زرم کرد سن
 دہ ستم ناگاتہ نہ و طاقہ وہ کلبلیشتم بے نیہ صندوقہ بگہ نہ وہ کہ نہم دت گوریج دہ ستا
 برو وہ رگای صندوقہ کہ ی کردہ وہ وہ گئی لہ مونس محاسنی شریفہ دہ رہینہ رایہ دہ ستم
 وہ منیشی زیا رتی محاسنہ کانم کرد وہ ختمہ باضتم کہ ضبر ہم بودہ بہم زر منشرج بوم :
 جابر سیم لہ ضوا لہ حدوش تکیہ را لہ سر نہ دپلہ کانانہ کہ لہ حدوشی خواروہ وہ نہ روا تہ سر
 حدوش سہ رو بہ فزنی کہ لیشتم فزیری لہ لاکریم کہ چادوس چہ پت کرہ بو عملیاتے ناکہ ن عمر زرم کرد
 نہم ضعیفیبی ہر لہ مندالیہ وہ یہ وہ لام وانیہ زیا لہ بی مع انہ نا ویرم عملیاتے بگہم فزیری من
 عملیاتے نہ کہم لہ دیا بہ فزیری بہ مادہ نیکی عملیاتے چادوس چہ بے کریم وہ بہ بے بازار عملیاتے کہ لہ ستہ داد کرد

وہ جو دم گدی رونکے یاں زیا دکر کہ بہ ضربہ رانائے ہم ضروہ شی زور سرور ہم وہ حالے بوم کہ روئے
نہم زاتہ نہم یوں لطف وہ عہرہ بانے وہ غریب نہ وارن بہ من نشان بدآ : اللہم اعلیٰ مقام نفلک
ہر روا کہ کر کوک حمید افندی بو۔ انسانی زور ناسک وہ ارب ولبیب وہ محترم وہ نام بود
کہ کی جار نہ کات بد بگیم وہ کہ قصہ کہ را رائے نشت وہ قسم خوش زمانے جس شیخ علی
افندی وہ کہ رامت وہ کالات نہ وزاتہ بیان نہ کرد۔ کہ باسانہ زور ولم سرور بود :

کہ واقف جس شیخ علی افندی زور عالمی کی بہرز وہ ناگوار کہ حدیث وہ تفسیر قوربانے کریم بودہ
وہ حافظ قوربان بودہ وہ رانہا مجلس کہ نہ صلح علم و صلح صحت فانی نہ بودہ وہ اغلب کہ کات
گر بونہ وہ عمل کا نا ماسی مائے شکلہ فقہ وہ حدیث وہ تفسیر کراوہ وہ گدی جار اشکالیان
بروہ نہ ضرفتی بوس صل کر دون بہ تابیہ تی مرحوم نہ لام خودی نہ زنادانی کہ مرید و مصلوبی بودہ
وہ مرحوم علی حکمت افندی کہ نہم دو کہ سہ باش مہلاں کر کوک بود کہ ضرفتی محشر بودن :

حیدر افندی بعض نہ ولسانہ یوں کر دم

صہر و اباسی حلک و کندی شیخ رضاش عز مشہور براہ جس شیخ علی افندی نہ گیرا یہ وہ بوم
کہ کی خطیب تے نہوں کہ بہر کم وہ گدی قسمی نثر شیخ رضاش کہ نہ شمرہ کانی بلیغ تر بودن وہ
کہ کی کردہ وہی کہ نہ شمرہ کانی عجیب تر بودن ناگاہ لیبان بود وہ بوں نہ گرانہ وہ ...
بہ رہ فافانی نہم زاتہ وہ باتے رہ فیضان زور سرور نہ ہم

بہ رہ فافانی جس صالحی مضد سرباطی کہ وہ فقی خودی سوخته بود بہ بارہ والہ بہ برہتی مرحوم مہلا
عمر زابہری رباطی رائے ضرف وہ نہ پاش را کہ عجبہ سکی موظفین مستحق وہ زور سرور نہ ہم
نہم زاتہ انسانی دل پاک وہ قسم خوشی و عفا وہی وہ فایہ وہ گدی جار باگی نہ کر دین
کہ گدی شیخا وہ کانی نہ در لیتینہ مائیان وہ بہ صہرہ ان خوشی وہ قسم خوشی رانان نہ ہوار
کچی بچکدہ یں بو پیم نہ دوست (اگو کہ سورہ) جس بہ ناور خوشی باگی کہ نہم کہ رائہ وہ وتو بوس نازانم
بوچہ نامہ پی نہ دوتم (اگو کہ سورہ) زور نہ بہر چو دا ذرہ شیرین وہ روح سوک بود :

پاش را بودن دو مانگ کہ سرور دانشمن نگیم جس نہ گدی شیخ علی کہ شیخا در لیتین بود
صہرہ موبارہ کہ شیخ حبیب افندی کور جس شیخ علی بہ و طلاق نہ تولدت کہ وہ بہ بیان
بہ نہ و عیلمی و اسے بود کہ صفتہ بیط نہ قلا دو جار چو مان بہ یک بگہ دی

خانوہ کہ یاں نریک بود نہ بگیم وہ در زشی شہ شہم کان کہ بہ من چشت و نیوہ رودا و در ہم
نہ کر گدی خطیب تے قسمی بونہ کر دم نہم زاتہ گدی خا وہ ن عمہ قل وہ تنگہ لشتو وہ پیش
وہ ناگوار بودہ امورائے عالم زور نہ اشعار حافظ و سعد کہ بہ ربو وہ تور کے زان بود وہ
اوضاعی عدائل وہ پیادہ کہ درہ کان بعدا و کر کوک کے زور نہ زان وہ کہ امورس دنیا واسے رائہ بود

وہ زور واقع بود بہ ضرفہ کانی نہ فرمود انار ابا نہ کہ دون کہ کہ دن گلہ نہ کہ کہس نہ کہ ن
نہم زاتہ بہ رہ سخی نہ وہ کہ پیر بود بہ لام ہاشان کہ مجلسا زور دلی تازہ نہ بودہ وہ کانی نہ مانے
جو انیتہی وہ نہ نادا و مشر بہ کانی جو با و انیشوہ وہ قسم نہ کانی کہ عقیبے کورن مہ ولدی
بہ وہ رس نہ لاس من ضرفیدہ وہ زور عہ لاقہی کہ گدی منا پہ پیدا کر دلو کہ سالی بہر ارب صہرہ قتا و بودا
کات بو بعدا بو تداوس وہ متوفی بود لہرشتی سر قہر وں ہضرت عمہ شہرہ لار فرمہ کانی دفن مان کرد :

در زنتی سال هر بار و بصد و صفت و بیخ و اجنبی شیخ حبیب کور شیخ علی فندی که نام شکرانه خوانده و
بود نسیم که نه کیت

که بپر بر آنه و هیچ اسکی
دو تریا ناهی هیچ دهنگ و باکی
پیاوی سه یراکا هیچ که س ناکاس
ادراکی ناکا خرا و و خاص
گشت خرابتره ژنوی هلناس

قایی و بنبره سی جمره گداوه
صوبه سی کتهزای لی دانراوه
و و صوبه سی علایسی تیا دگداوه
کرده سی دارینسی لی داغراوه
کیتاله سه با عالم خراوه

روزی سه ریش روزی پستی
روزی پستی آیش روزی فاع و قول
روزی بک آیش کص آیش دل
فرع نابغی نه باغچه نه گول
بوکه سی کور سی تی بهری لاجل

رو قوریک آیش تا و و له رزیه
یکیت ده لی سه سه یای بیه
امانه یی هیچی حقیقت نیه
من فوم ایزانم ده ده کم چه
استیت بی بیلم ده روزی پیریه

هیچ نایبی و بدیج که کم
نه هیچ و بصر نه له مس و نه کم
زایقه یی لیلان سه و و و و و و و
لیت جیا سه و نه و و و و و و و
علاوه سی سه و یی پستی سه و و و

انان که بپر بر دلم نه خوشه
دوای بو تیرین به تو طس و خوشه
آر و و و و و و و و و و و و و
له توره پرسم سه م حاله خوشه
والله و بالله پیر و نا خوشه

سه م قصانه گشت لالته و گه به به
سه م اهلاننه نیچی له به به
بلدم نانا نین دفته که سی که به
اهول دنیا ایترا به به
بو قیافت صلا گه و زه به

پیاوی پر دلم ملول و عاته
زیانده به به به به به به به به
تلافی ناوسی هر صی مانا ته
تفکره به به به به به به به به
مادام که لوی تف له م عیا ته

ام اهلانم و نادر بو خدمت
تربخونه وه و فکر یک لیکه
له به تا یان گشت تره صاته
تربخونه وه فریان بو کالته
پستی و ناردن هیچ معناسیه
اناه که بپر بو فرخس نه و سی
بر طالیانی و علم و طالیان

قرابه استاد پیغیر فصلت
کر چی اشترام یکجا ناریه
به کی بی مضار هم بی نکات
رجات لی سه کم آرحی واته
کرفیه انانم ج اده به
تولیم بیوره و بیت گران نه و سی
ایترا هه قورچی دلم شان

معیشت لہ وہ لامانہ م ہونرا وانہ م ہونرا

سہ ردارن شیخان بولہ نذ وہ رہ جات پہ روانہ ی چراہ زرگاری دنہ جات
رشتہ ہونرا وہ ی پر جہد اہرات پہ دانہ ی ناسک پہ شیوہ ی بہرات
گہ گیشہ رہ سنی دوستی بہ وہ فات

نہ وہ ی فہر موندہ راستہ و عہ یانہ نشانہ پیری عہیبی سہر شانہ
پیر لو بہ ناز عہیب وانہ ی شیرانہ دوڑ منی گہ داو دہ دولت نہ ندانہ
یک کم رشتہ منہ بوہیزی عہریات

ناگاہ پیری ایسی فہ قبری نیشی عہریں و ریشی نہ سیری
خہ سستہ ی عہ سستہ پستی و دل گیری عہزل و راہ زین لہ تہ حقہ ییری
حقہ بو پاشاں ہوسہ ربسات

بہ لہ سنی وہ زمان نیشی کم نہ لکانہ پیری آخز خیر خاترہ جہم نہ لکانہ
لہ ماتہ و ماتہ م لہ ہون دور نہ لکانہ زیاد لہ مانہ نیشی دل ہوسہ رور نہ لکانہ
نہ لکانہ ہوسہ دس بہ ہول لہ ولات

یک کم یاریگی بہ وہ فاد دل نہ ہون پیری روفا رو نازارو بہ شہرم
شیر و عہ شیارو ناسک و خون گہ کم لکانہ والہ ری بہ یاساو بہ فہرم
مردہ بان شہری سہ عہریات

دوہم دارائی بہ نہ نڈازہ ی حال لہ بوسہ گانہ و قدم و نام و حال
مایہ ی آشتی ی بومال و نندال بوشان و شہرف ہیں بہ نہ مال
زرگارت بھا لہ کاتی نہ کات

سی ہوم ولیکی روزاکی گوشت و ناواہی بہ ہوی زرگ و ننگ و یار
بہ بہ وای لہ قای خودا ہیں شاد نہ سہ ق بلہ عہم بہدا بہ باد
لہ رہ سنی پیریو لہ قہیدی عہریات

پیری وہ کابی دورہ لہ ضرہ ف سینہ نیشی نہ بے بہ صفحہ ی صہرہ ف
ویندی گہ و ہری شہ و چراہی شہرف شہوق نہ دانہ وہ ترہرف بہ شہرف
نہ بے بہ طورس نور و بہرہ کات

سافوا بہ صفی جلوہ ی اسلامی بہ بہ کای نوری خیر الانامی
پیرانی دل پاک لہ فہم و عہامی لاوا لہ شوم پیری و ناکامی
عہ فوی بنیری بومال بہ فضلات

بہ نہ شہی نامی دل دارن عہیب عبد الکریم کات عہری کرد بہ ادیب
عطای جہیل و احسانی نجیب نہ کابہ خوبی انسان غریب
سہ رہ رزی نہ لکانہ روس کائنات

تامله بانی بدرز خاوه ن حقایق مهر برتیت له بو خینی لایق
 به نامی هوش و نامی ده قاین له روز جهان فاضله و قاین
 به فیضی علی خاوه ن که سامات
 عبدالکریمی به نام ناو نامی تیراوی چشمی ناو اسلامی
 دل تتر به نمی پیاله سی جایی به رله بی بگنا به کاستی کامی
 مادام واله سر سه چشمی همیشه

۰۰۰۰

مرحوم شیخ حبیبی طالع بانی له پاشی وه فانی باوکی که جهی شیخ علی افندی به قدره تاماوه کی
 ولایتی بی به جیکه وارن باوکی به لایم مرحوم شیخ محمد علی که له وگه وره تر بوه دانراوه
 به پوست نوشین وه شیخ حبیب له مالی هونار انیشووه :
 وه له پاشی اتصال تاماوه سی عضوی هسیله ناسین بوه وه تاماوه کی قاضی بوه وه
 تاماوه نیکیش رئیس بلکیم کرکوک بوه پاشی له وه له مالی هونار انیشووه وه اداره سی
 اعلیٰک فون کرده وه ریاستی شایخی تامله بانی کرده هان مجلسی پیادوس فاسی تیاو
 وه زور جبار باسی ادب و اجابت و پیادوس گه وره و قسیر هوان له ملیا له کرا :
 وه شیخ فاضل برای شیخ فاکتی کورانی به مرحوم جنتیم شیخ محمد زروف کورانی
 مرحوم صبحی شیخ علی افندی زور عملاقه شیخ حبیب وه بو وه زاواوی بو وه
 نسبت به پیش زور خاوه ن له لاقه بو وه جبار له پاشی عصران له وشم که نایب
 له ناو باخچم که را مجلسی مان له گرت وه به قسیر هاشی رمان له بوارد
 وه زور جبار له گرت بخارفتی افندی خادم اسبارة را بووردی شیخ حبیب مان له کرد
 وه بدین جاشفت و نیوه رومان را له بوارد :
 وه زور جبار علی رفیق افندی له کات له نگه له قصه که را به قسیر هاشی وه شمار گیرانه ده سی
 اویا به گان رمان له بوارد
 وه گه کی جبار پاشی عصران یا له گه کی شیخ بخارا یا له گه کی صبحی حیدری محمد گولی به رنگی له
 یا به ته نیاضم له رویشتم بو مالی بخارفتی افندی وه له ناو وشم که را له ده ویدی فواید
 چینه نه که را وه یا له سه ربانی درادوس هله و سجاده شریفیه را له نیشین وه به
 قسیر هاشی رمان له بوارد

زور جبار هسل نه که دست که ملا عبدالعزیز قطب کورن به لاله رمان کورن به لاله حیدری قطب
 که پاشی به لاله کرکوک وه هاشی مالی بخارفتی افندی له گه کی ملا عبدالرحمن کورن و صحن
 به لاله حکمت افندی یا وه بعضی له عملاتی تر له ویا صفر له بون وه به اشعار وه
 نخلت رمان له بوارد به تاییه آن له روزانی شه شه به سینیان له مزگه و نه صبح خلیل
 که شونین ملا عبدالعزیز قطب بو وه له پاشی عصران جمع له مزگه و نه به لاله حیدری به لاله حکیم

در لایحان و دوستیانی که در آن بودند ده روز به خودش نه و ده خسته را نه بود از سه سال
به خصوص که بنی مند و ملا عبدالمجید قطب را که در او صحبت و دوستی واقع بود جارا
و در کلمه مونس بود که ده که ناسی طالبی که سجنی طلبه را قید بکند و اویش نه نامیده بودیم

در سالی به زار و سید
هفتاد و شش کتبی
و کتبی کتبی (که در
نزدی قصیده است
بدری به کور و کور
و ده چاپم کرد
کتبی نور الصباح ششم
که در حضرت و باران
که در نوس بعیم چاپم
کرد به رله سال
و در شید و قولی
اجازه می ده در گشت
به رله سال ده ششم
که در بشری عقیده
که در رله و در
که در بهزار و کدی
شود ده ناس
الفضلیه به ششم
شده به ناس
الوسیله لیل الفضل
که در و دو سال
نه و او در
و ده سال هه زار و

السیدهنی برنی و مسیح ارب ارب کا مفضل لوزعی
صیب لیب و افراصل لمعی کریم متی امدحه امدحه و لودی
و از امانته لمته و حدر

مدرسی
اقبر سید و حاهر رجبی بود متاخر و خفا
مبار و اعتراف بهذو الحروف ما محیط بجمع تا اثر
نورب الطرف و العذر عند کرام الناس مقبول
و عند کریم القوم معقول
رضی القدر ارجو اعدی عن عد الطلبد الذین
زورتم بالشهاده حاب امرکم مع یان تولکم
حب رفر اخذت الموجوده له بهم مع تقدیم
احر حیات و ابرار عتی الیهم و درتم بفر
و عمر مدید و عیش زاهر رغید و تقصیر لبقول
مزید الا خلاص من الدعی الخلف عبد الحید
سید

۹۵۹ / ۱۴ / ۱۲۶

هوناده یکی کورس به شیوه و در فته که به عنوان (گول زار و حکمت) ده سال یکی تر به شیوه نظری
فارس و در رباعیات تدبیر به کلام نه مانه هیچ بیان چاپ نه گردان هه رله سال اوله سین مجدی کوئی
و در عمر رشیدی هم در این نوره ریادی ده و الا مصطفی کوزه پانگی اجازه یان و در گشت
و در سه سال ده ششم که به نویسنه تعلقات له سه راد یوانی مولوی ۲- ده ته و او در کرد ده و تم که در به نویسنه
کتبی (شریعت اهدام) که در هین امانت فخر را در فته که کورس به سالی ربعلیم ته و او در تا چوار سال ته و او در ...

روزی سه لایه مجید هم در شعری خونیده ده بوم

این دست از خاک است هم خاک شود روزی این نام من از دیوان هم پاک شود روزی
آنکس که مراداند با خط مرا خواند شاید که کند یا دم غنک شود روزی

منش مخیم کرد ده نویسم

این دل که فضا گشت غنک شود روزی دین دیده که به آب است غنک شود روزی
این پای که چو لک است خاک شود روزی این دست من از خاک است هم خاک شود روزی
این نام من از دیوان هم پاک شود روزی

دینا که گشت است به سیر و صفا ماند آن یار که دلدار است به مهر و وفا ماند
وین قامت سحر و آس در دیر و صفا ماند آنکس که مراداند با خط مرا خواند
شاید که کند یا دم غنک شود روزی

شعبان ۱۲۷۶

کاتی که کتیبی (بارانی رحمت) هم که کز کوا که چاپ داشتیم ناز بود لایه مجید قطب شدش که تزلزل
ده سوپاس و یاریه در ستانه که داشتیم شعرانه نویسی بوم بویادگار لیرا لیرا یا ن نویسم

بسم الله الرحمن الرحیم

دهی پی کریمم بسم الله الرحمن الرحیم دووم گوشتارم حمدی خودرایه
سیدم صلوات به سر مصطفی منظر سستی وحی (قل کنی)
چهارم به سر آل و اصحابی یعنی من الباب الی المحراب

در حق به مدحت یا رسول الله چه بلیم که به والله و بالله
کافی بود قرآن کریم اکتایع خلق عظیم
ایمانم هدیه به رسالتت به شیعیان و به بسالتت
خدا تو همه دارد به پیغمبر را لایق تو به جان رهبری
توریاست بوکات تبلیغ یکی اولاد آدم له جمل ده رگی
ده رت کرد به خوار گشت نشا را به و نایه تانه له نیو قرآندا
همه موت نه واد کرد چه دیته هیکه حق له مدینه راه و تی حقیق
روحم فدای به وی تو تیبای بوکوری چادوم هر تو توتیبای
به اذن خودا بوم که شفاعت به شفاعت نه بهی قناعت
من امتی توتم نه ما تروره ششم له ادا طاعت سست و به چشم

نه ما به دانسی رویان لات همه به
بسم پیشه خواجه مطلب نه به

بابیہ وہ سہر مقصد نہ مجارہ
 قصہ ہزارہ ہر روزی بہ کارہ
 برای شیرینم وہ دای برینم
 لہ ترازی دین گران نترنم
 بہ ہناسہ سہر دہ رویگی زہر
 دعوات ہونہ کم نہ ہی جو ہر فرد
 چرای بہ شعلہ ی کورد و کوردستان
 روناکہ ولی چہوی دوستان
 رجب و نیازم لہ خدمت مولا
 رہنجیدہ نہ بی ہرالمہ ولا
 نہ گہر لشیچ شی جوہری زہمانہ
 لہم جوہرہ جوہرہ نعمت برانہ
 تو بیداری دعادم لہ خوابہ
 برای بہ زخم رو لہ خوا بہ
 من بہ تو بلیم وابہ وابہ بہ
 بو عشوہی دنیا بوکس وابہ بہ
 برام تو دانای دانا دانای
 دانای گیانہ لہ وہی دانای
 ریات ہونا کہ ہم قسم بہ خودا
 خوابہ نہ مانگہی لہ یکتر خودا
 ہر وایمینی بو خدمت دین
 قوط نہ صلہ تی بہ دیناری شین
 دین آر گوئی نہ وہ جانہ بنار
 لہ بیج سس بہشت نہ جیتہ ناوار
 نیوہی در ہشتی ہر ہر خدمت
 تو پیوہ نہ گرہ یک وہ می تولفت
 بہ لیدہ گیانت بہ خوا لیدہ لگا
 لوقم ہر روزہ لہ نور کر گہر نہ کا
 نہ وہ بچینی بو مسلمانان
 جاکہ بہ چاکہ ایمان و آیمان
 گیانہ نہ زانی چہن مو فقہی
 لہ رنگیہی دینا چہن لہ نہ رہ حق
 تالیف و تدریس نان و نادرہ
 مل قوت پہلچہ ہوتا ماوتہ
 لہ روشی وادار ہر بینہ مسفت
 لہری وہ چہوہ بہ جاری اقت
 ہر لحظہ نیگت اجر شہیدی
 بوت نہ نوسری نہ مری بہ جی دی
 گیانہ چوہہ شہر (بارانی رحمت)
 مطالعہم کرد بے رہنچ وزہ عہدت
 (باران رحمت) چون کتیبکہ
 تہ در گرتن ہدم واجبیکہ
 چونکہ قرآن و حدیث و شرع
 ہر ہو نہ ویکہ لہ اصل و فرع
 تاریخ پاکہ بو دین اسلام
 تو بیخی جا کہ وہ رصق فاضل امام
 کہ مطالعہم کرد ہر دول تا آخر
 (الحق یقال کتب فاحر)
 با ویرا بین اسلام فتوادہ
 لہ وہس نانہ ہلا یہ کہ جبار سوتا وہ
 ہر وہ کہ تورمانا لہ مال کافر
 بی فادہن ماوہ ہر وہ ل تا آخر
 دین ضعیف نہ بے روز لہ روز بہ تر
 نہ فریک نہ ریشی جواب و سفیر

مدح پے نادر و اتیکی وہ ک تو
 تالیفہ کانت شاہدن بو تو
 نہ وہ وہ لیلہ کہ نہ لای چاکی
 شہ سواریکس چست و چلاکے

و اشهد بالله ۲ بیت کہ لیم ملای
 لہ الی بی جی بہ خوا تولای
 ہر جی جا کہ بہ ہر موت تداہم
 ہلا وارثی ری ی انبیایہ
 باکو تائی بنینتہم کہم وباسہ
 ری بہ تال لارہ و رنگہ حق راستہ
 روش ہر وہ جو حقیقت راستی گو
 بشارہ تیان و ابہ من و بہ تو
 تاریخ تالیف بی گری و زہر حمت
 رزا بسرا باران رحمت

۶۴۸ ۷۶۷ ۷۶۷ ۷۶۷
 ۶۴۸ ۷۶۷ ۷۶۷ ۷۶۷

سرورہ ہم لہ و دای صورت نہم دو کلمہ بی سر دیا یہ ہر جہند لایق نیہ
 بہ و مقام بولند یا یہ تصدیق تان نہم کہم بوجہ رحمت و تعذیل قرآن مختاری
 صورتی ضروری نہ خدمت اصفیاء شیخ علی افندی و شیخ عبدالرحمن افندی دا
 ہر یہ شیخ مولی اللقا
 خادم علم و اہل علم
 عبدالمجید القبط
 ۶۴۸ / سوال ۱۲۷۹

نہم ہر جی شہلی خدمت لہ و در سبیرہ و از سبیرہ
 خاک نیشتم آرد و ہر جا
 جن جہد العینہ و اخوان صفا
 جن دلداران بہ صفا و وفا
 سخن نیکو کہ وہ بہ ہم مودت
 غرور عین ہر تہ بہ علیا
 کام سبیرہ طوبی کام پایہ سعادت
 کام ہر گز سبیرہ کام نہ ہر روز
 کام دلداران یاران
 نہ کاتہ نہ شہ ویدار یاران
 یاربہ دہن کوی تیسری دلداران
 نماز ہم ہم شہتہ و از شہتہ
 دوزخہ کہ کہ کوی دوی باخوین شہتہ
 بہ بہت کہ بہ ہی گران بہ نایم
 کہ بہ رتہ وہ بہ دوسانی شایم
 ناز ہر دامن و گرتہ سرفرازی
 ما شد و سار جانی کہ مردانی
 ہم سبیرہ و ناز جو باران
 کہ باخوین تان فانی شہد باران
 لہ وہ زیاتر من شہم ناولا
 لہ لای و کسان ہم کہ پیشہ آدمی
 ہر ہر ہر شہم کہ از شہم شہم رحمت
 ماہین ترانی ترو لہ و دلاتن
 ریادہم ناچین تا روشن نہم مریم
 بہ نہ دان ہر گز حسد کہ ہم مریم
 برین باران بہ صدق صفا
 برین دلداران بہ صفا و وفا

شہ ۱۲۸۹ / حاد ارشاد
 ۱۲۸۹ / ۱۲۸۹

کو ماوہ وا کہ لہ شاری کر کوک دایوم لہ رستانا جہار جہار شیخ عبدالکریم کوری لہ علم شیخ
 قادر کوری و علم شیخ کریم کوری لہ زمان کہ لہ ساراتی بہ زرنجہ لہ وہ لہ نہ تہ وہی لہ علم
 شیخ اسماعیلی قطبی و ولایتی ن لہ کاتہ ناریکیہ کہی خوبی لہ محلہ قہ لارا وہ نیش جہار
 بہ جہار لہ رویشتم بو دیدہ تی وہ بہ ہوں مرہ بانہ دنجہاتی خوبی وہ لولفت و محبت لہ ناوانا
 بہ دیا بو

لہ م ذاتہ کوریکلی ففشم دیتی بو ناری شیخ حسین بو گزورہ لہ ناساخی بو وہ رزر کوشی کرا
 لہ تدای و استغفہ لہ لہ نہ کرد لہ نہ نجما وہ فاتی کرد رحمة اللہ تعالیٰ بظلم

جہ نیش لہ م چہن شعرم بو فزیم و دل خوش دانہ وہ لہ شیخ عبدالکریم قوسی لہ مہ یہ
 بو بارہ گامی بہ زریاری آو وہ رزم آو ویشی نالہ وہ نہ نشہ لہ رزم
 لہ نیرم بدستہی ووتاری شیرین بینی خوش تر لہ وہ ستہ لہ سر
 بہ روچکی پاک بہ اخلصی دل تقدیمی لہ کہم وینہی وہ ستہ گویا
 ووتاری لہ سہ شہوہی نایابی لہ سر رہ ووشی شای مرسلان بی
 لہ لیم لہ گہ چہی ہم کادہ دل تان دراوہ بہ خاری لاپہ رہی گول تان
 رہ شہابی ذہنا دلہی کہ عمر عثمان بہ لہ کہند داری باخشی شہ در تان
 بای لہ چہل ساکا و خور شکمہ وہ بہینہ رفتندی چہ رہی گول لہ حسین
 تہ ختی کرد باخچہ و کوری بہ ساری گوری کرد دل فاطمی زہراء
 دل و داری کرد وہ بہ بوریان چہوی باوانی پر کرد لہ گرمان
 بہ لام پاش بالای چون سالار رسول پاشی شہادہ تی نہ و باوہ بہ قول
 لہ پاش بہ شیوی نوری ہر رود عین لہ پاشی استدی حسن و حسین
 ستر بو کہ بے جوش گریانت بو کہ خورش وئی بوریا نت
 خدای خود ایہ و بہ ستہی تقیرہ من علیہا فان چیرہ یا میرہ

کی بو نہی نوش تالای فراق کی بو نہی پوشی لہ کلالی مراق
 لہ م رنیا تاسر بو کہ باق بو کہ بو بہ تاسر ر کوری لہ ساق بو
 کی بی شان نہ بو بہ وہ یسوی درد پہ ریشان نہ بو بہ ہم تاسہ لہ سرد
 کہی نہ چیر نہ کرد صیاد قہزا کہی لہ سیر نہ کرد رہ زاو نارہ زا
 کام خانہ دان بو دائم خندان بے کام تہ لہ شان بو دائم شادان بے
 کام دلارام بو دائم نارام بے لہ م چہ رض چہ پا خادہ ن مرام بے
 کلام سپرد کام میر کام مرور نام فرد کام پالہ وائی تہ وانی نہ بہ رد
 کام سرور جو بار یا کام حسنہ و بہر ضم نہ بو بہ ضم نہ بو بہ چہ بہر
 کام غنچہی ناز دار کام رو پرہی گول بی خاری مہ نیت کہ شہ نہ نزل
 کام نہ و ہر دان بو حسن یا حسین ناکام وہ رنہ چو لہ رنیا بے بہین

ره شمالی تو خضی چرخ نیل ره رنگ کام سه در عیسی هیبت نه رخا نه ژیر رنگ
 قطره قطره نم که سر پرده می گول نه سره و نیته سه رله چو دانی دل
 ده نه و نه و نه رگی سوسن و نه برین لافزاق یار نه برین نه سرین
 ما دام تقیری خود او نه ند وایه چاک وایه اجرت نه ده می به زایه
 به پیری ایمان به صدق و تسلیم فوت بگری نه سه رانادای تعلیم
 نه مبه عذر زنی با دوده روی قدیم بو شیخ سه ربر ز شیخ عبد الکریم
 ما ده ریم وایه به دل صابری
 ناشی نه سه رره و بیله قادری

دو ماهه دا که نه بکیمی طالع بانید که گول که لی که منوین نه و شوینا ناسرا دم به پیدایه به کی که دانه
 میرزا عبد اللهی مدبر بود که نه صلا ضه لکی شاری سه نه بو و نه لیم آخره شاری که ماشا نا لاداره
 بریدا موظف بود نه م زاننه انسانی ناسک و اریب و لیب بود و نه لره مان مرصم حاجی
 شیخ علی افندی با قدر که تمسکی کرد بود و نه زور منحصی حاجی شیخ علی افندی بود و نه گله که ارامات
 و نه خارقان نه روی که بر بود بودی نه گیر اینده و نه جاری عذره لیکلی نویس و نه مینای بوم نیش
 تخمینم کرد عذره که که که که لیرا بود یا و گار نه نویس

به فیض عشق شد عرش خدا دل به جذب او فودش کرده خدا دل
 اگر چه ظاهر باشد به خدا دل شد یک لحظه از باریت خدا دل
 عجب دل آفرین دل مر جبار دل

اگر چه دل امیر به نظیر است ملک سرور صاحب سیرت
 به دارالمشقی جانان خود به سیرت به بندگی سوان تو سیرت
 فقیر وی جزو به دست و پا دل

بصدق خویش آلاش ندارد مرورا لاش گفهاش ندارد
 سری با عیش و با عیش ندارد زرنش یکدم آکاش ندارد
 محبتانم چه باید کرد با دل

برین منصب و جاهش ندارد فراغ و گاه و به گاهش ندارد
 شب بیداری او ماهش ندارد درون سینه آهش هم ندارد
 ستم کشی دل پریشان دل گدا دل

ز عشق تو مرا دل صد بلا کرد جهان بر من بان کرد کرد
 ازین همراز لاهول ولا کرد بچشمانت مراد مبتلی کرد
 فدکیت دل مصیبت دل بلادل

بملکت چون بخواندم محنت عشق ندارم راه دل در صحبت عشق
 چو من دیدم جفا و زحمت عشق هزاران بار منغش کردم از عشق
 مگر برگشت از راه وفادار

بگردن عشق اشد طوق برین نخواهد شد جدا با ذوق ازین
نمیدانم چه خواهد شد عشق ازین باین پیچیده کار است عشق با من
مراد کرده سوا : ای خدا دل

ز خوبان را دین بستان خدایا مرا بستند در دام بلا یا
اگر خوبان نینازم خدایا ازین دل را دین بستان خدایا
زهوش تا بکی گویم خدا دل

بغیر از عشق از محنت نترسید چو عشق آمد خود از رحمت نترسید
عیش و نوش خوار و گل نرسید ز غفلت و دل دگر ازین نرسید
چو عشق آمد کج عقل ر کجی دل

دین چون تار گسویت بخیزد دل دلداریا سویت بخیزد
ز عشقت دل چه برگ گل بریزد شود خاک و ز کویت بر نخیزد
نوشه شایسته قدم دل با وفا دل

بستم ستر دل اندیشه بیانه که نایبم ز حال او نشانه
ببستم دومی سینه آینه بکنج دل کین کردم شبانه
بدیدم گشته همواره خدا دل

شدم من سوس آن یار جلیلم که در شب یلدا رلیلم
مگر بایم نشانی زان جلیلم چو از رویم ده یکسوزد جلیلم
برید ازین بشد ازین جدا دل

جو گشتی چدم از باب تمکین جو گشتی خالی از عیان ندین
نشستی پهلو شاه دل و دین برو در گشتی و آسوده نشین
چو چون خالص شد نا خدا دل

ز آریاب جفا دیگر نترسید ز اخوان و بلد دیگر نترسید
ز آشوری بر ملا و دیگر نترسید ز طوفان بلد دیگر نترسید
ندبتر چونکه دارد با خدا دل

له سالی هه زار و بیصد و صف و شمشادگی له منو عینی نه و ژوره کاتبون بو نیکم ی ناله بانی نیش
 له سه راسی دوستی قدیمی له گدی میرزا عبدالله ی مدترانه نام نیکم بو نوس له وه لاس نام که ما
 موصی ایله نه مر شعرا نه ی له که له نام نیکم بر له معتاد نوس بدم و اله ی شوه کانی له م لایله ده
 بویا و کار وانه نیم که بی به یوی بیر کرانه وه ی دوشان

کتابخانه داران
 عزیزان نامده آرزوهای من
 نفیضی درویشی

کله مارا کرم تو جوی
 منی لدر و دو کلان هم در حیم
 منی لدر و دو کلان هم در حیم
 منی لدر و دو کلان هم در حیم

باید که من پیش از این
 اشک منی مارا چه خل
 در سوسه دل سینه داره
 در حوزان نفیضی بده پایه
 منی لدر و دو کلان هم در حیم
 منی لدر و دو کلان هم در حیم
 منی لدر و دو کلان هم در حیم
 منی لدر و دو کلان هم در حیم

از عبادت برعلیه
 دی شک و عجزت دران
 آفرین باد کلان ازین
 آفرین باد نظم شیرین
 آفرین بر علو آیت تو
 آفرین بر مقام و نفیض تو
 آفرین باد مادر که نوزاد
 آفرین باد علم باد نوزاد
 شعور مزه در جان برفت
 در زمین بود آسمان برفت

سید طاہر کہ زانگی فاضل وہ جہان وہ جہوان ہے خلق وہ خود رہ وقت بہرز وہ کورن و عدم
 سید قیدار کورن شیخ قادری کورن شیخ رسولی وہ دولت نادا ابو - نہم ذاتہ بہ ہوی
 نہ وہ کہ نہ لاعبد المجیدی مدرس یان - لاسی کہ بیارہ اجازتہ ی وہ رگرتو وہ بوبو بہ اولی
 ارتباط کہ بہ بیہانہ - جہری لہو رہ ما کہ بیارہ را بوم نکت بہ دیدہ نے وہ ماوہ س شہ و
 روشی کہ بیارہ را مایہ وہ - وہ لہو ماوہ کہ ما بہ ہوں نہ وہ وہ کہ کہ ہرناہیم نیگہ وہ تاشا
 نہ و شخصہ نہ کرا صفہ نیکی باش کہ بہ جہاوی ہانہ رہ رہ کہ وقت - نہ لادہ س نہ وہ کہ زور زور
 خط خوشی وہ منشی واریب بد - وہ زور محترم وہ بہ ارہ ب بو - شعتہ س دوستی
 کہ بہ بیہانہ بہ ہیز بو - نیر لہو روشہ وہ - اغلب لہا سباتا - واسلہ کہ بہ بیہانہ جہری بوبو
 وہ گہلی نامہ س لہم کتبا وہ لہ غیر س نہم کتبا ثبت کراوہ - بولہ وہ ہمیشہ وہ بہ گہلی زمان
 وہ چاویکیم دنیان - تجدیوں مجہدی قہ دیم بگاہتہ وہ
 پاش نہ وہ کہ س عالم گوئیایہ وہ بو شارر سیلان - لہ تاریخ ہزار رسیدہ و ہفتادوس را نکت
 بوئیارہ نے حضرت عورت قدرہ - وہ لہ سیلان بوبہ سواہ - وہ دیدہ نے لہن کرد - وہ
 بہ جویم نے لہ اشعار س لہو لہوس کہ بہ فظ ختم نو سیبوسہ وہ - وہ رگرت لیم بولہ وہ کہ
 لہ صورہ تیان بنویستہ وہ - وہ چہاوی ہان بگی - مع الاف تالیفہ س نہ کہ ونگہ - چاہ یان بگاہت
 وہ لہم س قدر لہوس رہ وہ کہ گاہتہ وہ - دو جلد کتبی - بابتہ المجتہد س بربنیام :

وہ پاشی نہ وہ کہ نہ سلیمانیم وہ رویشتم بو کر گورک وہ کہ نگیم س تا نہ بنیا بہ عدوانی مدرسہ دیشتم
 کہ و تمہ سر فکر نہ وہ دوبارہ اشعارہ کان مہ دلہوں گور بکیم وہ وہ بہ قہ س عم قہ خدم
 ماناں شورہ کانی بندسم جا بو ہنغارہ لہ معلواتہ ضا بے سید کھا ہر کاشی کورن سید قیدہ
 مشہور بہ رسید الدولہ س وہ ولت ساوائی نویم لولای نہ کمر مہ جمعیم شورہ کانی
 خوم لہ لای ماوہ اعارہ یان بکاتہ وہ بوم وہ غیرا نہ وانہ یش ہر چہ ن ری کہ وی
 لہ اشعار وہ معلواتہ و رہا رہہ مہ دلہوں بنوسی بوم :

نہ ویش لہ جوابا بنوسی بوس بوم کہ نہ وہ جمعیم منہ کہ و تودہ نہ رہن شیخ عزیز خلیک
 وی و علی پہ کانی لہ کہ رعایان وہ قابل نیم وہ رہا بگنیم وہ بہ لام مہ جمعیم لہ لہ
 رولوی مہ دلہوں کہ بہ خطی خوں نوسی بوہ وہ وہ زور مربوط وہ جوان بو ناروں بوم
 وہ بیجگہ لہ مانہ ہرم معلواتیکن ضا بے وہ رہا رہوں مہ دلہوں وہ مفاصر مہ دلہوں
 وہ نہ و نامانہ کہ نو سیویہ تی بو بعض پیاو کہ و رہ لہ چہ نہ جوز لہ کانی خطی خوں نوسی بوم
 بہ ساسی نہ وہ نہ نہ ختم تی کیش بو کہ بہ دل عمون وہ مجوزے کریم :

پہ روا صورتی نہ و نامانہ نوضتہ کلہ دلہوں نو سیویہ تی بو (مہ پاشا س جاف
 نہ وہ یش بہ خطی خوں نوسی بوہ وہ وہ نارو بو بوم نہ مہ کہ لہ بہ را بہ رہ وہ شبت کراہہ
 بو یا و گاہ :

پہ روا تقریباً پنچصد شوی لہ اشعارہ اشعار بہ سوز مہ لہ مطنی بیاران بہ خطی خوں
 نوسی بوہ وہ نارو بو بوم جا بہ را بہ بوم کرہ وہ پیا وانہ یہ سو یا سیکل بے نہ نڈازہ
 و تشکرانیکن فوق العارہ تقسیم نہ کہ م :

وہ نہ و نامانہ کہ لہ کہ ل نہ و چہ ن جز رہت خطی خوں نوسی بوم ہر لہم شوینا بو یا دگار
 شبتم کرد تا بہ رہہ قتا تماشای بکیم بہ یادوں نہ و مجتہ مہ رانہ بہ دل شاکیم :

از سحاب خانه آن فیض بخش طایبان
 کشت زار مستقیم را سبز شد از نو قبا
 و تره آنکه مژده ام را در که در بود گزشت
 شکله هر دو گشتند از غم محنت را
 شاد گشتم اینجا از شادی بشا رخود
 عکده خط کنون گشته است چون شایرا
 هست آن آسمان علم و تقوی با گشت
 کاین گهر از سحاب خانه من ریزد مرا
 ورنه سرورهای وهرم اینجا ن بفرده دل
 کز شاد عشق خواب من سوزد شعاع سا
 اینک اینک باز شود عشقم اندر سر قناد
 اینک اینک عا دردم از حدت ماو من
 اینک اینک قبضه عشقم چنان از خود برود
 گشته ام در حضرت طاعت گوئی و ترا نفا
 خاش ابر طاهر که وقت او ستاد پاک درین
 بس لطیف است و شریف و نازک عالی بها
 بر در پایان رسان این چاشم پر شود و سوز
 گرچه آن ذات معبود است سر تا پا دعا
 مرترا ضلعت بند از چه رغنو عاقبت
 از کی از بارگاه لایزال کسریا
 این جواب آنکه ستادم سنان خوش سرود
 این صوفیان بن ثابت در شریعت مقدا

دولت آباد مؤرخه ۱۸/۷/۱۳۲۷

طاهر کاشمی

بسم الله الرحمن الرحیم

که که یاد آوری علوم بران بر کعبه کوفی هویا نویسی

بر ما ازین شعور بر روزی که ما را نماند

این چنگامه را نیز سال ۱۳۳۸ شمسی مجید در مدح حضرت پادشاه علامه مقدم
 آقا آقا علامه الکرم سروده دوران شطری از تعلیمات پادشاه ذکر کرده ام

همین نهاد ما عبده الکرم است که در اسلام چون در ستم است
 صفاتش را چه بر خوانم که ذاتش معرف باشد از جبهه صفاتش
 جهان علم و فضل و فیض و عرفان دلش لب بریز از هزار برادران
 روزان صوفی صانع نهادی بهره از علم گوئی او ستادان
 بظاهر بینش مایل و دستار دل ما جان زنده عشق سرشار
 بعضی وجد و حال با بیزیدش بود شیرین مقال بود سعیدش
 همان سزاش چو ستر پاک به عشق جنبید است عاشق ثابت و خوش
 چو در تقویر دانش لب گشاید در در از حجه الکلامش آید
 چو بکتاب در رابع گهر را بود آرد هزاران بن حجر را
 دلیل آرد چو دانش علم قالی شودش دان روان بو المعالی
 پی افکنده اساس از سعادت دران بگشوده ابواب عبارت
 بدو لب نشن آبا حیاتش سوی ابا بان رحمت بر برانش

مقدمه

الحمد لله

و الصلاه

و السلام

علی

آل

سید

الطاهرین

علیهم

السلام

و

الرحمة

و

الکریم

و

العلیم

و

الغنی

و

الذی

لا

ی

ن

ک

م

ی

ل

ل

ل

ل

حضرت شمس المظفری در مجمع السلفین علامه سید محمد باقر

در بیان کتب معتبره در حدیث و تفسیر و فقه و اصول و تاریخ و جغرافیه

و طب و کیمیا و ریاضیه و نجوم و هندسه و فلسفه و منطق و کلام

و لغت و ادب و شعر و مثنوی و بیاض و دیوان و کتب معتبره در حدیث

و تفسیر و فقه و اصول و تاریخ و جغرافیه و طب و کیمیا و ریاضیه

و نجوم و هندسه و فلسفه و منطق و کلام و لغت و ادب و شعر

و مثنوی و بیاض و دیوان و کتب معتبره در حدیث و تفسیر و فقه

و اصول و تاریخ و جغرافیه و طب و کیمیا و ریاضیه و نجوم و هندسه

و فلسفه و منطق و کلام و لغت و ادب و شعر و مثنوی و بیاض

و دیوان و کتب معتبره در حدیث و تفسیر و فقه و اصول و تاریخ

و جغرافیه و طب و کیمیا و ریاضیه و نجوم و هندسه و فلسفه و منطق

و کلام و لغت و ادب و شعر و مثنوی و بیاض و دیوان و کتب معتبره

در حدیث و تفسیر و فقه و اصول و تاریخ و جغرافیه و طب و کیمیا

و ریاضیه و نجوم و هندسه و فلسفه و منطق و کلام و لغت و ادب

و شعر و مثنوی و بیاض و دیوان و کتب معتبره در حدیث و تفسیر

۵
نورنگا

کردی جهت تولدی رقم چنانچه در این کتب آمده منظره فضیله ببرد -

۳ - فهرستی را از غزلیات مولود که در زیر بر مکتوب است بروم و قسم و قسم آنگو، غزل است

مقایسه فریضه در غزلیات و در غزلیات مولود را بنویسید، نسخه برادر منقح و قسم و قسم

دو سبب اول غزلیات مولود را بنویسید، سبب اول است که در این کتب آمده است

بسیاری است که در این کتب آمده است که در این کتب آمده است

که اشقی در کتب صحت فخر و غیره در کتب است

گرچه جاست که در این کتب آمده است

در ادوات بدان - کتب غزلیات - شرح حال - آثار و غیره

مکاتبه و غیره - کتب در دسترس است

در حدیث منظره بار کرامت مولود است

بروم - در این کتب آمده است

مانند منظره کربلا و در این کتب آمده است

خارج و در این کتب آمده است

تا نصف مکتوب در آن کتب آمده است

و در این کتب آمده است

خبر مصر است - قرآن چون قرآنی در این کتب آمده است

مدخل است بر آن کتب که در این کتب آمده است

میرسد (آدرس، ایران - کرمانشاه - روانسر - است) کتب اشقی،

در خانه مرتب است و در این کتب آمده است

فانکم اتحوا الی لطف ربکم
طاهر
۱۳۴۷/۴/۱۹

۱۳۷۷

مفسر بار
مختصر لفظی نظام قدرہ بعد از نظام عدلہ مفصل بہر روشنی

پہلے از مراد رنج پر نے زیارت مرقوم ہے کہ ان حضرت کہ حکایت کردہ حضرت
سید خیرین راہی از خیال غم دالم خدیجی کشتہ متبدل ہوئے بہرین و عطا با نہ مکتوراً بحضور بر کتدم دراز
پیش حضرت صی ہدیہ تا کہ بہرین سادہ در وقت را کہ بر حضرت سکت بیام . حضرت سلفا کہ

در غم از کاف کتبت ، قصر بود و کتب با برک بو آن را کہ کسی از تیران غیر دور است تیرانی غایب
الکچان دلم فضیلت ہم . کہند بود را کہ در ۱۳۵۷ تری کتب تا جز کتب نکتہ دوز صحت
از دران خط نکتہ ۱ نیز تا مر سلفا کہ حضرت با برک نعم بہ دلم تصبیر ان بر نب منت نکتہ
ضمی اکتات مراد کہ مکتوراً ضم تصبیر

ای نقض درین روشرا عا لان را نکتہ ۱ دی بود کہ تیران تقریباً ۱۰ را رہا
معرضہ رہتہ ام را کتب کا با برک می گذرد . تیران درانی کہ بہرین دران کماع از دہم عدہ
بود رحمہ اللہ مجتہد جاہلہ نام زحمت خوادانے کہند ہم دلان نہانہ ہلاک نہ بودنا نفع مسعدہ
مصکمہ نیز بہتے زید ہم . تا علم تیران : حضرت تیران کتب دوز کتب مرضی ہام کہ
دیوانی از دیوان تہمی لکتہ نیز تہمہ دوزی جز از نکتہ فارسی مرہم تیران دران آن فرقت

لم دے ہرگز، قصر است و کھولانہ نہ دے تصحیح یعنی دینے پر ارزشی عقیقہ کھو، تا صبر ایام بر دارم

حق ہے حضرت علیؓ بر تمام این خدمت ابدی بوقت فریاد .

وہاں گویا عبارت ہے کہ عا دایم عن ملکہ فی الہرکات دینے پر عقیقہ جہاد فرماتے
ہیں یہ کلمات زیر مراعات فرمائیں۔

۱۔ در تہذیب دینیان شرح حال علم و عرفان دارے مرہم ہوں، بر صہ ہائیدہ در از عبادت

عظیم و نہ صرفی و عین در از فضل دارے بطور مشیع مرقم فرمائیں۔

۲۔ سیرت نبویہ و سیرت فریادہ در زیر صفات مرقم فرمائیں۔

۳۔ شان سرور عزائم را در دینوی دینے کجا عفو ہوا در ایران کجا

آن در صہ غزوات سابق رسم کجا ہو۔ شدہ دین غزوات را بر سرے در عفو فرمائیں
در زندان یا رخ در ایض بقدرن مضع نشہ است در زندان ہائیدہ رہ نم ہوں . ازین نینہ، شہادت

۴۔ دیکھم بود روز بگزیمہ کان لسانی دیکھانے دیکھم در نزد حکام تہن ارالہ

دیکھانے در ترجمہ مختصر از مضامین سی لڑنے صنف شرم ہوں ہوں و کاد در از ان جا

در محمد با ج صرف دیکھانے جا۔

۵۔ حضرت ہذا الدکان وہا الکتب دار جال (در صورت لہنم) در آفر دویان

ہا اینی صرف ہے دایم این دویان رسیدہ حضرت علیؓ تصحیح دیکھانے جا، با دویان کجا

همان امان و اسلام در اساسش زود شرح کرده اقتباسش
 قباله زبانی (را قبل نام) ضایع که نامه مشکلی قدم
 شد در شمشیر کارها فرق اعدا ضایع که در الفقه زود در برابر
 بنا بر زرفشان اهل چراغی دل اعدا دین را داده دانخی
 خود زینها بگذری (نامه حقیقت) ترا هم سازد از اهل طریقت
 بمناطق در یک مفتوح الابرار بنوش ان در کشف الفتح الابرار
 بفرش شد نخستین کشف الابرار اساس در بیان بفرموده بر آن
 ازین پر مایه دانش مرد دین دار سبزه را زود مانند این جمله آتش
 سوز مانند بوی گشایش خوانم سوز شایع غزالیش دانم
 بهر دو بوی مانند باشد که یارب باقی و پائیده باشد
 یک استار حکمت این سینا و گزشتن ان شیخ توانا
 ضعیف احوش طفل رستان در امر بیبویه از زیر دستان
 هزاران خدام طریقی ندرش نوشته خط است در بنامش
 هزاران حافظ دین بنامش شگرتش کرده عجزه جنم
 در امور محو و بجا در انجا هم و آغاز
 بنامیدات بر مویک سر او را ز

لہو و پیش نویسیم کہ وظیفہ امامت و خطبہ نہ کہی لکر کوکم مربوطی مرگہ دنی امام زین العابدین بو
 وہ بہ خصوصیت لہ لائیں میری ہی اوقاف عامہ وہ تنسیب کرام بو تدریس لہ کیم ی طالبہ بانے
 لہ شارس لکر کوک لہ بر نہ وہ نہ و مزگوتہ فانی تدریس وہ ایفان فربانہ دینیہ نہ بو
 ہم لہ سر لہم وضع وہ وام کرد بہ تالی ہم زار رسید و ہشت ہجری لہم تاریخہ وہ
 نہ و وضع پیشوہ گوررا وہ لہ بنی وہ خفت و وقت وادای مشرہ و وظیفہ امامت و خطبہ نہ
 مرگہ دنی زین العابدین لہ نہ کرا :

یعنی بو چارہ سرس ماتم لہ بعدا لہ میری ہی اوقاف عامہ اجازت و دو عالم وہ مرگت
 وہ خدم حاضر کرد بو نہ وہ کہ شغری لہ شارس تہ بخاری کہ دوس یا بہ نقل یا بہ امتحان ضمن
 لکوزیدہ ہوس تا لہ نذرہ ی نیان اعلان شغور و امتی لہ امامت و خطبہ نہ جہن
 رسید فانی لہ بعدا لکر انیش عریضہ را وہ داخل امتی لہ ہوم وہ نجیم وہ مرگت
 بہ لام لہ عیث لہ بر نہ وہ کہ لہ دکات وکیل امام و خطیب رعایشی جب نہ و لہ دوس بو
 وہ نہ لکہ کہ لہ لہ تالی لہ گرتو پیہ وہ لہ سر نصیبی صیغہ نہ مجلس علی وہ
 قضا بعدا لکر عیث لہ لہ اطروش تہ راریان را کہ من بہ امامت و خطبہ نہ (جامع احدی)
 را لہ زرم :

لہم مرگہ و تہ زور بہ پایہ و تقاضہ وہ اوقاف کے زورں ہمہ یہ وہ ملاک تدریس وہ امامت
 وہ خطبہ نہ وہ متعلقانہ ہمہ ہمیشہ دو امام وہ دو مؤذن وہ مدرس وہ
 روضہ صی بودہ وہ ضلہ ہمہ یہ وہ ظلم نہ رسم نہ ہمہ یہ وہ ختنہ صی لہ تاریخ
 ہزار و دو صد و وہی ہجری اہد پاشا لہ و الی بصرہ کوری صاحب سفیان افندی عبد لہ
 بنای کردہ وہ کہ ل اوقاف بہ نرضی بو وارداتی جامع را نہ لہم ذاتہ نہ لہ کہ رجن نہ لہ
 با پیرہ یان از میری بودہ : راستہ کہ ی نہ وہ یہ لہ محال لہ سیلیمان پاشا کبیران
 پاشا نہ وہ اہد پاشا وہ سن کردہ بہ بنای مرگہ و نہ کہ ی لہ شہر عداوہ نہ بعض کہ سن بہ ہوس
 نہ وہ وہ کہ را دای کچ یان کردہ وہ پے و تہ لہ باقی نہ وان بیایدت بہ قدیکلی خوںک
 کوشتوانہ وہ عہد اللہ بہ گے ہراس لہ سر و صیغہ لہ اہد پاشا بنا کہ ی تہ واد کردہ
 کانی کہ اہد پاشا وہ فتح کردہ نہ ولاد ی زکورں نہ بودہ وہ نہ دلیم اوقاف کہ ی کہ رتوہ تہ
 وہ سن کچر کتیبہ بیستہ لہ ورشتہ واکورں رخصتہ ناد وہ کچر حسیب خان نا وہ یہ
 متولی رسم اوقاف کہانہ مرگہ و تہ جنس ہراس حسیب بہ حسیب خان لہ رشید عالی بہ
 لہم کور و کچہ نہ کہ ل کچر ترا نہ ولاد ی مراد بہ گے کورں سیمان بہ گے کورں فائق بہ گے
 کورں صاحب طالب کہ میانہ وہ زور فاسب ادارہ ی اوقاف و مرگہ و تہ نہ کہ ی نہ وہ مرگہ و تہ
 والہ (صیان) ۱ لہ نزیک سو ق الہرم وہ نگیم (بابا گوگور) کہ لہم آخر مدرسہ ی
 شیخ عبدالرحمن ابن الخیط قرہ راغی مجازں مفت زہ آدوں وہ خلیفہ صی حضرت عثمان
 سراج الدین ہ :

علی پاشا والی بعدا
 لہ علی پاشا
 لہ شمس
 لہ شمس
 کردہ بہ اہد پاشا
 کوشتوانی
 کہوشی وای
 بہ چاک را تا وہ
 نہ بیایدان

کتاب

کتاب

کتاب

حضرت ...

پس از مدتها گذشت که ...

مجلس ...

و چون سال پیش ...

چنانچه در کتب کثرتی در معنی آن ضبط گردید. و بعد در معنی آن عبارتند
 حضرت سید مرتضی در معنی آن جمله آورده اند و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث
 و حدیث گفته اند چنانکه از آن گویند با لطف بکنند معنی آن را شرح نموده اند و در حدیث آمده است که آن کلمه را
 بر این معنی در حدیث آورده اند. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 آن کلمه را در حدیث آورده اند. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 گرم از آن کلمه است. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 فایده آنست که در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 طبقات تعریف آنست که در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 اینست که در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند. و در حدیث آمده است که آن کلمه را در حدیث آورده اند.
 ۱ - استی الماخز فی منقبه علی عبد القادر آل فایده آنست که در حدیث آورده اند.
 ۲ - غبطه الناظر فی ترجمه شیخ عبد القادر آل فایده آنست که در حدیث آورده اند.
 اصحاب شریف در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند.
 و در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند.
 در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند.
 از حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند.
 در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند. و در حدیث آورده اند.

ناو مرقم واکتبه لایزال فرمونه بهمنی نه بهشتی هر زخمه رسد . زرار در بهر مریز ، حتمه پاک
دولداری پست و گزاف است . ناو سورعه ربی سلامت داری عالی پان و کهر و فاع
ارسه عا دلکم لایزال زیارت حضرت عرشه عظیم رضی الله عنیه لای محض در نه کشفه لای

بیدارتر - مریکم هشتاد : (طافه کوی)
۱۳۴۰/۴/۷

insititut kurde de paris

نامه مرقوم در این باره در لایحه فرستاده شده است که به شرح آن هر وقت رسید . زیرا در این مرکز ، حتماً باید
دولت را به دست بگیرد . نامه سعید به تب رسالت وزارت عالی پان دهم و خان
از به دولت های اسلامی از دست حضرت عرش عظیم رضی الله عنه این مختصر در این صورت است
بدانکه - مریه علم مستحق :

۱۳۴۰/۴/۷

insititut kurde de paris

خلاصہ مدرسہ معلوم جمہوریہ لہور میں ہزاروں ہفتے نوسود و شصت میلادوں تک وہی دن مانگی
ریح الاول کہ سالی ہزار و پچھتر ہفتے شش مجرباً لہر امامت و قطبہ آئی نام مزگ و تہ
وامہ زرام۔ وہ یہ کہ مذکورہ خطبہ جمعہ میں نہم مزگ و تہم بہ فاسدوں وہ لادہ آئی حضرت تہ وہ حل اللہ علیہ
لہر سر آیت قرآن و ما رسلفک الارحمتہ للعالمین، ہو :-

وہ لہر ماوہ دا کہ مشغول امور امامت و خطبہ تہ کم لہم اعلانی شغور تدریس مدرسہ
رعانکہ خاقون، لہر بارہ گامی حضرت قی عبدالقادر گ بلانیدا قمر کے کرا۔ وہ لہر ارشاد
بعضی لہر دستار داخل امتی ن لہم واللہ الحمد زور شش بہ نا حج۔ وہ لہر زور شش
یا نگزہ ی تشریح اول لہر ہزار و نوسود و شصت میلادوں۔ ریکہ وہی مانگی جاری الاول لہر سالی
ہزار و پچھتر ہفتے شش مجرباً و مدرسہ معلوم جمہوریہ لہر تدریس کم وہ رچو۔ وہ لہر و تار کچہ وہ
مباشرہ م بہ تدریس کرد لہر مدرسہ مبارکہ دا واللہ الحمد و المنہ و الفضل لعظیم :-

رعانکہ خاقون کچہ سید علی لہر نہ تہ وہی حضرت قی عبدالقادر گ بلانیدا قمر کے۔ وہ ختی فوری
مدرسہ کم دی و تدریس بارہ گامی حضرت قی غوث ہو لہر لاس راستی قبیلہ وہ بیانی لہر صندہ وہ
نہم خانہ محترمہ تشریح و شتوہ ہو حج بیت اللہ لہر دوسرہ وہ کہ گراوہ تہ وہ لہر ریکہ دا
لہر لبنان، لہر و شتر کہ و تہ نہ خوارہ وہ صد میں پے گے لیتوہ۔ وہ لہر اثری تہ وہ وہ فالت
کر وہ وہ وصیت کر وہ کہ لہر لہر اوقاف مدرسہ کم دی مدرسہ وہ تہ متولیم کالیف
تہ و قانی حضرت قی عبدالقادر۔ وہ لہر لہر عدوی تہ م متولیم تہ تہ و تدریس بیانی نقل
کر وہ ہونفس بارہ گامی حضرت قی شیخ۔ وہ بہ مدرسہ بیانی رعانکہ خاقون، ناوہ ہری :-

صی پاش تہ وہ لہر مدرسہ مبارکہ دا وامہ زرام۔ وہ لہر دکاتا کمال الدین عبدالحسین لطیف
مدرسہ مدرسہ قاریہ ہو لہر نفس بارگادا تہ م زانہ بہ لہر سنت وہ اصرام کات
ہو جاوی کہ و تہم وہ ترحیبی کرد بہ وامہ زرانہ۔ وہ قہ رارمان آو بہ تعدادن بہ پے فرق
وہ رشی طلبہ کان بلیں واللہ الحمد لہر سر نہم منجم بہ فوش تا لہر کہ و ایمان کردہ
پاش وامہ زرانہ نامہ لیکم لہر کات لہر لاسن جانب سلالۃ الانجاب سید کاکہ پاش۔ وہ دولت آوارہ
وہ تریکی وامہ زران کر دو دم لہر و نامہ دا۔ تہ وہ کہ لہم کتیب لہر پراہرس تہ لہر لاپرہ وہ ثبت کردہ
لہر ما و کارن روست تہ :-

لہر ماوہ دا تہن فدا وہ مشغول ہونہ بہ وامہ زران لہر امامت و خطبہ و تدریس لہر لاسن عملا کہ وہ لہر کالی
بہ غداہ۔ وہ کو شیخ امجد افذن الزکادوں۔ وہ صاحب نجم الدین و اعظ۔ وہ سید فواد آلوسی ہر وہ
یار رہی وہ تقدیرم وہ رگرت۔ وہ تہ سید فواد کہ یہ کہ ہو لہر ہسین عثمان فز زولوں والدہ
عیبہ تہ نہم زانہ امتی ن بکین۔ وہ تہ و جوابانہ تہ و تہ سیویہ تہ لہر اسلہن امتی ن تدریس لاتی
تہ وہ ن لہر کچہ بیانی بگیری تہ وہ۔ وہ ہتفاہہ بیانی لہر کما :- وہ شیخ امجد لہر مہلبط فز زولوں
اندسن انا ضل علماء العراق :- وہ سید محمد شفیق العانی تہ وہ زندہ تارین کر دو دم لہر لاسن جانبان
سید برمان الدین الگلیان۔ وہ سید عبداللہ المیر الگلیان کہ چا دو دم کہ و تہ بیانی سید برمان
فدوموں حقیقتہ ان اشمال تہ انجبت علماء انا ضل۔ ولا سیما قدا طری لہر سید محمد شفیق ذہن اعلیٰ :-

حضرت سبط علیہ السلام علیہ السلام درود پانچواں

درود سبط علیہ السلام

بزرگوار نامہ ان حضرت متضمن نفس برین ہر ایک یعنی جو بعد از درود ان سبب بنیان بود سبب عبد الرحمن بود

درود کی بنام فقیر و کمی بنام جناب سید عبد المجید مدرس کہ تصحیح چشمہ آن سبب بعد بی سیدہ نقول

گشتم عین دلہم بکہ زبان و بیان و بنا نے سکرانہ لکن سبب شکور را بجا کردیم . حق سبحانہ بکہ علم سببہ فضلہ

ای محض و شکر شخص حضرت سبط علیہ السلام را بملک بر بفرست شیخان را را و اعظم کرد آن مرد خود را لو آن

آن سبب از درود ان سبب را کرد آن تا کنون یک سبب و بنده مطالعہ نموده بچند مرتبہ درین صحت و اعتبار و نفع است

لکن با ہمہ لذت و زیادتے تعداد غزالیات مشکوک در باعتبار و مضر است سبب شرا در آن مندرج است کہ از سبب

در سبب از سبب سبب سبب و شولہ ولی بے سولہ جولہ زود یعنی مکتبہ مرکوہ و سبب لہرہ صفی آباد جولہ زود را سبب

یا کرد و شد . خانہ کمالہ نقول شرا کرد سبب شرا . سال ۱۱۵۳ قمری ہجرت در آن عشق خسرو شیرین را

باعتبار سبب از خسرو شیرین نظای گنہر بر شہ نظلم آورده است کہ لکن از منطوبات بے نظر زبان کرد است

متعارف سال بعد مکتبہ مرکوہ و سبب بچند مرتبہ در آن لردلان فرزند زلفان بہتان بزرگ والا کردستان و بے سبب

دار لکھان سنج . منظومہ خانہ جلاب گفت . غرض ہر شہر ہر فرما و در گنہا کی کہ قبول است نہ سبب ان

تصویر شیرین را مضر است کہین خاطر خود بر بنا رہہ از سبب سبب ان نقرہ نموده است . مورد اعتبار شہر لندہ قرار

دکیم لکن : خانہ گوہر :

دستی کرد بخش شیرین نروی سنگ	بہی دلچہ ہی فرما دل تنگ
صورت شیرین کاشی دیش	چون آرات نہ دل و بے لذت
ہیچ قبول نکرد خانہ کمالہ	دار و دست قسم یہ صہ کہ فرما د

مکتبہ گوہر :

نخس بتر نشتر نہ روی سنگ کنان	ہستی نواچان و فرما درندن
کی تیشتر نہ دور در دست شندک	ریش بریزد در جہ کی ان سندن

پاشا نه و ده که له مدرسې (عمانکه خاتون) را له باره گای بهرین هنرزه تی غموشا فکریک
 دامه زرام وه مه شغول تدریس بوم اعاده ی نظر م کرده وه به سر رساله منطقه کا نما
 وه به شیوه یکی پوخته مفتح ده وه ره قات وه هنرزه وه وجهیم نویسه
 وه که وته به رده ستی طلبه کان وه دو طالبین (سه لایه دی) ابراهیم وه بنیامین
 وه ستیان کرد به فونیدن نه م رساله تا ایته مفتح وه درقات بیان فوندره
 وه رساله (مقولات یگی که له باسی مقولاتی عشره وه هندی اصطلاحات حکم تیا تالیف کرده
 فونیدوانه وه ایته مه شغول هنرزه ن وه نویسیم وایه به مهره بان خودا که
 باقی تالیف کانیتم به دوری بخونین پشت الله وصال
 به روا رساله یکی صرف به عنوان (الصرف الواضح) م نویس بو مستقیم کان وه گریلیکان
 فونیدویانه .

وه لسانی هزاره سی صد وه هشتاد و ا له پیش کاتن به غذاوا رساله یکی لغتی عربی و کورنی
 به نوسی (دورشته) کا زمان (دوبرا) نویس بوم که کاتمه به غذا له سال هزار و سیصد
 به شتا و دورا پاک نویسم کرد وه به پوخته لی نویسه وه :
 وه له وکاتا له شاری سلیمان بوم گول فوخته وولاتی فرمان به ره سمن له سر براتی
 حکومته رویشتن بو (جامع الاظهر) بونه وه نویس وه دام بکن تا شها ره
 وه ره گون جا بگه رینه وه بو وولاتی وه به مدرس له ثانویه رسمه کانا وه رز بلینه وه
 نه م کومه له طلبه هه بو له دوست و نا شنا بونک وه هجر به هجر به مناسبه نامه له لاین
 نه وانده بوس وه له لاین منه وه بو نادان به سیرا له ناونم کومه له دا روانان
 نزر عملاقه بیان به منه وه بو به کرم عبدالکریم ره و لایح ضلکی دیس گو لپ له لای بیاره
 وه م فاضل عبدالواحد ضلکی شاری سلیمان له سال به هزار و سیصد وه هشتاد و دو ا
 له وه لاس نامه یگی عبدالکریم برهضان که نویس یوس خدیام هدی له م کاتمه به ده سنیش
 له جوابی نه م نامه دا چون شو یگی پر له سوز و محبت تم بو نویسین

تو خفا نه سیمه نا کور خوش بو اده می به بیان
 پیوستی دل هدی به نامه له بو کومه لیکی وا
 دوری نه و اول له من به رده فته ولی نه بره
 نارام له سه عراقه وه بشنی تا به قاهره
 به رتا نه گه بینه ده دوری له منزلی دویاری خوشه پس
 نه و جا به موشکی ووشکی نادک نا هوشا له فرت
 جا ده رکج حوجهه که بیان حاج بکه به لیون ناز
 یانی سه لاس پر له صفوا و دعای پر له سوزی دل
 پرستی نه کن له حال و به دای خاک کشت ره زور
 نا هسه هسه به شیوه ی صفارده م شایان
 دل دار دل رفیق و دل بهر له بو گیان
 چون ساله ایته دورنو تارن له نیشتمان
 وه ریگه انجاهی ازهری عالی له کان
 عبدالکریم و فاضلی خوش فو لکونه و دهوان
 موشکین بکه له باته لمن ده دوری حوجهه کان
 پیش که تش بکه پاش نه وه عمر زرم به یاره کان
 تقدیم بکه به وان به کمانی نه وه که نهان
 به روا له به رده می که مهره گو شری خودان

فرمودی نه گره چینی به سوختی پاکی کورد
 نه حشمت و جوانه دوشته و درو چینه زرد
 بافتی پرله و نه دوشته و دره ی پر بویه له دور
 سه رکبوه کان پرتته مو داوینی شه و نه
 چه م سه سر نه را له دار و پر در و نه بول به نه مچ و یخ
 جو باره کان له باله بی تاوی به صه به نت
 کاتی که دین به به کار و کار و سه ر چنار
 نه ماله دره روی به روی عجزی و آتیه دوست
 سرا نه گره چینی هه مو پر بویه له خالی تاالی
 سه رکبوه کان هه جفا جهورن روزگار سه بر
 خاله سه وانه رعه و نه بیکه سه وانه برق

شایاوی ده صف و ثنا خوانینه به صه در زمان
 ره نگامه به به ره نگی تاالی و به ماوی و به نه خردن
 ده شتی پرله له نیر گس کیوش گورانه کان
 کولباغ و سوسه نو سیکانه به له بوستان
 دیوانه به به شیوه که سه و رای عمر زره کان
 داوینی یار نه گرن به به واده سی تافه کان
 وینه ی براده رانه له کاتی ده سه ملان
 ماته زور و عاجز و غبار و له نشان
 خالی گوی جوانه : به کی داخنی بودلان
 سه بریان سپی دیاره و ده کوسه ره ی له لک
 توفه سه وانه توفه سه وانه سه بریان

کفن به ره غمی شتیاف دل و رینه تی وولات
 به ک ثانیه شریانی و در سه مری علم
 به ر علمه و اعلمه سه عزه نه له بولش
 به ر علمه و ده سی که نه گری تا نه گریته چه رنج
 زانسه به نده ی شه نده نه کا به شا
 زانسه هوی نه و به که بر یسته شته لات
 زانسه گشری به هر سه ره شت له کا به ده
 زانسه ناشات نه کا به هه مو کوملی وولات
 زانسه جز لاتیجن نه خاتمه جوشی
 شرین جهان به علم ی به کاره و به خوی به سه ند
 دنیا له بر نه زانی نه بی لیت به چهاره ش

به ر گز نه کن خه یالی جیالی له در زره کان
 بالاته له صه حوا بهری به زور له علی کان
 نه که به له خه که خویا به له که گشت به کان
 زانسه بو به به سی نه توفه سه بر که داا
 یانسه نه خه سه بر زیت نه خاتمه شان
 ماله دیو شه ره ف دسه و که ت و نشان
 زانسه موهجه نه دجی به و ات بو نه کا به نا
 ماره له سه بر ده مین و فرشته له آسان
 سکینه زه زره که که هر سه رکبوه به رزه کان
 زانسه سه صل و نه سه که له بو شریان
 به ره هوانه زانینه روز زره شتی فیه کان

به رخ به رخ له علم و معرفتی سووم ندی و
 روز به رزه نه م مقام به بی هه ول ره در و ده
 به م نه هه تا بشری و بگوشی هه تا به جوشی
 کوان نه گره نه چه ژن که ف سه روی دهی
 بافتی نه گره له به روی به وارا نه گری به داغ
 سیوی هه تا له سنبله را له سه را سه و یلی
 تا و تا ده که چه می دیوانه سه سر نه و له به رود
 روش تا سه هر نه لیت و ده روی نه وانه به

بدت نه به به نوری دل و هیزی نه ژن ووان
 ناگانه ده سی ماره می نیو دانه ی جهان
 لیده ن به ماره روی دلی فو ته پیل شاه هه کان
 نابن به صلیوه گاه گول و لانه زاره کان
 نابن به باضی پرله به ری به برزی میوه کان
 تاالی تا بی منلی کوملی لطیفن حبیبه کان
 ناگابه ماچی جی میوه لیون یاره کان
 پرته و له کوی نه وابه هه مو سه سکله و له کان

معراجی فخری رسالت کتبی پیری له عمرش نوشی ره زابوبوی له جزای شیشی مهرزه کا

نه ی نوری چوری باب دوله دایه ن ولات
 نه ورتوله رو له مردیه بهری زانسی بنیه دته
 زینت به پیزه نه یوده نه یرو به علم و فن
 نامی که سیکلی وایه بنوی به دهستی هیز
 نامروده نه وکه سه به طفیلی وه کوفال
 نامی که سیکلی وایه به توفیقی زانج صدق
 نامی که سیکلی وایه به نادی ته لایه مهل
 میوام وه کایه وه رنگن پهنی پرله سود
 شیرین شوکره هیه مو نیه هاجت به لوبیا
 نه وکه هله رتاج وارو بزانی له دوز زه کا
 علمت به کار و کوشته کوشش به روح و گیان
 ناندیش نه موری له بهری که تبه کان
 هسل سوری ره م به ده م له به روده و زر لکه کان
 پرتو و بدایه وه به هه موقوژ بنو مه کان
 دانه خدتی نه مهل له پیره ی سنگی توله کان
 هم رتایین به راری پیری به رزی سیوه کان

له باش ماوه ی در سال و جهل مانگی له لایین وه زاره نی اسکانه وه نه مرگانه سر نیم و در اول
 که در تاریخ شش شش هزار و نصد و شصت و چهاره ضربین بونه وه که عقدی
 تملکی خانوه کان مان وه رنگری وه له دایره ی کاتبی عدل جنوبی بغداد عقده که ته واد
 بکین با بقصد له عین تاریخی له دایره ی کاتبی عدل جنوبی وه نه مرمان په داین بولان
 کاتبی عدل جنوبی بغداد یانه حکم شرعی یکن جنوبی وه له ویا هم قدر تملکی خانوه کا
 له مقابلی نصد و شصت و سی و نهار به قسط بول ماوه له بیست و پنج سال ته واد کرا
 وه ورقه ی تملک مان وه رگرت و مع الله التوکل فی الحکون به توفیقین و به الاستقامه
 انه خیر من یتوکل علیه و یتیمان :

له مانگی ذرا الحجزی تاریخ هزار و سیصد و هشتاد و شتاوس مجری را متولی اوقاف قادری السید یوسف الگلانی
 که یکی نوی بر اوقاف منطقه ی بغداد اقتدا کرد که من تعیین بکن به اقامه ی نوین نو و عیبه
 له جامع ی حضرت عبدالقادر الگلانی را قدر کرد نه دانیس له سه رنه و نام به نایب دیا نوی بو وزارت
 اوقاف وه له سه ر اقامه ته که موافقه کرا وه له روزی چواری مانگی خزان ۱۹۶۴
 مجلس وزارت تصدیق کرد وه له تاریخ بیست و چهاری مانگی خزان که سالی نادر اوا
 مصدق روزی شاره هم صفرا الحجز له سالی هزار و سیصد و هشتاد و چهاری مجری را امری
 نه وفاق که نیرا بو بولان متولی السید یوسف الگلانی له سه ر اقامه ته که تبلیغ کرا بیم
 له الطاف حوزان زروف در هم داوانه که تم که سه ر غزنی دینی میں له م شوی به روزی موقم لکا
 وه بیم به وسیله ی سعادت بوفهم و بو مسلمانان انه یسع قریب فحیب و صل الله علی سیدنا و مرادنا
 محمد و علی آکر و سبه و سلم تسلیما الیم الدین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین :

ده له ههشتی مانگی شوالهی ههزار و نوسد و شت و نون میلاد را موافق ههزار
 سصد و ههشتاد و ههشتی هجری و موافق روشی شنبه بیست و یکم ذوالقعدة
 خودان ارجم الا همین لطفی فرزند توفیق دام رویشتم بوبه جمعی ههینان و اجسی حج
 ده لرگی بیرون و کت و ریاضه ده گه شتم به عدسی منوره بی صاحبها الصلوة
 والسلام ده ههشت روزی که درین ماهه ده ذوجیم تیار کرد جا بر که دهم نوشتار
 حکمی مکرم ده لسه در یک شنبه گه شتم به مکه ده لرعی من شمه و اطواف عمره فان
 که گه لرعی بی بی صفاد مهر و ده ههینان ده لپاشی ار آن حج لرگی بی ریاضه ده
 گه رامره بوغدا ده لر روزی غم داسهین مصادف ههژده کی ذوالحجه ده سبط
 گه شتم ده لغدا و الحمد لله علی کل حال کثیرا طیبا و کما فی عمل الله تبارک و تعالی
 آنرا همه دل نیل :

دیاشی سه روزی ههینان ده زاریه آن حضرته فخری عالم عملی الله علیه و سلم موافق بوم اسلمی مولود نامه
 و معراج نامه م حجاب کور ده نوشته نیکم به ایاز زار بوغدا ملاء عبدالعزیز کورن له رهوم
 صاحب ملاء صالحی مکه که نه به ملاء عبدالله ده نیکم دوست و برادره ده ده وطنم کاتبی به له محکم شریف
 ده است که کاتبی محکم شریفی کورنم نهوش قصیده یکی نوی بریم و اقصیده که م له
 عین ده ره و ضریا شکر بر یادگار - که سه ره ده سه ده که م سلاسی به روزی ملاء صالحی به بریم

insitut kurde de Paris

دلدار ظاهر ^{ازین} قانه ی عمر زرم
 شیخ خوش ده رزی نادیده بگویم
 عزیز عصری شیرین گوشتازی
 پایه ی عمر ماره ی علو عرفانم
 سه روجو ماری باخچی کی که عالم
 حریفان قانه تم خدمت چندی ده رده
 جوان بوم بیرونم لردوری یاران
 نم نم او چشم که چندی ده رزن
 یا ^{روسی} که صد ناسی ده رزن پر خشم
 نه ^{روسی} که شراب به دینه ی یاران
 خاشاک که چشمتیم و مستقیم نه سر او
 تا و پر له جوش کوره کی هجران
 اکو ساری به دشت ده شش بیکو سار
 چنان که در جهم یاران پر میل
 چنان شد و ذوق ناله تا واده ی سحر
 چنان ظلمت کاری باره گای اکرم
 به ^{روسی} که بی تو نمانی دلدار نامی
 چه به رسیدی نه نشسته و نه ای دل
 به نه سرم به و در بدی ده وای فراق
 خس بوسه رلم تو روح لقمه ی پاک
 نمی را و خال چه از حیانت
 به دینه ی نسیم هفتاد دل پیروزی کرد
 سویس بود ابدی صدو مفی س
 آتم تو که نه نشسته از حیانت نه ای
 هر چه نده با آن لبو به که مان
 به ^{روسی} که به دینه ی نشسته مال تنه رکود
 تو توری دل که کی چه نه مشکلم
 هائسته نه نشسته در دل چه ده مانع

طاهر قدسی آشین بر زرم
 شب سه رب زری وانه به بزم
 یوسف مصری معرفت نگاری
 مایه تجاری که ده بدارانم
 یار نه و جوان شیرین جبه عالم
 گریز ده می ده می نه مانه کی سر زده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه ^{روسی} که در کوه سیلا که در به و سه کی کول
 بو به هه و در غم نه سقف که رود
 به سه رده شوشکام و ده رده کوسان
 لوشی دایه که سه به پیشی تم نوره تیاو
 هجران ناکام یاران نه یاران
 شادی بود بهات دیهات به شار
 لیلی ده سا و مجنون و ده جوی
 چنان صورت نه ده شام به آه حکم
 چنان بود خواهی چه غم عظم
 دو زمان که در ده ز آه ناکامی
 به ^{روسی} که به وصلی نه هه ساسادی دل
 تا تا دو به وصل دلدار شانی
 نظر فرمائی که رده ده لخم ز خاک
 در ^{روسی} که نامی دوست پر شانت
 دانش که به هر دو دل دل فروری کرد
 تازه کی کرده ده دل به بو خلد
 به ^{روسی} که نه نشسته نه مشکلم (کرار السلا می)
 له دوری آرزو شای ساجه مان
 دل سوخته رسا که سیر اسکر تو تو
 که شاده و لینه سه رب به ره گرلم
 گردن لطافت و نشان دایه رداغ
 نه ^{روسی} که تیار به به آخ

بزمی که در جوان شانت
 طاهر قدسی آشین بر زرم
 شب سه رب زری وانه به بزم
 یوسف مصری معرفت نگاری
 مایه تجاری که ده بدارانم
 یار نه و جوان شیرین جبه عالم
 گریز ده می ده می نه مانه کی سر زده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه ^{روسی} که در کوه سیلا که در به و سه کی کول
 بو به هه و در غم نه سقف که رود
 به سه رده شوشکام و ده رده کوسان
 لوشی دایه که سه به پیشی تم نوره تیاو
 هجران ناکام یاران نه یاران
 شادی بود بهات دیهات به شار
 لیلی ده سا و مجنون و ده جوی
 چنان صورت نه ده شام به آه حکم
 چنان بود خواهی چه غم عظم
 دو زمان که در ده ز آه ناکامی
 به ^{روسی} که به وصلی نه هه ساسادی دل
 تا تا دو به وصل دلدار شانی
 نظر فرمائی که رده ده لخم ز خاک
 در ^{روسی} که نامی دوست پر شانت
 دانش که به هر دو دل دل فروری کرد
 تازه کی کرده ده دل به بو خلد
 به ^{روسی} که نه نشسته نه مشکلم (کرار السلا می)
 له دوری آرزو شای ساجه مان
 دل سوخته رسا که سیر اسکر تو تو
 که شاده و لینه سه رب به ره گرلم
 گردن لطافت و نشان دایه رداغ
 نه ^{روسی} که تیار به به آخ

بزمی که در جوان شانت
 طاهر قدسی آشین بر زرم
 شب سه رب زری وانه به بزم
 یوسف مصری معرفت نگاری
 مایه تجاری که ده بدارانم
 یار نه و جوان شیرین جبه عالم
 گریز ده می ده می نه مانه کی سر زده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه ^{روسی} که در کوه سیلا که در به و سه کی کول
 بو به هه و در غم نه سقف که رود
 به سه رده شوشکام و ده رده کوسان
 لوشی دایه که سه به پیشی تم نوره تیاو
 هجران ناکام یاران نه یاران
 شادی بود بهات دیهات به شار
 لیلی ده سا و مجنون و ده جوی
 چنان صورت نه ده شام به آه حکم
 چنان بود خواهی چه غم عظم
 دو زمان که در ده ز آه ناکامی
 به ^{روسی} که به وصلی نه هه ساسادی دل
 تا تا دو به وصل دلدار شانی
 نظر فرمائی که رده ده لخم ز خاک
 در ^{روسی} که نامی دوست پر شانت
 دانش که به هر دو دل دل فروری کرد
 تازه کی کرده ده دل به بو خلد
 به ^{روسی} که نه نشسته نه مشکلم (کرار السلا می)
 له دوری آرزو شای ساجه مان
 دل سوخته رسا که سیر اسکر تو تو
 که شاده و لینه سه رب به ره گرلم
 گردن لطافت و نشان دایه رداغ
 نه ^{روسی} که تیار به به آخ

بزمی که در جوان شانت
 طاهر قدسی آشین بر زرم
 شب سه رب زری وانه به بزم
 یوسف مصری معرفت نگاری
 مایه تجاری که ده بدارانم
 یار نه و جوان شیرین جبه عالم
 گریز ده می ده می نه مانه کی سر زده
 بوم به نه را گیل اطراف شان
 سه ^{روسی} که در کوه سیلا که در به و سه کی کول
 بو به هه و در غم نه سقف که رود
 به سه رده شوشکام و ده رده کوسان
 لوشی دایه که سه به پیشی تم نوره تیاو
 هجران ناکام یاران نه یاران
 شادی بود بهات دیهات به شار
 لیلی ده سا و مجنون و ده جوی
 چنان صورت نه ده شام به آه حکم
 چنان بود خواهی چه غم عظم
 دو زمان که در ده ز آه ناکامی
 به ^{روسی} که به وصلی نه هه ساسادی دل
 تا تا دو به وصل دلدار شانی
 نظر فرمائی که رده ده لخم ز خاک
 در ^{روسی} که نامی دوست پر شانت
 دانش که به هر دو دل دل فروری کرد
 تازه کی کرده ده دل به بو خلد
 به ^{روسی} که نه نشسته نه مشکلم (کرار السلا می)
 له دوری آرزو شای ساجه مان
 دل سوخته رسا که سیر اسکر تو تو
 که شاده و لینه سه رب به ره گرلم
 گردن لطافت و نشان دایه رداغ
 نه ^{روسی} که تیار به به آخ

بسم الله الرحمن الرحيم
 لهشت محرم ۱۳۹۷ هجری قمری ۲۰ خرداد ۱۳۹۷ م

بسم الله الرحمن الرحيم

نه ته وهی پاکه پالوفته له پاک
 برتری به سیریا دورو به باران
 نامه شمامی غیبه ریزه که ت
 یاوا چون یاوا چون خار جان
 وایم هونایی به ره شخمی فامه که ت
 هدی هانا زانام شاره ی چینه ن
 حدقت به ده شته ن له روس زانا
 نه مجلس ته بزوم نه نه زم کاری
 نه جمع روسان چه لاله زاری
 نه قه تاره ی گم له سهر قناری
 نه طیبه در نه احوال زانی
 جهان ظلمی ته ن که س دیوانه ن
 همیشه ن قیامت نه بهت نه چینه ن

شعب زاره که ی زاره ی صبرخ نیس
 فخر باوان اسلام به غریب آمان
 غه ریب که سیوه ن آشناس نه بو
 کس نه په رسولیش چه کام زیوی
 فرموده ش تحیر قضا و قدره ن
 تدبیر عاقل چه دره در حیات
 خاموش بنیشو هه رکه س په ارویش
 ره س نماز گره به نهر اخلاص
 نه نه س نه گیشو چه هه وای پرته م
 بجهت بواجور الله به شماره ناک
 هه ری نه ند زگردل باوه رو نه نجام
 چه نه یاد حق بی جهه و مه کان
 چه ن سات چه ن روز چه ن مانگ چه ن
 ناساتی هرو دل اندر حضور
 کینه ن ته ربیه ی سیده الانام

یانی سلاله ی عیدی الولاک
 ههم له سر آل وکوم له ی باران
 بو نوک فامه ی شته که ریزه که ت
 چون وه فامه ی باران په ی باران
 نه سر رو په روی شیرین نام که ت
 شاره ی دله ی چه هوان رشیه ن
 بنویسی وه هون نامه ی پتر مانا
 نه شقم نه لاله ی ضیا انواری
 نه سیر و صفار فضل به هاری
 نه بهار شان نه دارو واری
 نه کشف هرار راز په سوهانی
 کس چه ره رکه س آگادار نه ن
 بهی طوره درون سهر سر رشیه ن

چمی مریدی په نفس فرموده ی نیس
 ههم غه ریب بووه چه آفرزه مان
 غه ریب چه ق هیه چه باش نه بو
 یا خود دل به تنه ی کام تو سیده نی
 سه راسه رچه وه چی خورای اکره ن
 په ی خلاصی ذات چه چه ره ی ظلمات
 شه معی چه از کار هوز که رو نه پیش
 روش چه قیله بو په احوال فاض
 زبان نند که رو چه روی سقف ره م
 چه نی تصور مانا زات پاک
 تارلس صاف بو وینه ی سفحه ی جام
 به ره کات وارو په ی چه رفه مکان
 تاجه بی حالی میا وو وه حال
 یاوو وه لغار حضرت سبور
 په ر قلب انسان چه فاض چه عام

بنیروز

تقدیر شرب و طرب نوا باش اذا جاء الشتاء فادفونوا
 به سقا و در دولت آشن باش فان المراء يبرم الشتاء

بدرتم بی جلیوه و سازم بی سازه بر دانی سینم بی نه دانی نازه
 له ایش و نیشی تیری جرفای ده در نرنیک لمر دن سهر لمر لیس قمر در

۴۴۴

صه دره همت له تو یاری ده فارار بری به پوی شفای دلم برینه تبار
 کانی دل مانک بو شنوس بانی بشنمی و بینی نه شمی صه فانی
 ناگاه به یاری اقبال فذ لک به شیوه سرورش به نزم مکرک
 دای له دهر گای دل شنوی نه سیمی نه سرین شیوه له غم به رسته سیمی
 شغوی نامه س یار به ده فای دل دار (له هدی) شاکه له نه دیب ناودار
 ناهمی نه دیتی دوستی بیینی مشره ب لوقانی شیوه طبیینی
 کت کوبه دهر مان بزرام جهر گم بود به فوش داروی هم ساری مگر گم
 بود به بیله ای دلمی بچه هوشم به پوی دوتاری لیوی خاموشم
 بود به جهر مانگی جهر تی پرورم بود به ناو پاشی دلمی پر سورم
 بود به پوی یاد له کایانی به ناز ما پوی رهم که رده می داوینه سوز
 ما پودان صهید نه صه در دل چا و باز ده م به مان رده دینه کورک
 به شیوه ی نگای چاوان دل گیر صه د پارام گور نه کن ده نه چهر
 بود به ناوینه له بو طوطی دل بو کشفی رازو ما جهرای خوشکل
 دین صه ره همت به سر تا بار چهل نامی نه م جهر شه به پرو مار

چهره شویکله له به کار له شه خوراکه خالکات

له دهر روی دوری رو فساری یاران ناروم بو سه بران کانی به هاران
 کانی نه بنیم خیمه ی گولالان نیته دبیرم او صراحی سالان
 که ده س له مل بون یاران له دول به ره گک در ده سار دینه تو بگول
 گول و نینه فغان له ده س ساق شه دغم ناره فی تاوی مشتاق
 بیر نه خفته ده سازس سه ماده ر رازنی یاران له لاوانی دل بر
 شه که ر دوتاری شیرینی یاران له سه بران گادا له لای هو یاران
 به دینه کوره سینم نیته جهرش به دینه بول بول دل نیته خردش
 ناگر به سه بی له پیره س جهر گم پیم نیشان نه دا نه هوالی مگر گم
 کوا به ناروم بو سه بران له شه تا کانی لغای یاران له به هشت

۴۴۴

اصلا وسهلا بالقضاء فانه
ذو حكمه في العلم لا تتاهى
كفارة خطية او رتبة
للمبلى وبها غذا يتباهى

فذا يا صديق بيانا فيه ابداع
اس عقيدتك العشاء سائمة
دين دينا واعزاز واتحاح
وراع سنة ختم الرسل سيدنا
على اساس كتاب فيه ابداع
وجاور العلماء العاملت كذا
قولا وفلا وتقريرا كراوعا
وكن مع الصادقين المتقين على
ارباب الآداب صنف وشياع
واصدر اولي الجمل والأشراق طبة
من ريسهم بمشاع الخزي قد باعوا
وكل من لهوى الانكهار وضاع
واصدر اولي البديع العيا في الدين

شاور اولي العرف في الأحداث حين
وثق بنفسك كما لا يطول لا تخف
يخلص لك الخير ثم اراع به اراعوا
واراع الحقائق والأسباب أنواع
فاننا رسول الله اشاع
وليس عما اراد الله شاع
رفع ووضع واعلاء وايضاع
وليس في حكم لغو وابشاع
وقعد في الورى خير وابداع

وراقب الناس وانظر شر الأمم
ولا يغرنك بشر وابتام عدو
فانت انت وهمهم وكلهم
واكنتم لك لهم مما كان في فطر
واصفظ عموذك ان الحفظ منقبة
من لم يكن صا فظا للمعبد والقيم
وارقب اذا قلت قولا ما يؤول له
واصفظ لك ما ساء آخوه
اجب سوالا اتي من بعد معرفة
وراع حرمه كل الناس في ارب
واترك جدالا ولو في حال محضه

لا تتخضع بناء في مواجته
واهب بنفسك ما قد كان في يدك
وانظر الى حدة السيف الذي هو
ولا تغرنك الامام مقبله
لا يمتلى بالتنا كليل ولا اصاع
واصدر طعاما به للناس اطماع
يريك واضرب به لكان يقطع
فرت مقبله شتر واقراع

فان مقبلات لها بالمر اتواع شتر

ہمیشہ چون شکر کی لہریں پیدا کہ لہریں گردنہ وہ دوست کا ناما فوسیم

بدول زہ لوتم	بدول زہ بودم
شہ بدو اوس و دانی دینہ ی صونم	شہ بدو اوس و دانی دینہ ی صونم
بہ فزیکی شور در بای عمانم	بہ فزیکی شور در بای عمانم
کات ہناسہ ی ساروس ہجرانم	کات ہناسہ ی ساروس ہجرانم
نیتر لوتیم ی سودہ بونم	نیتر لوتیم ی سودہ بونم
لوس من مالای لالا وارم بو	لوس من مالای لالا وارم بو
لوس سرورہ ستم بہ زمی یاران بوم	لوس سرورہ ستم بہ زمی یاران بوم
لوس لوتوس پشیرہ کان بوم	لوس لوتوس پشیرہ کان بوم
لوشی نیسی ہجرانی یاران	لوشی نیسی ہجرانی یاران
یارای زانای بہ مانا مشغول	یارای زانای بہ مانا مشغول
بدول ہشیاران خادہ ی کرامت	بدول ہشیاران خادہ ی کرامت
کہ ریز یان بہ بہ رینہ ی فرشتہ	کہ ریز یان بہ بہ رینہ ی فرشتہ
کات وہ س نہ کرا بہ ہوش	کات وہ س نہ کرا بہ ہوش

۴۴۴

باسی کے حکیم لہم ولد اراکم	باسی کے حکیم لہم ولد اراکم
یک کہ یک چتر بہ سیام صفا	یک کہ یک چتر بہ سیام صفا
باس ماموس علی ناگاھ	باس ماموس علی ناگاھ
لاعب اللہ ی عبیدی نسبت	لاعب اللہ ی عبیدی نسبت
یام لاق در صوفی بہ صفا	یام لاق در صوفی بہ صفا
کاتے نہ کہوتہ رازی شکر راز	کاتے نہ کہوتہ رازی شکر راز
یا خود ماموس کردہ وہ سالم	یا خود ماموس کردہ وہ سالم
یا محمد سعید دانا	یا محمد سعید دانا
یا خانہ دانی دائرہ وہ فا	یا خانہ دانی دائرہ وہ فا
نہ ستیرہ ہرزہ فیض سعادت	نہ ستیرہ ہرزہ فیض سعادت
یا باسی مردوں مارہ کار قول	یا باسی مردوں مارہ کار قول
یا فخر حق ہشیاری سلیم	یا فخر حق ہشیاری سلیم
نہ وعبا بہ یں کردبو بہ بہ ہشت	نہ وعبا بہ یں کردبو بہ بہ ہشت
نہم اهد ہزنہ ی کر بو بہ طور	نہم اهد ہزنہ ی کر بو بہ طور
یا دل رون کے سر بہ ہزی شریف	یا دل رون کے سر بہ ہزی شریف
یا کافی نہ وہ ب زانای بہ تمیز	یا کافی نہ وہ ب زانای بہ تمیز
یا خود ہجوزی بادہ ہشیاری	یا خود ہجوزی بادہ ہشیاری
یا شیخ عارف قرزا بار ماوا	یا شیخ عارف قرزا بار ماوا

یا خور عودالی به درون ناگا	نه لا عبد اللهی ده ره شیش ماوی
یا خود زاهدی ادلیس شرب	بیرار له دنیا د له جاد له منصب
عابدی ولی عرف نو امان	نه لا عابدی بیاولیه ن جوان
که بزبان نه به ست له جوره و مرگرت	نه ت دوت شریا له به دارا گرت
که نه گشته سر بیانی قون	نه ت دوت نه مانه به چکی افلوق
که نه مانه سر تطبیقی احکام	نه ت دوت نه مانه سر فسق سلیم
که نه گشته سر شعری عزرامی	نه که دته بیرت مولای نظمی
له گتای گالته و گه یه ندیمان	نه که دته یارت باسی رعیمان
له پاش نه م رسته ن ت لونه پاکه	من بوهر شرم فردم چاکه
یارانی بهرزن ارب پوره ران	پیشم دای نه رزی رزی سر دهران
با و صمی صمی و سعدی و نظمی	با و پیشم له گه ل سر دوان ناگمی
به شکی نادوان له رودر گارا	نادوان (نامی) بی له نادری شارا

بوم چون شعروم له سیرانی تاج کسری دانوسی

جوتی شاهیدین شکافو توتاق	نه توتاق نه تری و نه خاوه ن توتاق
نه ده ن به ساعی بترکی و عینی	جوان بهر دید و به سه نری افلوق

شاهیدی راسته شکافه هوان	دینا دینه به بو سایه بی سروران
نه ده ن عینی عدا له تیکه	کسری گه یانده سرتبه ن کولان

بو تاشی صوفی بهرا	ده م کرد و صوفی ایوانی کسری
معونه ن بهر زنی حق هیشته و	هه نا که نیمه نشی دمان له م عهرا

له بهر حق له رزی ایوانی کسرا	لیون کرده وه و زمانه به سرا
بو نوباشی معجزة رسول	ماوه و نه ن بنین عالم له م عهرا

ده لیلی بهرزه له بو مسک	نه یوانی کسرا و سامانی (سلیمان)
نه و به پاشای سامانی نه ما	نه م به به نزه نه گئی به سامان

ده س کار مودی به هیز ده همت	له ده رنه که در شادان هه بیست
بزدانه تاج ایوانی کسری	وینه ن ده ر شیر رباره به هه بیست

پنجصد و پنجاه و یک سال میلادی بنای کرد کبری قصری دل شاری
کسراگان زور بون بهلام به بنیا نه و به عدالت گه به آرا دی

۱۱۱۱

insititut kurde de paris

